

ตอบข้อหาเรือ

เกี่ยวกับ

วินัยข้าราชการพลเรือน

ตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และ ๒๕๓๕

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961158359

ตอบข้อหารือ

เกี่ยวกับ

วินัยข้าราชการพลเรือน

ตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และ ๒๕๓๕

จัดพิมพ์โดย

สวสดีการสำนักงาน ก.พ.

สำนักงาน ก.พ. ถนนพินิจโลก กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

โทร. ๒๘๑-๕๔๕๔, ๒๘๑-๓๓๓๓ ต่อ ๑๑๓๔

พิมพ์ครั้งที่ ๑ (เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)

สวสดีการสำนักงาน ก.พ.

ราคา ๒๐๐ บาท

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

คำนำ

เมื่อได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นมานั้น ส่วนราชการต่างๆ ได้มีหนังสือหารือปัญหาข้อกฎหมายและปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับกระบวนการทางวินัยและการออกจากราชการไปยัง ก.พ. เป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักการเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการไปจากเดิมหลายประการ อันล้วนเป็นปัญหาที่จะต้องมีการตีความเพื่อให้การดำเนินการในเรื่องนี้เป็นไปอย่างถูกต้อง ทั้งตามข้อกฎหมายและตามเจตนารมณ์ของการเปลี่ยนแปลงนั้น

สวัสดิการสำนักงาน ก.พ. เห็นว่า เพื่อประโยชน์ที่จะให้ส่วนราชการและผู้ปฏิบัติงานด้านนี้ ได้ทราบถึงมติ ก.พ. ที่ได้ตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการทางวินัยและการออกจากราชการ เพื่อจะได้สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติในหน้าที่ของตนเองได้อย่างถูกต้อง ทั้งตามข้อกฎหมายและตามเจตนารมณ์แห่งกฎหมาย เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมและเพื่อให้การดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการเป็นไปในบรรทัดฐานเดียวกันทั้งระบบราชการ จึงได้จัดพิมพ์หนังสือตอบข้อหารือที่สำนักงาน ก.พ. ได้ตอบไปยังส่วนราชการต่างๆ ในช่วงระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นวันประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของปีงบประมาณ ๒๕๔๐ ขึ้น เพื่อเผยแพร่มติและข้อวินิจฉัยของ ก.พ. เกี่ยวกับกระบวนการทางวินัยและการออกจากราชการให้แพร่หลายและเป็นที่ยอมรับกันในวงกว้าง

ด้วยว่าวินัยและการดำเนินการทางวินัยนั้น คือเครื่องมือที่ผู้บริหารจะพึงใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคล เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีแก่ระบบราชการ เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหน่วยงาน และเพื่อเป็นบรรทัดฐานทางพฤติกรรม ภายใต้เงื่อนไขที่จะต้องให้หลักประกันความมั่นคงในอาชีพแก่ข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ตามระบบคุณธรรมด้วย การดำเนินการในเรื่องนี้จึงต้องเป็นไปตามกฎกติกา และเป็นบรรทัดฐานเดียวกันซึ่งบรรทัดฐานดังกล่าวปรากฏอยู่แล้วในการตอบข้อหารือที่ได้ประมวลไว้ในหนังสือเล่มนี้

สวัสดิการสำนักงาน ก.พ. หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการบริหารงานบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านวินัย จะได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือตอบข้อหารือนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์แห่งความเป็นธรรม ทั้งแก่ทางราชการและแก่ข้าราชการได้อย่างแท้จริง

สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.

พฤษภาคม ๒๕๔๓

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สารบัญเรียงลำดับมาตรา

หน้า

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๘

กรณีที ก.พ. รายงานนายกรัฐมนตริตามมาตรา ๘ (๕) แต่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. ก.พ. จะต้องรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเป็นประการใด ก.พ. และกระทรวง ทบวง กรม จะต้องปฏิบัติตามหรือสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือมติเดิมให้เป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรี

๒๓๕

มาตรา ๙

กรณีที ก.พ. รายงานนายกรัฐมนตริตามมาตรา ๘ (๕) แต่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. ก.พ. จะต้องรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเป็นประการใด ก.พ. และกระทรวง ทบวง กรม จะต้องปฏิบัติตามหรือสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือมติเดิมให้เป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรี

๒๓๕

มาตรา ๘๕

อธิบดีไม่อาจสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนข้าราชการโดยให้มีผลย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งได้ หากอธิบดีเห็นว่ากรณีมีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ประกอบกับข้าราชการผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญาในเรื่องนี้ด้วย อธิบดีก็ควรดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงต่อไป

๒๕๖

มาตรา ๘๖

๑. การที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการในเรื่องทุจริตเงินค่าอาหารผู้ป่วยโรคเรื้อน และได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการดังกล่าวในเรื่องร่วมกันปลอมใบมอบฉันทะเพื่อรับเงินค่าอาหารแทนผู้ป่วยโรคเรื้อนอีกนั้น เป็นการดำเนินการซ้ำ ผู้บังคับบัญชาจึงต้องสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนครั้งหลัง

๒๕

๒. ผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่ข้าราชการไปรักษาการในตำแหน่ง มีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา แต่ไม่มีฐานะเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุข้าราชการผู้ไปรักษาการในตำแหน่ง จึงไม่มีอำนาจดำเนินการทางวินัยกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่มีอำนาจดำเนินการทางวินัยกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้ ๔๕

๓. นอกจากผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๒ วรรคสามแล้ว ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๘๖ ทวิ วรรคสาม และ ก.พ. ยังเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้อีก ๒๓๕

๔. เมื่อกรมมีคำสั่งย้ายข้าราชการระดับ ๕ จากจังหวัดหนึ่งไปดำรงตำแหน่งที่อีกจังหวัดหนึ่ง ผู้บังคับบัญชาจังหวัดใหม่จึงเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการผู้นั้น การที่ผู้บังคับบัญชาเดิมดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.จังหวัดเดิมในภายหลังนั้น มติ อ.ก.พ.จังหวัดเดิมจึงไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม โดยที่กรมเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นด้วย เมื่ออธิบดีได้ดำเนินการสืบสวน โดยนำผลการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาเดิมมาพิจารณา แล้วเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง อธิบดีก็สามารถนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.กรมพิจารณาตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยไม่สอบสวนก็ได้ ๒๘๒

๕. อธิบดีไม่อาจสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนข้าราชการโดยให้มีผลย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งได้ หากอธิบดีเห็นว่ากรณีมีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ประกอบกับข้าราชการผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญาในเรื่องนี้ด้วย อธิบดีก็ควรดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงต่อไป ๒๕๖

มาตรา ๕๓

ก.ค. สามารถอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ประกอบกับมาตรา ๕๓ ตั้งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการครูในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้ ๗๖
๒๓๕

มาตรา ๕๕

เมื่อผู้บังคับบัญชาไม่ได้ส่งหนังสือขอลาออกจากราชการที่ข้าราชการยื่นล่วงหน้า น้อยกว่า ๓๐ วัน กลับคืนเพื่อให้มาขึ้นใหม่ แต่กลับมีคำสั่งอนุญาตให้ข้าราชการลาออกได้ แสดงว่าผู้บังคับบัญชามีอำนาจอนุญาตให้ข้าราชการยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการล่วงหน้า น้อยกว่า ๓๐ วันได้ หนังสือลาออกนั้นจึงเป็นหนังสือที่สมบูรณ์ที่ผู้บังคับบัญชาต้องสั่งอนุญาตให้ลาออกตั้งแต่วันที่ขอลาออก ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นี้ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรได้อีก

๒๑๒

มาตรา ๕๖

มาตรา ๕๖ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดกรณีแห่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ชัดเจน จึงไม่อาจนำมาปรับกับกรณีที่ข้าราชการไม่มาปฏิบัติราชการโดยไม่ทราบสาเหตุ โดยถือเป็น การปรับตามบทบัญญัติที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งได้

๑๕๔

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔

ข้าราชการที่จะอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องเป็นข้าราชการพลเรือน ซึ่งหมายถึงบุคคลที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ เท่านั้น

๒๕๘

มาตรา ๖

ก.พ. ได้ดำเนินการออกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ว่าด้วยการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญ และออกระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อรองรับทางปฏิบัติในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการ ตามนัยมาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว

๑๘

มาตรา ๘

๑. หากคณะกรรมการสอบสวนมิได้ดำเนินการแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ คณะกรรมการก็มีอำนาจรายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๘ (๘) ให้ข้าราชการออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนตามมาตรา ๑๑๖ ได้ คณะกรรมการต้องดำเนินการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๑๐ ให้ถูกต้องเสียก่อน

๒๑๓

๒. หาก ก.พ. ได้รับรายงานการลงโทษทางวินัยที่ไม่ร้ายแรง แต่ ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก.พ. สามารถอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการ หรือมาตรา ๘ (๘) รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการตามที่เสนอได้

๒๓๕

มาตรา ๘

เมื่อนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งตามที่ ก.พ. รายงานตามมาตรา ๘ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาและสั่งการให้กระทรวง ทบวง กรมใด ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว หน่วยงานนั้น ๆ ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๘

๒๓๕

มาตรา ๓๐

๑. ผู้ที่ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ (๑๐) ต้องเป็นผู้ที่เคยถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก และได้ถูกจำคุกจริง ๆ โดยมีได้มีการรอลงอาญา

๑

๒. ข้าราชการถูกลงโทษให้ออกจากราชการเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๒ แต่ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว จึงมีผลให้ไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ (๑๒) อันมีสิทธิที่จะขอกลับเข้ารับราชการได้ตามมาตรา ๖๕ ส่วนการที่ส่วนราชการจะพิจารณารับผู้นั้นเข้ารับราชการต่อไปหรือไม่ เป็นอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒

๒๓๑

๓. ข้าราชการถูกลงโทษให้ออกจากราชการตั้งแต่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๔ จึงเป็นผู้ที่อยู่ในเกณฑ์ได้รับล้างมลทิน ซึ่งกฎหมายถือว่ามิได้เคยถูกลงโทษให้ออกจากราชการมาก่อน จึงเป็นกรณีที่ไม่ต้องขอยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ (๑๒)

๒๔๕

มาตรา ๓๕

การที่จะถือว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดขาดราชการ ต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นไม่มาทำงานในวันทำการปกติตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตั้งแต่ครั้งวันขึ้นไปโดยไม่ยื่นใบลาหรือยื่นใบลาแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตให้ลา

๑๕๕

มาตรา ๕๒

การสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา เป็นอำนาจของอธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย การที่รัฐมนตรีสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในมูลกรณีเดียวกัน กับที่ปลัดกระทรวงได้มอบหมายให้หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงพิจารณาในเบื้องต้นว่า กรณีมีมูลหรือไม่แล้วนั้น เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งดังกล่าวจึงไม่มีผลใช้บังคับ ปลัดกระทรวงยังคงต้องพิจารณากรณีที่มีการกล่าวหาแล้วดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายต่อไป

๖๖

มาตรา ๕๕

ข้าราชการผู้ถูกลงโทษทางวินัยและได้รับล้างมลทินแล้ว ไม่อยู่ในเกณฑ์ต้องห้าม มิให้เลื่อนขั้นเงินเดือนตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ทั้งนี้ การเลื่อนขั้นเงินเดือน ดังกล่าวเป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๗๒ และผู้บังคับบัญชาอาจเลื่อน ข้าราชการผู้นั้นขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นได้ตั้งแต่วันที่อาจเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ได้ โดยจะต้องปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๕

๒๐๘

มาตรา ๖๐

คำสั่งของทางราชการจะแก้ไขได้ก็ต่อเมื่อคำสั่งนั้นออกมาโดยไม่ถูกต้องกับข้อ กฎหมายหรือข้อเท็จจริง การที่หน่วยงานเดิมรับรองความประพฤติของข้าราชการที่โอนไปอีก หน่วยงานหนึ่งว่าเป็นผู้มี ความประพฤติดี ไม่อยู่ในระหว่างการสอบสวนวินัย โดยการรับรอง ดังกล่าวได้กระทำก่อนที่จะมีการชี้มูลความผิดข้าราชการผู้นั้น ถือว่ามีใช้การแจ้งที่ไม่ถูกต้องกับ ข้อเท็จจริงอันจะขอยกเลิกการโอนได้

๑๘๑

มาตรา ๖๕

๑. การพิจารณารับข้าราชการกลับเข้ารับราชการเป็นอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ

๘๘

ตามมาตรา ๕๒

๒. ข้าราชการถูกลงโทษให้ออกจากราชการเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๒ และได้รับการล้าง

๒๓๑

มลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ แล้ว จึงมีผลให้ไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ (๑๒) อันมีสิทธิที่จะขอกลับเข้ารับราชการได้ตามมาตรา ๖๕ ส่วนการที่ส่วนราชการจะพิจารณารับผู้นั้นเข้ารับราชการต่อไปหรือไม่ เป็นอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒

มาตรา ๖๗

๑. ข้าราชการถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือนและได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติ

๓๖

ล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี แล้ว แม้ต่อมาจะถูกศาลพิพากษาโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในมูลกรณีเดียวกันอีก ผู้บังคับบัญชาก็ไม่อาจสั่งลงโทษให้ออกหรือเพิ่มโทษเป็นปลดออกแก่ข้าราชการดังกล่าวได้ แต่จะต้องสั่งให้ออกจากราชการเพราะขาดคุณสมบัติ

๒. การบรรจุบุคคลที่ขาดคุณสมบัติทั่วไป เนื่องจากเป็นผู้ที่เคยถูกลงโทษให้ออก

๘๒

หรือปลดออกเพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายอื่นเข้ารับราชการ ถือว่าเป็นการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการโดยมิชอบด้วยกฎหมาย แม้ต่อมาภายหลังจะได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ซึ่งผลของการล้างมลทินให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยก็ตาม แต่การล้างมลทินก็ไม่มีผลย้อนหลังไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวใช้บังคับ ผู้บังคับบัญชาจึงต้องสั่งให้บุคคลดังกล่าวออกจากราชการโดยพลันตามมาตรา ๖๗

มาตรา ๗๒

ข้าราชการผู้ถูกลงโทษทางวินัยและได้รับล้างมลทินแล้ว ไม่อยู่ในเกณฑ์ต้องห้าม มิให้เลื่อนขั้นเงินเดือนตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ทั้งนี้ การเลื่อนขั้นเงินเดือนดังกล่าวเป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๗๒ และผู้บังคับบัญชาอาจเลื่อนข้าราชการผู้นี้ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นได้ตั้งแต่วันที่อาจเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ได้ โดยจะต้องปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๕

๒๐๘

มาตรา ๘๐

การมารับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเป็นสิทธิ มิใช่หน้าที่ เมื่อผู้สอบแข่งขันได้ไปรายงานตัวและต่อมาเปลี่ยนใจไม่ประสงค์จะใช้สิทธิของตนโดยไม่อยู่รอรับการบรรจุ คำสั่งที่บรรจุและแต่งตั้งผู้สอบแข่งขันได้เข้ารับราชการโดยไม่มีตัวผู้นั้นอยู่รอรับการบรรจุย่อมไม่มีผลใช้บังคับ สภาพการเป็นข้าราชการจึงไม่เกิดขึ้น

๘๗

มาตรา ๘๒

การที่จะพิจารณาว่าผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้น จะต้องมียานหลักฐานชัดเจนพอสมควรว่าผู้นั้นมีเจตจิตหรือเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ส่วนการลงโทษนั้นควรลงโทษไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอย่างอื่นไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการได้

๑๐๒

มาตรา ๘๘

ข้าราชการไม่มาปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ในวันหยุดราชการตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ถือเป็นการกระทำความผิดวินัยฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ

๑๔๒

มาตรา ๕๒

๑. การไม่ระงับวันที่ขอลาออกจากราชการไว้ในหนังสือขอลาออกมิใช่สาระสำคัญที่จะ
๑๗๔
ทำให้หนังสือขอลาออกดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับ แต่การที่ได้ทำบันทึกขอลาออกจากราชการ
โดยระบุเหตุผลว่าเพื่อไปประกอบอาชีพอื่นและมีได้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาอนุญาต
แล้วได้หยุดราชการไปโดยมิได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชานั้น เป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตาม
มาตรา ๑๑๓ และพฤติการณ์เป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการ ส่วนจะเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการ
โดยมีเหตุผลอันสมควรหรือไม่ หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
ของทางราชการหรือไม่นั้น เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่จะใช้ดุลพินิจพิจารณา
๒. “ละทิ้ง” หมายถึง กรณีที่ข้าราชการไม่อยู่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ ซึ่งอาจเป็น
๕๑
กรณีที่ไม่มาปฏิบัติงานเลย หรือมาลงชื่อปฏิบัติงานแล้วแต่ตัวไม่อยู่ปฏิบัติงาน โดยออกไป
นอกสำนักงานหรือไป ณ จุดอื่นซึ่งอยู่นอกจุดที่กำหนดให้อยู่ประจำทำงาน ส่วนคำว่า
“ทอดทิ้ง” หมายถึง กรณีไม่เอาเป็นธุระ ไม่เอาใจใส่ ตัวอยู่แต่ไม่ทำงาน
๓. การนับวันสำหรับความผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกัน
๑๒๕
เป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน ตามนัยมาตรา ๕๒ วรรคสอง จะต้องนับวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการ
ติดต่อกันทุกวันรวมทั้งวันหยุดราชการด้วย
๔. ข้าราชการไม่มาปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ในวันหยุดราชการตามและผู้บังคับ
๑๔๒
บัญชามอบหมายโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ถือเป็นการกระทำผิดวินัยฐานขัดคำสั่งของ
ผู้บังคับบัญชาและฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ
๕. ระยะเวลาที่ข้าราชการผู้ลาศึกษาต่อต่างประเทศใช้ในการเตรียมตัวเดินทางกลับ
๑๕๘
ประเทศไทยต้องไม่เกิน ๒๐ วัน จึงจะไม่ถือว่าอยู่เกินวันลา การที่ข้าราชการพ้นสภาพการ
เป็นนักศึกษาและมีได้กลับมาปฏิบัติราชการตามปกติ หากผู้บังคับบัญชาเห็นควรลงโทษได้
ออกฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ก็สามารถ
สั่งไล่ออกได้ตั้งแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ใช้ในการเตรียมตัวเดินทางกลับ อันเป็น
วันแรกที่ต้องมาปฏิบัติราชการ
๖. การอุทิสเวลาตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง หมายถึง การอุทิสหรือสละเวลาทั้งหมด
๒๘๓
ปฏิบัติราชการตามที่ทางราชการต้องการ ซึ่งรวมถึงเวลานอกเหนือจากเวลาปฏิบัติราชการ
ตามปกติในกรณีราชการมีงานเร่งด่วนจำเป็นด้วย

มาตรา ๕๖

๑. กรณีที่ข้าราชการมีชื่อเป็นกรรมการของบริษัทและสามารถลงชื่อผูกพันบริษัท จะเป็นการต้องห้ามตามกฎหมายหรือไม่ ต้องพิจารณาจากลักษณะงานของตำแหน่งดังกล่าวว่ามีอำนาจเข้าไปจัดการหรือเป็นตัวละครทำการในบริษัทหรือไม่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นรายๆ ไป ซึ่งความผิดตามมาตรา ๕๖ เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ๑๐

๒. การดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หมายถึง การดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีอำนาจเข้าไปจัดการ หรือเป็นตัวละครทำการ ในทำนองเดียวกับกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้น ๑๕๘

มาตรา ๕๘

๑. การกำหนดระดับโทษหรือหลักเกณฑ์ในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนกรณีมิใช่สาเหตุคิดให้โทษชนิดเฮโรอินไว้ในครอบครอง ซึ่งเมื่อถูกฟ้องคดีอาญา ผลคดีถึงที่สุด แม้ศาลจะพิจารณาให้รอการลงโทษจำคุกไว้ก็ตาม ถือว่าเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ส่วนหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติกรณีที่ได้มีการตรวจพบว่าข้าราชการผู้ใดคิดยาเสพติดให้ชนิดถือหลักเกณฑ์ตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๑๕๒/๒๔๕๘ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๕๘ และ ที่ น.ว. ๒๒๘/๒๔๕๕ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๔๕๕ ๖๒

๒. หากข้าราชการกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ซึ่งมีโทษการกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แม้ต่อมาจะได้รับพระราชทานอภัยโทษ พฤติการณ์ก็ดีถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามนัยมาตรา ๑๐๒ แต่เนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสามารถส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาโดยมิต้องทำการสอบสวนก็ได้ และหากมีการสั่งลงโทษปลดออกตามมาตรา ๑๐๔ ข้าราชการผู้นั้นก็มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ๑๕๖

มาตรา ๕๕

๑. เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการทางวินัยได้โดยไม่ต้องสืบสวนตามมาตรา ๕๕ อีก ส่วนการดำเนินการทางวินัยต้องมีการสืบสวนตามมาตรา ๑๐๒ เว้นแต่กรณีต้องด้วยเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้บังคับบัญชาจึงจะสั่งลงโทษโดยไม่ต้องสืบสวนได้ ๑๑๕
๒. การที่กระทรวงมีหนังสือสั่งการให้กรมชะลอการสืบสวนไว้ก่อนเป็นการสั่งการที่ไม่สอดคล้องกับมาตรา ๕๕ ที่กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาต้องรีบดำเนินการสืบสวนพิจารณาและดำเนินการทางวินัยทันที ส่วนการที่กรมไม่ปฏิบัติตามหนังสือสั่งการดังกล่าวจะเป็นความผิดวินัยหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับการดำเนินการทางวินัยของกรมดังกล่าวเป็นไปโดยสุจริตหรือไม่ ซึ่งจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป ๑๕๖
๓. ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา หากผู้บังคับบัญชาทราบกรณีกระทำผิดและพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหา แต่ละเว้นไม่ดำเนินการหรือดำเนินการโดยไม่สุจริต กรณีก็ถือได้ว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำผิดวินัยด้วย ๒๑๐
๔. ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่สืบสวนและพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการที่ถูกร้องเรียน โดยควรดำเนินการในทางลับ เพื่อมิให้ผู้ร้องเรียนถูกกลั่นแกล้งจากข้าราชการผู้ถูกกล่าวโทษ ๒๒๘
๕. กฎหมายบัญญัติให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจดำเนินการทางวินัยโดยมิได้บัญญัติแยกอำนาจการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการในสังกัดราชการส่วนภูมิภาคให้เป็นของผู้ว่าราชการจังหวัดโดยเฉพาะ อธิบดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้นจึงมีอำนาจในการดำเนินการดังกล่าวด้วย ๒๔๑

มาตรา ๑๐๒

๑. ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเดิมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสั่งพักราชการ
ข้าราชการโดยไม่มีอำนาจ เนื่องจากในวันที่มีคำสั่งดังกล่าวข้าราชการผู้นี้ได้ย้ายไปดำรง
ตำแหน่งที่สังกัดใหม่แล้ว ผู้บังคับบัญชาใหม่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและ
สั่งให้ข้าราชการผู้นี้พักราชการย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่พักราชการตามคำสั่งเดิมได้ ๓
๒. หากสำนวนการสอบสวนทางวินัยได้สูญหายไปโดยที่ผู้มีอำนาจยังมีได้วินิจฉัยสั่งการ
ถ้าไม่มีสำเนาสำนวนการสอบสวน สำเนารายงานการสอบสวน หรือเอกสารใดๆ ที่สามารถ
ยืนยันได้ว่าสำนวนการสอบสวนที่สูญหายไปนั้นมีพยานหลักฐานอย่างไรบ้างที่พอจะวินิจฉัย
ได้เหลืออยู่ ก็ควรดำเนินการสอบสวนใหม่ ๔
๓. การสั่งให้ข้าราชการรักษาการในตำแหน่งก็เพื่อให้ผู้รักษาการในตำแหน่งมี
อำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้นเป็นการชั่วคราว โดยยังคงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่ตน
ครองอยู่ตลอดมา ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุของผู้รักษาการในตำแหน่งจึงยังคงเป็นผู้มีอำนาจสั่ง
บรรจุตามเดิมและมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและดำเนินการเพื่อสั่งลงโทษ
ข้าราชการที่ไปรักษาการในตำแหน่งได้ ส่วนผู้บังคับบัญชาของตำแหน่งที่ข้าราชการไปรักษา
การในตำแหน่งไม่มีอำนาจดำเนินการดังกล่าวได้แต่อย่างใด ๑๒
๔. ผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่ข้าราชการไปรักษาการในตำแหน่งมีฐานะเป็น
ผู้บังคับบัญชา แต่ไม่มีฐานะเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ จึงไม่มีอำนาจดำเนินการทางวินัยกรณี
กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่มีอำนาจดำเนินการทางวินัยกรณีกล่าวหาว่ากระทำ
ผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้ และเมื่อได้ดำเนินการแล้วจะต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยต่อ
ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับด้วย ๔๐
๕. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา
เป็นอำนาจของอธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย การที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในมูลกรณี
เดียวกันกับที่ปลัดกระทรวงได้มอบหมายให้หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงพิจารณาในเบื้องต้น ๖๖

ต้นว่ากรณีมีมูลหรือไม่แล้วนั้น เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งดังกล่าวจึงไม่มีผลใช้บังคับ
ปลัดกระทรวงยังคงต้องพิจารณากรณีที่มีการกล่าวหาแล้วดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่
บัญญัติไว้ในกฎหมายต่อไป

๖. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่ข้าราชการร้องขอความ
เป็นธรรมเนื่องจากไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน เป็นคนละกรณีกับการสอบสวน
ตามมาตรา ๑๐๒ แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ผู้บังคับบัญชาที่จะต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ โดยจะต้องแจ้งให้ข้าราชการ
ผู้นั้นทราบว่าตนตกอยู่ในฐานะผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้มีโอกาสชี้แจงเหตุผลในเรื่องที่ถูกกล่าวหาด้วย

๗. เมื่ออธิบดีได้ดำเนินการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการผู้ร้องทุกข์ตามคำสั่ง
ของปลัดกระทรวงแล้ว การสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนดังกล่าวไม่มีผลให้กระบวนการดำเนินการ
ทางวินัยยุติไปด้วย อธิบดียังคงต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ ต่อไป

๘. เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว
ผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการทางวินัยได้โดยไม่ต้องสืบสวนตามมาตรา ๕๕ อีก ส่วนการ
ดำเนินการทางวินัยต้องมีการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ เว้นแต่กรณีต้องด้วยเงื่อนไขที่
กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้บังคับ
บัญชาจึงจะสั่งลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวนได้

๙. การที่คณะกรรมการสอบสวนมิได้เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบการสรุปพยาน
หลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓) แต่ได้ส่งบันทึกตามแบบ สว.๓ ไปให้ผู้ถูกกล่าวหา
ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน อีกทั้งมอบบันทึก สว.๓ ให้บุคคลอื่นนำไปส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
โดยผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบและกำหนดคนัดมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ
สอบสวน การกระทำดังกล่าวแม้จะเป็นการไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง แห่ง
กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) แต่ก็มิได้เป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม
การดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนจึงมีผลใช้ได้

๑๐. การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้ใดต้องมีการตั้งเรื่องกล่าวหาโดยจะต้อง
 ๑๓๐
 แจ้งให้ข้าราชการผู้นั้นทราบด้วยว่าตนตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย เพื่อให้
 ให้ผู้นั้นได้มีโอกาสชี้แจงเหตุผลแก้ข้อกล่าวหาในเรื่องที่ถูกกล่าวหา และไม่ว่าผลการพิจารณา
 ของผู้บังคับบัญชาจะเป็นไปในทางควรลงโทษหรือยุติเรื่องก็ตาม ก็ถือว่ากรณีดังกล่าวเป็นการ
 ดำเนินการทางวินัยตามกระบวนการของกฎหมายแล้ว
๑๑. เมื่อการดำเนินการทางวินัยของผู้อำนวยการกองถูกต้องแล้ว แม้อธิบดีจะ
 ๑๓๔
 ดำเนินการทางวินัยใหม่และสั่งลงโทษข้าราชการในกรณีกระทำผิดเดิมและกรณีใหม่ คำสั่งลง
 โทษของกองก็เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนคำสั่งลงโทษของกรมมีผลสมบูรณ์เฉพาะ
 กรณีกระทำผิดใหม่ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกลงโทษอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้อำนวยการกองและอธิบดี
 จึงเป็นอำนาจของ อ.ก.พ.กรม และ อ.ก.พ.กระทรวง ที่จะพิจารณาอุทธรณ์ ตามนัยมาตรา ๑๒๕
 (๒) และ (๓)
๑๒. กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการผู้ใดแล้ว
 ๑๔๐
 ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีเดียวกันอีก
 ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ป. ต่อไปได้
๑๓. การกล่าวหาข้าราชการว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในระหว่างที่ถูกสั่งให้
 ๑๔๗
 ออกจากราชการไว้ก่อนในเรื่องอื่นตามมาตรา ๕๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ ย่อมไม่มีผลตามกฎหมาย ต่อมาเมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการผู้นั้น
 กลับเข้ารับราชการเช่นเดิมแล้ว ผู้บังคับบัญชาปัจจุบันจึงจะมีอำนาจใช้ดุลพินิจดำเนินการทาง
 วินัยแก่ข้าราชการในเรื่องที่กล่าวหาดังกล่าวได้ ส่วนข้าราชการที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้
 ก่อนข้างต้น และต่อมาได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการแล้วนั้น ผู้บังคับบัญชาไม่อาจ
 อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๖ ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นต่อไปได้
๑๔. การนับระยะเวลาการสอบสวนต้องนับอย่างต่อเนื่อง แม้จะปรากฏว่าได้มีการ
 ๑๖๑
 เปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนก็ตาม และคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่สามารถนำผล
 การสอบสวนและสำนวนการสอบสวนที่คณะกรรมการสอบสวนชุดก่อนได้ดำเนินการไปแล้ว
 ทั้งหมดมาใช้และดำเนินการต่อไปได้

๑๕. กรณีที่อธิบดีเห็นแย้งกับผู้ว่าราชการจังหวัดที่ส่งลงโทษภาคทัณฑ์ และสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง อธิบดีมีอำนาจพิจารณาสั่งลงโทษแตกต่างไปจากโทษเดิมได้ในฐานะผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ๑๖๓
๑๖. การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินชี้มูล เป็นการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๐๒ แล้วสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินสามารถนำผลการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวมาเป็นข้อยุติในเรื่องนี้ได้ ๑๖๗
๑๗. การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการกรณีมีการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และได้พิจารณาสั่งการจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามรายงานการสอบสวนนั้น ถือว่าผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๑๐๒ แล้ว ๑๗๕
๑๘. กรณีที่ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ข้าราชการแล้วต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องเดียวกันอีก ผู้บังคับบัญชาต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนกรณีดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ ทวิวรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑๗๕
๑๙. ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานที่ข้าราชการโอนไปสังกัดมีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ จึงต้องเป็นผู้พิจารณาผลการสอบข้อเท็จจริงจากหน่วยงานเดิมว่า พฤติการณ์ของข้าราชการที่โอนมามีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ หากมีกรณีจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็อาจทำความตกลงกับผู้บังคับบัญชาหน่วยงานเดิมขอข้าราชการในสังกัดมาร่วมเป็นกรรมการสอบสวนด้วยได้ ๑๘๑
๒๐. เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการและได้ลงโทษหรือสั่งยุติเรื่องแล้ว แม้ภายหลังคณะกรรมการ ป.ป.ป. จะมีมติให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการในเรื่องเดียวกันนั้นอีก ผู้บังคับบัญชาก็ไม่อาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ แต่กรณีที่ผู้บังคับบัญชาเพียงแต่สืบสวน ๑๘๕

ข้อเท็จจริงและสัจยุดิเรื่องนั้น ถือว่ายังมีได้มีการดำเนินการทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังกล่าว ผู้บังคับบัญชาต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยต่อไป

๒๑. หากข้าราชการกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ซึ่งมีโทษการกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แม้ต่อมาจะได้รับพระราชทานอภัยโทษ พุทธิการณ์ก็ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๘ วรรคสอง ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามนัยมาตรา ๑๐๒ แต่เนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสามารถส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาโดยมิต้องทำการสอบสวนก็ได้ และหากมีการสั่งลงโทษปลดออกตามมาตรา ๑๐๔ ข้าราชการผู้นั้นก็มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ

๑๕๖

๒๒. หากผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ข้าราชการแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการผู้นั้นในเรื่องเดียวกันอีก ผู้บังคับบัญชาต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการผู้นั้นด้วย

๒๐๐

๒๓. การสอบสวนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรตามมาตรา ๑๐๒ ผู้บังคับบัญชาอาจตั้งเรื่องกล่าวหาแล้วสอบสวนด้วยตนเองหรือให้ผู้อื่นสอบสวนก็ได้ หรือกรณีที่มีการสืบสวนตามมาตรา ๕๕ และผู้บังคับบัญชาเห็นว่ากรณีมีมูลกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หากได้มีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องที่กล่าวหาแล้ว ผู้บังคับบัญชาอาจนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาพิจารณาโดยถือว่ามี การสอบสวนตามวิธีการที่เห็นสมควรแล้วได้ ทั้งนี้ หากเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้บังคับบัญชาอาจดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

๒๐๒

๒๔. “สอบสวน” หมายถึง การรวบรวมพยานหลักฐานหรือการดำเนินการใดๆ เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ในเรื่องที่กล่าวหาเพื่อให้การดำเนินการทางวินัยได้ความจริงและยุติธรรม

๒๑๕

“วิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร” หมายถึง วิธีการใดก็ได้ที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรจะใช้ในการสอบสวน ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามิูลกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งจะต้องมีการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงการตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงเหตุผลแก้ข้อกล่าวหาด้วย

๒๕. หากปรากฏว่าในชั้นสืบสวนหรือพิจารณาเบื้องต้น ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยได้ทำการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องที่กล่าวหาแล้ว และผู้บังคับบัญชาได้นำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาพิจารณา ถือได้ว่าผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่เห็นสมควรตามนัยมาตรา ๑๐๒ แล้ว ๒๔๓

๒๖. การที่ผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาด้อยค่าของข้าราชการที่ได้ให้การไว้ในส่วน การสอบสวนหาผู้รับผิดชอบในทางแพ่ง แล้วเห็นว่าข้าราชการดังกล่าวกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และได้สั่งลงโทษ ถือได้ว่าผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่เห็นสมควรตาม มาตรา ๑๐๒ แล้ว ๒๔๔

มาตรา ๑๐๓

๑. กรณีที่อธิบดีรายงานต่อปลัดกระทรวงเพื่อสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒ ขั้น ตามอำนาจที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับ ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ปลัดกระทรวง ก็ยังมีอำนาจสั่งลงโทษได้ตามมาตรา ๑๓๘ ประกอบมาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๓๗ ๓๔

๒. กรณีที่อธิบดีเห็นควรลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒ ขั้น ต้องรายงานต่อปลัดกระทรวง เพื่อให้พิจารณาดำเนินการเพื่อลงโทษตามมาตรา ๑๐๓ ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ซึ่งยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๑๓๗ ๓๕

๓. กฎหมายมิได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่ข้าราชการไปช่วยปฏิบัติ ราชการเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัย คำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชา ดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ๔๐

๔. มติ อ.ก.พ.จังหวัดที่เห็นสมควรลงโทษลดชั้นเงินเดือน ๓ ชั้น เป็นมติที่ไม่อาจใช้บังคับได้ เพราะอัตราโทษดังกล่าวเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ กรณีควรส่งเรื่องให้อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาใหม่ ซึ่งหาก อ.ก.พ.จังหวัดมีมติให้ลงโทษลดชั้นเงินเดือน ๒ ชั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดย่อมเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือน ๒ ชั้น ตามมติ อ.ก.พ.จังหวัดได้ ส่วนกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาโอนไปเป็นพนักงานเทศบาลสามัญก่อนมีการส่งเรื่องให้อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณานั้น จังหวัดต้องตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวน แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาใหม่ดำเนินการต่อไป ๕๘
๕. กรณีที่ยังไม่มีการสั่งลงโทษ อธิบดีสามารถพิจารณาทบทวนเรื่องใหม่ตามความเห็นของกระทรวงและดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๐๔ ต่อไปได้ ๓๘
๖. อำนาจการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ซึ่งออกตามความแห่งพระราชบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ขณะกระทำผิด กรณีที่ข้าราชการกระทำผิดขณะใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงต้องสั่งลงโทษตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ส่วนกรณีที่ข้าราชการกระทำผิดขณะใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ เป็นต้นไป ต้องสั่งลงโทษตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ๑๑๐
๗. อำนาจในการพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ ตลอดจนการสั่งลงโทษ ข้าราชการที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เป็นอำนาจและหน้าที่ของผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่จะพิจารณาสั่งลงโทษตามมาตรา ๑๐๓ หรือส่งเรื่องให้อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาตามมาตรา ๑๐๔ ก.พ.ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดระดับโทษได้ ๑๒๓
๘. กฎหมายมิได้อธิบายว่าการกระทำอย่างไรเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อย การใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาจึงต้องเทียบเคียงจากแนวทางการลงโทษที่ ก.พ. ได้เคยตอบรับทราบการลงโทษไปแล้ว ๒๑๐

๕. ผู้บังคับบัญชาระดับใด จะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในสถานโทษ และอัตราโทษใด ได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ๒๑๕

มาตรา ๑๐๔

๑. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ อ.ก.พ.จังหวัด ไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาเรื่องของข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๕ การที่จังหวัดได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการระดับ ๕ แล้วเห็นว่าเป็นกรณีที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ควรลงโทษให้ออกจากราชการ จึงส่งเรื่องให้กรมดำเนินการนั้นเป็นการชอบแล้ว แต่กรมได้หยิบยกเรื่องดังกล่าวขึ้นพิจารณาหลังจากที่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่ง อ.ก.พ.จังหวัดมีอำนาจพิจารณาแล้ว กรมจึงควรส่งเรื่องคืนให้จังหวัดดำเนินการเสนอ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาต่อไป ๕๒

๒. มติ อ.ก.พ.จังหวัดที่เห็นสมควรลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๓ ขั้น เป็นมติที่ไม่อาจใช้บังคับได้ เพราะอัตราโทษดังกล่าวเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ กรณีควรส่งเรื่องให้อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาใหม่ ซึ่งหาก อ.ก.พ.จังหวัดมีมติให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒ ขั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดย่อมเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒ ขั้น ตามมติ อ.ก.พ.จังหวัดได้ ส่วนกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาโอนไปเป็นพนักงานเทศบาลสามัญก่อนมีการส่งเรื่องให้อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณานั้น จังหวัดต้องตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวน แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาใหม่ดำเนินการต่อไป ๕๘

๓. การที่อธิบดีกรมสามัญศึกษามอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน แม้ภายหลังจะยกเลิกคำสั่งดังกล่าว อธิบดีก็ยังคงมีอำนาจที่จะแนะนำและแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้ดำเนินการไปแล้วได้ และหากอธิบดีเห็นว่าพฤติการณ์ของข้าราชการดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็มีอำนาจที่จะส่งเรื่องให้อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง แล้วแต่กรณี พิจารณาได้ ตามนัยมาตรา ๗๕ ประกอบมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑๑๖

๔. อำนาจในการพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ ตลอดจนการสั่งลงโทษ ข้าราชการที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เป็นอำนาจและหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่จะพิจารณาสั่งลงโทษตามมาตรา ๑๐๓ หรือส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาตามมาตรา ๑๐๔ ก.พ.ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดระดับโทษได้

๑๒๓

๕. แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะถูกย้ายจากสำนักงานปลัดกระทรวงไปดำรงตำแหน่งในส่วนภูมิภาค ซึ่งมีใช่เป็นการย้ายออกไปอยู่นอกบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ยังคงเป็นผู้พิจารณาสำนวนการสอบสวนและสั่งการตามที่เห็นสมควร หากเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวงพิจารณาคตามกฎหมายต่อไป

๑๔๕

๖. หากข้าราชการกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ซึ่งมีใช่การกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แม้ต่อมาจะได้รับพระราชทานอภัยโทษ พฤติการณ์ก็ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๘ วรรคสอง ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน แต่เนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสามารถส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาโดยมิต้องทำการสอบสวนก็ได้ และหากมีการสั่งลงโทษปลดออก ตามมาตรา ๑๐๔ ข้าราชการผู้นั้นก็มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ

๑๕๖

๗. เมื่อกรมได้มีคำสั่งย้ายข้าราชการจากจังหวัดให้มาดำรงตำแหน่งที่กรมแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงมีใช่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามมาตรา ๑๐๔ การที่กรมและจังหวัดต่างมีคำสั่งลงโทษข้าราชการผู้นั้นในเรื่องเดียวกัน ต้องถือว่าคำสั่งของกรมเป็นคำสั่งที่มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย

๒๘๐

๘. เมื่อกรมมีคำสั่งย้ายข้าราชการระดับ ๕ จากจังหวัดหนึ่งไปดำรงตำแหน่งที่อีกจังหวัดหนึ่ง ผู้บังคับบัญชาจังหวัดใหม่จึงเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุที่จะสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการผู้นั้น การที่ผู้บังคับบัญชาเดิมดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.จังหวัดเดิมในภายหลังนั้น มติ อ.ก.พ.จังหวัดเดิมจึงไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม โดยที่กรมเป็นผู้บังคับบัญชา

๒๘๒

ของผู้มันด้วย เมื่ออธิบดีได้ดำเนินการสืบสวนโดยนำผลการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาเดิม มาพิจารณา แล้วเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง อธิบดีก็สามารถนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.กรมพิจารณาตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสอง โดยไม่สอบสวนก็ได้

มาตรา ๑๐๕

กรรมการสอบสวนที่จะมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ตาม ๑๐๕
 มาตรา ๑๐๕ หมายความว่าเฉพาะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และการรอกการเลื่อน
 ขึ้นเงินเดือนผู้อยู่ในระหว่างถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัย ตามข้อ ๕ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓
 (พ.ศ. ๒๕๑๕) หมายถึงการสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
 เช่นกัน

มาตรา ๑๐๖

๑. ข้าราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกจากราชการ ๒๐
 และผู้นั้นได้ออกจากราชการไปแล้ว ต่อมาเมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้บังคับบัญชาก็ยังสามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้

๒. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสอบสวนต่อผู้ว่า ๕๒
 ราชการจังหวัดก่อนที่ผู้ถูกสอบสวนจะได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ กรณีข้อมติ
 เป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๐๖
 แล้ว อธิบดีในฐานะผู้บังคับบัญชา จึงมีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นต่อไปได้

๓. เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ มาตรา ๑๐๗
 ๑๓๕ บัญญัติให้ข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น เมื่อผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการ
 ผู้ใด และต่อมาข้าราชการผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ลาออก การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการ
 ผู้นั้นต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๐๖

๔. การกล่าวหาข้าราชการว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในเรื่องอื่นตามมาตรา ๕๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ย่อมไม่มีผลตามกฎหมาย ต่อมาเมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นกลับเข้ารับราชการเช่นเดิมแล้ว ผู้บังคับบัญชาปัจจุบันจึงจะมีอำนาจใช้ดุลพินิจดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการในเรื่องที่กล่าวหาดังกล่าวได้ ส่วนข้าราชการที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนข้างต้น และต่อมาได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการแล้วนั้น ผู้บังคับบัญชาไม่อาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๖ ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นต่อไปได้

๑๔๗

๕. การที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงรายงานผลการสืบสวนต่อผู้บังคับบัญชาว่าควรแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการ ถือได้ว่าข้าราชการผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว แม้ภายหลังข้าราชการผู้นั้นจะเกษียณอายุราชการ ผู้บังคับบัญชาก็มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้ แต่จะลงโทษได้เฉพาะปลดออกหรือไล่ออกเท่านั้น

๑๔๘

๖. ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๐๖ หมายถึง ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๕ ที่มีตำแหน่งเหนือผู้ถูกกล่าวหาทุกระดับ

๒๒๔

หากคณะกรรมการ ป.ป.ป. หรือ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบพบว่าข้าราชการผู้ใดมีพฤติกรรมอันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยไม่มีผู้ใดกล่าวหา แล้วแจ้งพฤติกรรมดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาทราบหลังจากที่ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาไม่อาจดำเนินการทางวินัยได้ตามมาตรา ๑๐๖ แต่ถ้าได้มีการกล่าวหาเป็นหนังสือเกี่ยวกับพฤติกรรมของข้าราชการต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. หรือต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินก่อนที่ผู้นั้นจะออกจากราชการ แม้คณะกรรมการ ป.ป.ป. หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจะแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบภายหลังจากที่ผู้นั้นออกจากราชการไปแล้วก็ตาม ผู้บังคับบัญชาก็สามารถดำเนินการทางวินัยได้

๗. ผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการลงโทษไล่ออกจากราชการที่เกษียณอายุไปแล้วออกจากราชการได้ หากกรณีต้องตามเงื่อนไขของมาตรา ๑๐๖

๒๗๘

๘. เมื่อข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้ถึงแก่กรรมก่อนที่ผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาวินิจฉัยกรณีความผิด การดำเนินการทางวินัยจึงเป็นอันยุติตามมาตรา 106 แต่ผู้บังคับบัญชาจะต้องสรุปสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งจำแนบหนึ่งตกทอดให้แก่ทายาทของผู้ถูกกล่าวหาต่อไป ตามความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔

๒๘๖

มาตรา ๑๐๗

๑. ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเดิมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสั่งพักราชการข้าราชการโดยไม่มีอำนาจ เนื่องจากในวันที่มีคำสั่งดังกล่าวข้าราชการผู้นี้ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งที่สังกัดใหม่แล้ว ผู้บังคับบัญชาใหม่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสั่งให้ข้าราชการผู้นี้พักราชการย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่พักราชการตามคำสั่งเดิมได้

๓

๒. ข้าราชการไม่มาปฏิบัติราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวัน โดยมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจถูกล่อลวงไปในทางไม่ปลอดภัยและยังไม่สามารถหาตัวพบกรณีเช่นนี้ให้นำมาตรา ๑๐๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยหากมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการผู้นั้นในกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการแล้ว ผู้บังคับบัญชาก็สามารถสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ โดยให้คำสั่งดังกล่าวมีผลตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งเป็นต้นไป

๕

๓. การถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ตามมาตรา ๑๐๗ หมายความว่ารวมถึง การถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งตามกฎหมายไทยก็ถือเป็นความผิดทางอาญาด้วย ผู้บังคับบัญชาจึงมีอำนาจสั่งพักราชการข้าราชการที่ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในต่างประเทศได้

๑๒๑

๔. การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งยกเลิกคำสั่งพักราชการ และให้ผู้ร้องทุกข์กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมนั้น ถือว่าเป็นการสั่งการภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการร้องทุกข์ และมีผลให้ผู้ร้องทุกข์ซึ่งเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการได้กลับเข้ารับราชการเสมือนเป็นการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกพักราชการกลับเข้ารับราชการ

๑๓๒

มาตรา ๑๐๘

๑. เมื่อข้าราชการได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะแล้ว ผู้บังคับบัญชามีอาจลงโทษสถานเบาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้อีก เพราะจะเป็นการดำเนินการที่ขัดกับบทบัญญัติตามมาตรา ๑๐๘ และ มาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นการลงโทษสองครั้งสำหรับการกระทำความผิดเพียงครั้งเดียว

๑๗๓

๒. กรณีที่กรมมีคำสั่งลงทัณฑ์ข้าราชการโดยสำคัญผิดในข้อเท็จจริง ต่อมาเมื่อความจริงปรากฏขึ้นภายหลัง ผู้บังคับบัญชาสามารถเพิกถอนคำสั่งนั้นได้ และควรรายงาน อ.ก.พ.กระทรวงเพื่อรับทราบการเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว อันเป็นผลให้เป็นการเพิกถอนมติของ อ.ก.พ.กระทรวงเดิมที่เคยตอบรับทราบไปแล้วด้วย

๒๔๖

มาตรา ๑๐๕

๑. ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ปลัดกระทรวงไม่อาจพิจารณา ดำเนินการเรื่องการรายงานการลงโทษ การสั่งให้ออกจากราชการ หรือการดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อไปได้ เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้นตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น หากปลัดกระทรวงได้รับรายงานดังกล่าวก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ และยังมีได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ปลัดกระทรวงต้องส่งเรื่องที่ได้รับรายงานนั้นคืนให้อธิบดีเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป

๗

๒. ถ้ากรมเจ้าสังกัดในฐานะผู้บังคับบัญชาใหม่ของผู้ถูกลงโทษมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยไม่ขัดแย้งกับความเห็นหรือมติของ อ.ก.พ.จังหวัดที่ผู้ถูกลงโทษ สังกัดอยู่เดิมในขณะกระทำความผิด กรมก็สามารถสั่งลงโทษได้ตามอำนาจที่มีอยู่ แต่ถ้ากรม มีความเห็นขัดแย้งกับมติของ อ.ก.พ.จังหวัด กรมจะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณา ตามนัยมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่

๑๔

๓. ก.พ. ได้ดำเนินการออกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ว่าด้วยการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญ และออกระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อรองรับทางปฏิบัติในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการ ตามนัยมาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕ วรรคหก ๑๘
๔. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยแก่ อ.ก.พ. กระทรวงศึกษาธิการเพื่อพิจารณาหรือไม่ หรือจะต้องดำเนินการประการใดนั้น ข้อมเป็นไปตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑๙
๕. ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลาภาคทัณฑ์ แต่อธิบดีเห็นว่าข้าราชการดังกล่าวกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง อธิบดีต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ๔๓
๖. เมื่อหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการที่สังกัดส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคสงขลาข้าราชการผู้ใดแล้ว ต้องรายงานการลงโทษต่อผู้ว่าราชการจังหวัด การรายงานการลงโทษต่ออธิบดีโดยไม่ผ่านผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน เป็นการไม่ถูกต้อง ๔๖
๗. มาตรา ๑๐๕ วรรคหก และมาตรา ๑๒๕ (๓) มีเจตนารมณ์ที่จะให้ อ.ก.พ. กระทรวงที่ผู้ถูกดำเนินการทางวินัยหรือผู้ถูกลงโทษสังกัดอยู่ในปัจจุบันเป็นผู้พิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัย ตลอดจนพิจารณาอุทธรณ์การลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกลงโทษโอนไปสังกัดกระทรวงใหม่แล้ว อ.ก.พ.กระทรวงเดิมจึงไม่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ของผู้นั้นอีกต่อไป ๕๔
๘. กรณีที่ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณารายงานการลงโทษตามมาตรา ๑๐๕ วรรคหก พร้อมกับการพิจารณาอุทธรณ์ของข้าราชการผู้นั้นตามมาตรา ๑๒๕ วรรคสาม ในคราวเดียวกัน การสั่งการตามมติ อ.ก.พ.กระทรวงดังกล่าวจะต้องใช้บทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นบทเฉพาะเป็นหลัก รัฐมนตรีว่าการจึงเป็นผู้มีอำนาจสั่งการตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง ๕๐

๘. เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับแล้ว ปลัดกระทรวงไม่มีอำนาจพิจารณาสั่งการใดๆ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยเรื่องที่ได้รับรายงาน การที่ปลัดกระทรวงศึกษาธิการสั่งการเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๓๕ ให้ส่งเรื่องการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการครูเสนอ อ.ก.ค.กรม เพื่อพิจารณาต่อไปนั้น จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๑๑๖

๑๐. เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งเพิ่มโทษจากโทษลดขั้นเงินเดือนเป็นโทษให้ออกจากราชการโดยคำสั่งของนายกรัฐมนตรี คำสั่งลงโทษเดิมย่อมไม่มีผลบังคับตามกฎหมายมาตั้งแต่ต้น แต่เพื่อให้เกิดความสะดวกในทางปฏิบัติผู้บังคับบัญชาอาจมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนเสีย และจะต้องคืนเงินเดือนส่วนที่ลดไปแล้วให้แก่ผู้ถูกลงโทษต่อไป

๑๓๖

๑๑. การสั่งเพิ่มโทษจากโทษภาคทัณฑ์เป็นตัดเงินเดือนจะต้องสั่งโดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ โดยการดำเนินการดังกล่าวต้องไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกลงโทษได้รับไปแล้วตามคำสั่งที่ถูกต้องตามกฎหมายและมีผลสมบูรณ์ในชั้นต้น

๑๓๘

๑๒. มาตรา ๑๐๕ วรรคสอง มิได้บัญญัติให้อำนาจแก่ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือที่จะสั่งเปลี่ยนแปลงโทษจากสถานโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปเป็นสถานโทษตามพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ การที่กรมราชทัณฑ์มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งเรือนจำกลางซึ่งสั่งลงโทษภาคทัณฑ์และสั่งลงโทษเพิ่มเวรยามแทน จึงเป็นการไม่ชอบ

๑๔๒

หากอธิบดีกรมราชทัณฑ์ไม่เห็นด้วยกับการสั่งลงโทษข้าราชการตามพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ ของเรือนจำอำเภอหรือเรือนจำจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วย อธิบดีไม่มีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงโทษ แต่จะต้องส่งเรื่องให้อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยพิจารณาตามนัยมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่

๑๓. กรณีที่ปลัดกระทรวงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนต่อปลัดกระทรวงก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ สำนวนการสอบสวนนั้นเป็นอันใช้ได้ แต่การที่

๑๕๑

ปลัดกระทรวงยังมีได้พิจารณาสั่งการให้เสร็จสิ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ และปลัดกระทรวงมิใช่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยตาม มาตรา ๑๐๕ อีกต่อไปแล้ว ปลัดกระทรวงจึงไม่มีอำนาจพิจารณารายงานการสอบสวนของ คณะกรรมการสอบสวน และต้องส่งรายงานการสอบสวนดังกล่าวให้อธิบดีพิจารณาดำเนิน การตามกฎหมายต่อไป

๑๕. กรณีที่ปลัดกระทรวงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๒ วรรคสาม แห่งพระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการ สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง และคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวน ภายหลังจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ปลัดกระทรวงไม่มีอำนาจพิจารณาสำนวนการสอบสวนในฐานะปลัดกระทรวง แต่มีอำนาจ พิจารณาสำนวนการสอบสวนและดำเนินการตามกฎหมายต่อไปในฐานะอธิบดี

๑๕. การที่ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ให้กรมแต่งตั้ง คณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการ กระบวนการดำเนินการทางวินัยย่อมถือเป็นการ เริ่มต้นใหม่ อธิบดีในฐานะผู้แต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจพิจารณาสำนวนการ สอบสวนและดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ หรือ ๑๐๔ แล้วแต่กรณี ซึ่งหากอธิบดีมีความเห็น แตกต่างไปจากโทษเดิม ก็จะไม่ถือเป็นกรณีที่อธิบดีมีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ ผู้ว่าราชการจังหวัดอีก

๑๖. กรณีที่อธิบดีเห็นแย้งกับผู้ว่าราชการจังหวัดที่ส่งลงโทษภาคทัณฑ์ และสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง อธิบดีมีอำนาจพิจารณาสั่งลงโทษ แตกต่างไปจากโทษเดิมได้ในฐานะผู้แต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๑๗. กรณีที่ข้าราชการได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะ แล้ว ผู้บังคับบัญชามีอาจลงโทษสถานเบาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้อีก เพราะจะเป็นการดำเนินการที่ขัดกับบทบัญญัติตามมาตรา ๑๐๘ และ มาตรา ๑๐๕ และเป็นการลงโทษสองครั้งสำหรับการกระทำความผิดเพียงครั้งเดียว

๑๘. เมื่อผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยแล้ว ต้องรายงานการดำเนินการดังกล่าวไปยัง อ.ก.พ.กระทรวง ตามมาตรา ๑๐๕ วรรคหก ส่วนการดำเนินการนั้นจะถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ เพียงใด ย่อมเป็นไปตามข้อเท็จจริงของเรื่อง ซึ่ง อ.ก.พ.กระทรวงจะพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ๑๗๕

๑๙. อธิบดีมิใช่ผู้บังคับบัญชาผู้มีตำแหน่งเหนือผู้ว่าราชการจังหวัด จึงไม่มีอำนาจสั่งเพิ่มโทษที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบกับเรือนจำอำเภอหรือเรือนจำจังหวัดที่สั่งลงโทษข้าราชการในสังกัดตามพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๘๒ หากอธิบดีไม่เห็นด้วยกับระดับโทษดังกล่าวก็ต้องส่งเรื่องให้อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ๒๐๖

๒๐. เมื่อผู้ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามมติ อ.ก.พ.จังหวัดได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ. กรมจะต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมทั้งส่งสำนวนการสอบสวนไปยัง ก.พ. โดยตรง แต่หากอธิบดีมีความเห็นขัดแย้งกับมติของ อ.ก.พ.จังหวัด ก็จะต้องส่งเรื่องให้อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาก่อน แล้วจึงจะรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.พ.ต่อไป ๒๕๔

มาตรา ๑๑๐

๑. หากคณะกรรมการสอบสวนมิได้ดำเนินการแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ คณะกรรมการก็มีอาจรายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ข้าราชการออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนตามมาตรา ๑๑๖ ได้ คณะกรรมการต้องดำเนินการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๑๐ ให้ถูกต้องเสียก่อน ๒๑๗

๒. กรณีที่ ก.พ. พิจารณารายงานการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแล้วเห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก.พ. สามารถอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑๐ สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการ หรืออาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ (๘) รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการตามที่เสนอได้ ๒๓๕

มาตรา ๑๑๑

ผู้บังคับบัญชาปัจจุบันไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการในกรณีดังกล่าว
หาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เมื่อครั้งเป็นพนักงานสุขาภิบาลได้ เพราะพนักงานสุขาภิบาล
มิใช่พนักงานส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๖๑ วรรคสี่ และไม่อาจโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการ
พลเรือนสามัญ ๒๗๐

มาตรา ๑๑๒

อธิบดีสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการและสั่งให้ออกจาก
ราชการไว้ก่อน ต่อมาเมื่อศาลมีคำสั่งให้ผู้นั้นเป็นผู้สาบสูญ ซึ่งถือเป็นการออกจากราชการ
เพราะตาย ตามมาตรา ๑๑๒ (๑) อธิบดีสามารถสั่งยุติเหตุที่สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ ๑๕๔

มาตรา ๑๑๓

๑. การไม่ระบุนวันที่ขอลาออกจากราชการไว้ในหนังสือขอลาออกมิใช่สาระสำคัญที่
จะทำให้หนังสือขอลาออกดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับ แต่การที่ได้ทำบันทึกขอลาออกจากราชการ
โดยระบุเหตุผลว่าเพื่อไปประกอบอาชีพอื่นและมีได้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณา
อนุญาต แล้วได้หยุดราชการไปโดยมิได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชานั้น เป็นการปฏิบัติไม่ถูก
ต้องตามมาตรา ๑๑๓ ๗๔

๒. การแจ้งการขยับยั้งการอนุญาตให้ข้าราชการลาออกจากราชการเป็นหน้าที่ของ
ผู้บังคับบัญชา หากผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ได้สั่งขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกแล้ว
แต่ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถแจ้งคำสั่งขยับยั้งดังกล่าวพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบก่อน
วันขอลาออก กรณีขอมถือว่าผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการแล้วตั้งแต่วันที่ขอลาออก ๑๖๕

มาตรา ๑๑๕

๑. การที่อธิบดีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการในสังกัดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว ต่อมาเห็นว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่เป็นผู้ห่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน สมควรให้ออกจากราชการ อธิบดีไม่อาจที่จะใช้สำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวมาพิจารณาให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีห่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ เพราะเป็นพฤติการณ์คนละเรื่องกัน

๕๖

๒. ขณะที่ยังมีได้มีการกำหนดกฎ ก.พ.ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนตามมาตรา ๑๑๕ คณะกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๕ คือ จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

๑๐๕

๓. การสอบสวนพิจารณากรณีข้าราชการห่อนความสามารถหรือประพฤติคนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แม้ไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) แต่คณะกรรมการสอบสวนสามารถนำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหามาใช้โดยอนุโลมด้วยได้

๑๗๑

มาตรา ๑๑๖

หากคณะกรรมการสอบสวนมิได้ดำเนินการแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ คณะกรรมการก็มีอำนาจรายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ข้าราชการออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนตามมาตรา ๑๑๖ ได้ คณะกรรมการต้องดำเนินการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๑๐ ให้ถูกต้องเสียก่อน

๒๑๗

มาตรา ๑๒๔

๑. การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์เป็นการใช้สิทธิอย่างหนึ่งของข้าราชการ เมื่อเรื่อง
๑๔๕
ที่อุทธรณ์หรือร้องทุกข์ยังพิจารณาไม่สิ้นสุด ข้าราชการดังกล่าวย่อมมีสิทธิขอถอนอุทธรณ์
หรือขอถอนร้องทุกข์ได้ โดยผู้บังคับบัญชาไม่จำเป็นต้องส่งอนุญาตหรือสั่งการใด ๆ

๒. อ.ก.พ.กระทรวงไม่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงทัณฑ์ตามพระราชบัญญัติ
๒๔๖
วินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๘๒ เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมิได้บัญญัติ
กระบวนการอุทธรณ์ไว้ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็
บัญญัติกระบวนการอุทธรณ์ไว้เฉพาะกรณีที่เป็นการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น

มาตรา ๑๒๕

๑. มาตรา ๑๐๕ วรรคหก และมาตรา ๑๒๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
๕๔
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีเจตนารมณ์ให้ อ.ก.พ.กระทรวงที่ผู้ถูกดำเนินการทางวินัย
หรือผู้ถูกลงโทษสังกัดอยู่ในปัจจุบันเป็นผู้พิจารณา การที่ผู้ถูกลงโทษอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ
อ.ก.พ.กระทรวง และต่อมาผู้นั้นได้ออนไปรับราชการสังกัดกระทรวงอื่น อ.ก.พ.กระทรวงเดิม
ไม่มีอำนาจพิจารณาเรื่องอุทธรณ์อีกต่อไป

๒. กรณีที่ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณารายงานการลงโทษตามมาตรา ๑๐๕ วรรคหก
๕๐
พร้อมกับการพิจารณาอุทธรณ์ของข้าราชการผู้นั้นตามมาตรา ๑๒๕ วรรคสาม ในคราวเดียวกัน
การสั่งการตามมติ อ.ก.พ.กระทรวงดังกล่าวจะต้องใช้บทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ซึ่งมี
ลักษณะเป็นบทเฉพาะเป็นหลัก รัฐมนตรีจึงเป็นผู้มีอำนาจสั่งการ

๓. เมื่อการดำเนินการทางวินัยของผู้อำนวยการกองถูกต้องแล้ว แม้อธิบดีจะ
๑๓๔
ดำเนินการทางวินัยใหม่และสั่งลงโทษข้าราชการในกรณีกระทำผิดเดิมและกรณีใหม่ คำสั่งลง
โทษของกองก็เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนคำสั่งลงโทษของกรมมีผลสมบูรณ์เฉพาะ
กรณีกระทำผิดใหม่ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกลงโทษอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้อำนวยการกองและอธิบดี
จึงเป็นอำนาจของ อ.ก.พ.กรม และ อ.ก.พ.กระทรวง ที่จะพิจารณาอุทธรณ์ ตามนัยมาตรา ๑๒๕
(๒) และ (๓)

๔. ข้าราชการที่สังกัดราชการบริหารส่วนกลาง แม้จะไปปฏิบัติราชการอยู่ในส่วนภูมิภาค หากถูกผู้บังคับบัญชาที่ต่ำกว่าอธิบดีสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และประสงค์จะอุทธรณ์ก็ต้องอุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กรม ตามมาตรา ๑๒๕ (๒) ๑๕๒

มาตรา ๑๓๐

๑. การสั่งยกเลิกคำสั่งพักราชการ และให้ผู้ร้องทุกข์กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม นั้น ถือเป็นการสั่งการภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการร้องทุกข์ และมีผลให้ผู้ร้องทุกข์ซึ่งเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการได้กลับเข้ารับราชการเสมือนเป็นการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกพักราชการกลับเข้ารับราชการ ตามมาตรา ๑๐๗ ๑๓๒

๒. การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์เป็นการใช้สิทธิอย่างหนึ่งของข้าราชการ เมื่อเรื่องที่อุทธรณ์หรือร้องทุกข์ยังพิจารณาไม่สิ้นสุด ข้าราชการดังกล่าวย่อมมีสิทธิขอลอนอุทธรณ์หรือขอลอนร้องทุกข์ได้ โดยผู้บังคับบัญชาไม่จำเป็นต้องส่งอนุญาตหรือสั่งการใด ๆ ๑๔๕

มาตรา ๑๓๓

๑. กรณีที่อธิบดีรายงานต่อปลัดกระทรวงเพื่อสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒ ขั้น ตามอำนาจที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ปลัดกระทรวงก็ยังมีอำนาจสั่งลงโทษได้ตามมาตรา ๑๓๘ ประกอบมาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๓๗ ๓๔

๒. กรณีที่อธิบดีเห็นควรลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒ ขั้น ต้องรายงานต่อปลัดกระทรวงเพื่อให้พิจารณาดำเนินการเพื่อลงโทษตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ซึ่งยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๑๓๗ ๓๘

๓. การสั่งยกเลิกคำสั่งพักราชการ และให้ผู้ร้องทุกข์กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม นั้น ถือเป็นการสั่งการภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการร้องทุกข์ และมีผลให้ผู้ร้องทุกข์ซึ่งเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการได้กลับเข้ารับราชการเสมือนเป็นการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกพักราชการกลับเข้ารับราชการ ตามมาตรา ๑๐๗ ๑๓๒

มาตรา ๑๓๘

๑. ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ปลัดกระทรวงไม่อาจพิจารณา
๗
ดำเนินการเรื่องการรายงานการลงโทษ การสั่งให้ออกจากราชการ หรือการดำเนินการทางวินัย
ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อไปได้
เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้นตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๘ ดังนั้น หากปลัดกระทรวงได้รับ
รายงานดังกล่าวก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ และยังมีได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่
ปลัดกระทรวงต้องส่งเรื่องที่ได้รับรายงานนั้นคืนให้อธิบดีเพื่อดำเนินการต่อไป

๒. มาตรา ๑๓๘ ใช้สำหรับกรณีที่เกิดเหตุ หรือมีการกระทำผิดวินัย หรือมีกรณี
๑๖
สมควรให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ใช้บังคับ ซึ่งผู้บังคับบัญชาต้องปรับบทความผิดและสั่งลงโทษ หรือปรับบทกรณีสั่งให้
ออกจากราชการตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะที่เกิดเหตุ มีกรณีกระทำผิดวินัย หรือกรณี
สมควรให้ออกจากราชการ ส่วนการสอบสวน การพิจารณา หรือการดำเนินการเพื่อที่จะ
ลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ เว้นแต่เป็นกรณีตามข้อยกเว้น ๓ ประการ ที่ได้มีการบัญญัติไว้ในมาตรานี้

๓. ข้าราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการ และ
๒๐
ผู้นั้นได้ออกจากราชการไปแล้ว ต่อมาเมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ ตามมาตรา ๑๐๖
และมาตรา ๑๓๘

๔. การสั่งลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ควร
๒๒
อ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ และบทบัญญัติที่ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตาม
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับบทบัญญัติที่ให้อำนาจ
ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ด้วย
ซึ่งผู้ที่ถูกสั่งลงโทษปลดออกตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ

๕. กรณีที่ข้าราชการถูกฟ้องคดีอาญาซึ่งมิใช่กรณีที่เป็นความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษอยู่ก่อนออกจากราชการ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสามารถดำเนินการลงโทษได้ ตามนัยมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อมาเมื่อนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้ลงโทษตัดเงินเดือนผู้นั้นก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ผู้บังคับบัญชาจึงต้องสั่งลงโทษผู้นั้นตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ตามนัยมาตรา ๑๓๘ (๒) ๓๒

๖. ปลัดกระทรวงได้รับรายงานการลงโทษตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งมีใช่เป็นการสั่งตามมติของ อ.ก.พ.จังหวัด หรือ อ.ก.พ.กระทรวง และได้พิจารณาเห็นควรยกโทษหรือเปลี่ยนแปลงโทษ โดยสั่งการหรือมีความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรไว้แล้ว ก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ปลัดกระทรวงมีอำนาจที่จะออกคำสั่งยกโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษต่อไปได้ ตามนัยมาตรา ๑๓๘ (๒) ๓๐

๗. กรณีที่อธิบดีรายงานต่อปลัดกระทรวงเพื่อสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒ ขั้น ตามอำนาจที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ปลัดกระทรวงก็ยังมีอำนาจสั่งลงโทษได้ตามมาตรา ๑๓๘ ประกอบมาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๓๗ ๓๔

๘. การที่กรมสั่งลงโทษปลดข้าราชการซึ่งกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นการสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ผู้ถูกลงโทษจึงไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ๓๒

๙. เมื่อปรากฏว่ามีกรณีกระทำผิดอยู่ในขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ใช้บังคับ การสั่งลงโทษก็จะต้องปรับบทลงโทษตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งโทษปลดออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ผู้ถูกลงโทษไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ๘๐

๑๐. การปรับบทความผิดและสถานโทษ จะต้องเป็นไปตามกฎหมายที่ใช้บังคับ
ขณะกระทำผิด ส่วนวิธีพิจารณาเพื่อที่จะลงโทษจะต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับในปัจจุบัน ซึ่งโทษปลดออกตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ผู้ถูกลงโทษไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ๑๐๐

๑๑. อำนาจการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงต้อง
เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ซึ่งออกตามความแห่งพระราชบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ในขณะ
กระทำผิด กรณีที่ข้าราชการกระทำผิดขณะใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงต้องสั่งลงโทษตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ส่วนกรณีที่
ข้าราชการกระทำผิดขณะใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
และผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ เป็นต้นไป ต้องสั่งลงโทษ
ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ๑๑๐

๑๒. ส่วนงานการสอบสวนที่คณะกรรมการสอบสวนเสนอต่อปลัดกระทรวงก่อน
วันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับนั้นเป็นอันใช้ได้ แต่
การที่ปลัดกระทรวงมิได้พิจารณาสั่งการให้เสร็จสิ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวใช้บังคับ
และปลัดกระทรวงมิใช่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยตาม
มาตรา ๑๐๕ อีกต่อไปแล้ว ปลัดกระทรวงจึงไม่มีอำนาจพิจารณารายงานการสอบสวนของ
คณะกรรมการสอบสวน และต้องส่งรายงานการสอบสวนดังกล่าวให้อธิบดีพิจารณาดำเนิน
การตามกฎหมายต่อไป ๑๕๑
๑๕๔

๑๓. กรณีที่ปลัดกระทรวงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๒ วรรคสาม แห่งพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการ
สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง และคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวน
ภายหลังจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ปลัด
กระทรวงไม่มีอำนาจพิจารณาสำนวนการสอบสวนในฐานะปลัดกระทรวง แต่มีอำนาจ
พิจารณาสำนวนการสอบสวนและดำเนินการตามกฎหมายต่อไปในฐานะอธิบดี ๑๕๔

๑๔. การที่ผู้บังคับบัญชาอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๔ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษปลดข้าราชการออกจากราชการ ในกรณีที่กระทำผิดวินัยเมื่อครั้งใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ นั้น เป็นการอ้างในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีพิจารณาเพื่อลงโทษ จึงไม่ขัดกับมาตรา ๑๓๘ และข้าราชการผู้นี้ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ

ข้าราชการที่กระทำผิดฐานประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรงก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ผู้บังคับบัญชาต้องปรับบทเป็นความผิดตามมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และกำหนดโทษตามมาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ด้วย

มาตรา ๑๔๒

๑. ข้าราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกจากราชการ และผู้นั้นได้ออกจากราชการไปแล้ว ต่อมาเมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้บังคับบัญชายังสามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ตามมาตรา ๑๐๖ และมาตรา ๑๓๘

๒๐

๒. ผู้ถูกลงโทษอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลบังคับใช้ แต่ผู้บังคับบัญชายังพิจารณาวินิจฉัยสั่งการไม่เสร็จ ให้ดำเนินการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕/ว.๓ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๕

๑๘๖

เบ็ดเตล็ด

๑. มติคณะรัฐมนตรีที่กำชับให้ลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีทุจริตในการสอบในสถานหนัก เป็นมติคณะรัฐมนตรีที่สั่งกำชับและกำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องการลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีทุจริตในการสอบ มิได้เป็นมติคณะรัฐมนตรีที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗ และความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงก็ได้ถูกบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับต่อๆ มาด้วย มติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้จึงมิได้ถูกยกเลิกไป เนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับต่อๆ มา

๒. เมื่อผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้สั่งลงโทษนั้นฟังขึ้น และปลัดกระทรวงผู้พิจารณาอุทธรณ์ได้สั่งยกโทษแล้ว กรณีที่ถูกลงโทษตามคำสั่งดังกล่าวก็เป็นอันยุติ ส่วนคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนที่ปลัดกระทรวงสั่งลงโทษอีกคำสั่งหนึ่งนั้น เป็นการสั่งลงโทษในการกระทำผิดเรื่องใหม่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเดิม เมื่อเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายจึงต้องปฏิบัติตาม

๓. แนวทางพิจารณาของ ก.พ. เกี่ยวกับมติคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๒๐๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งกำหนดว่า ข้าราชการผู้ใดเสพสุราในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ อาจถูกลงโทษสถานหนักถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการนั้น ควรพิจารณารายละเอียดข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ตามความร้ายแรงแห่งกรณีเป็นเรื่อง ๆ ไป

๔. เมื่อข้าราชการถูกแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งใหม่ ข้าราชการผู้นั้นย่อมพ้นจากตำแหน่งเดิมและอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชาใหม่ตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่ง แม้จะยังมีได้มอบหมายงานหรือยังมิได้ถูกส่งตัวไปก็ตาม การที่ผู้บังคับบัญชาเดิมสั่งลงโทษข้าราชการผู้นั้นเป็นการไม่ถูกต้อง จึงต้องยกเลิกคำสั่งแล้วดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

๕. กรณีที่ข้าราชการที่เกษียณอายุราชการถูกลงโทษตัดเงินเดือนก่อนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ โดยให้มีผลย้อนหลังนั้น ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงผลว่าจะทำให้ตัดเงินเดือนได้ครบจำนวนตามคำสั่งลงโทษหรือไม่ เพียงเป็นการแสดงการลงโทษให้ปรากฏก็เพียงพอแล้ว กรณีนี้จึงต้องสั่งย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ซึ่งเป็นวันก่อนวันออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

๖. การลงโทษลดขั้นเงินเดือนโดยให้ได้รับเงินต่ำกว่าขั้นค่าของระดับตำแหน่งหรือวุฒิการศึกษานั้น สามารถกระทำได้ แต่มีอาจลงโทษลดขั้นเงินเดือนในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษได้รับเงินเดือนในระดับต่ำสุด ซึ่งไม่มีขั้นเงินเดือนที่ต่ำกว่านั้นอีกแล้ว ๖๐
๗. ผู้ถูกกล่าวหาได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งที่จังหวัดใหม่และได้ยื่นพยานหลักฐานแก้ข้อกล่าวหาที่จังหวัดเดิมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดจริง ผู้บังคับบัญชาใหม่อาจขอความร่วมมือจากผู้บังคับบัญชาเดิมให้ดำเนินการสืบสวนหรือสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้ และถ้าเห็นว่าการสืบสวนหรือสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมดังกล่าวยังไม่สิ้นกระแสความ ผู้บังคับบัญชาใหม่ก็ควรดำเนินการสืบสวนหรือสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเอง ๗๑
๘. ผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการข้าราชการที่มีเหตุต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เมื่อศาลฎีกาพิพากษายกฟ้อง และข้าราชการผู้นี้ได้เสียชีวิตภายหลังจากผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ถือได้ว่าข้าราชการผู้นี้ไม่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ไม่มีกรณีกระทำผิดวินัย และเป็นกรณีที่ผลคดีถึงที่สุดแล้ว ๘๑
๙. การเป็นลูกจ้างประจำอยู่ภายใต้บังคับของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ จึงไม่อาจนำมติคณะรัฐมนตรี เรื่องการพิจารณาโทษทางวินัยในกรณีที่เป็นเหตุในลักษณะคดีมาปรับใช้ได้ แต่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลอาจใช้อำนาจทางบริหารสั่งการให้กระทรวงพิจารณา ทบทวนคำร้องทุกข์ของลูกจ้างประจำ โดยให้นำผลการพิจารณาอุทธรณ์ของข้าราชการมาประกอบการพิจารณาด้วย ๘๕
๑๐. การสอบสวนทางวินัยแก่พนักงานการรถไฟ คณะกรรมการสอบสวนจะถือเอาหนังสือที่พยานตอบกลับมายังคณะกรรมการสอบสวนเป็นคำพยานได้หรือไม่นั้น ต้องพิจารณาระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับวิธีการสอบสวนของการรถไฟแห่งประเทศไทย หากมิได้มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับดังกล่าวไว้ คณะกรรมการสอบสวนสามารถใช้ดุลพินิจดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควรเพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม ๘๖

๑๑. เมื่อผู้บังคับบัญชามีคำสั่งแต่งตั้งให้ข้าราชการไปดำรงตำแหน่งใหม่ในวันใดที่ระบุไว้ในคำสั่งแล้ว ข้าราชการผู้นี้ก็พ้นจากตำแหน่งเดิมตามวันที่ระบุไว้ในคำสั่งดังกล่าวทันที ผู้บังคับบัญชาเดิมจึงไม่มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นี้ภายหลังวันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลได้ ๑๑๔
๑๒. ข้าราชการออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๘ ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณามีมติให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงในวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๙ ถือว่าเป็นการดำเนินการตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๒๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ แล้ว ๒๐๔
๑๓. กรณีที่อธิบดีดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการแล้วรายงานต่อ ก.พ. และข้าราชการผู้ถูกลงโทษได้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กระทรวงด้วย ก.พ. จะรอผลการพิจารณาของ อ.ก.พ.กระทรวง ก่อน ๒๒๒
๑๔. การขอลาอุปสมบทเป็นสิทธิของข้าราชการ ส่วนการพิจารณาอนุญาตเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา หากข้าราชการเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการใช้อำนาจในทางปกครองของผู้บังคับบัญชา ก็ใช้สิทธิโดยขอฟ้องร้องต่อศาลได้ แม้ศาลจะมีคำพิพากษายกฟ้อง กรณีก็ไม่เป็นเหตุที่ผู้บังคับบัญชาจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงได้ ๒๒๕
๑๕. กรณีที่กรมมีคำสั่งลงทัณฑ์ข้าราชการโดยสำคัญผิดในข้อเท็จจริง ต่อมาเมื่อความจริงปรากฏขึ้นภายหลัง ผู้บังคับบัญชาสามารถเพิกถอนคำสั่งนั้นได้ และควรรายงาน อ.ก.พ.กระทรวงเพื่อรับทราบการเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว อันเป็นผลให้เป็นการเพิกถอนมติของ อ.ก.พ.กระทรวงเดิมที่เคยตอบรับทราบไปแล้วด้วย ๒๔๖

๑๖. สหกรณ์ออมทรัพย์ของส่วนราชการที่มีกิจกรรมตามข้อ ๑๔ ของระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐ แม้จะยังไม่มี คณะกรรมการสวัสดิการ ก็ถือว่าเป็นสวัสดิการภายในส่วนราชการตามระเบียบนี้ การปฏิบัติงานเกี่ยวกับสหกรณ์ข้างต้นตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา จึงเป็นการปฏิบัติราชการ ตามนัยข้อ ๑๓ ของระเบียบดังกล่าว

๒๔๘

๑๗. การส่งลงโทษไล่ข้าราชการออกจากราชการกรณีมีพฤติการณ์ร้ายชัดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ เป็นการสั่งโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราช บัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงเป็นคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายและมีผลสมบูรณ์ แม้ต่อมาจะมีการนำเรื่องฟ้องร้องเป็นคดีความ ก็เป็นเรื่องการใช้สิทธิของผู้ถูกลงโทษ อันเป็นคนละชั้นตอน กัน ซึ่งหากศาลจะมีคำพิพากษาเป็นประการใด ผลของคำสั่งลงโทษก็ไม่เปลี่ยนแปลง และ สำหรับข้าราชการที่เกษียณอายุไปแล้ว หากได้มีการกล่าวหาหรือร้องเรียนอยู่ก่อนออกจาก ราชการ และคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีมติให้รับไว้พิจารณาแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ป. มี อำนาจที่จะดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี นับแต่ผู้นั้นพ้นจากการเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐ

๒๗๘

๑๘. การอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการนั้น มีมติ ค.ร.ม. อนุมัติให้ใช้หลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการอยู่เวรรักษาการณ์ ซึ่งกำหนดให้จัดผู้ปฏิบัติหน้าที่เวรที่เป็นสตรีปฏิบัติหน้าที่ เฉพาะในเวลากลางวัน เว้นแต่ผู้มีหน้าที่โดยเฉพาะที่จะต้องปฏิบัติในเวลากลางคืนเท่านั้น

๒๘๗

พระราชบัญญัติล้างมลทิน

๑. ข้าราชการซึ่งถูกลงโทษปลดออกจากราชการและได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ. ๖๔
เมื่อนายกรัฐมนตรีพิจารณามีคำสั่งให้ดำเนินการลดโทษข้าราชการจากปลดออกเป็นลดชั้น
เงินเดือน ๑ ชั้น และสั่งให้กลับเข้ารับราชการ กระทรวงต้องออกคำสั่งลดโทษผู้นี้จาก
ปลดออกเป็นลดชั้นเงินเดือนตั้งแต่วันที่สั่งให้กลับเข้ารับราชการ แต่เนื่องจากผู้นี้ได้รับการ
ล้างมลทิน กระทรวงจึงไม่อาจลดชั้นเงินเดือนตามคำสั่งได้

๒. การบรรจบุคคลที่ขาดคุณสมบัติทั่วไป เนื่องจากเป็นผู้ที่เคยถูกลงโทษให้ออก ๘๒
หรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตาม
กฎหมายอื่นเข้ารับราชการ ถือว่าเป็นการบรรจบุคคลเข้ารับราชการโดยมิชอบด้วยกฎหมาย
แม้ต่อมาภายหลังจะได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ซึ่งผลของการล้างมลทิน
ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยก็ตาม แต่การล้างมลทินก็ไม่มีผลย้อนหลังไป
ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวใช้บังคับ ผู้บังคับบัญชาจึงต้องสั่งให้บุคคลดังกล่าวออก
จากราชการโดยพลันตามมาตรา ๖๗

๓. ก.พ. มีมติให้กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัดบันทึกการถูกลงโทษของ ๒๐๘
ข้าราชการที่ได้รับล้างมลทินไว้ในประวัติของข้าราชการ และหมายเหตุไว้ด้วยว่าได้รับล้าง
มลทินแล้ว

๔. ข้าราชการถูกลงโทษไล่ออกจากราชการก่อนวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ จึงเป็น ๒๒๐
ผู้อยู่ในเกณฑ์ได้รับล้างมลทิน อันถือได้ว่ามิได้เคยถูกลงโทษไล่ออกจากราชการมาก่อน และ
มีสิทธิขอลับเข้ารับราชการได้ตามนัยมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งหากได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการก็จะมีฐานะเป็นข้าราชการที่มีสิทธิและ
ประโยชน์ตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่มีอาจเรียกร้องสิทธิและประโยชน์ใด ๆ ที่สูญเสียไปก่อน
ที่จะได้รับล้างมลทินได้

๕. ข้าราชการที่ถูกลงโทษลดชั้นเงินเดือนและได้รับการล้างมลทินตามพระราช ๒๓๓
บัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครอง
สิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถดำเนินการทางวินัย
ต่อไปได้

๖. ข้าราชการถูกลงโทษให้ออกจากราชการตั้งแต่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๔ จึงเป็น
ผู้อยู่ในเกณฑ์ได้รับล้างมลทิน ซึ่งกฎหมายถือว่ามิได้เคยถูกลงโทษให้ออกจากราชการมาก่อน
จึงเป็นกรณีที่ไม่ต้องขอยกเว้นคุณสมบัติตามข้อ ๓๐ (๑๒) ๒๔๕

๗. การที่กรมมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือนข้าราชการ
โดยให้คำสั่งลงโทษมีผลตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๓๕ ข้าราชการดังกล่าวจึงมิได้รับการล้าง
มลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล
อดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ๒๕๑

๘. หากข้าราชการผู้ใดได้สูญเสียสิทธิหรือประโยชน์ต่างๆ ไปแล้วก่อนได้รับการ
ล้างมลทิน แม้ต่อมาผู้นั้นจะได้รับการล้างมลทิน กรณีก็จะไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้นั้นในการ
เรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ที่ได้สูญเสียไปแล้วดังกล่าวคืนมาได้อีก ตามนัยมาตรา ๗ แห่ง
พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรง
ครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี ๒๕๓

๙. ข้าราชการผู้ถูกลงโทษทางวินัยและได้รับล้างมลทินแล้ว ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูก
ลงโทษทางวินัยในกรณีนั้นๆ มาก่อน อันเป็นผลให้มีคุณสมบัติอยู่ในเกณฑ์ตามข้อ ๖ (๒)
ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ที่ผู้บังคับบัญชาสามารถเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ได้
หากข้าราชการผู้นั้นอยู่ในหลักเกณฑ์อื่นที่อาจเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ได้ด้วย ๒๕๓
๒๕๕

๑๐. กรณีที่พนักงานถูกลงโทษตัดเงินเดือนตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๓๕ โดยคำ
สั่งลงโทษลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๕ นั้น พนักงานดังกล่าวมิได้รับการล้างมลทิน
การล้างมลทินไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่พนักงานผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะ
ขอรับเงินเดือนในอัตราเดิมก่อนถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒๕๖

๑๑. ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่การลงโทษทางวินัยก่อนหรือในวันที่ ๕
มิถุนายน ๒๕๓๕ ซึ่งได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระ
ปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่อาจ
กลับเข้ารับราชการได้ในทันที โดยผลของพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ดังกล่าว แต่อาจสมัคร
กลับเข้ารับราชการได้ตามนัยมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด ๒๖๔

๑๒. กรณีที่ผู้บังคับบัญชาส่งลงโทษตัดเงินเดือนข้าราชการตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๓๕ เมื่อพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๕ ผู้บังคับบัญชาสามารถตัดเงินเดือนข้าราชการดังกล่าวได้เพียงระหว่างวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๕ เท่านั้น ๒๖๗
๑๓. ข้าราชการที่ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการไปแล้ว แม้อาจจะได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติฉบับข้างต้น ก็ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้นั้นในอันที่จะเรียกร้องขอรับบำเหน็จที่ถูกตัดสิทธิมิให้รับไปแล้วคืนจากทางราชการได้ ๒๖๗
๑๔. เมื่อข้าราชการผู้ถูกลงโทษได้รับการล้างมลทินแล้ว ผู้บังคับบัญชา หรือ อ.ก.พ.กระทรวงไม่อาจพิจารณาหรือมีมติใดๆ เกี่ยวกับกรณีความผิดของผู้นั้นได้อีก แต่กรมต้องรายงานการลงโทษและการได้รับการล้างมลทินไปยัง อ.ก.พ.กระทรวงเพื่อทราบ ๒๗๔
๑๕. กรณีที่กรมได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการในสังกัด ตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในเรื่องเดียวกันกับที่จังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนไปแล้ว เมื่อพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ มีผลใช้บังคับ กรมไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นได้อีกต่อไป ๒๗๖
๑๖. ข้าราชการที่ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการและได้รับการล้างมลทิน ไม่อาจเรียกร้องสิทธิในการที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญที่ได้สูญเสียไปก่อนได้รับการล้างมลทินได้ ๒๘๘

กฎ ก.พ.

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

มติ อ.ก.พ.จังหวัดที่เห็นสมควรลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๓ ขั้นเป็นมติที่ไม่อาจใช้บังคับได้ เพราะอัตราโทษดังกล่าวเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้

๕๘

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

ระยะเวลาในการพิจารณาวินิจฉัยสั่งการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ข้อ ๕ เป็นเพียงระยะเวลาเร่งรัดไม่ใช่กำหนดเวลาตายตัว และการพิจารณาวินิจฉัยสั่งการอุทธรณ์ดังกล่าวเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยข้อเท็จจริง ซึ่งอาจต้องใช้ระยะเวลาพิจารณาในแต่ละเรื่องแตกต่างกันไป

๒๕

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

กรรมการสอบสวนที่จะมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ตามมาตรา ๑๐๕ หมายความว่าเฉพาะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และการรอกการเลื่อนขั้นเงินเดือนผู้อยู่ในระหว่างถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัย ตามข้อ ๕ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๑๕) หมายถึงการสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เช่นกัน

๑๐๕

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘)

๑ การที่ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้ทำหนังสือคัดค้านกรรมการสอบสวนคนใดคนหนึ่ง แต่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ไม่สั่งยกคำคัดค้านภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ย่อมถือว่าการคัดค้านนั้นมีเหตุรับฟังได้ การสอบสวนที่ได้ดำเนินการภายหลังจากนั้นโดยผู้ถูกคัดค้านร่วมอยู่ด้วย จึงเป็นการไม่ชอบ

๖๕

ซึ่งหากเป็นกรณีที่เห็นควรลงโทษในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็จะทำให้การสอบสวนและมติของคณะกรรมการสอบสวนที่ไม่ครบองค์ประชุมเสียไปด้วย ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนควรมีคำสั่งให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการ แล้วแต่งตั้งบุคคลอื่นที่เหมาะสมเป็นกรรมการต่อไป แต่ถ้าหากเป็นการลงโทษในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาสามารถพิจารณาสั่งลงโทษได้ตามควรแก่กรณี

๒. การสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องเดิม โดยมีได้ระบุในคำสั่งใหม่ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวน ถือเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม จังหวัดจึงควรดำเนินการแก้ไขคำสั่งครั้งหลัง โดยระบุข้อความและเหตุผลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการให้ชัดเจน

๓. การที่คณะกรรมการสอบสวนมิได้เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓) แต่ได้ส่งบันทึกตามแบบ สว.๓ ไปให้ผู้ถูกกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียน อีกทั้งมอบบันทึก สว.๓ ให้บุคคลอื่นนำไปส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบ และกำหนดนัดมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน การกระทำดังกล่าวแม้จะเป็นการไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง แต่ก็มิได้เป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม การดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนจึงมีผลใช้ได้

๔. ระยะเวลาการสอบสวนตั้งแต่การแจ้งข้อกล่าวหาจนถึงการเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๓๔ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน ตามข้อ ๑๓ กรณีที่มีการดำเนินการดังกล่าวรวมระยะเวลาทั้งสิ้น ๖๓ วัน จึงเป็นระยะเวลาที่อยู่ภายในกำหนดตามกฎหมาย ก.พ.ฉบับข้างต้น แต่หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนดังกล่าวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓ โดยมีได้ขอขยายเวลาการสอบสวน กรณีก็ไม่ถือเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรมแต่อย่างใด

๕. การดำเนินการส่งเอกสารให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๕ วรรคห้า และข้อ ๑๗ วรรคห้า ไม่จำต้องคำนึงถึงผลของการจัดส่งหรือผลของการแจ้ง ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเอกสารหรือหนังสือดังกล่าวหรือไม่

๖. การสอบสวนที่มีกรรมการสอบสวนไม่ครบองค์คณะตามข้อ ๘ ข้อมเสียไปและนำมาใช้ไม่ได้ แม้ภายหลังกรรมการผู้ที่มีได้ร่วมสอบสวนจะได้ลงลายมือชื่อเพื่อให้ครบองค์คณะก็ไม่ทำให้การสอบสวนดังกล่าวเป็นการสอบสวนที่ถูกต้อง และถือว่ากรรมการผู้นั้นกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ ๒๕๘

๗. คณะกรรมการสอบสวนสามารถใช้ดุลพินิจที่จะไม่สอบถามปากคำพยานใดก็ได้ หากเข้าหลักเกณฑ์ตามข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖ และกฎ ก.พ. ฉบับนี้มีได้กำหนดว่าการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาและการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ จะดำเนินการในวันเดียวกันมิได้ หากเพียงแต่กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ครบถ้วนตามที่ได้กำหนดไว้ข้างต้นเท่านั้น ๒๕๘

๘. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ก็จะต้องสรุปพยานหลักฐานนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบหักล้างพยานหลักฐานที่เพิ่มเติมนั้นด้วย หากการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาใหม่ของ ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ซึ่งบุคคลดังกล่าวจะต้องรับคำชี้แจงนั้นเข้าสำนวนการสอบสวนไว้เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย ๒๕๘

๙. ในการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนจะใช้ดุลพินิจไม่สอบสวนพยาน หรืองดการสอบสวนพยานก็ได้ หากเข้าหลักเกณฑ์ตามข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖ แต่หากการสอบสวนแล้วเสร็จ แล้วผู้มีอำนาจเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติม คณะกรรมการก็ต้องทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามนั้น ๒๕๘

๑๐. การสอบสวนที่มีได้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. ที่จะทำให้การสอบสวนนั้นเสียไปทั้งหมดหรือเสียไปเฉพาะตอนที่ดำเนินการไม่ถูกต้องหรือต้องดำเนินการใหม่นั้น จะต้องพิจารณาจากข้อกำหนดตามข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ และข้อ ๔๐ เป็นกรณีๆ ไป กรณีที่การสอบสวนเสียไปทั้งหมดนั้น ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง ๒๕๘

๑๑. การที่คณะกรรมการสอบสวนซึ่งถือเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ตามนัยมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดหรืออาจจะเกิดความเสียหายต่อผู้อื่นนั้น อาจเป็นความผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ หรือมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และอาจเป็นความผิดตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาได้ แล้วแต่กรณี ๒๕๘

๑๒. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้ตั้งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถือว่าการสอบสวนได้แล้วเสร็จ แต่หากมีการให้สอบสวนเพิ่มเติม คณะกรรมการสอบสวนก็ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จตามนั้น ๒๕๘

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖)

ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงมีอำนาจสั่งลงโทษลด ขั้นเงินเดือนครั้งขึ้นได้ ๒๒๗

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘)

๑. ข้าราชการผู้ถูกลงโทษทางวินัยและได้รับล้างมลทินแล้ว ไม่อยู่ในเกณฑ์ต้อง ห้ามมิให้เลื่อนขั้นเงินเดือนตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ทั้งนี้ การเลื่อนขั้น เงินเดือนดังกล่าวเป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๘๒ และผู้บังคับบัญชาอาจเลื่อน ข้าราชการผู้นั้นขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นได้ตั้งแต่วันที่อาจเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้ได้ โดยจะต้องปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๔ ๒๐๘

๒. ความผิดฐานดูหมิ่นซึ่งหน้าเป็นความผิดลหุโทษ ข้าราชการที่ถูกลงโทษฐานนี้ จึงไม่ต้องห้ามตามหลักเกณฑ์การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามข้อ ๖ (๒) ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ๒๑๐

๓. คำว่า “ถูกลงโทษทางวินัย” ตามข้อ ๖ (๒) ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) หมายความว่า การที่ผู้ถูกลงโทษได้รับโทษจริงหรือคำสั่งลงโทษมีผลใช้บังคับ ๒๕๑

๔. ข้าราชการผู้ถูกลงโทษทางวินัยและได้รับล้างมลทินแล้ว ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษทางวินัยในกรณีนั้น ๆ มาก่อน อันเป็นผลให้มีคุณสมบัติอยู่ในเกณฑ์ตามข้อ ๖ (๒) ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ที่ผู้บังคับบัญชาสามารถเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ได้ หากข้าราชการผู้นั้นอยู่ในหลักเกณฑ์อื่นที่อาจเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ได้ด้วย

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

เมื่อกรมมีคำสั่งย้ายข้าราชการระดับ ๕ จากจังหวัดหนึ่งไปดำรงตำแหน่งที่อีกจังหวัดหนึ่ง ผู้บังคับบัญชาจังหวัดใหม่จึงเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการผู้นั้น การที่ผู้บังคับบัญชาเดิมดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.จังหวัดเดิมในภายหลังนั้น มติ อ.ก.พ.จังหวัดเดิมจึงไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม โดยที่กรมเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นด้วย เมื่ออธิบดีได้ดำเนินการสืบสวน โดยนำผลการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาเดิมมาพิจารณา แล้วเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง อธิบดีก็สามารถนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.กรมพิจารณาตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยไม่สอบสวนก็ได้

ระเบียบ ก.พ.

ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๑๘

กำหนดระยะเวลาตามระเบียบว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย
และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มีเจตนารมณ์เพียงเพื่อเร่งรัด
ให้การพิจารณาโทษทางวินัยเสร็จสิ้นโดยเร็วเท่านั้น มิได้หมายถึงว่าถ้าเกินกำหนดเวลาแล้วจะ
พิจารณาคำเนินการต่อไปไม่ได้

๒๘

ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕

๑. กรณีที่ปลัดกระทรวงสั่งลงโทษข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง
หรือกรณีที่ปลัดกระทรวงเห็นชอบกับการสั่งลงโทษของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือกรณีที่
ปลัดกระทรวงสั่งลดโทษตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง ล้วนเป็นกรณีที่ต้องรายงานไปยัง ก.พ. ตาม
ข้อ ๑๑

๔๘

๒. การที่จังหวัดได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่ได้มีการกล่าวหาว่า
กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๕ (๒) ง. แล้วเห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
จึงสั่งลงโทษตัดเงินเดือน โดยมีได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงนั้น
เป็นกรณีที่ไม่ต้องรายงานการลงโทษไปยัง ก.พ.

๕๑

๓. เมื่อปลัดกระทรวงได้ลงโทษข้าราชการในสังกัดแล้ว ไม่ต้องนำเรื่องเสนอ
อ.ก.พ.กระทรวง แต่ต้องรายงานไปยัง ก.พ. ตามข้อ ๑๑

๖๘

๔. กรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมิได้ขอขยายเวลาการสอบสวน และผู้สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนเห็นควรลดโทษโดยให้ว่ากล่าวตักเตือน ถือเป็นกรดำเนินการทาง
วินัยที่จะต้องรายงานต่อองค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินการทางวินัยตามระเบียบ

๑๗๗

**ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการลาออกจากราชการ
ของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๖**

การไม่ระบุนวันที่ขอลาออกจากราชการไว้ในหนังสือขอลาออก มิใช่สาระสำคัญที่จะ
ทำให้หนังสือขอลาออกดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับ แต่การที่ได้ทำบันทึกขอลาออกจากราชการ
โดยระบุเหตุผลว่าเพื่อไปประกอบอาชีพอื่นและมีได้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาอนุญาต
แล้วได้หยุดราชการไปโดยมิได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชานั้น เป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตาม
มาตรา ๑๑๓

๗๔

**ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย
และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕**

เมื่อผู้ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามมติ อ.ก.พ.จังหวัดได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ
ต่อ ก.พ. กรมจะต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมทั้งส่งสำนวนการสอบสวนไปยัง
ก.พ. โดยตรง แต่หากอธิบดีมีความเห็นขัดแย้งกับมติของ อ.ก.พ.จังหวัด ก็จะต้องส่งเรื่องให้
อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาก่อน แล้วจึงจะรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.พ. ต่อไป

๒๕๔

ตอบข้อหารือ

เกี่ยวกับ

วินัยข้าราชการพลเรือน

พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และ ๒๕๓๕

(๑ เมษายน ๒๕๓๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐)

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

๑๘ มิถุนายน ๒๕๓๕

เรื่อง คุณสมบัติการเข้ารับราชการ

เรียน เลขาอนุกรรมการ กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน

อ้างถึง หนังสือกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน ที่ วว ๐๔๐๑/๕๕๘๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง หากถือว่าลูกจ้างประจำของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานกระทำความผิดอาญา ฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นและพกพาอาวุธปืนไปในที่สาธารณะ และถูกศาลพิพากษาปรับและจำคุก แต่โทษจำคุกให้รอการลงอาญาไว้ก่อน กรณีจะถือว่าผู้นี้ขาดคุณสมบัติทั่วไปเพราะเป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตามมาตรา ๓๐ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่าเรื่องเกี่ยวกับลูกจ้างนี้ สำนักงาน ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นโดยตรงได้ เนื่องจากลูกจ้างมิใช่ข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างไรก็ดี หากกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานหรือมาด้วยประสงค์เพื่อจะนำกรณีของข้าราชการพลเรือนไปเทียบเคียงประกอบการพิจารณา สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่าผู้ที่ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ (๑๐) จะต้องเป็นบุคคลที่ถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกและได้ถูกจำคุกจริง ๆ โดยมีได้มีการรอลงอาญาดังนั้น กรณีตามที่หารือนี้ถ้าเป็นข้าราชการพลเรือนก็ยังไม่ตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไป ตามมาตรา ๓๐ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพงษ์ นิ่มนกร)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. ๒๘๑๕๔๕๑

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕

เรื่อง การลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีทุจริตในการสอบ

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

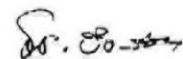
อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๕๐๓/๘๖๘ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือว่ามติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๔๐๑/ว ๕๐ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๑๑ ที่กำชับให้ลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีทุจริตในการสอบในสถานหนัก ซึ่งเป็นมติคณะรัฐมนตรีที่ออกในขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ ใช้บังคับ ปัจจุบันพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ถูกยกเลิกไปแล้ว มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวยังมีผลใช้บังคับอยู่หรือไม่ หรือมีหลักปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมิได้เป็นมติคณะรัฐมนตรีที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ หากแต่เป็นมติคณะรัฐมนตรีที่สั่งกำชับและกำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องการลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีทุจริตในการสอบ ทั้งความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับต่อมาและฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันก็ได้บัญญัติไว้เช่นเดียวกัน มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวจึงหาได้ถูกยกเลิกไปเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๕

เรื่อง หารือการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

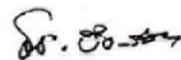
อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ปกปิด ที่ มท ๐๗๐๓/๔๑๕๐ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๔
และ ปกปิด ค่วนที่สุด ที่ มท ๐๖๐๓/๒๑๕๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือกรณี นาย ก. เจ้าหน้าที่ที่ดิน ๓ สำนักงานที่ดินอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งกรมที่ดินได้มีคำสั่งย้ายมาดำรงตำแหน่งที่กองหนังสือสำคัญ กรมที่ดิน แต่ปรากฏว่าผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นาย ก. ในกรณีที่ถูกล่ามทากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและมีคำสั่งให้พักราชการในวันเดียวกัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๓๔ ด้วย กรมที่ดินเห็นว่าเมื่อได้มีคำสั่งย้ายดังกล่าวแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีก็ไม่มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. คำสั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสั่งพักราชการ นาย ก. เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และกรมที่ดินมีอำนาจที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่และมีคำสั่งพักราชการ นาย ก. โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๓๔ ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ข้อ ๒ (๑) และข้อ ๕ (๒) ได้ จึงหารือว่า ความเห็นของกรมที่ดินดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้ว เห็นว่าความเห็นของกรมที่ดินถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโดยที่ขณะนี้得有พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศใช้บังคับแล้ว จึงต้องดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง หารือปัญหาสำนวนการสอบสวนทางวินัยเสียหาย

เรียน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

อ้างถึง หนังสือกรมประชาสัมพันธ์ ลับ ที่ นร ๑๘๐๑/๒๔ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือว่ากรมประชาสัมพันธ์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการและลูกจ้างรวม ๔ ราย คณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้ว และในระหว่างที่รอเพื่อส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กรมประชาสัมพันธ์พิจารณา ได้เกิดเหตุการณ์ไม่สงบทางการเมืองขึ้นทำให้สำนวนการสอบสวนทั้งหมดเสียหายเนื่องจากไฟไหม้อาคาร คงเหลือเพียงสำเนาความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และสำเนาหนังสือรายงานการลงโทษข้าราชการบางรายที่เสนอไปยังสำนักนายกรัฐมนตรี กรมประชาสัมพันธ์จะสมควรดำเนินการต่อไปอย่างไร นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาทำนองนี้ ก.พ.ได้เคยพิจารณามีความเห็นไว้ว่า กรณีข้าราชการพลเรือนถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้บัญญัติไว้ให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนและพิจารณาให้เสร็จสิ้นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย ฉะนั้นในกรณีที่สำนวนการสอบสวนได้สูญหายไปโดยผู้มีอำนาจยังมีได้วินิจฉัยสั่งการให้เสร็จไป ถ้าไม่มีสำเนาสำนวนการสอบสวน หรือสำเนารายงานการสอบสวนหรือเอกสารใดๆ ที่พอจะยืนยันได้ว่าสำนวนการสอบสวนที่สูญหายไปนั้นมีพยานหลักฐานอย่างไรบ้าง พอจะวินิจฉัยได้เหลืออยู่เลย ก็ควรให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนใหม่หรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนใหม่และพิจารณาดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปตามกระบวนการของกฎหมายต่อไป ส่วนการสอบสวนจะมีพยานหลักฐานและสามารถรับฟังข้อเท็จจริงได้เพียงใดหรือไม่นั้น เป็นเรื่องที่มีอำนาจจะต้องใช้ดุลพินิจพิจารณาเป็นเรื่องๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพงษ์ นิ่มนคร)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ทารือกรณินาย ก. ไม่มาปฏิบัติราชการ

เรียน อธิบดีกรมทางหลวง

อ้างถึง หนังสือกรมทางหลวง ที่ คค ๐๖๐๓/๑๐๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๑๑/ป ๒๓๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๐
จำนวน ๓ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารือกรณินาย ก. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๕ แขวงทางหลวงปราชญ์บุรี สำนักงานทางหลวงที่ ๑๒ (เขตการทางฉะเชิงเทรา) กองบำรุงกรมทางหลวง ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นมา จนปัจจุบัน โดยมีเหตุอันควรสงสัยว่าถูกปล่อยไปไม่ปลอดภัยและกรมทางหลวงได้แจ้งความต่อพนักงานสอบสวน สกอ.เมืองปราชญ์บุรี ให้ช่วยติดตามสืบสวนหาตัวนาย ก. แล้ว แต่ขณะนี้ยังไม่พบ กรมทางหลวงจึงได้หารือไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

๑. สำหรับปัญหาหารือที่ว่า กรมทางหลวงจำเป็นต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเพื่อสั่งให้นาย ก. ออกจากราชการไว้ก่อนหรือไม่ และถ้าออกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนต้องสั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๕ หรือตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๕

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เกี่ยวกับเรื่องข้าราชการไม่มาปฏิบัติราชการโดยมีข้อเท็จจริงซึ่งยังไม่อาจฟังได้แน่ชัดว่ามีเจตนาละทิ้งหน้าที่ราชการ หรือถูกลักพาตัวไปนั้น ก.พ. ได้เคยตอบข้อหารือของ ก.ค. ขณะใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ว่า กรณีเช่นนี้ไม่มีบทบัญญัติมาตราใดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่จะนำมาปรับกับกรณีดังกล่าวโดยตรงได้ จำเป็นต้องนำบทบัญญัติมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา รายละเอียดปรากฏตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๑๑/ป ๒๓๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๐ แนบท้ายหนังสือนี้ และโดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ ยังคงบัญญัติกฎหมายทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ หลักการดังกล่าวจึงนำมาใช้กับกรณี นาย ก. ได้ แต่เนื่องจากกรณีของนาย ก. นี้ ยังไม่ได้มีการตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง การสั่งให้นาย ก. ออกจากราชการไว้ก่อน

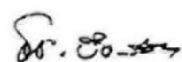
จึงกระทำทันทีไม่ได้ เพราะไม่อยู่ในเงื่อนใจของมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น กรมทางหลวงจึงจำเป็นต้องสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการแก่นาย ก. ตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง เสียก่อน แล้วจึงสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอผลการสอบสวนพิจารณาต่อไป

ส่วนปัญหาว่า จะต้องสั่งให้นาย ก. ออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันที่ใดนั้น สำนักงาน ก.พ. เห็นว่าต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ข้อ ๑๐ คือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันที่มิคำสั่งเป็นต้นไป

๒. สำหรับปัญหาหรือที่ว่า หากผลการสอบสวนของพนักงานสอบสวนปรากฏว่านาย ก. ถูกคนร้ายลักพาตัวไป และนาย ก. ไม่ได้กลับมาปฏิบัติราชการอีก กรมทางหลวงควรจะดำเนินการต่อไปประการใด สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เมื่อได้สั่งให้นาย ก. ออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว ให้ออไว้จนกว่าผลการสอบสวนเรื่องนี้จะปรากฏข้อเท็จจริงเป็นที่แน่ชัดว่าตลอดระยะเวลาที่นาย ก. หายไปนั้นเป็นเพราะเหตุประการใดแล้วจึงดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วน ที่ มท ๐๒๐๓.๓/๕๓๕ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ รวม ๓ ข้อ นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีมติดังนี้

๑. ข้อที่ห้าหรือว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๕ บัญญัติให้รายงานการดำเนินการทางวินัยหรือการสอบสวนหรือการสั่งให้ออกจากราชการตามลำดับจนถึงอธิบดี และมาตรา ๑๕๒ บัญญัติว่า การไต่ขู่ระหว่างดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การดำเนินการต่อไปสำหรับกรณีนั้นให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด จากบทบัญญัติดังกล่าว กระทรวงจะพิจารณาดำเนินการเรื่องการรายงานการลงโทษ การสั่งให้ออกจากราชการ ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อไปได้หรือไม่ หรือควรปฏิบัติอย่างไร นั้น

ก.พ. เห็นว่าข้อนี้เป็นกรณีที่ต้องด้วยบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่บัญญัติว่า การสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อมาตรา ๑๐๕ บัญญัติให้รายงานการดำเนินการทางวินัยหรือการสอบสวนหรือการสั่งให้ออกจากราชการตามลำดับจนถึงอธิบดี ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ฉะนั้น ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ปลัดกระทรวงจึงไม่อาจพิจารณาดำเนินการเรื่องการรายงานการลงโทษ การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อไปได้ เว้นแต่จะต้องด้วยกรณีตามข้อยกเว้นที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๘ ปลัดกระทรวงจึงควรส่งเรื่องรายงานดังกล่าวที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ต่อไปแล้วคืนให้อธิบดีเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป

๒. ข้อที่หาหรือว่า กรณีที่กระทรวงได้รับรายงานตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ก่อนหรือในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป แล้ว เห็นควรยกโทษเปลี่ยนแปลงการลงโทษ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาในกรณีที่เห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กระทรวงจะดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อไปหรือไม่ เพียงใด หรือจะต้องดำเนินการตามบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยรอข้อกำหนด กฎ ก.พ. หรือระเบียบก่อนที่จะดำเนินการต่อไป นั้น

ก.พ. มีความเห็นดังนี้

(๑) กรณีที่ปลัดกระทรวงที่ได้รับรายงานตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง เห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๕๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ แต่ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ยังมีได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ปลัดกระทรวงก็ไม้อาจดำเนินการต่อไปได้ และควรส่งเรื่องคืนเช่นเดียวกับข้อ ๑.

(๒) กรณีที่ปลัดกระทรวงที่ได้รับรายงานตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง เห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งจะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาตามมาตรา ๕๒ วรรคสาม ประกอบกับมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ แต่ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ อ.ก.พ.กระทรวงยังมิได้พิจารณาเรื่องนั้นเลย ก็ควรส่งเรื่องคืนเช่นเดียวกัน

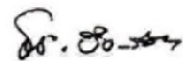
(๓) กรณีที่ปลัดกระทรวงได้รับรายงานตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ควรส่งเรื่องคืนทั้งหมดเช่นเดียวกัน

๓. ข้อที่หาหรือว่า เรื่องที่จะต้องส่งให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาตามมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งกรมต่าง ๆ ได้ส่งมาภายหลังวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ อ.ก.พ.กระทรวงจะมีอำนาจพิจารณาดำเนินการตามนัยมาตรา ๑๓๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้หรือไม่ นั้น

ก.พ. เห็นว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับบทเฉพาะกาล อ.ก.พ.กระทรวงมีอำนาจพิจารณาตามมาตรา ๑๓๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เฉพาะเรื่องที่อ.ก.พ.กระทรวงได้เคยพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายอยู่ก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ และ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จ เช่น ก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ อ.ก.พ.กระทรวงได้เคยพิจารณามีมติให้สอบสวนเพิ่มเติมเมื่อสอบสวนเพิ่มเติมเสร็จแล้วส่งเรื่องมาให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาต่อตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป อ.ก.พ.กระทรวงก็มีอำนาจพิจารณาต่อไปได้จนกว่าจะเสร็จ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ สำหรับข้อหาหรือกรณีปลัดกระทรวงเห็นควรยกโทษหรือเปลี่ยนแปลงโทษก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ จะดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อไปได้หรือไม่ จะได้เรียนมาในโอกาสต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๕ กันยายน ๒๕๓๕

เรื่อง หารือการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปกปิด ที่ ทม ๒๑๐๑/๓๖๔๑ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือปัญหาการดำเนินการทางวินัย โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่ามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้มีประกาศลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๕ ประกวดราคาจ้างเหมาก่อสร้างสนามกีฬาและปรับปรุงพื้นที่บริเวณภายในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในการนี้ปรากฏว่า นาย ก. ข้าราชการตำแหน่งอาจารย์ระดับ ๕ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ได้มีชื่อเป็นกรรมการของ บริษัท ดี แอนด์ เอฟ อินเตอร์เนชั่นแนล เอ็นเทอไพรส์ จำกัด และสามารถลงชื่อผูกพันบริษัท ได้มายื่นซองประกวดราคาในนามของบริษัท และลงลายมือชื่อในใบเสนอราคาของบริษัท อีกทั้งยังได้ลงลายมือชื่อบนตราของบริษัทดังกล่าวในใบแจ้งปริมาณงานและราคาที่เสนอต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีอีกด้วยมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจึงหารือไปยัง ก.พ. รวม ๒ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

๑. ข้อหารือที่ว่า การกระทำของนาย ก. ดังกล่าว จะมีความผิดตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยการกระทำนั้นเป็นลักษณะงานที่คล้ายคลึงกับตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ หรือตำแหน่งผู้จัดการหรือไม่ และตำแหน่งกรรมการดังกล่าวเป็นตำแหน่งที่ถือได้ว่าเป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการหรือไม่

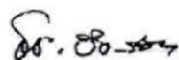
สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติห้ามแต่เพียงการเป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกับตำแหน่งดังกล่าวในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ดังนั้น ตำแหน่งที่หารือจะเป็นการต้องห้ามหรือไม่ จึงต้องพิจารณาว่าลักษณะงานของตำแหน่งดังกล่าวมีอำนาจเข้าไปจัดการหรือเป็นตัวกระทำการในบริษัทหรือไม่ ซึ่งจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นราย ๆ ไป

๒. ข้อหารือที่ว่า ในกรณีที่การกระทำของนาย ก. มีความผิดทางวินัยจะเป็นความผิดวินัยร้ายแรงหรือไม่ และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีควรดำเนินการอย่างไร

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ความผิดทางวินัยตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นี้ กฎหมายมิได้บัญญัติไว้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งกรณีกระทำความผิดวินัยไม่ถึงขั้นร้ายแรง มาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้ลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน และในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรลดโทษจะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้ ดังนั้น กรณีตามข้อหาเรื่องนี้ ถ้าผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีก่อทำของนาย ก. เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จริง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามควรแก่กรณีตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๕ กันยายน ๒๕๓๕

เรื่อง อำนวยการสั่งลงโทษข้าราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อ้างถึง (๑) หนังสือจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ สฎ ๐๐๑๕.๑/๒๗๕๘๓ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๓๓

(๒) หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๑๒/๖๘๕ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ค่วนมาก ที่ นร ๐๗๐๕.๒/๗๑๓
ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือว่าผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยนาย ก. เจ้าหน้าที่
ราชทัณฑ์ ๑ เรือนจำอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช รักษาการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๑
เรือนจำอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีละทิ้งหน้าที่
ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ควรจะเป็นผู้บังคับ
บัญชาตามตำแหน่งที่สังกัดอยู่ หรือผู้บังคับบัญชาที่ข้าราชการผู้นี้ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการอยู่ โดยขอทราบ
ผลการวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวเพื่อถือเป็นอุทธรณ์ในการวินิจฉัยข้อเท็จจริงต่อไป และสำนักงาน ก.พ. ได้
แจ้งว่าผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามตำแหน่งที่สังกัดอยู่ มีอำนาจดำเนิน
การทางวินัยแก่ผู้ได้บังคับบัญชาได้ตามกฎหมาย ส่วนปัญหาที่ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งเป็น
ผู้บังคับบัญชาที่ข้าราชการผู้นี้ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการอยู่ จะมีอำนาจดำเนินการลงโทษด้วยหรือไม่ นั้น
อยู่ระหว่างการรอผลการพิจารณากรณีที่จังหวัดน่านได้หารือไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ก.พ. ได้พิจารณาปัญหาที่จังหวัดน่านหารือแล้วมีมติว่า การสั่งให้
ข้าราชการพลเรือนสามัญรักษาการในตำแหน่งก็เพื่อให้ผู้รักษาการในตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่
รักษาการนั้นเป็นการชั่วคราวเท่านั้น โดยผู้รักษาการในตำแหน่งยังคงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งเดิมที่ตนครองอยู่
ตลอดมา ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุของผู้รักษาการในตำแหน่งจึงยังคงเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามเดิม หาได้

เปลี่ยนไปแต่อย่างใดไม่ ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาของตำแหน่งที่ข้าราชการไปรักษาการในตำแหน่งจึงไม่มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและดำเนินการเพื่อสั่งลงโทษข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้ ดังมีรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วยพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายฤทัย รักราชการ)

นิติกร ๘ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑ ตุลาคม ๒๕๓๕

เรื่อง อำนาจการสั่งลงโทษตามมติ อ.ก.พ.จังหวัด

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ปกปิด ที่ มท ๐๖๐๓/๑๘๒๘ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓๓ แผ่น

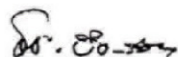
ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าจังหวัดยะลาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาง ก. นายช่างรังวัด ๔ สำนักงานที่ดินจังหวัดยะลา ตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นว่า นาง ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ควรลงโทษปลดออกจากราชการ อ.ก.พ.จังหวัดยะลาได้พิจารณาแล้วมีมติว่า การกระทำของนาง ก. เป็นความผิดวินัยฐานกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ผู้บังคับบัญชา ดำเนินการต่อไป ต่อมากรมที่ดินได้มีคำสั่งย้ายนาง ก. มาปฏิบัติงานที่สำนักงานกลางประเมินราคาทรัพย์สิน กรมที่ดิน จังหวัดยะลาจึงส่งเรื่องให้กรมที่ดินดำเนินการต่อไป ซึ่งกรมที่ดินเห็นว่ากรมที่ดินน่าจะดำเนินการลงโทษนาง ก. ตามมติ อ.ก.พ.จังหวัดยะลาได้โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทย พิจารณามีมติอีกแต่ประการใด จึงหารือว่าความเห็นของกรมที่ดินดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้อง กรมที่ดินจะต้องดำเนินการอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า กรณีนี้ถ้ากรมที่ดินพิจารณาแล้วเห็นว่า นาง ก. กระทำผิดวินัยฐานกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการตาม มาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยไม่ขัดแย้งกับความเห็นหรือ มติของ อ.ก.พ.จังหวัดยะลา กรมที่ดินก็สามารถสั่งลงโทษนาง ก. ได้ตามอำนาจที่มีอยู่ แต่ถ้ากรมที่ดินมี

ความเห็นขัดแย้งกับความเห็นหรือมติของ อ.ก.พ.จังหวัดยะลาแล้ว กรมที่ดินก็ต้องส่งเรื่องให้
อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยพิจารณาตามนัยมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน ปลัดกระทรวงคมนาคม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงคมนาคม ที่ กก ๐๒๐๓/๔๘๗๕ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือปัญหาการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ รวม ๒ ประการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนดังนี้

๑. ตามที่หรือว่า กรณีที่ปลัดกระทรวงได้รับรายงานการลงโทษ การสั่งให้ออกจากราชการ หรือ การดำเนินการทางวินัยข้าราชการจากกรมในสังกัดตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ก่อนประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ปลัดกระทรวงจะดำเนินการต่อเรื่องดังกล่าวประการใด

ข้อนี้ได้แจ้งให้ทราบแล้วตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/๘๐๕ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๕ และ นร ๐๗๐๕.๒/๗๘๓ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๕

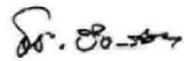
๒. ตามที่ขอทราบคำอธิบายมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยละเอียด พร้อมยกตัวอย่างประกอบ (ถ้ามี) นั้น

มาตรา ๑๓๘ เป็นบทเฉพาะกาลในส่วนที่เกี่ยวกับวินัย การดำเนินการทางวินัย และการให้ออกจากราชการ ใช้สำหรับกรณีที่เกิดเหตุ หรือมีการกระทำผิดวินัย หรือมีกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ (วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕) ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องปรับบทความผิด และสั่งลงโทษหรือปรับบทกรณีสั่งให้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ

พลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะที่เกิดเหตุมีกรณีกระทำผิดหรือกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากราชการดังกล่าว ส่วนการสอบสวน การพิจารณา หรือการดำเนินการเพื่อที่จะลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการ ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เว้นแต่กรณีตามข้อยกเว้น ๓ ประการ และข้อยกเว้นนี้มีกรณีตัวอย่างปรากฏตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/๗๘๓ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๕ อยู่พอสมควรแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๓ ธันวาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

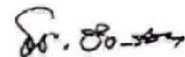
อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ค่วนที่สุด ที่ มท ๐๖๐๓/๑๗๕๔๑ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมที่ดินแจ้งว่าสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยได้ส่งรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนวินัยข้าราชการคืนมายังกรมที่ดินเพื่อตรวจสอบและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป ซึ่งกรมที่ดินพิจารณาเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงขั้นตอนและวิธีการดำเนินการทางวินัยจากเดิมหลายประการ แต่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎ ก.พ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง อ.ก.พ.กรม และระเบียบว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยต่อ อ.ก.พ.กระทรวงเพื่อรองรับทางปฏิบัติในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตามนัยมาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕ วรรคหก เป็นเหตุให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ และหากจะรอการพิจารณาดำเนินการทางวินัยไว้ต่อไปก็ย่อมกระทบถึงสิทธิและขวัญกำลังใจของข้าราชการ กรมที่ดินจึงหารือมาเพื่อขอทราบแนวทางปฏิบัติ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ก.พ. ได้ดำเนินการออกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิ และการเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญ และระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ทาหรือการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ปกปิด ที่ ศธ ๐๒๐๔/๓๔๓๗๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

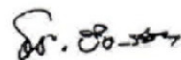
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ว ๒๕ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้รายงานผลการดำเนินการทางวินัย นาย ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา ๕ กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี กรณีกระทำผิดวินัยในเรื่องได้จดทะเบียนสมรสกับหญิงอื่นในขณะที่มีภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว เป็นเหตุให้ภรรยาได้รับความกระทบกระเทือนทางด้านจิตใจและการเงิน มาเพื่อทราบและนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาตามมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กระทรวงศึกษาธิการจึงหารือว่าเรื่องของนาย ก. นี้ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลต้องรายงาน ให้ อ.ก.พ.กระทรวงศึกษาธิการเพื่อพิจารณาหรือไม่ หรือควรที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจะต้องดำเนินการประการใด และปัจจุบันนี้ ก.พ. ได้กำหนดเรื่องใดหรือกรณีใดที่กรมต้องรายงานให้ อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่เพื่อพิจารณาตามนัยมาตรา ๑๐๕ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าวแล้วหรือไม่ ประการใด นั้น

ก.พ. ได้ออกระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และการออกจาก ราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้นบังคับ แจ้งและส่งสำเนาระเบียบดังกล่าวให้ตาม หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ว ๒๕ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๕ แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๕ มกราคม ๒๕๓๖

เรื่อง ทารือปัญหาการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ค่วนที่สุด ที่ กษ ๐๓๐๒/๓๓๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. เจ้าพนักงานป่าไม้ ๕ สำนักงานป่าไม้จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งถูกกรมที่ดินกล่าวหาเป็นหนังสือต่อกรมป่าไม้ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งป่าไม้อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ตามหนังสือกรมที่ดิน ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๐ และต่อมา นาย ก. ได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๕๓๓ จึงขอทราบทางปฏิบัติตามมาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ว่ากรมป่าไม้สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนาย ก. ได้หรือไม่ ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

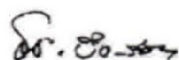
สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า ตามสำเนาหนังสือเกี่ยวข้องที่ส่งประกอบข้อหาหรือ นาย ก. มีกรณีถูกกรมที่ดินกล่าวหาเป็นหนังสือต่ออธิบดีกรมป่าไม้ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนที่จะออกจากราชการไปในขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ยังใช้บังคับ ถ้ากรมป่าไม้พิจารณาเห็นว่ากรณีนี้ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น กรณีมีมูลที่ควรสอบสวนแม้ผู้นี้จะได้ออกจากราชการไปแล้ว กรมป่าไม้ก็ยังมีอำนาจตามมาตรา ๘๕ ที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้นี้ตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ ได้ แต่กรมป่าไม้ยังมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ปัจจุบันเมื่อได้มีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศใช้บังคับแล้ว โดยมีมาตรา ๑๔๒ บัญญัติว่า การใดอยู่ระหว่างดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การดำเนินการต่อไปสำหรับการนั้นให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด และโดยที่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ไม่เคยมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เลย จึงไม่อาจนำมาตรา ๑๐๖ มาใช้บังคับกรณีเช่นนี้โดยตรง ก.พ. จึงได้มีมติตามมาตรา ๑๔๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดการดำเนินการต่อไป สำหรับกรณีที่อยู่ระหว่างดำเนินการตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และในวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ยังดำเนินการไม่เสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๐๖ และมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แจกตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕/ว ๓ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๕ ข้อ ๑. แล้ว ดังนั้น อธิบดีกรมป่าไม้จึงยังสามารถอาศัยมติ ก.พ. และบทบัญญัติดังกล่าวแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้

ส่วนหลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณากรณีที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็นำกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามนัยมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๒ มกราคม ๒๕๓๖

เรื่อง ทารือทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ค่วนมาก ที่ มท ๐๓๑๕/๔๘๑๕๐ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารือปัญหาทางปฏิบัติตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นดังนี้

๑. ข้อที่ทารือว่า คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่กระทำผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ อ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตราเดียว หรือจะอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๓๗ และมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และจะต้องอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ด้วยหรือไม่ นั้น

ข้อนี้เป็นเรื่องการใช้กฎหมายหลายฉบับประกอบกัน และมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นบทหลัก คำสั่งลงโทษดังกล่าวจึงควรอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ ประกอบกับมาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) (ถ้าการสั่งลงโทษดังกล่าวเป็นการสั่งให้เป็นไปตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด ตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็ควรอ้างมาตรา ๑๐๔ แทนมาตรา ๑๐๓)

๒. ข้อที่ทารือว่า คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ หรือคำสั่งให้ออกจากราชการสำหรับข้าราชการพลเรือนผู้มีกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือกรณีที่เหมาะสมควรให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ อ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา

เดียว หรือจะอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และจะต้องอ้างมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยระบุไว้ในคำสั่งด้วยว่าเป็นการสั่งให้ออกหรือลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก แล้วแต่กรณี ด้วยหรือไม่ หรือควรปฏิบัติอย่างไร นั้น

คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการในกรณีดังกล่าว ตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด โดยปกติ ควรอ้างอาศัยอำนาจทำนองเดียวกับที่กล่าวในข้อ ๑. คือควรอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ ประกอบกับมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ การอ้างอาศัยตามบทกฎหมายดังกล่าวเป็นการแสดงอยู่ในตัวแล้วว่าพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เหตุที่ควรอ้างมาตรา ๘๖ ทวิ ด้วย เพราะมาตรา ๘๖ ทวิ วรรคสี่ บัญญัติให้ผู้ถูกสั่งลงโทษตามมาตรานี้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ แต่ถ้าเป็นการลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการจะไม่อ้างมาตรา ๘๖ ทวิ ก็ได้

ส่วนคำสั่งให้ออกจากราชการในกรณีดังกล่าวตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัดก็ทำนองเดียวกัน เช่น คำสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนก็ควรอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ ประกอบกับมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง มาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

๓. ข้อที่หาหรือว่า การลงโทษให้ออกจากราชการแก่ข้าราชการพลเรือนที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ จะกระทำได้หรือไม่ นั้น

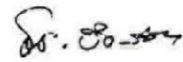
โดยข้อกฎหมายย่อมกระทำได้

๔. ข้อที่หาหรือว่า ผู้ที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ และผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ หลังจากที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับแล้ว ผู้ที่ถูกลงโทษปลดออกนั้นจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่

การสั่งลงโทษปลดออกจากราชการในกรณีดังกล่าว ไม่ใช่เป็นการลงโทษปลดออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่เป็นการลงโทษปลดออกจากราชการโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ ประกอบกับมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ ซึ่งหมายถึงเป็นการลงโทษปลดออกจากราชการตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ผู้ถูกลงโทษจึงไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๕ มกราคม ๒๕๓๖

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัย

เรียน นาย ก.

อ้างถึง หนังสือสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองขอนแก่น ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งข้อเท็จจริงว่าถูกผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น กรณีร้องเรียนกล่าวหาผู้บังคับบัญชาโดยใช้พยานเอกสารประกอบการร้องเรียนเป็นเท็จ และได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุขแล้ว ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้สั่งยกโทษและดำเนินการยกเลิกคำสั่งลงโทษ แต่ในเวลาเดียวกันได้สั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๑๐% เป็นเวลา ๔ เดือนในกรณีขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาขึ้นอีกคำสั่งหนึ่ง จึงขอหารือปัญหาเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยรวม ๔ ข้อความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ข้อหารือที่ว่า ถูกผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน แล้วได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏว่ากระทรวงสาธารณสุขใช้เวลาพิจารณาอุทธรณ์ถึง ๕ เดือน ช่วงระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์ล่าช้ามีเจตนาหน่วงเหนี่ยวเพื่อหาช่องทางกลั่นแกล้งใช้หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ระยะเวลาในการพิจารณาวินิจฉัยสั่งการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ข้อ ๕ เป็นเพียงระยะเวลาเร่งรัด ไม่ใช่กำหนดเวลาดำเนินการและการพิจารณาวินิจฉัยสั่งการอุทธรณ์เป็นเรื่องที่ต้องอาศัยข้อเท็จจริง ซึ่งอาจต้องใช้ระยะเวลาพิจารณาในแต่ละเรื่องแตกต่างกันไป ถ้าการพิจารณาเป็นไปโดยมีเหตุผลและสุจริตก็ไม่น่าจะเป็นการกลั่นแกล้ง

๒. ข้อหารือที่ว่า จะขอให้กระทรวงสาธารณสุขยกเลิกคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนโดยขอลงไปรับโทษลดขั้นเงินเดือนตามคำสั่งของจังหวัดขอนแก่นจะได้หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เมื่อการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นสั่งลงโทษพ้นขึ้น และปลัดกระทรวงสาธารณสุขผู้พิจารณาอุทธรณ์ได้สั่งยกโทษแล้ว กรณีที่ถูกลงโทษตามคำสั่งดังกล่าวก็เป็นอันยุติไม่เป็นความผิดอีกต่อไป ส่วนคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขสั่งลงโทษอีกคำสั่งหนึ่งนั้น เป็นการสั่งลงโทษในการกระทำความผิดเรื่องใหม่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเดิม และเมื่อเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายย่อมมีผลให้ต้องปฏิบัติตาม

๓. ข้อที่หาหรือว่า “โทษลดชั้นเงินเดือน” กับ “โทษตัดเงินเดือน” ในกรณีที่ถูกกล่าวมาแล้ว โทษใดหนักกว่ากัน

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในกรณีของท่านนั้น เมื่อคำสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือนถูกยกเลิกไปแล้ว ก็เท่ากับว่าไม่เคยมีการสั่งลงโทษมาก่อนเลย จึงมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนของปลัดกระทรวงสาธารณสุขเพียงคำสั่งเดียวเท่านั้น และไม่เป็นปัญหาตามที่ยกขึ้นหาหรือแต่อย่างใด

๔. ข้อหาหรือที่ว่า การที่ข้าราชการชั้นผู้น้อยซึ่งไม่มีความผิด แต่มีแนวความคิดที่ไม่เห็นด้วยกับการกระทำที่สื่อไปในทางทุจริตของผู้บังคับบัญชาจะต้องถูกรังแกและถูกกลั่นแกล้งได้ตามความพอใจอย่างไม่เป็นธรรมจากผู้บังคับบัญชาตลอดไป บ้านเมืองจะเจริญรุ่งเรืองได้อย่างไร ถ้าเมืองไทยเราไม่ช่วยกันกำจัดคอร์รัปชัน ไซ้หรือไม

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาที่จะหาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยนั้นจะต้องเป็นเรื่องที่ปรากฏข้อเท็จจริงอันเป็นปัญหาแน่ชัด แต่ตามหาหรือข้อนี้เป็นเรื่องที่ยกขึ้นมาเพื่อให้แสดงความคิดเห็นสำนักงาน ก.พ. จึงไม่อาจพิจารณาให้ความเห็นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและได้นำหนังสือหาหรือซึ่งมีข้อความในลักษณะขอความเป็นธรรมด้วยนั้นรวมพิจารณาพร้อมรายงานการลงโทษแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพงษ์ นิ่มนคร)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม
แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๓

๒๕ มกราคม ๒๕๓๖

เรื่อง การพิจารณาโทษข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

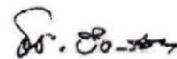
อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ลับ ที่ มท ๐๖๐๓/๑๒๗๑ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือกรณีจังหวัดลำพูนสั่งลงโทษตัดเงินเดือนนาย ก. เจ้าหน้าที่ที่ดิน ๔ ฝ่ายบริหารทั่วไป สำนักงานที่ดินจังหวัดลำพูน ๑๐% เป็นเวลา ๓ เดือน กรณีเสพสุราในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ กรมที่ดินเห็นชอบด้วย จะเป็นการขัดกับมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๒๐๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ ข้อที่ว่าข้าราชการผู้ใดเสพสุราในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ อาจถูกลงโทษสถานหนักถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า โดยที่มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวใช้คำว่า “อาจ” แนวทางพิจารณาของ ก.พ. เกี่ยวกับกรณีทำนองนี้ จึงพิจารณารายละเอียดข้อเท็จจริง และพฤติการณ์ตามความร้ายแรงแห่งกรณี เป็นเรื่อง ๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๓

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖

เรื่อง ทาหรือข้อกฎหมาย

เรียน อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

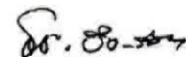
อ้างถึง หนังสือกรมการศึกษานอกโรงเรียน ค่วนมากที่ ศธ ๑๑๐๓/๘๘๘ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทาหรือว่าระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ข้อ ๑ (๓) ที่กำหนดให้กระทรวง ทบวง กรม รายงานการลงโทษไปยัง ก.พ. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันสั่งลงโทษหรือได้รับรายงานการลงโทษ แล้วแต่กรณี การกำหนดระยะเวลาดังกล่าวมีวัตถุประสงค์อย่างไร และหากรายงานการลงโทษไปยัง ก.พ. เกินระยะเวลา ๓๐ วัน จะมีผลทำให้เสียกระบวนการยุติธรรมตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร นั้น

สำนักงาน ก.พ. เห็นว่าการกำหนดระยะเวลาตามระเบียบดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพียงเพื่อเร่งรัดให้ การพิจารณาโทษทางวินัยเสร็จสิ้นโดยเร็วเท่านั้น หาได้มุ่งหมายไปถึงว่าถ้าเกินกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว จะ พิจารณาดำเนินการต่อไปไม่ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖

เรื่อง การสอบสวนความผิดทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ

อ้างถึง หนังสือกรมควบคุมโรคติดต่อ ลับ ที่ สธ ๐๔๐๓/๒๒ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

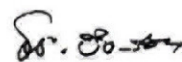
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำนวนการสอบสวนจำนวน ๒๑๒ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมควบคุมโรคติดต่อหรือปัญหาเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยว่าในกรณี
ที่อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนาง ก. นาย ข. และนาย ค.
ในเรื่องทุจริตเงินค่าอาหารผู้ป่วยโรคเรื้อน และต่อมาได้มีคำสั่งที่ ๑๕๐๒/๒๕๓๒ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน
๒๕๓๒ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนบุคคลทั้งสามอีกในเรื่องร่วมกับนาย ง. กระทำการปลอม
ใบมอบฉันทะเพื่อรับเงินค่าอาหารแทนนาย จ. นั้น เรื่องที่กล่าวหาที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนทั้งสองคำสั่ง และหรือที่ระบุเป็นกรณีกระทำผิดในคำสั่งลงโทษบุคคลทั้งสาม จะเป็นเรื่อง
เดียวกันหรือไม่ หากเป็นเรื่องเดียวกันกรมควบคุมโรคติดต่อจะต้องยุติการสอบสวนตามคำสั่งกรมควบคุม
โรคติดต่อที่ ๑๕๐๒/๒๕๓๒ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ หรือจะต้องดำเนินการต่อไปประการใด
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีมติว่าเรื่องที่กล่าวหาที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทั้ง
สองคำสั่งนั้น ถือเป็นเรื่องเดียวกัน การที่กรมควบคุมโรคติดต่อมีคำสั่งที่ ๑๕๐๒/๒๕๓๒ ลงวันที่ ๓๐
พฤศจิกายน ๒๕๓๒ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนบุคคลทั้งสามอีกจึงเป็นการดำเนินการซ้ำ
กรมควบคุมโรคติดต่อจึงต้องมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนครั้งหลังให้เป็นการถูกต้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖

เรื่อง ทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ค่วน ที่ มท ๐๒๐๓.๓/๕๓๕ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๓๕
๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/๗๘๓ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๕

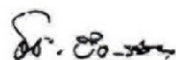
ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือปัญหาทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และสำนักงาน ก.พ. ได้แจ้งความเห็นของ ก.พ. ให้ทราบแล้วรวม ๓ ข้อ ส่วนข้อหารือกรณี ที่ปลัดกระทรวงได้รับรายงานการลงโทษตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แล้วเห็นควรยกโทษ หรือเปลี่ยนแปลงโทษ ก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ กระทรวงจะ ดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ค่อไปได้หรือไม่ จะได้เรียนมาใน โอกาสต่อไป นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจ สั่งลงโทษผู้นั้น หรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ใน ขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ (๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมาย ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณา แล้วแต่ กรณีนั้นเป็นอันใช้ได้ ดังนั้น ในกรณีที่ปลัดกระทรวงได้รับรายงานการลงโทษตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ สำหรับกรณีลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้น เงินเดือน ที่มีขึ้นเป็นการสั่งตามมติของ อ.ก.พ.จังหวัด หรือ อ.ก.พ.กระทรวง และปลัดกระทรวงเห็นควร

ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงโทษเป็นภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน โดยได้สั่งการหรือมีความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรไว้แล้วก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ปลัดกระทรวงก็ยังมีอำนาจที่จะออกคำสั่งยกเลิกโทษลดโทษ หรือเพิ่มโทษ ต่อไปได้ ตามนัยมาตรา ๑๓๘ (๒) ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖

เรื่อง หารือปัญหาการลงโทษ นาย ก.

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ลับ ที่ กค ๐๒๐๒/๓๓๖๑ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๓๕

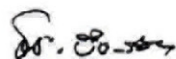
ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าได้ส่งการไปยังกรมสรรพากรให้ดำเนินการส่งลงโทษตัดเงินเดือน นาย ก. ตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี แต่กรมสรรพากรมีความเห็นว่าไม่มีอำนาจที่จะส่งลงโทษนาย ก. ได้ เนื่องจากนาย ก. ถูกฟ้องคดีอาญาในขณะที่มีสภาพเป็นข้าราชการ แต่ปัจจุบันได้พ้นสภาพการเป็นข้าราชการไปแล้วเพราะเกษียณอายุราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๔ กระทรวงการคลังจึงหารือว่า กรณีของนาย ก. ดังกล่าวนี้นี้ ผู้บังคับบัญชาจะมีอำนาจส่งลงโทษตามนัยมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว เห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัย หรือกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจส่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ (๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณาแล้วแต่กรณีนั้นเป็นอันใช้ได้ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ หรือมาตรา ๘๒ วรรคสาม แล้วแต่กรณี ก็ยังมีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามหมวดนี้ได้ เว้นแต่ข้าราชการผู้นั้นจะออกจากราชการเพราะตาย ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก.พ. ลงมติให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้กระทรวงการคลังดำเนินการส่งลงโทษตัดเงินเดือน นาย ก. ๑๐% เป็นเวลา ๔ เดือน และ

นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้ดำเนินการตามมติ ก.พ. ไปแล้ว ก่อนที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จะมีผลใช้บังคับ การพิจารณาเพื่อลงโทษนาย ก. ข่อมเป็นอันใช้ได้ และนาย ก. ถูกฟ้องคดีอาญา ซึ่งมีใช้กรณีที่เป็นความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษอยู่ก่อนออกจากราชการ กรณีจึงเข้าเงื่อนไขของมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ หรือมาตรา ๘๒ วรรคสาม จะดำเนินการลงโทษนาย ก. ได้ กระทรวงการคลังควรแจ้งกรมสรรพากรให้ดำเนินการออกคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนนาย ก. ๑๐% เป็นเวลา ๔ เดือน โดยให้คำสั่งลงโทษมีผลย้อนหลังเท่าที่จำเป็น ตามนัยมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบกับมาตรา ๑๓๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑ มีนาคม ๒๕๓๖

เรื่อง กระทรวงศึกษาธิการหรือปัญหาข้อกฎหมาย

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ปกปิด ที่ ศธ ๐๒๐๔/๑๕๔๕๐ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/๗๘๓ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงศึกษาธิการหรือปัญหาทางปฏิบัติเกี่ยวกับอำนาจการดำเนินการทางวินัยของปลัดกระทรวง รวม ๔ ข้อ นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีมติดังนี้

๑. ตามข้อหารือที่ ๑ และ ๓ หรือว่า กรณีที่ปลัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้รับรายงานการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้สั่งการให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ยังมีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และกรณีที่ปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้สั่งการให้ลดโทษตัดเงินเดือนข้าราชการ ๑๐% เป็นเวลา ๔ เดือน ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ทั้งสองกรณีนี้ กระทรวงศึกษาธิการจะมีอำนาจดำเนินการต่อไปอย่างไร หรือไม่ นั้น

กรณีที่หารือนี้ สำนักงาน ก.พ. ได้แจ้งให้ทราบตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/๘๑๐ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๕ และ ที่ นร ๐๗๐๕.๒/๗๘๓ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๕ แล้ว

๒. ตามข้อหารือที่ ๒ หรือว่า กรณีที่ปลัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้รับรายงานตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้บันทึกสั่งการให้ลดโทษข้าราชการพลเรือนจากระดับโทษที่จังหวัดสั่งลดขั้นเงินเดือนเป็นตัดเงินเดือน ๑๐% เป็นเวลา ๔ เดือน ก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับแล้ว ปลัดกระทรวงศึกษาธิการจะมีอำนาจดำเนินการออกคำสั่งลดโทษข้าราชการดังกล่าวได้อย่างไร หรือไม่ นั้น

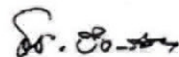
ก.พ. มีความเห็นว่า กรณีที่จังหวัดสั่งลดโทษลดขั้นเงินเดือน และมีใช้เป็นการสั่งตามมติของ อ.ก.พ.จังหวัด เมื่อปลัดกระทรวงได้บันทึกสั่งการให้ลดโทษไว้แล้วก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับแล้ว ปลัดกระทรวงก็ยังมีอำนาจที่จะออกคำสั่งลดโทษต่อไปได้ ตามนัยมาตรา ๑๓๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

๓. ตามข้อหาหรือที่ ๕ หรือว่า กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการและเห็นควรลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒ ขั้น กรมสามัญศึกษาจึงได้รายงานต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการเพื่อส่งลงโทษตามอำนาจที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) เนื่องจากระดับโทษดังกล่าวเกินอำนาจของอธิบดี และปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้สั่งการให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือนข้าราชการดังกล่าว ๒ ขั้น เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ กระทรวงศึกษาธิการจะมีอำนาจสั่งลงโทษข้าราชการดังกล่าวได้อย่างไรหรือไม่ นั้น

ก.พ. มีความเห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนผู้กระทำความผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น และมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นที่มีอำนาจเพื่อให้พิจารณาคำเนินการเพื่อลงโทษตามควรแก่กรณี ซึ่งตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ที่ยังมีผลใช้บังคับตามนัยมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ปลัดกระทรวงมีอำนาจสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒ ขั้น ดังนั้น กรณีที่หาหรือที่ ก.พ. จึงมีมติว่า ปลัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒ ขั้นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๑ มีนาคม ๒๕๓๖

เรื่อง หรือปัญหาการดำเนินการทางวินัย

เรียน เลขาธิการ ก.ค.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.ค. ที่ ศธ ๑๕๐๖/๔๔๐๒ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๓๕
ปกปิด ที่ ศธ ๑๕๐๖/๗๑๖๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ และ ที่ ศธ ๑๕๐๖/๑๑๔๖
ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการพิจารณาจำนวน ๑๘๕ แผ่น

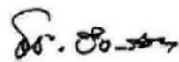
ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชรได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น
ทำการสอบสวนนาย ก. กับพวกรวม ๔ ราย กรณีร่วมกันทำหลักฐานการตรวจรับงานก่อสร้างบ้านพักครู
เป็นเท็จ ทำให้ผู้รับจ้างได้รับเงินค่าจ้างไปก่อนจำนวน ๑๖๐,๐๐๐ บาท และได้ส่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน
ข้าราชการครูทั้งสี่รายดังกล่าว อีกทั้งดำเนินคดีอาญาในเรื่องเดียวกันด้วย ต่อมาศาลฎีกามีคำพิพากษาให้
ลงโทษจำคุกนาย ก. กับพวก สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชรจึงส่งลงโทษให้บุคคล
ทั้งสี่ออกจากราชการ และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้สั่งเพิ่มโทษเป็นปลดออก
จากราชการ ก.ค. จึงหารือว่าจะลงโทษนาย ก. กับพวก โดยเฉพาะนาย ข. ซึ่งเกษียณอายุราชการไปแล้ว
ได้อีกหรือไม่ และกรณีนี้จะเป็นการลงโทษทางวินัยซ้ำในความผิดมูลกรณีเดียวกันหรือไม่ ความละเอียด
แจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า การที่นาย ก. นาย ข. นาย ค. และนาย ง. ข้าราชการครู
ได้กระทำผิดวินัยและถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือน ซึ่งบุคคลทั้งสี่ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติ
ล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ แล้วนั้น แม้อันบุคคลทั้งสี่จะตก
เป็นผู้กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตามมาตรา ๘๑ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่เมื่อเป็นการกระทำความผิดกรณีเดียวกัน
กับที่ได้ถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือนและได้รับการล้างมลทินไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาก็ไม่อาจสั่งลงโทษ หรือ
เพิ่มโทษบุคคลทั้งสี่ได้อีก อย่างไรก็ตามการที่บุคคลทั้งสี่ตกเป็นผู้กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก

ดังกล่าว ข้อมถือว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปสำหรับการเป็นข้าราชการครูตามมาตรา ๒๓ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ดังนั้น กรณีนี้จึงต้องดำเนินการยกเลิกคำสั่งลงโทษให้ออกจากราชการ และคำสั่งเพิ่มโทษเป็นปลดออกจากราชการ แล้วสั่งให้นาย ก. นาย ค. และ นาย ง. ออกจากราชการตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ส่วนนาย ข. เมื่อได้สั่งยกเลิกคำสั่งดังกล่าวแล้ว นาย ข. ก็มีฐานะเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเช่นเดิม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๘๕ แผ่นคืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๕ มีนาคม ๒๕๓๖

เรื่อง หรือปัญหาเกี่ยวกับอำนาจการลงโทษของปลัดกระทรวง

เรียน อธิบดีกรมเจ้าท่า

อ้างถึง หนังสือกรมเจ้าท่า ปกปิด ที่ คค ๐๕๐๑/๗๗๕๖ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

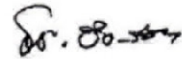
ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือว่ากรมเจ้าท่าได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาย ก. เจ้าหน้าที่บริหารงานขนส่ง ๖ และนาย ข. นักวิชาการขนส่ง ๗ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนและกรมเจ้าท่าเห็นควรลงโทษลดขั้นเงินเดือนบุคคลทั้งสองจำนวน ๒ ขั้น จึงได้ส่งเรื่องไปยังกระทรวงคมนาคมเพื่อพิจารณาและดำเนินการลงโทษ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๓๕ และวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๓๕ ตามลำดับ ต่อมาวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕ กระทรวงคมนาคมได้ส่งเรื่องคืนโดยให้เหตุผลว่า นับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับกับการดำเนินการทางวินัยเป็นอำนาจของกรม แต่กรมเจ้าท่าเห็นว่าอำนาจการลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒ ขั้น ยังเป็นของปลัดกระทรวงเป็นการถูกต้องหรือไม่ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ปัญหาเช่นนี้ ก.พ. มีความเห็นว่ามาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นที่มีอำนาจเพื่อให้พิจารณาดำเนินการเพื่อลงโทษตามควรแก่กรณี และตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ซึ่งยังมีผลใช้บังคับตามนัยมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ปลัดกระทรวงเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒ ขั้น ดังนั้น
ในกรณีที่อธิบดีเห็นควรลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒ ขั้น ซึ่งเป็นโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ก็จะต้อง
รายงานต่อปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้มีอำนาจเพื่อให้พิจารณาคำเนิการเพื่อลงโทษตามควรแก่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๓ เมษายน ๒๕๓๖

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยข้าราชการที่รักษาการในตำแหน่ง

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ คำนวณมาก ที่ มท ๐๕๐๒/๑๔๕๒ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๓๕
และ มท ๐๕๐๒/๕๔๒๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาภาพถ่ายหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/๗๑๓
ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรมราชทัณฑ์ได้พิจารณาเห็นชอบการลงโทษนาย ก. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ กับพวกรวม ๖ ราย และรายงานการลงโทษไปยังปลัดกระทรวงมหาดไทยตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ปลัดกระทรวงมหาดไทยเห็นว่า การลงโทษทั้ง ๖ รายนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้สั่งลงโทษมิได้เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการที่ไปรักษาการในตำแหน่ง แต่กรมราชทัณฑ์เห็นว่าการสั่งให้ไปรักษาการในตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ประจำในตำแหน่งที่รักษาการ ถือเป็นกรย้ายขาด ผู้บังคับบัญชาของตำแหน่งที่ไปรักษาการมีอำนาจดำเนินการทางวินัยและลงโทษทางวินัยได้ จึงหารือว่าทางปฏิบัติที่ถูกต้องควรเป็นเช่นใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. รายงาน ก. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ เรือนจำกลางนครราชสีมา รักษาการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ เรือนจำอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ แล้วสั่งลงโทษในความผิดวินัยไม่ร้ายแรง โดยลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น นั้น

ก.พ. เห็นว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาไม่ใช่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ สำหรับตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ เรือนจำกลาง นครราชสีมา จึงไม่มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาย ก. ตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังปรากฏรายละเอียดแนวความเห็นตามสำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/๗๑๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อย่างไรก็ดี สำหรับการดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น โดยที่ผู้รักษาการในตำแหน่งตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้นทุกประการ ซึ่งหมายความรวมทั้งการรับโทษจากผู้บังคับบัญชาของตำแหน่งที่รักษาการนั้นด้วย ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาจึงมีอำนาจสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ก. ได้

๒. รายงาน ข. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๓ เรือนจำจังหวัดนนทบุรี รักษาการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๓ เรือนจำจังหวัดปทุมธานี ซึ่งผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดปทุมธานีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ นั้น

ก.พ. เห็นว่าผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดปทุมธานีมีอำนาจสั่งลงโทษได้ตามนัยที่กล่าวแล้วข้างต้น แต่ปรากฏว่าเมื่อสั่งแล้วมิได้รายงานการลงโทษตามลำดับต่อผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานีเป็นการไม่ถูกต้องตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ กรมราชทัณฑ์ จึงควรส่งเรื่องให้เรือนจำจังหวัดปทุมธานีดำเนินการรายงานการลงโทษรายนี้ตามลำดับให้เป็นการถูกต้องเสียก่อนด้วย

๓. รายงาน ค. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ ทักษสถานบำบัดพิเศษบางเขน รักษาการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ เรือนจำจังหวัดหนองคาย ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย โดยมติของ อ.ก.พ.จังหวัดสั่งลงโทษให้ออกจากราชการตามมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ นั้น

ก.พ. เห็นว่า อ.ก.พ.จังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายไม่มีอำนาจพิจารณาและสั่งลงโทษนาย ค. ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ ทักษสถานบำบัดพิเศษบางเขน คำสั่งจังหวัดหนองคายที่ ๓๓๐๔/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๔ ที่สั่งลงโทษให้นาย ค. ออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรมราชทัณฑ์ควรดำเนินการใหม่ให้เป็นการถูกต้องโดยส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรมราชทัณฑ์พิจารณาและดำเนินการต่อไป ตามมาตรา ๑๐๔ (๒) ประกอบกับมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

๔. ราชนาย ง. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ เรือนจำจังหวัดนนทบุรี ซึ่งผู้บังคับบัญชาการเรือนจำจังหวัดปทุมธานี สั่งลงโทษตัดเงินเดือน โดยระบุในคำสั่งว่านาย ง. ช่วยราชการเรือนจำจังหวัดปทุมธานี นั้น

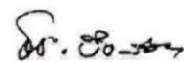
ก.พ. เห็นว่า ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดปทุมธานีมิใช่ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายของนาย ง. และไม่มีกฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่ข้าราชการไปช่วยปฏิบัติราชการเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัย ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานีจึงไม่มีอำนาจสั่งลงโทษ และคำสั่งลงโทษรายนี้เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรมราชทัณฑ์ควรดำเนินการเสียใหม่ให้เป็นการถูกต้องต่อไป

อย่างไรก็ดี สำหรับรายนี้ตามเรื่องที่กรมราชทัณฑ์รายงานกระทรวงมหาดไทยระบุว่านาย ง. รักษาการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ เรือนจำจังหวัดปทุมธานี ถ้าการรักษาการในตำแหน่งดังกล่าวเป็นการถูกต้อง ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดปทุมธานีก็มีอำนาจสั่งลงโทษได้

๕. ราชนาย จ. และนาย ฉ. รักษาการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๓ เรือนจำกลางนครราชสีมา และเรือนจำจังหวัดหนองคาย ตามลำดับ ผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครราชสีมา และเรือนจำจังหวัดหนองคายมีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์บุคคลทั้งสองได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๓

๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๖

เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ค่วนมาก ที่ มท ๐๓๑๕/๖๑๕๓ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

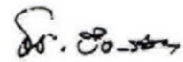
ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการปกครองหารือปัญหาการสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดได้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ข้าราชการสังกัดกรมการปกครอง แล้วรายงานต่อผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๐๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงหารือว่าจะควรอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๐๕ วรรคสาม สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือจะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทย พิจารณา ตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ และหากกรมการปกครองได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไปแล้ว จะสามารถยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้หรือไม่ เพียงใด หรือจะต้องดำเนินการอย่างไรบ้าง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า “ในกรณีที่อธิบดีที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือความเห็นหรือมติของ อ.ก.พ.จังหวัด....ฯลฯ..... ไม่ว่าจะ ในทางเป็นโทษหรือเป็นคุณแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด ก็ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งผู้นั้นสังกัด อยู่พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเป็นประการใด ให้อธิบดี....สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น” กรณีที่ หารือนี้ ปรากฏว่าอธิบดีกรมการปกครองมีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด สุราษฎร์ธานี ดังนั้น อธิบดีกรมการปกครองจึงต้องส่งเรื่องการลงโทษดังกล่าวให้ อ.ก.พ.กระทรวง มหาดไทยพิจารณาต่อไป การที่กรมการปกครองได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสาม สั่งแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวนนาย ก. ไปแล้ว นั้น จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรรมการปกครอง
จึงควรยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว แล้วดำเนินการตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ให้
เป็นการถูกต้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๖

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยข้าราชการที่รักษาการในตำแหน่ง

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ปกปิด ที่ มท ๐๕๐๒/๕๕๔๖ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๕

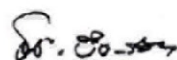
ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าจังหวัดพังงาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาย ก. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๓ เรือนจำจังหวัดสงขลา รักษาการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๓ เรือนจำอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ แล้วส่งลงโทษตัดเงินเดือนนาย ก. ๑๐% เป็นเวลา ๔ เดือน จึงหารือว่า จังหวัดพังงาจะมีอำนาจดำเนินการและลงโทษทางวินัยนาย ก. ได้หรือไม่ อย่างไร นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้ว เห็นว่าผู้ว่าราชการจังหวัดพังงาไม่ใช่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ สำหรับตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๓ เรือนจำจังหวัดสงขลา จึงไม่มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาย ก. ตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

อย่างไรก็ดี สำหรับการดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น โดยที่ผู้รักษาการในตำแหน่งตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้นทุกประการ ซึ่งหมายความรวมทั้งการรับโทษจากผู้บังคับบัญชาของตำแหน่งที่รักษาการนั้นด้วย ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดพังงาจึงมีอำนาจสั่งลงโทษนาย ก. ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๓

๑๔ มิถุนายน ๒๕๓๖

เรื่อง ทารือปัญหาการลงโทษนาย ก.

เรียน อธิบดีกรมสรรพากร

อ้างถึง หนังสือกรมสรรพากร ลับ ค่วนมาก ที่ กค ๐๘๐๔/๐๑๗๔ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๓๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาภาพถ่ายหนังสือสำนักงาน ก.พ. ปกปิด ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ป ๘๐๖
ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๓๕

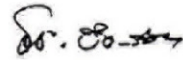
ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าสรรพากรจังหวัดสุโขทัยได้ส่งลงโทษภาคทัณฑ์นาย ก. นิดกร ๓ สำนักงานสรรพากรจังหวัดสุโขทัย กรณีไม่มาปฏิบัติราชการ ๑๒ วัน โดยไม่ยื่นใบลาตามระเบียบ แล้วรายงานการลงโทษมายังกรมสรรพากร และอธิบดีกรมสรรพากรพิจารณาแล้วเห็นว่า ระดับโทษดังกล่าวยังไม่เหมาะสมกับกรณีความผิด จึงสั่งเพิ่มโทษจากภาคทัณฑ์เป็นตัดเงินเดือนนาย ก. ๑๐% เป็นเวลา ๒ เดือน กรมสรรพากรจึงหารือว่า การที่สรรพากรจังหวัดสุโขทัยรายงานการลงโทษต่ออธิบดีกรมสรรพากรโดยตรง โดยมีได้รายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัย อธิบดีกรมสรรพากรจะสั่งเพิ่มโทษได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ควร จะดำเนินการอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่าปัญหาทำนองนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณามีความเห็นไว้ว่าในกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการที่สังกัดส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ได้สั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไปแล้ว จะต้องรายงานการลงโทษต่อผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้ถูกลงโทษเสียก่อน อันเป็นการรายงานต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ดังปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ส่งมาด้วยพร้อมนี้ กรณีที่หารือนี้เมื่อสรรพากรจังหวัดสุโขทัยได้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์นาย ก. แล้ว ก็จะต้องรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของนาย ก. ตามนัยมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ การที่สรรพากรจังหวัดสุโขทัยรายงานการลงโทษต่ออธิบดีกรมสรรพากรจึงไม่เป็นไปตามลำดับ อันเป็นการไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๐๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และกรณียังไม่ถึงขั้นตอนที่อธิบดีกรมสรรพากรจะมี

อำนาจพิจารณาเรื่องการลงโทษข้าราชการรายนี้ตามกฎหมาย ดังนั้น อธิบดีกรมสรรพากรจึงควรสั่งยกเลิกคำสั่ง ที่ ๒๐๘/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๓๖ ที่สั่งเพิ่มโทษนาย ก. แล้วส่งเรื่องให้สรรพากรจังหวัดสุโขทัย รายงานการลงโทษภาคทัณฑ์ข้าราชการรายนี้ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัยให้เป็นการถูกต้องเสียก่อน แล้วจึงดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๓

๑๖ มิถุนายน ๒๕๓๖

เรื่อง หรือปัญหาเกี่ยวกับการรายงานการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างอิง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข คำนวณที่ สธ ๐๒๐๒/๓๐/๑๓๑๘๗
ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือเกี่ยวกับการรายงานการดำเนินการทางวินัยข้าราชการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ๒ ข้อ ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่า เป็นกรณีที่จะต้องรายงานไปยัง ก.พ. ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ คือ

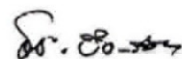
๑. กรณีที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขส่งลงโทษตัดเงินเดือน กับกรณีส่งลงโทษปลดออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามมติ อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๒. กรณีที่ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ส่งลงโทษตัดเงินเดือน และกรณีที่นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดส่งลงโทษตัดเงินเดือน รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นชอบทั้ง ๒ กรณี ปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาเห็นชอบ กับกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งลงโทษปลดออกจากราชการตามมติ อ.ก.พ.จังหวัดปลัดกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่าควรลงโทษเพียงลดขั้นเงินเดือน จึงส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข แล้วมีคำสั่งลดโทษเป็นลดขั้นเงินเดือนตามมติ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข

สำนักงาน ก.พ. เห็นว่ากรณีดังกล่าวทั้ง ๒ ข้อ เป็นกรณีที่จะต้องรายงานไปยัง ก.พ. ตามข้อ ๑๑ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ ความเห็นของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นการถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๓

๒๘ มิถุนายน ๒๕๓๖

เรื่อง หารือปัญหาการดำเนินการทางวินัย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปกปิด ค่วนที่สุด
ที่ ศธ ๑๔๘๒/๒๒๒๒ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๕ และ ปกปิด ที่ ศธ ๑๔๘๒/๔๔๕๔
ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๗๗ แผ่น

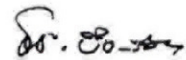
ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ได้รายงานการดำเนินการทางวินัยนาง ก. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๑ กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวนานกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้มีคำสั่งย้ายข้าราชการผู้นี้ไปดำรงตำแหน่งที่สำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอแก้งสนามนาง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๔ และจังหวัดสุรินทร์ได้มีคำสั่งที่ ๔๖๘๓/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๔ ลงโทษไล่อาง ก. ออกจากราชการตามมติ อ.ก.พ.กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จึงหารือว่าผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษจะต้องเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์หรือผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้มีคำสั่งที่ ๘๒๗/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๔ แต่งตั้งให้นาง ก. ไปดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๑ สำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอแก้งสนามนาง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๔ กรณีขอยอมถือว่านาง ก. พ้นจากตำแหน่งเดิมและอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา ตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่ง แม้จะยังมีได้มอบหมายงานในหน้าที่ของตนหรือยังมีได้ถูกส่งตัวไปยังสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมาก็ตาม ผู้ว่าราชการจังหวัด

นครราชสีมาจึงเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามหนังสือมอบอำนาจของเลขาธิการคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์สั่งลงโทษนาง ก. จึงเป็นการไม่ถูกต้องตาม
กฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงควรแจ้งให้จังหวัดสุรินทร์ยกเลิกคำสั่งลงโทษ
ไฉ่ นาง ก. ออกจากราชการ แล้วดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ทหารือปัญหาข้อกฎหมาย

เรียน อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน

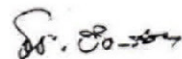
อ้างถึง หนังสือกรมการพัฒนาชุมชน ที่ มท ๐๔๐๓/๔๒๒๖ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าข้าราชการถูกกล่าวหาว่าเรียกหรือรับเงินเพื่อช่วยให้สอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกเข้ารับราชการได้ จังหวัดได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงและเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกร้องเรียนเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง จึงสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๑๐% เป็นเวลา ๔ เดือน โดยมีได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งกรมการพัฒนาชุมชนพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับระดับโทษจึงรายงานการลงโทษไปยัง อ.ก.พ.กระทรวง ตามมาตรา ๑๐๕ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเห็นว่า ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๕ (๒) ง. ทั้ง ๔ เรื่องเป็นกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง แล้วไม่มีการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น แม้ว่าจะมีกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยตามข้อ ๕ (๒) ง. ก็ตาม ถ้าหากไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว กรณีไม่ต้องรายงานการลงโทษไปยัง ก.พ. จึงขอหารือว่าความเห็นของกรมการพัฒนาชุมชนดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ เพียงไร นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่าตามความเห็นของกรมการพัฒนาชุมชนดังกล่าวถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๓ กรกฎาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ทารือแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ค่วนมาก ที่ มท ๐๓๑๕/๑๔๔๔๒ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๓๖

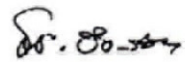
ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าจังหวัดสงขลาได้ส่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาย ก. เจ้าพนักงานปกครอง ๕ กิ่งอำเภอกระแสดินทร์ อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ คณะกรรมการสอบสวนและผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลาเห็นว่าข้าราชการรายนี้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ควรลงโทษให้ออกจากราชการ จึงส่งเรื่องให้กรมการปกครองดำเนินการตามมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ แต่กรมการปกครองได้หิยบยกรเรื่องดังกล่าวขึ้นมาพิจารณาหลังจากมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว จึงหารือว่ากรมการปกครองจะนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.กรมพิจารณา ตามนัยมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง (๒) ประกอบกับมาตรา ๑๓๘ หรือจะต้องส่งเรื่องย้อนคืนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลานำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาตามนัยมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง (๓) ประกอบกับมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือจะต้องดำเนินการอย่างไร นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้ว เห็นว่าตามที่จังหวัดสงขลาได้ส่งเรื่องนาย ก. มาให้กรมการปกครองดำเนินการในชั้นตอนต่อไป ก็เนื่องจากตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น อ.ก.พ.จังหวัดสงขลา ไม่มีอำนาจที่จะพิจารณากรณีของนาย ก. แต่เมื่อกรมการปกครองยังมีได้ดำเนินการในชั้นตอนต่อไป และปัจจุบันตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

อ.ก.พ.จังหวัดมีอำนาจที่จะพิจารณากรณีสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๕ ได้แล้ว กรมการปกครองจึงควร
ส่งเรื่องคืนให้จังหวัดสงขลาดำเนินการส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดสงขลาพิจารณาตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง
(๓) ประกอบกับมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ทारीปัญหาเกี่ยวกับอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

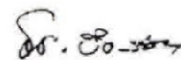
อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ กษ ๐๒๐๓/๕๑๖๕ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทारीว่า นาย ก. นักสถิติ ๖ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ได้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในการที่ถูกเลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรสั่งลงโทษตัดเงินเดือน และสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรก็ได้รายงานการลงโทษต่อ อ.ก.พ.กระทรวงด้วย ระหว่างที่ อ.ก.พ.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ นาย ก. ได้ออนไปรับราชการที่กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ดังนี้ อ.ก.พ.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะมีอำนาจพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยและอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๐๕ วรรคหก และมาตรา ๑๒๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ต่อไปหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๑๐๕ วรรคหก และมาตรา ๑๒๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีเจตนารมณ์ให้ อ.ก.พ.กระทรวงที่ผู้ถูกดำเนินการทางวินัยหรือผู้ถูกลงโทษสังกัดอยู่ในปัจจุบัน เป็นผู้พิจารณา ดังนั้น เมื่อนาย ก. ได้ออนไปสังกัดกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ แล้ว อ.ก.พ.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงไม่มีอำนาจพิจารณาเรื่องดังกล่าวอีกต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. ๒๘๑๕๔๕๑

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง การลงโทษนาย ก.

เรียน อธิบดีกรมสรรพากร

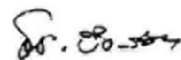
อ้างถึง หนังสือกรมสรรพากร ลับ ที่ กค ๐๘๐๔/๐๒๗๔ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือกรณี นาย ก. ซึ่งได้เกษียณอายุราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ และกระทรวงการคลังได้สั่งให้กรมสรรพากรลงโทษตัดเงินเดือนนาย ก. ๑๐% เป็นเวลา ๔ เดือน โดยให้มีผลย้อนหลังเท่าที่จำเป็น ดังนี้ จะต้องสั่งให้มีผลย้อนหลังไปเพียงเดือนกันยายน ๒๕๖๔ เดือนเดียวหรือทั้ง ๔ เดือน และการหักเงินเดือนอยู่ในอำนาจของใคร นั้น

สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นว่า การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนให้มีผลย้อนหลังในกรณีเช่นนี้ ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงผลว่าจะทำให้ตัดเงินเดือนได้ครบจำนวนตามคำสั่งหรือไม่ เพียงเป็นการแสดงการลงโทษให้ปรากฏก็เพียงพอแล้ว การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนให้มีผลย้อนหลังเท่าที่จำเป็นตามนัยมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบกับมาตรา ๑๓๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ถ ๖๓ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ กรมสรรพากรย่อมสั่งย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันก่อนวันที่นาย ก. พ้นจากราชการได้ ส่วนเรื่องเงิน ถ้ากรมสรรพากรเห็นว่ายังมีปัญหาก็ควรหารือกระทรวงการคลัง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๖

เรื่อง การสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ปกปิด ที่ มท ๐๕๐๒/๑๕๘๗ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๓๕ และ
ปกปิด ที่ มท ๐๕๐๒/๓๐๒๒ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ส่วนวนการสอบสวน จำนวน ๑๒๘ แผ่น

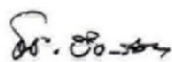
ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือปัญหาการสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการ กรณีกรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนางสาว ก. พยาบาลวิชาชีพ ๓ เรือนจำกลางคลองเปรม เรื่องรายงานตัวและบันทึกรายงานผลการปฏิบัติงานเพื่อขอเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๕ ขึ้นต่อผู้อำนวยการกองว่าตนเองดำรงตำแหน่งนักวิชาการพยาบาล ๖ และแต่งเครื่องแบบข้าราชการระดับ ๖ มาปฏิบัติงาน ผลการสอบสวนกรมราชทัณฑ์เห็นว่านางสาว ก. มิได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เป็นผู้หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน ควรให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงได้ส่งเรื่องให้กระทรวงมหาดไทยเพื่อนำเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยพิจารณา แต่กระทรวงมหาดไทยเห็นว่ากรมราชทัณฑ์ยังไม่ได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด การสอบสวนจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและได้ส่งเรื่องให้กรมราชทัณฑ์ดำเนินการให้ถูกต้องเสียก่อน กรมราชทัณฑ์จึงหารือว่ากรณีดังกล่าวที่ถูกต้องควรปฏิบัติเช่นไร เพื่อจะได้ถือปฏิบัติให้ถูกต้องต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า เมื่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนางสาว ก. ในเรื่องรายงานตัวและบันทึกรายงานผลการปฏิบัติงานเพื่อขอเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๓๕ ว่าตนเองดำรงตำแหน่งนักวิชาการพยาบาล ๖ และแต่งเครื่องแบบข้าราชการระดับ ๖ มาปฏิบัติงานแล้ว ก็จะต้องพิจารณาสั่งการเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวว่า นางสาว ก. กระทำความผิดวินัยหรือไม่ ตามนัยข้อ ๓๕ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ส่วนกรณีที่กรมราชทัณฑ์มีความเห็นว่านางสาว ก. มีพฤติการณ์เป็นผู้หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน สมควร

ให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยพิจารณาจากสำนวนการสอบสวนทางวินัยข้างต้นนั้น เนื่องจากพฤติการณ์ดังกล่าวเป็นคนละเรื่องกับกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงไม่อาจใช้สำนวนการสอบสวนทางวินัยมาพิจารณาให้นางสาว ก. ออกจากราชการ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้ ดังนั้น กรณีนี้หากอธิบดีกรมราชทัณฑ์เห็นว่านางสาว ก. มีพฤติการณ์เป็นผู้หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ก็จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ทหารือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปกปิด ที่ สธ ๐๒๐๓/๗๓/๑๕๖
ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทหารือว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้ส่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการในเรื่องโรงพยาบาลหัวหินเงินขาดบัญชี และส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา มีมติว่านาง ก. เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๔ และนางสาว ข. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๓ กระทำผิดวินัยสมควรลงโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน ๓ ขั้น และ ๑ ขั้น ตามลำดับ ดังนี้ กรณีนาง ก. อำนาจในการออกคำสั่งลงโทษเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือปลัดกระทรวงสาธารณสุข ตามมาตราใด หรือกฎ ก.พ. ฉบับใด และกรณีของนางสาว ข. ปรากฏว่าในระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนนางสาว ข. ได้โอนไปเป็นพนักงานเทศบาลสามัญ เทศบาลเมืองสงขลาแล้ว อำนาจในการสั่งลงโทษจะเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หรือนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองสงขลา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

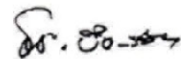
สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. กรณีของนาง ก. ที่ อ.ก.พ.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีมติว่าสมควรลงโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน ๓ ขั้นนั้น ในเรื่องการลงโทษลดขั้นเงินเดือนตามมาตรา ๑๐๓ ประกอบกับมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ซึ่งยังใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๒ ขั้นเท่านั้น ดังนั้น มติ อ.ก.พ.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่เห็นสมควรลงโทษหรือให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือนเกินอัตราโทษตามกฎหมาย จึงไม่อาจใช้บังคับได้และถ้าเรื่องนี้เป็น การส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาตามมาตรา ๑๐๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็ควรส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาใหม่ และถ้า อ.ก.พ.จังหวัดมีมติให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาง ก. จำนวน ๒ ขั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ (๗) ก็มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่จะสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒ ขั้นให้เป็นไปตามมติของ อ.ก.พ. จังหวัดได้

๒. กรณีของนางสาว ข. เมื่อปรากฏว่าผู้นี้ได้โอนไปเป็นพนักงานเทศบาลสามัญก่อนส่งเรื่องให้อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา อ.ก.พ.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ก็ไม่มีอำนาจที่จะพิจารณากรณีของนางสาว ข. อีกต่อไป จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ควรดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาข้อ ๓๒ คือ ตรวจสอบความถูกต้องแล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาใหม่ของนางสาว ข. ทางเทศบาลเมืองสงขลาดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ และมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๗ กันยายน ๒๕๓๖

เรื่อง หรือแนวทางการลงโทษพนักงาน

เรียน ผู้ว่าการ การประปาส่วนภูมิภาค

อ้างถึง หนังสือการประปาส่วนภูมิภาค ที่ มท ๕๗๕๐๐-๐๒/๓๖๗๐ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๖
ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือปัญหาเกี่ยวกับการลงโทษลดขั้นเงินเดือน รวม ๒ กรณี ความ
ละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ข้อที่หารือว่า การประปาส่วนภูมิภาคจะลงโทษลดขั้นเงินเดือนพนักงานผู้กระทำผิดวินัยที่
เพิ่งได้รับการบรรจุโดยได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นแรกของคุณวุฒิการศึกษา อันจะมีผลให้พนักงานผู้นี้ได้รับ
เงินเดือนในอัตราที่ต่ำกว่าคุณวุฒิการศึกษาที่ได้รับการบรรจุได้หรือไม่ เพียงใด นั้น

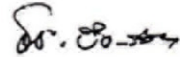
สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาทำนองเดียวกันนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณามีมติว่าผู้บังคับบัญชา
มีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๖ ที่ได้รับเงินเดือนขั้นต่ำ
ของระดับ ๖ ได้ โดยให้ได้รับเงินเดือนในขั้นที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของระดับตำแหน่ง ดังนั้น กรณีนี้ การประปา
ส่วนภูมิภาคจึงสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนพนักงานผู้กระทำผิดวินัยที่ได้รับการบรรจุ โดยให้ได้รับเงินเดือนใน
อัตราขั้นต่ำของคุณวุฒิการศึกษาได้

๒. ข้อที่หารือว่าการประปาส่วนภูมิภาคจะลงโทษลดขั้นเงินเดือนพนักงานผู้กระทำผิดวินัยที่ได้
รับการบรรจุให้ได้รับเงินเดือนตามคุณวุฒิการศึกษาในระดับต่ำสุด (๓,๗๗๐ บาท) ตามบัญชีการกำหนด
อัตราเงินเดือนของพนักงานการประปาส่วนภูมิภาคได้หรือไม่ หรือลงโทษในสถานใดได้บ้าง ด้วยเหตุผล
ประการใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามกรณีที่หารือนี้ การประปาส่วนภูมิภาคไม่อาจลงโทษลดขั้นเงินเดือนพนักงานผู้กระทำผิดวินัยที่ได้รับการบรรจุให้ได้รับเงินเดือนในระดับต่ำสุดได้ เนื่องจากตามบัญชีการกำหนดอัตราเงินเดือนของพนักงานการประปาส่วนภูมิภาคดังกล่าว ไม่มีขั้นเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้น ๓,๗๗๐ บาท อีกแล้ว กรณีเช่นนี้ จึงควรลงโทษสถานอื่นที่ใกล้เคียงกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๘ กันยายน ๒๕๓๖

เรื่อง ขอรบหลักเกณฑ์การพิจารณาโทษทางวินัย

เรียน นาย ก.

อ้างถึง หนังสืองานระเบียบการเดินรถ กองเดินรถ การรถไฟแห่งประเทศไทย ค่วน ที่ พ.๒/คร.๘/๑๗๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาภาพถ่ายหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว.๑๕๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และ ที่ น.ว.๒๒๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการสอบสวนในเรื่องที่พนักงานห้ามล้อคนหนึ่งต้องคำพิพากษาของศาลกรณีมียาเสพติดให้โทษชนิดเฮโรอิน ปริมาณไม่ถึงยี่สิบกรัมไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต โดยศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ซึ่งในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหามีความผิดทางวินัยจริง ก็เห็นเป็นการสมควรที่จะกำหนดโทษให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ทางราชการถือปฏิบัติ จึงขอรบหลักเกณฑ์และการดำเนินการของทางราชการในกรณีต่าง ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป รวม ๒ ข้อ ไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว ขอเรียนให้ทราบดังนี้

๑. ตามปัญหาข้อ ๑ ที่ขอรบว่า เมื่อข้าราชการต้องคำพิพากษาเรื่องมียาเสพติดให้โทษชนิดเฮโรอินไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต หากปรากฏว่าเป็นการมีไว้เพื่อเสพเพราะเป็นผู้ที่ติดยาเสพติด หรือมีไว้แต่มีได้เพื่อเสพ เพราะเป็นผู้ที่มีได้ติดยาเสพติด แต่ละกรณีที่กำลังมีการกำหนดระดับโทษ หรือหลักเกณฑ์ในการดำเนินการแก่ผู้นั้นแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไรบ้าง นั้น

ขอเรียนว่า เรื่องทำนองนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณากรณีที่ข้าราชการพลเรือนมียาเสพติดประเภท ๑ ชนิดเฮโรอิน ซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงไว้ในครอบครอง โดยมิได้รับอนุญาตไม่ว่าจะมีไว้เพื่อเสพ หรือมีไว้แต่มีได้เพื่อเสพ และเมื่อถูกฟ้องคดีอาญาผลคดีถึงที่สุด ศาลจะพิพากษาให้รอการลงโทษจำคุกไว้ก็ตาม ถือได้ว่าเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ตามมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งความผิดวินัยอย่างร้ายแรงนี้ มาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะต้องได้รับโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าให้ออก.....” และโดยปัจจุบันเมื่อประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไปแล้ว มาตรา ๘๘ วรรคสอง และมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวยังบัญญัติหลักการไว้เช่นเดียวกัน ยกเว้นสถานโทษซึ่งไม่มีโทษให้ออกจากราชการแล้ว นอกจากปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ฉะนั้น กรณีตามปัญหาดังกล่าว การกำหนดระดับโทษหรือหลักเกณฑ์ในการดำเนินการทางวินัยจึงไม่แตกต่างกัน ผู้บังคับบัญชาจะต้องพิจารณาโทษในทางวินัยอย่างร้ายแรง

๒. ตามปัญหาข้อ ๒ ที่ขอทราบ ว่า ในกรณีที่มีการตรวจพบว่าข้าราชการผู้ใดติดยาเสพติด มีหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติต่อผู้นั้นอย่างไรบ้าง จะต้องได้รับการลงโทษเพียงใด หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญได้ยึดถือหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว.๑๕๒/๒๔๘๘ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๘๘ และ ที่ น.ว.๒๒๘/๒๔๘๘ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๔๘๘ ที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพงษ์ นิ่มนคร)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๓ กันยายน ๒๕๓๖

เรื่อง ขอให้ทบทวนเรื่องการลดขั้นเงินเดือนนาย ก.

เรียน ปลัดกระทรวงพาณิชย์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงพาณิชย์ ค่วนมาก ที่ พณ ๐๒๐๑/๔๐๗๗ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๖

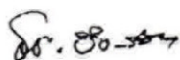
ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งเรื่องนาย ก. ซึ่งเดิมได้อุทธรณ์คำสั่งในการที่ถูกปลดออกจากราชการ และ ก.พ. ได้พิจารณามีมติให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้กระทรวงพาณิชย์ลดโทษผู้นี้จากปลดออกจากราชการเป็นลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และสั่งให้กลับไปเข้ารับราชการ ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้พิจารณามีคำสั่งให้ดำเนินการตามมติของ ก.พ. สำนักงาน ก.พ. ได้แจ้งให้กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการ และกระทรวงพาณิชย์ได้หารือเกี่ยวกับปัญหาการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยเห็นว่านาย ก. ได้รับการล้างมลทินแล้ว การที่จะลดโทษลดขั้นเงินเดือนน่าจะเป็นผลร้ายแก่ผู้นี้ ซึ่ง ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๐ บัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ดังนั้น ผู้ที่จะได้รับการล้างมลทินจึงต้องเป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยแล้ว และเพื่อประโยชน์ในการล้างมลทินให้แก่ นาย ก. กระทรวงพาณิชย์จึงต้องออกคำสั่งลดโทษผู้นี้จากปลดออกเป็นลงโทษลดขั้นเงินเดือนตั้งแต่วันที่สั่งให้กลับไปเข้ารับราชการ แต่เนื่องจากผู้นี้ได้รับการล้างมลทินแล้ว กระทรวงพาณิชย์จึงไม่อาจลดขั้นเงินเดือนตามคำสั่งได้ แต่เจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมายของกระทรวงพาณิชย์มีความเห็นขัดแย้งกันไม่อาจหาข้อยุติได้ จึงได้หารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและได้รับแจ้งว่ากระทรวงพาณิชย์ควรหารือกับ ก.พ. อนึ่ง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าความเห็นของ ก.พ. น่าจะขัดแย้งกับความเห็นของ ก.พ. เองในกรณีของนาย ข. ซึ่ง ก.พ. มีความเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงคำสั่งปลดนาย ข. ออกจากราชการเป็นลงโทษตัดเงินเดือนนั้น สามารถกระทำได้ใน พ.ศ. ๒๕๓๑ อันเป็นเวลาหลังจากที่ได้รับการล้างมลทินแล้ว ซึ่งกระทรวงพาณิชย์เห็นว่า กรณีของนาย ก. เทียบเคียงได้กับกรณีของนาย ข. จึงมีคำสั่งให้บรรจุนาย ก. กลับเข้ารับราชการ และให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้นี้ ๑ ขั้น จากขั้น ๑๑,๗๕๐ บาท ให้ได้รับเงินเดือนขั้น ๑๑,๑๕๐ บาท และนาย ก. ร้องเรียนว่าตนได้รับการล้างมลทินแล้ว กระทรวงพาณิชย์ไม่อาจลดขั้นเงินเดือนได้ จึงหารือขอให้แนะแนวทางปฏิบัติเพื่อดำเนินการต่อไป ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาทบทวนแล้ว มีมติยืนยันตามความเห็นเดิมตามที่ได้เคยตอบข้อหารือมาแล้ว ดังกล่าวข้างต้น และเห็นว่าการที่กระทรวงพาณิชย์ได้สั่งลดโทษนาย ก. จากปลดออกจากราชการเป็นลด ขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ตามคำสั่งที่ ๑๒๕/๒๕๓๒ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๓๒ นั้น เป็นการถูกต้องตาม คำสั่งของนายกรัฐมนตรีแล้ว แต่เนื่องจากผู้นี้ได้รับการล้างมลทินไม่อาจลดขั้นเงินเดือนตามคำสั่งได้ เพื่อ ป้องกันความสับสนเข้าใจผิดในทางปฏิบัติ กระทรวงพาณิชย์จึงควรออกคำสั่งอีกฉบับหนึ่งให้เพิ่มเติม ข้อความในคำสั่งที่ ๑๒๕/๒๕๓๒ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๓๒ ให้ปรากฏด้วยว่า แต่เนื่องจากนาย ก. ได้รับการล้างมลทินไม่อาจลดขั้นเงินเดือนได้ จึงให้ได้รับเงินเดือนขั้น ๑๑,๗๕๐ บาท เท่าเดิม ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๒ เป็นต้นไป

ส่วนกรณีของนาย ข. นั้น เป็นเรื่องที่มีปัญหาเกี่ยวกับการสั่งลงโทษตัดเงินเดือนย้อนหลังไปถึง วันที่ถูกลงโทษตามคำสั่งเดิม มิใช่ปัญหาว่าจะตัดเงินเดือนผู้นี้ตามคำสั่งได้หรือไม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. ๒๘๑๕๔๕๑

โทรสาร ๒๘๑๕๕๗๓

๖ ตุลาคม ๒๕๓๖

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก.

เรียน ปลัดกระทรวงพาณิชย์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงพาณิชย์ ค่วนที่สุด ที่ พณ ๐๒๐๑/๕๓๑๐ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๓๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงพาณิชย์หรือปัญหากรณีนาย ก. นักวิชาการพาณิชย์ ๖ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและปลัดกระทรวงพาณิชย์ได้มอบหมายให้หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์พิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรจะต้องดำเนินการอย่างไรต่อไป ต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนาย ก. ในเรื่องที่ครอบคลุมมูลกรณีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาในเบื้องต้นของหัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์ด้วย กระทรวงพาณิชย์จึงหรือว่า กรณีดังกล่าวปลัดกระทรวงพาณิชย์จะสั่งให้หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์ยุติการพิจารณา โดยคงให้มีการดำเนินการสอบสวนทางวินัยนาย ก. ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เพียงคนเดียวได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วขอเรียนว่า มาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้ว่า ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งมาตรา ๕๒ (๖) ได้บัญญัติไว้ว่า “การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง” ดังนั้น การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา จึงเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย สำหรับกรณีนี้หรือนี้ โดยที่นาย ก. เป็นข้าราชการระดับ ๖ สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ ผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจึงได้แก่ปลัดกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์หาผู้มีอำนาจที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาย ก. ไม่ คำสั่งกระทรวงพาณิชย์ ที่ ๒๒๐/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๖ และที่ ๓๐๘/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๓๖ ที่รัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงพาณิชย์สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาย ก. จึงไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย ดังนั้น ปลัดกระทรวงพาณิชย์จึงยังคงต้องพิจารณากรณีที่มีการกล่าวหานาย ก. แล้วดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในบทกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.พ.

รักษาราชการแทนรองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ทหารอະเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการ
ของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

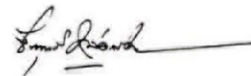
อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ กษ ๐๒๐๓/๑๘๑๔๔ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๓๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้สั่งลงโทษตัดเงินเดือนนาย ก. นักวิชาการเกษตร ๖ สำนักงานเกษตรภาคเหนือ ๑๐% เป็นเวลา ๒ เดือน และภาคทัณฑ์นาย ข. นักวิชาการเกษตร ๕ สำนักงานเกษตรภาคเหนือ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรณีนาย ก. ในฐานะหัวหน้าโครงการสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดี และนาย ข. ในฐานะผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าโครงการสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดี รุหรือควรรู้ว่านางสาว ค. ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกเข้ามาปฏิบัติงานในโครงการสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดี แทนนาย ง. ถูกจ้างชั่วคราวรายวันซึ่งป่วย และมีได้ห้ามหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดให้ถูกต้องตามระเบียบ แต่กรณียังไม่เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ จึงหารือว่าเมื่อปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ลงโทษข้าราชการตามคำสั่งดังกล่าวแล้ว จำเป็นต้องนำเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามข้อ ๑๒ แห่งระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่จะต้องรายงานไปยัง ก.พ. ตามข้อ ๑๑ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ต้องนำเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามข้อ ๑๒ แห่งระเบียบ ก.พ. ดังกล่าวก่อนแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ทารือปัญหาเกี่ยวกับการคัดค้านกรรมการสอบสวน

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปกปิด ที่ ศธ ๑๔๘๒/๓๓๐๘
ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๓๖

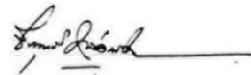
ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารือปัญหาการคัดค้านกรรมการสอบสวน โดยแจ้งว่าสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ส่งแต่งตั้งคณะกรรมการจำนวน ๓ คน ขึ้นทำการสอบสวน นาย ก. นิดกร ๕ กองพัฒนาบุคคล ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต่อมา นาย ก. ได้ทำหนังสือคัดค้านนาย ข. ซึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสอบสวน แต่เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมิได้สั่งการในเรื่องคัดค้านกรรมการและเลขานุการแต่อย่างใด หลังจากนั้น นาย ข. ผู้ถูกคัดค้านได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการและเลขานุการ จนกระทั่งการสอบสวนเสร็จสิ้น นาย ก. จึงมีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติว่าการที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ได้สั่งว่าคำคัดค้านฟังขึ้นหรือไม่ภายในกำหนดสิบห้าวัน มีผลเท่ากับคำคัดค้านรับฟังได้ การสอบสวนดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และมติของกรรมการสอบสวนเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงหารือว่า เมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว นาย ข. จะยังมีสภาพหรือมีอำนาจหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการอยู่หรือไม่ การทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการของนาย ข. ตั้งแต่บัดนั้นมาจะทำให้การสอบสวนเสียไปทั้งหมดหรือแต่บางส่วนหรือไม่อย่างไร หากนาย ข. พ้นจากการเป็นกรรมการและเลขานุการ จะทำให้การสอบสวนในครั้งที่นาย ข. เข้าร่วมทำการสอบสวนเสียไปหรือไม่ และจะทำให้การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนเสียไปหรือไม่ อย่างไร ซึ่งหากการสอบสวนและการประชุมเสียไป จะมีทางแก้ไขหรือดำเนินการอย่างไรต่อไปจึงจะถูกต้อง ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้ว เห็นว่าตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ข้อ ๕ วรรคสาม กำหนดว่าเมื่อผู้ถูกกล่าวหาคัดค้านประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการ หรือผู้ช่วยเลขานุการ แล้วผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่สั่งยกคำคัดค้านภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ให้ถือว่าการคัดค้านนั้นมีเหตุรับฟังได้ และให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็น

ประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการ หรือผู้ช่วยเลขานุการโดยเร็ว ดังนั้น เรื่องนี้เมื่อเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติไม่สั่งยกเลิกคัดค้านที่นาย ก. คัดค้านนาย ข. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ก็จะเป็นผลให้การสอบสวนที่ได้ดำเนินการมาภายหลังจากที่ถือว่าเหตุคัดค้านรับฟังได้เป็นการไม่ชอบตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) และในส่วนของประกอบของคณะกรรมการสอบสวนก็จะมีกรรมการสอบสวนอย่างน้อยไม่ครบ ๓ คน ตามที่กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) กำหนดไว้ด้วย ซึ่งในกรณีนี้หากเป็นการลงโทษในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ไม่จำเป็นที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนแต่อย่างใด เมื่อผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนตามที่เห็นสมควรแล้ว ก็สามารถพิจารณาสั่งลงโทษได้ตามควรแก่กรณี แต่ถ้าหากเป็นกรณีที่เห็นควรลงโทษในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็จะมีปัญหาว่าเมื่อมีกรรมการสอบสวนอย่างน้อยไม่ครบ ๓ คน จะทำให้การสอบสวนเสียไป และมติของคณะกรรมการสอบสวนที่ไม่ครบองค์ประชุมตามที่กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) กำหนดไว้ ก็จะเสียไปด้วย เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติควรมีคำสั่งให้นาย ข. พ้นจากการเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสอบสวน โดยให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ถือว่าคัดค้านนั้นมีเหตุผลรับฟังได้เป็นต้นไป แล้วแต่งตั้งบุคคลอื่นที่เหมาะสมเป็นกรรมการและเลขานุการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๕ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง การร้องการดำเนินการทางวินัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสกลนคร ปกปิด ที่ สน ๐๐๑๕.๑/๓๒๘ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๖

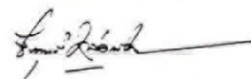
สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๔๖ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า จังหวัดศรีสะเกษได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงนาย ก. ปศุสัตว์อำเภอ (เจ้าหน้าที่บริหารงานปศุสัตว์ ๖) อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร กรณีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง ปศุสัตว์อำเภอ ถึงอำเภอน้ำเกลี้ยง จังหวัดศรีสะเกษ ถูกกล่าวหาว่าไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๘ เมษายน - ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ซึ่งบางช่วงติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่ทราบสาเหตุ และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาเห็นว่านาย ก. กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ต่อมานาย ก. ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งที่จังหวัดสกลนคร และได้ยื่นหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาต่อปศุสัตว์จังหวัดสกลนคร จังหวัดสกลนครเห็นว่าเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาจึงส่งหลักฐานดังกล่าวให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทำการสอบสวนเพิ่มเติม ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการแล้วเห็นว่าหลักฐานต่างๆ ที่จังหวัดสกลนครส่งไปนั้น ไม่มีต้นฉบับอยู่ที่ถึงอำเภอน้ำเกลี้ยงและหรือที่ทำการตำบล หมู่บ้าน แต่อย่างใด จังหวัดสกลนครจึงหารือว่าตามที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่านาย ก. กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาจริงเป็นการเพียงพอที่จังหวัดสกลนครจะพิจารณาโทษได้หรือไม่ และจะให้จังหวัดศรีสะเกษสอบสวนพยานบุคคลประกอบพยานเอกสารดังกล่าวได้หรือไม่ อีกทั้งจังหวัดสกลนครควรจะปฏิบัติในเรื่องนี้อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า การสืบสวนหรือสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม จังหวัดสกลนคร อาจขอความร่วมมือทางจังหวัดศรีสะเกษให้ดำเนินการได้ แต่อย่างไรก็ดี เมื่อเป็นเรื่องที่ได้เคยขอให้ทางจังหวัดศรีสะเกษทำการสอบสวนเพิ่มเติมมาครั้งหนึ่งแล้ว การสืบสวนหรือสอบสวนยังไม่สิ้นกระแสความ จังหวัดสกลนครก็น่าที่จะดำเนินการสืบสวนหรือสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๔๖ แผ่น คืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๖

เรื่อง การลงโทษนาย ก. และหาข้อปัญหาเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จ

เรียน อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

อ้างถึง หนังสือกรมการขนส่งทางบก ฉบับที่ กค ๐๓๐๑/ (ล) ๐๔๒ ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๓๖
และที่ กค ๐๓๐๑/๐๕๒๔๖ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำนวนการสอบสวน จำนวน ๖๘๓ แผ่น
๒. เอกสารประกอบการหารือ จำนวน ๒๗ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการขนส่งทางบก รายงานการลงโทษปลดนาย ก. เจ้าหน้าที่บริหารงานขนส่ง ๕ สำนักงานขนส่งจังหวัดตาก ออกจากราชการ กรณีรับชำระเงินค่าธรรมเนียมนัดอายุใบอนุญาตเป็นผู้ประจำรถแล้วไม่ออกไปเสร็จรับเงินและไม่นำเงินดังกล่าวส่งเป็นรายได้แผ่นดิน อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๖๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ไปยัง ก.พ. และหาข้อว่า อธิบดีกรมการขนส่งทางบกได้มีคำสั่งลงโทษปลดนาย ก. ออกจากราชการในกรณีดังกล่าวโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และนาย ก. ได้ขอรับบำเหน็จอันเนื่องมาจากการถูกลงโทษปลดออกจากราชการ กรณีจะถือว่าเป็นการถูกลงโทษปลดออกจากราชการตามความหมายของมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ และนาย ก. จะมีสิทธิได้รับบำเหน็จหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบรายงานการลงโทษนาย ก. แล้ว เห็นว่ากรณีเป็นการรายงานตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๔ จึงรับเอกสารเกี่ยวกับการทะเบียนประวัติของนาย ก. ไว้ และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการลงโทษว่า การสั่งลงโทษในกรณีเช่นนี้ควรอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ ประกอบมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เพื่อแสดงให้เห็นว่าได้มีการพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นกฎหมายขณะกระทำผิด ทั้งนี้เพื่อประกอบการพิจารณาในรายต่อ ๆ ไป

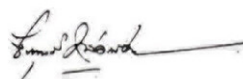
สำหรับข้อหาหรือ สำนักงาน ก.พ. ขอรเรียนดังนี้

๑. การสั่งลงโทษโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นการอ้างอำนาจตามกฎหมายที่แสดงว่าได้มีการพิจารณาคำเนิการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้ อยู่ในขณะกระทำผิด ซึ่งตามเรื่องหรือคือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ดังนั้น การที่อธิบดีกรมการขนส่งทางบกสั่งลงโทษปลดนาย ก. ออกจากราชการโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงเป็นการสั่งลงโทษ ปลดออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มิใช่เป็นการสั่งลงโทษ ปลดออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

๒. เมื่อการลงโทษกรณีของนาย ก. มิใช่เป็นการสั่งลงโทษปลดออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นาย ก. จึงไม่มีสิทธิรับบำเหน็จแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำนวนการสอบสวนและเอกสารประกอบการหารือคืนมา ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง หรือหนังสือขอลาออกจากราชการ

เรียน อธิบดีกรมปลัดสัตว์

อ้างถึง หนังสือกรมปลัดสัตว์ ลับ ค่วนมาก ที่ กษ ๐๖๐๒/๓๗๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

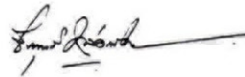
ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมปลัดสัตว์หรือปัญหาเกี่ยวกับหนังสือขอลาออกจากราชการไปยัง ก.พ. โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่านาย ก. นายสัตวแพทย์ ๔ กลุ่มงานไวรัสวิทยา กองวิชาการ ไม่มาปฏิบัติราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๖ จนกระทั่งวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ก็ยังไม่มาปฏิบัติราชการ โดย นาย ก. ได้ทำบันทึกลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๖ ขอลาออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชา ทั้งนี้ ระบุเหตุผลว่าเพื่อไปประกอบอาชีพอื่น แต่มิได้ระบุวันลาออกไว้ แล้ววางไว้บนโต๊ะทำงานของตนเอง หลังจากนั้นก็ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย ผู้บังคับบัญชาได้พยายามติดต่อเพื่อให้ยื่นใบลาให้ถูกต้อง แต่ก็ไม่พบตัวนาย ก. และได้รับแจ้งจากญาติว่านาย ก. ไปปฏิบัติงานอยู่ที่ต่างจังหวัด กรมปลัดสัตว์จึงหารือว่าหนังสือบันทึกขอลาออกจากราชการของนาย ก. นั้น จะถือว่าเป็นหนังสือขอลาออกจากราชการหรือไม่ และพฤติการณ์ของนาย ก. ดังกล่าว จะรับฟังได้ว่ามีเจตนาละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๓ ได้กำหนดว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง ตามแบบหนังสือขอลาออกจากราชการท้ายระเบียบนี้” ซึ่งแบบหนังสือขอลาออกจากราชการนี้ได้กำหนดให้ผู้ขอลาออกต้องระบุวันที่ขอลาออกด้วย อย่างไรก็ตาม ข้อ ๓ วรรคสี่ ของระเบียบดังกล่าว ได้กำหนดว่า “หนังสือขอลาออกจากราชการ..... หรือที่มิได้ระบุวันที่ขอลาออก ให้ถือวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันยื่นเป็นวันขอลาออก” อันแสดงให้เห็นได้ว่า การที่หนังสือขอลาออกจากราชการมิได้ระบุวันที่ขอลาออกนั้น มิใช่เป็นสาระสำคัญที่จะทำให้หนังสือขอลาออกดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับ

สำหรับกรณีนี้หากมีปรากฏข้อเท็จจริงว่านาย ก. ได้ทำบันทึกขอลาออกจากราชการ โดยระบุเหตุผลว่าเพื่อไปประกอบอาชีพที่อื่น แต่มิได้ระบุวันที่ขอลาออกและมีได้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาอนุญาตการลาออก แล้วได้หยุดราชการไปโดยมิได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา อันเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามมาตรา ๑๑๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ พฤติการณ์ของนาย ก. ดังกล่าว จึงเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการ ส่วนการที่จะพิจารณาว่าการละทิ้งหน้าที่ราชการนั้นมีเหตุผลสมควรหรือไม่ หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ นั้น กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่จะใช้ดุลพินิจพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๓ มกราคม ๒๕๓๗

เรื่อง ทารือปัญหาข้อกฎหมาย

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปกปิด ที่ นร ๐๑๐๘/๑๓๖๕๕ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๖ และปกปิด ที่ นร ๐๑๐๘/๑๖๑๒๓ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๓๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำนวนการสอบสวนและเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาโทษนาย ก. จำนวน ๑,๑๐๖ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้ ก.พ. วินิจฉัยว่า ก.ก. มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ก. ข้าราชการครู ตำแหน่งหัวหน้าการประถมศึกษากิ่งอำเภอพญาเม็งราย สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ประกอบกับมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้หรือไม่ และได้ส่งสำนวนการสอบสวนและเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาโทษนาย ก. ไปประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจ ก.พ. ที่จะดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ตามที่เห็นสมควร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลให้กระทรวง ทบวง กรมปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้โดยถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ทำนองเดียวกันกับมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ โดยมาตรา ๕๓ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดไว้เฉพาะสำหรับกรณีที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนของ ก.พ. และการใช้อำนาจของ ก.พ. ดังกล่าวจะเป็นลักษณะเดียวกันกับการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งลงโทษสั่งให้ออกจากราชการ หรือดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๕๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่อ้างถึงข้างต้น ที่ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาดังกล่าวแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้เลย ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วตามหลักการของการดำเนินการทางวินัย อันจะทำให้ไม่เป็นภาระของนายกรัฐมนตรีที่จะ

พิจารณาสั่งการให้กระทรวง ทบวง กรมดำเนินการสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อีกชั้นหนึ่งด้วย สำหรับกรณีที่หารือนี้ ก.พ. จึงมีมติว่า ก.ค. อาศัยอำนาจตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ประกอบกับมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นทำการสอบสวนนาย ก. ในกรณีที่ถูก กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำนวนการสอบสวนและเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณา โทษนาย ก. จำนวน ๑,๑๐๖ แผ่นคืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๓ มกราคม ๒๕๓๗

เรื่อง หารือการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมสรรพากร

อ้างถึง หนังสือกรมสรรพากร ลับ ที่ กค ๐๘๐๔/๔๒๓ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๓๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ากรมสรรพากรได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนาย ก. เจ้าหน้าที่สรรพากร ๓ สำนักงานสรรพากรกิ่งอำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง ในเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่าผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีเมื่อครั้งปฏิบัติราชการที่สำนักงานสรรพากร อำเภอคอนสัก ได้ออกไปพบผู้ประกอบการค้าหลายรายและขอรับเงินภาษีอากรโดยอ้างว่าจะนำไปชำระแทนให้ แต่มิได้นำไปชำระ และมีพฤติการณ์ปลอมแปลงใบเสร็จรับเงินของผู้เสียภาษี แล้วเห็นว่าควรลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ก. ๒ ขั้น จึงรายงานต่อปลัดกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาดำเนินการเพื่อสั่งลงโทษตามนัยมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ปลัดกระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ของนาย ก. เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ควรได้รับโทษถึงให้ออกจากราชการ และได้ส่งเรื่องให้กรมสรรพากรพิจารณาทบทวนระดับโทษ แต่กรมสรรพากรเห็นว่าหากจะพิจารณาเรื่องดังกล่าวอีก จะเป็นการพิจารณาซ้ำในเรื่องเดิม จึงหารือว่ากรมสรรพากรควรจะดำเนินการอย่างไร นั้น

ก.พ.ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีของนาย ก. แม้กรมสรรพากรจะได้พิจารณามีความเห็นไปแล้ว แต่เมื่อยังไม่ได้มีการลงโทษ กรมสรรพากรก็พิจารณาทบทวนได้ ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้นี้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และในการสอบสวนได้มีการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้ชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ก็ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป ถ้าพิจารณาแล้วเห็นตามความเห็นเดิม แต่ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) อธิบดีไม่มีอำนาจสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒ ขั้น กรณีเช่นนี้

กรมสรรพากรควรส่งลงโทษลดชั้นเงินเดือน ๑ ชั้น ตามที่มีอำนาจ และในการรายงานต่อไปตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ กรมสรรพากรอาจเสนอเป็นข้อสังเกตเกี่ยวกับอัตราโทษดังกล่าวไปเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๑ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ข้าราชการถูกลงโทษปลดออกจากราชการ

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

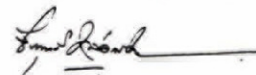
อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ค่วนมาก ที่ กค ๐๕๑๓/๕๘๕๕ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมบัญชีกลางแจ้งว่าจังหวัดกาญจนบุรีขอให้กรมบัญชีกลางส่งจ่ายบำนาญให้แก่ ร.ต.อ. ก. รองสารวัตรปกครองป้องกันสถานีตำรวจภูธรอำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งกรมตำรวจมีคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๖๗ วรรคสาม และมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ กรมบัญชีกลางได้พิจารณาเห็นว่า ร.ต.อ. ก. น่าจะไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ เนื่องจากผู้นี้ถูกลงโทษปลดออกตามมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ กรมบัญชีกลางจึงหารือว่าความเห็นของกรมบัญชีกลางดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ ประการใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่เหมาะสมควรให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้น หรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น.....ฯลฯ” สำหรับกรณี ร.ต.อ. ก. นี้ ปรากฏว่ามีกรณีกระทำผิดวินัยระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๕ - พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังนั้น การสั่งลงโทษจึงต้องใช้โทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับขณะกระทำผิด และมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ มิได้บัญญัติให้ผู้ถูกสั่งลงโทษปลดออกตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญแต่อย่างใด ความเห็นของกรมบัญชีกลางจึงถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๘ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง หรือการดำเนินการทางวินัยกรณีศาลฎีกาพิพากษายกฟ้อง

เรียน อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

อ้างอิง หนังสือกรมการขนส่งทางบก ลับ ค่วนมาก ที่ กค ๐๓๐๑/(ถ) ๑๐๘ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๖

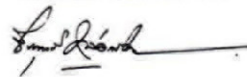
สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการหารือ จำนวน ๓๕ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่านาย ก. เจ้าหน้าที่ขนส่ง ๓ สถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดนครราชสีมา สำนักงานขนส่งจังหวัดนครราชสีมา ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในข้อหาร่วมกันฆ่าผู้อื่น จังหวัดนครราชสีมา จึงมีคำสั่งพักราชการนาย ก. ในเหตุมีกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา และมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น เพื่อรอฟังผลการสอบสวนคดีอาญา โดยมีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ต่อมาศาลฎีกาได้มีคำพิพากษายกฟ้องโจทก์ จังหวัดนครราชสีมาจึงมีคำสั่งให้นาย ก. กลับเข้ารับราชการ หลังจากนั้น นาย ก. ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๕ ภรรยาของนาย ก. ได้มีหนังสือขอเบิกเงินเดือนและเงินช่วยเหลือบุตรระหว่างพักราชการของนาย ก. กรมการขนส่งทางบก จึงหารือว่า เมื่อศาลฎีกาพิพากษายกฟ้องนาย ก. และจังหวัดนครราชสีมาได้มีคำสั่งให้นาย ก. กลับเข้ารับราชการ จะถือว่านาย ก. ไม่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ไม่มีกรณีกระทำความผิดวินัยและหรือไม่มีความผิดวินัยมาตั้งแต่ต้นได้หรือไม่ เพียงใด ครั้นเมื่อนาย ก. เสียชีวิตแล้ว จะถือว่ากรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย กรณีกระทำความผิดวินัยและหรือกรณีความผิดวินัย หากยังคงมีอยู่ก็ได้ยุติไปแล้วโดยปริยายได้หรือไม่ เพียงใด กรณีดังกล่าวจะถือว่านาย ก. มิได้กระทำความผิด และไม่มิมลทินหรือมีหมองได้หรือไม่เพียงใด และในเรื่องนี้จะถือว่ากรณีถึงที่สุดแล้วได้หรือไม่ เพียงใด และจะต้องมีการดำเนินการต่อไปด้วยวิธีใดหรือไม่ เพียงใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า การที่นาย ก. ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญา และผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาได้สั่งพักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนคดีอาญา โดยมีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ต่อมาผลคดีถึงที่สุดโดยศาลฎีกามีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาจึงสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ภายหลังจากนาย ก. ได้เสียชีวิตแล้วนั้น ถือว่านาย ก. ไม่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณีกระทำความผิดวินัยแต่อย่างใด และเป็นกรณีที่ผลคดีถึงที่สุดแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓๕ แผ่น คืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๘๕๗๓

๑๘ มกราคม ๒๕๓๗

เรื่อง การตรวจสอบคุณสมบัติของข้าราชการ และข้อหาหรือปัญหาเกี่ยวกับการดำรงมลทิน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท

อ้างถึง หนังสือศาลากลางจังหวัดชัยนาท ปกปิด ที่ ชน ๐๐๑๖/๔๐๐ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่าย ก.พ.๗ ของนาย ข. รวม ๒ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าจังหวัดชัยนาทได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่มีผู้ร้องเรียนกล่าวโทษว่านาย ก. เจ้าหน้าที่ปกครอง ๓ อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท เคยรับราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง อำเภอเมืองชัยนาท และได้ถูกไล่ออกจากราชการเนื่องจากกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต่อมาได้กลับเข้ารับราชการอีกโดยได้เปลี่ยนชื่อใหม่ ซึ่งการกลับเข้ารับราชการอีกสงสัยว่าจะเป็นไปโดยมิชอบ และจากการสืบสวนข้อเท็จจริงปรากฏจากคำให้การของนาย ก. ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำว่า ได้รับราชการครั้งแรกในตำแหน่งเสมียนจัตวา อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยใช้ชื่อเดิมนาย ข. และถูกลงโทษปลดออกจากราชการเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ ต่อมาได้สอบแข่งขันเข้ารับราชการเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ โดยใช้ชื่อตัวและชื่อสกุลปัจจุบัน และได้บรรจุเข้ารับราชการเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหายืนยันว่ามีคุณสมบัติครบถ้วนในการกลับเข้ารับราชการ พร้อมทั้งได้นำเอกสารพระราชบัญญัติดำรงมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ และพระราชบัญญัติดำรงมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๓๐ ให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณา ซึ่งเรื่องนี้ปรากฏว่าจังหวัดชัยนาทไม่สามารถตรวจสอบเอกสารหลักฐานได้ เนื่องจากไม่พบเอกสารเดิมและเวลาได้ล่วงเลยมาหลายปีแล้ว จึงขอให้สำนักงาน ก.พ. ตรวจสอบและส่งข้อมูลบุคคล ประวัติการศึกษาและเอกสารที่เกี่ยวข้องของนาย ก. (ชื่อเดิมนาย ข.) เพื่อประกอบการพิจารณา และหาข้อเท็จจริงว่ากรณีนี้สามารถนำพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวมาลบล้างความผิดเพื่อกลับเข้ารับราชการได้หรือไม่ ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

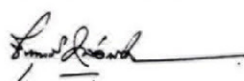
สำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานแล้ว ปรากฏจากสารบบการเก็บเรื่องเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ ว่า สำนักงาน ก.พ. ได้รับรายงานการลงโทษปลดนาย ข. ช่างถ่ายรูป อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ออกจากราชการฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่เอกสารการรายงานการลงโทษดังกล่าวได้ทำลายไปแล้ว นอกจากนี้ปรากฏจาก ก.พ.๗ ซึ่งสำนักงาน ก.พ.จัดเก็บไว้ในไมโครฟิล์มว่านาย ข. ได้ถูกลงโทษปลดออกจากราชการตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๓๗๖/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๑๕ ดังปรากฏตามภาพถ่าย ก.พ.๗ ที่แนบมาพร้อมนี้

ส่วนกรณีที่ว่ากรณีที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ และพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๓๐ มีผลใช้บังคับแล้ว จะนำพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวมาลบล้างความผิดเพื่อกลับเข้ารับราชการได้หรือไม่นั้น ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้มตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ จะบัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยซึ่งได้กระทำก่อน หรือในวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๒๕ และได้ถูกลงโทษก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษทางวินัย และให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๒๖ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๓๐ จะบัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ และได้รับโทษทั้งหมดหรือบางส่วนไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษทางวินัยในกรณีนั้น ๆ อันเป็นผลให้ นาย ก. ซึ่งถูกลงโทษปลดออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๑๕ ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๒๖ เป็นต้นมาแล้วก็ตาม แต่โดยที่มาตรา ๒๔ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งใช้อยู่ในขณะที่ยาน ก. (นาย ข.) ได้บรรจุเข้ารับราชการในครั้งหลัง บัญญัติว่าผู้ที่ จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนต้องมีคุณสมบัติทั่วไปดังต่อไปนี้ คือ ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก หรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายอื่น สำหรับกรณีของนาย ก. นี้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก่อนที่บุคคลดังกล่าวจะได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง ๑ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ นั้น นาย ก. เคยถูกกระทรวงมหาดไทยสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ

ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๑๕ ดังนั้น นาย ก. จึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามนัยมาตรา ๒๔ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ การล้างมลทินตามพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวไม่มีผลย้อนหลัง การบรรจุ นาย ก. เข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงยังคงเป็นการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งกรณีนี้ผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการสั่งให้นาย ก. ออกจากราชการโดยพลัน ตามนัยมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗

เรื่อง หารือกรณีกรรมการขนส่งทางบกมีคำสั่งปลดลูกจ้างประจำออกจากราชการ

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ค่วน ที่ นร ๐๑๐๘/๒๓๑๒๒ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๖

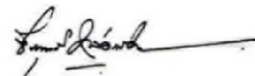
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำนวนการสอบสวนจำนวน ๔๖๒ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งว่านาง ก. อดีตลูกจ้างประจำ ตำแหน่ง พนักงานธุรการ ฝ่ายใบอนุญาตการขนส่ง สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานคร ปฏิบัติราชการที่ฝ่ายพัสดุ สำนักงานเลขานุการกรม ได้มีหนังสือกราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเพื่อขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการที่กรรมการขนส่งทางบกมีคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ กรณีมีส่วนร่วมหรือช่วยเหลือนาง ข. เจ้าหน้าที่ขนส่ง ๓ ฝ่ายใบอนุญาตการขนส่ง สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานคร กระทำการทุจริตเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อนำหลักฐานหนังสือรับรองและยืนยันความถูกต้องของใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถปลอมมาใช้เป็นหลักฐานประกอบการขอหนังสือรับรองใบอนุญาตเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งนาง ก. ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อปลัดกระทรวงคมนาคม และนาง ข. ซึ่งถูกลงโทษปลดออกจากราชการเช่นเดียวกัน ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ. ผลการพิจารณาอุทธรณ์ของนาง ก. ปลัดกระทรวงคมนาคมมีคำสั่งยกอุทธรณ์ แต่ผลการพิจารณาอุทธรณ์ของนาง ข. ปรากฏว่านายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้กรรมการขนส่งทางบกเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการเป็นให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า กรณีของข้าราชการที่ถูกลงโทษทางวินัยในการกระทำผิดร่วมกันเป็นความผิดเรื่องเดียวกัน และมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน นั้น คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามที่ ก.พ. เสนอในเรื่องการพิจารณาโทษทางวินัยในกรณีที่เหตุในลักษณะคดีว่า ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ก็ชอบที่จะได้รับการพิจารณาทบทวนการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกันด้วย แต่นาง ก. เป็นลูกจ้างประจำอยู่ภายใต้ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงหารือว่า กรณีนี้สามารถนำมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมาปรับใช้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมได้หรือไม่ หากนำมาปรับใช้ได้ ควรจะมีวิธีการอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่ากรณีของนาง ก. ไม่อาจนำมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๖๑๑/ว ๗ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๒๕ เรื่องการพิจารณาโทษทางวินัยในกรณีที่เป็นเหตุในลักษณะคดีมาปรับใช้ได้ เนื่องจากผู้นี้มีสถานะเป็นลูกจ้างประจำอยู่ภายใต้บังคับของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งได้กำหนดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์แยกออกต่างหากจากกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน อย่างไรก็ตาม เมื่อปรากฏว่าผลการพิจารณาอุทธรณ์ของนาง ก. และนาง ข. แตกต่างกัน อันเป็นผลเนื่องมาจากการที่บุคคลทั้งสองดำรงสถานภาพต่างกัน ทั้งๆ ที่ได้ร่วมกระทำความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน ซึ่งข้อจำกัดในเรื่องสถานภาพดังกล่าว ไม่ควรเป็นเหตุให้การพิจารณาให้ความเป็นธรรมถูกจำกัดไปด้วย ดังนั้น เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลจึงสามารถใช้อำนาจในทางบริหารสั่งการให้กระทรวงคมนาคมพิจารณาทบทวนคำร้องทุกข์ของนาง ก. อีกครั้งหนึ่ง โดยให้นำกรณีของนาง ข. มาประกอบการพิจารณาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และได้ส่งสำนวนการสอบสวนจำนวน ๔๖๒ แผ่น คืนมาพร้อมนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗

เรื่อง หารือทางปฏิบัติในการพิจารณาคำเนิการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงยุติธรรม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงยุติธรรม ถบ ที่ ขธ ๐๒๐๒/๒๕๗๑๓ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๓๖
และถบ ที่ ขธ ๐๒๐๒/๓๓๒๓๒ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๓๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงยุติธรรมหารือทางปฏิบัติในการพิจารณาคำเนิการทางวินัยแก่นางสาว ก. ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๑ กองคลังสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาว่า นางสาว ก.ได้รายงานตัวและเริ่มเข้าทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๓๖ วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ผู้นี้ได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการต่อผู้อำนวยการกองคลัง โดยขอลาออกตั้งแต่วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๓๖ แล้วมิได้มาปฏิบัติราชการอีกเลยตั้งแต่วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๓๖ จนถึงปัจจุบัน ต่อมากระทรวงยุติธรรมได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๓๖ บรรจุนางสาว ก. เข้ารับราชการเป็นข้าราชการธุรการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๑ งานบัญชี ฝ่ายบัญชีและงบประมาณ กองคลังสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๓๖ และได้มีประกาศลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ไม่อนุญาตให้นางสาว ก. ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการล่วงหน้าน้อยกว่า ๓๐ วัน โดยให้ถือว่าผู้นี้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๖ อันเป็นวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออก กระทรวงยุติธรรมจึงหารือทางปฏิบัติในการดำเนินการทางวินัยแก่นางสาว ก. กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เพื่อประกอบการพิจารณาคำเนิการต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

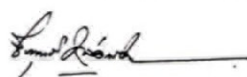
สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ ก.พ. ได้เคยพิจารณามีมติว่า การที่ผู้สอบแข่งขันได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนจะมารับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญหรือไม่ เป็นสิทธิของผู้นั้นเอง มิใช่เป็นหน้าที่ที่จะต้องมารับบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ฉะนั้นแม้ในชั้นแรกผู้สอบแข่งขันได้ผู้ใดจะได้ไปรายงานตัวเพื่อเข้ารับราชการก็ตาม แต่ถ้าต่อมาผู้นั้นได้เปลี่ยนใจไม่ประสงค์จะใช้สิทธิของตนโดยไม่อยู่รอรับบรรจุต่อไปแล้ว คำสั่งที่บรรจุและแต่งตั้งผู้สอบแข่งขันได้เข้ารับราชการโดยไม่มีตัวผู้นั้นอยู่รับบรรจุ ข่อมไม่มีผลใช้บังคับ สำหรับกรณีนี้หารือนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการตุลาการ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับ ดังนั้น แม้นางสาว ก. จะได้มารายงานตัวและเริ่มทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการที่กองคลัง สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๓๖ แล้วก็ตาม แต่ต่อมาในขณะที่กระทรวงยุติธรรมยังไม่มีคำสั่งบรรจุ นางสาว ก. ได้เปลี่ยนใจไม่ประสงค์จะใช้สิทธิที่ตนสอบแข่งขันได้เพื่อรับบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการต่อไป โดยได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๓๖ แล้ว การที่กระทรวงยุติธรรมเพิกมีคำสั่งลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๓๖ บรรจุนางสาว ก. เข้ารับราชการโดยไม่มีตัวผู้นี้อยู่รับบรรจุ คำสั่งดังกล่าวจึงหาผลให้นางสาว ก. เกิดมีสภาพเป็นข้าราชการตุลาการตั้งแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๓๖ แต่อย่างไรก็ดี กระทรวงยุติธรรมจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่นางสาว ก. ได้

อนึ่ง เพื่อให้ปรากฏเป็นหลักฐานของทางราชการ กระทรวงยุติธรรมควรยกเลิกคำสั่งกระทรวงยุติธรรม ที่ ๕๑๒/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๓๖ เรื่องบรรจุและแต่งตั้งผู้สอบแข่งขันได้ และประกาศกระทรวงยุติธรรม ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๓๖ เรื่องข้าราชการตุลาการขอลาออกจากราชการ เพื่อให้เป็นการเหมาะสมต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๕ มีนาคม ๒๕๓๗

เรื่อง การขอกลับเข้ารับราชการ

เรียน นาย ก.

อ้างถึง หนังสือของท่าน ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้หารือปัญหาการขอกลับเข้ารับราชการ โดยแจ้งว่าท่านได้ยื่นเรื่องขอกลับเข้ารับราชการต่อกรมส่งเสริมการเกษตร ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๓๖ แต่ยังมีกรณีกระทำผิดวินัยร่วมกับ นาย ข. กับพวก อยู่อีกกรณีหนึ่ง ซึ่งสำนักงาน ก.พ. ยังมิได้แจ้งผลการพิจารณาโทษให้กรมส่งเสริมการเกษตรทราบ จึงหารือว่า การพิจารณาการขอกลับเข้ารับราชการของท่านนั้น กรมส่งเสริมการเกษตรสามารถนำเข้าพิจารณาในที่ประชุม อ.ก.พ.กรมได้เลยหรือไม่ หรือกรมจะต้องรอเรื่องแจ้งผลการพิจารณาโทษจากสำนักงาน ก.พ. เสียก่อน ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การพิจารณาเรื่องการขอกลับเข้ารับราชการนั้น มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว และไม่ใช่เป็นกรณีออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการและทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดได้” ซึ่งหมายความว่า การพิจารณารับข้าราชการกลับเข้ารับราชการหรือไม่ เป็นอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ส่วนกรณีที่ท่านมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกับนาย ข. นั้น กรมส่งเสริมการเกษตรเห็นควรลงโทษตัดเงินเดือน ๑๐% เป็นเวลา ๔ เดือน แต่เนื่องจากท่านได้ถูกลงโทษให้ออกจากราชการในกรณีอื่นแล้ว กรมส่งเสริมการเกษตรจึงมิได้สั่งลงโทษท่านอีก และในการพิจารณาของ ก.พ. ก.พ. ก็ได้มีมติว่าพฤติการณ์ของท่านเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่อย่างใด ดังนั้น อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรจึงสามารถพิจารณาเรื่องการขอกลับเข้ารับราชการของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอคุต จันทศักดิ์)

ผู้อำนวยการส่วนรักษามาตรฐานวินัย

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๕ เมษายน ๒๕๓๗

เรื่อง ทารือการถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน ปลัดกระทรวงคมนาคม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงคมนาคม ที่ กค ๐๒๐๓/๑๑๘๕๗ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๖
และ ที่ กค ๐๒๐๓/๑๒๔๕ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงคมนาคมหรือปัญหาการถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณี อ.ก.พ.กระทรวงคมนาคมได้พิจารณารายงานการลงโทษข้าราชการตามมาตรา ๑๐๕ วรรคหก พร้อมกับพิจารณาอุทธรณ์ของข้าราชการผู้นั้นตามมาตรา ๑๒๕ (๓) ในคราวเดียวกัน กรณีจึงมีปัญหว่า อธิบดีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษข้าราชการตามมติ อ.ก.พ.กระทรวงดังกล่าว ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นว่าเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามมาตรา ๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีลักษณะเป็นบทเฉพาะที่ผู้ถูกลงโทษใช้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กฎหมายให้สิทธิไว้ ส่วนเรื่องรายงานการดำเนินการทางวินัยมีลักษณะเป็นบททั่วไป ฉะนั้นในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษใช้สิทธิอุทธรณ์ จึงชอบที่จะต้องใช้บทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์เป็นหลักในการพิจารณาดำเนินการ สำหรับกรณีที่หารือนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจึงเป็นผู้มีอำนาจสั่งลดโทษข้าราชการตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวงคมนาคม ตามมาตรา ๑๒๕ (๓) ประกอบกับมาตรา ๑๓๗ และกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ข้อ ๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการธนาคารออมสิน (ปฏิบัติการ)

อ้างถึง หนังสือธนาคารออมสิน ที่ สส ๓๕/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง ธนาคารออมสินขอความอนุเคราะห์ในการให้ความหมายหรือคำจำกัดความ คำว่า “ละทิ้ง” และ “ทอดทิ้ง” พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า คำว่า “ละทิ้ง” หมายถึงกรณีที่พนักงานไม่อยู่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ ซึ่งอาจเป็นกรณีที่ไม่มาปฏิบัติงานเลย หรือมาลงชื่อปฏิบัติงานแล้วแต่ตัวไม่อยู่ปฏิบัติงานโดยออกไปนอกสำนักงานหรือไป ณ จุดอื่นซึ่งอยู่นอกจุดที่กำหนดให้อยู่ประจำทำงาน ส่วนคำว่า “ทอดทิ้ง” หมายถึง กรณีไม่เอาเป็นธุระ ไม่เอาใจใส่ ตัวอยู่แต่ไม่ทำงาน เช่นมาลงชื่อปฏิบัติงานแล้ว และยังอยู่ในบริเวณที่ทำงาน แต่ไม่สนใจเอาเป็นธุระในการใช้เวลาทุ่มเททำงานในหน้าที่ของตนให้เรียบร้อยแล้วเสร็จไปตามที่ควรจะทำ ปล่อยให้งานค้างค้ำ

สำหรับตัวอย่างกรณีละทิ้งหน้าที่ และทอดทิ้งหน้าที่ มีดังนี้

๑. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี กองคลัง ไม่มาปฏิบัติงานในวันที่ ๓ - ๔ พฤษภาคม ๒๕๓๗ โดยมีได้ยื่นใบลาตามระเบียบและไม่ปรากฏเหตุผลข้อเท็จจริงอื่น เป็นกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการ

๒. เจ้าหน้าที่ธุรการ มีหน้าที่อยู่เวรรักษาการณ์ ตั้งแต่เวลา ๑๖.๓๐ น. - เวลา ๘.๓๐ น. ของวันรุ่งขึ้น มาลงชื่ออยู่เวรแล้ว แต่ได้ออกไปนอกสำนักงานเวลา ๑๘.๐๐ น. แล้วไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่อีก เป็นกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการ

๓. เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด มาลงชื่อปฏิบัติงานแล้วไม่อยู่ปฏิบัติงานในห้องพิมพ์ดีด แต่เดินออกไปคุยที่โต๊ะเจ้าหน้าที่ธุรการ เป็นกรณีทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอคุณ จันทรรักษ์)

ผู้อำนวยการส่วนรักษามาตรฐานวินัย

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๓

๘ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ข้อหรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่ออกจากราชการไปแล้ว

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ปกปิด ที่ มท ๐๖๐๓/๒๐๗๕ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖

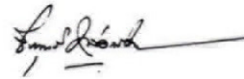
สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการพิจารณา จำนวน ๓๕ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมที่ดินหรือปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่ออกจากราชการไปแล้ว โดยแจ้งข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาว่า จังหวัดอุดรธานีได้ส่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๓๗๘๗ ตำบลนาบัว อำเภอเพ็ญ โดยไม่ได้ลงระวางรูปถ่ายทางอากาศ ซึ่งต่อมาจังหวัดอุดรธานีได้ส่งเพิกถอน น.ส.๓ ก. ดังกล่าว และส่งสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงให้กรมที่ดินเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เพื่อดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ได้แก่ นาย ก. เจ้าหน้าที่ที่ดิน ๓ สำนักงานที่ดินอำเภอเพ็ญ (ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการกรณีอื่นไปแล้ว) เป็นผู้ทำการรังวัด และนาย ข. ขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอเพ็ญ เป็นผู้ตรวจสอบเรื่องและเสนอความเห็นให้นายอำเภอลงนามใน น.ส.๓ ก. โดยที่ปรากฏว่ากรมที่ดินได้มีคำสั่งให้นาย ข. ไปปฏิบัติหน้าที่ประจำในสำนักงานที่ดินจังหวัดสุรินทร์ สาขาปราสาท และให้อยู่ในบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ ตั้งแต่วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๕ แต่ตำแหน่งของผู้นี้ยังคงอยู่ที่จังหวัดอุดรธานี และต่อมากรมที่ดินได้อนุญาตให้นาย ข. ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ก่อนที่จังหวัดอุดรธานีจะรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว กรมที่ดินจึงหารือว่าจะดำเนินการทางวินัยแก่นาย ข. ได้หรือไม่ โดยแจ้งความเห็นไปด้วยว่า อธิบดีกรมที่ดินในฐานะผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๕ สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนาย ข. ได้ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ตามที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้มีบันทึก ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ รายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานีว่ามีการออก น.ส.๓ ก. โดยมีขอบด้วย กฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยมีนาย ก. เป็นผู้ทำการรังวัด และนาย ข. ซึ่งขณะรายงานดำรง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี เป็นผู้ตรวจเรื่องและเสนอความเห็นให้ นายอำเภอลงนามใน น.ส.๓ ก. ดังกล่าวนั้น ถือได้ว่าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาว่านาย ข. กระทำ ผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว อธิบดีกรมที่ดินซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาจึงมีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่นาย ข. ได้ ตามนัยมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ความเห็นของกรมที่ดิน ดังกล่าวถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งเอกสารหลักฐานจำนวน ๓๕ แผ่น คืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๗ มิถุนายน ๒๕๓๗

เรื่อง ทารือปัญหาข้อกฎหมาย

เรียน อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมพัฒนาที่ดิน ลับ ค่วนมาก ที่ กษ ๐๘๐๒/๑๑๔๑ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมพัฒนาที่ดินหรือปัญหาการดำเนินการทางวินัย โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาด้วยว่า นาย ก. นักวิชาการเกษตร ๗ กองอนุรักษ์ดินและน้ำ ได้ขอความเป็นธรรมต่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรณีกรมพัฒนาที่ดินงดการเลื่อนขั้นเงินเดือนในปีงบประมาณ ๒๕๓๖ ซึ่งที่ประชุม อ.ก.พ.กรมพัฒนาที่ดินได้มีมติให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ต่อมา อ.ก.พ.กรมพัฒนาที่ดินได้พิจารณารายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว แล้วมีมติว่า นาย ก. มีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงให้อธิบดีกรมพัฒนาที่ดินดำเนินการตามอำนาจ กรมพัฒนาที่ดินจึงหารือว่า ในการดำเนินการพิจารณาโทษผู้นี้ จำเป็นหรือไม่ เพียงใด ที่จะต้องตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย หรือจะดำเนินการตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสุดท้าย แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า มาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติในกรณีดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงว่า ผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่เห็นสมควร ซึ่งหมายถึงว่าจะดำเนินการโดยวิธีใดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนเสมอไป เว้นแต่จะเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ผู้บังคับบัญชาจึงจะพิจารณาโทษโดยไม่สอบสวนก็ได้ ซึ่งการที่จะดำเนินการทางวินัยดังกล่าวแก่ข้าราชการผู้ใด จะต้องมีการแจ้งให้ข้าราชการผู้นั้นทราบด้วยว่าตนตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยแล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้นั้นได้มีโอกาสชี้แจงเหตุผลในเรื่องที่ถูกกล่าวหา

สำหรับกรณี นาย ก. ซึ่ง อ.ก.พ.กรมพัฒนาที่ดินได้พิจารณาว่ามีความผิดนี้ เป็นการพิจารณาจากรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้ร้องขอความเป็นธรรมว่าไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ซึ่งเป็นคนละกรณีกับการสอบสวน ตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และจากหนังสือหารือ ไม่ปรากฏว่า นาย ก. ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพในข้อเท็จจริงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน อันจะถือว่าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งที่ผู้บังคับบัญชาจะสามารถสั่งลงโทษได้โดยไม่ต้องสอบสวนแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อปรากฏจากรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นว่า นาย ก. มีกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง อธิบดีกรมพัฒนาที่ดินก็จะต้องดำเนินการสอบสวนตามนัยมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เสียก่อน จึงจะพิจารณาโทษผู้นี้ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวรรณ ชนะสงคราม)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๑ มิถุนายน ๒๕๓๗

เรื่อง ขอทราบหลักเกณฑ์การพิจารณา

เรียน ประธานกรรมการ

อ้างถึง หนังสือกองเดินรถ ฝ่ายการเดินรถ การรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ พ.๒/กค.๗/๐๕๓/๒๕๓๗
ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๓๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือปัญหาเกี่ยวกับการสอบปากคำพยานว่า การที่คณะกรรมการสอบสวน
ทำหนังสือสอบสวนส่งไปยังพยานที่อยู่ต่างประเทศ และพยานนั้นได้ตอบเป็นหนังสือกลับมา ซึ่ง
คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามิใช่เหตุผลที่น่ารับฟังได้นั้น จะถือว่าหนังสือที่พยานตอบกลับมายัง
คณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เป็นคำให้การของพยานต่อคณะกรรมการสอบสวนได้หรือไม่ หรือจะ
มีวิธีปฏิบัติในกรณีนี้อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งมีกรณี
ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น ผู้บังคับบัญชาจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการสอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.
ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ในส่วนของการสอบสวนพยานซึ่งอยู่ต่างประเทศที่ หากคณะกรรมการสอบสวน
ไม่สามารถเดินทางไปสอบสวนพยานได้ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ข้อ ๒๗ ได้กำหนด
ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการมอบหมายให้หัวหน้า
ส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นทำการสอบสวนพยานแทนได้ โดยกำหนดประเด็นหรือ
ข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานเลือก
ข้าราชการประจำที่เห็นสมควรอย่างน้อยสองคนมาร่วมเป็นคณะทำการสอบสวน โดยคณะทำการสอบสวน
ดังกล่าวมีฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. ด้วย และหากการสอบสวนพยานบุคคลดำเนิน
การไม่ถูกต้องตามข้อกำหนดดังกล่าว กฎ ก.พ. กำหนดให้ถือว่าสอบสวนพยานปากนั้นเสียไป
ไม่สามารถนำมารับฟังประกอบการพิจารณาได้

สำหรับข้อหาเรื่องนี้ เป็นกรณีของการรถไฟแห่งประเทศไทย จึงต้องพิจารณาว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยได้กำหนดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับวิธีการสอบสวนพิจารณาไว้โดยเฉพาะอย่างไรหรือไม่ หากมิได้กำหนดไว้ คณะกรรมการสอบสวนก็ย่อมมีอำนาจที่จะใช้ดุลพินิจดำเนินการตามที่เห็นสมควรเพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม ซึ่งการที่จะถือเอาหนังสือที่พยานตอบกลับมาเป็นคำให้การของพยานต่อคณะกรรมการสอบสวนได้หรือไม่นั้น ย่อมอยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวแล้วข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวรรณ ชนะสงคราม)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม
แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๕ กรกฎาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ทหารือปัญหาข้อกฎหมาย

เรียน อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมพัฒนาที่ดิน ลับ ที่ กษ ๐๘๐๒/๑๘๑๐ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๓๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมพัฒนาที่ดินทหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. นักวิชาการเกษตร ๗ กองอนุรักษ์ดินและน้ำ ซึ่งกรมพัฒนาที่ดินได้ส่งผลการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๓๖ เพราะไม่ปฏิบัติตามนโยบายและคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ต่อมา นาย ก. ได้ร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผลการพิจารณา ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้สั่งการให้กรมพัฒนาที่ดินดำเนินการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการผู้นี้ และกรมพัฒนาที่ดินได้ดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวแล้ว แต่เนื่องจากการพิจารณาของ อ.ก.พ.กรมพัฒนาที่ดินในเรื่องที่นาย ก. ร้องขอความเป็นธรรมกรณีถูกงดการเลื่อนขั้นเงินเดือนนั้น อ.ก.พ.กรมพัฒนาที่ดินได้พิจารณาไม่มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการได้รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงและ อ.ก.พ.กรมพัฒนาที่ดินได้พิจารณาไม่มีมติว่าข้าราชการผู้นี้มีกรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และให้อธิบดีกรมพัฒนาที่ดินดำเนินการพิจารณาโทษตามอำนาจ กรมพัฒนาที่ดินจึงทหารือว่า การส่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ นาย ก. ตามคำสั่งของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดังกล่าว จะมีผลทำให้การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นี้ในกรณีที่ ไม่ปฏิบัติตามนโยบายและคำสั่งของผู้บังคับบัญชายุติไปด้วยหรือไม่ และกรมพัฒนาที่ดินมีอำนาจลงโทษเพียงใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๕๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติว่า “เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที” ดังนั้น กรณีตามที่ทหารือนี้เมื่อ อ.ก.พ.กรมพัฒนาที่ดินได้มีมติตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีที่นาย ก. ร้องขอความเป็นธรรมในเรื่องถูกงดเลื่อนขั้นเงินเดือน และคณะกรรมการสอบสวนได้รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงให้ อ.ก.พ.กรมพัฒนาที่ดินพิจารณาแล้ว อ.ก.พ.กรมพัฒนาที่ดินมีมติว่าข้าราชการผู้นี้มีกรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และให้อธิบดีกรมพัฒนาที่ดินดำเนินการพิจารณาโทษตามอำนาจ กรณี

จึงต้องด้วยมาตรา ๕๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แม้กรมพัฒนาที่ดินได้ดำเนินการเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามคำสั่งของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปแล้ว ก็ไม่มีผลให้การดำเนินการทางวินัยในกรณีที่กรมพัฒนาที่ดินเห็นว่าข้าราชการผู้นี้ไม่ปฏิบัติตามนโยบายและคำสั่งของผู้บังคับบัญชายุติไปด้วยแต่อย่างใด และจะต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เสียก่อน จึงจะพิจารณาโทษได้ ทั้งนี้ ตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ล ๑๘๕ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๓๗ ที่ตอบข้อหารือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นี้มาครั้งหนึ่งแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวรรณ ชนะสงคราม)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๘ กรกฎาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ทารือการขอรับเงินบำเหน็จ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปกปิด ที่ ศธ ๑๔๘๒/๑๐๑๐ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๓๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติหรือปัญหากรณินาย ก. ข้าราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนบ้านทุ่งนก สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งได้กระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ และ ถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๑๐% เป็นเวลา ๒ เดือน ต่อมา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ และมาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สั่งเพิ่มโทษเป็นปลดออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรง ซึ่งนาย ก. ได้อุทธรณ์ต่อ ก.ค. และรองนายกรัฐมนตรี (นายบัญญัติ บรรทัดฐาน) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ และให้สำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติแก้ไขฐานความผิดให้เหลือเพียงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมติ ก.ค. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงหาหรือว่า นาย ก. จะมีสิทธิได้รับ บำเหน็จบำนาญเสมือนว่าลาออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ เพียงใด และมีความผิดตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า มาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่เหมาะสมควรให้ออกจาก ราชการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษ ผู้นั้น.....ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษ.....ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ฯลฯ” ซึ่ง

หมายความว่า การปรับบทความผิดและสถานโทษ จะต้องเป็นไปตามกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะกระทำความผิด ส่วนวิธีพิจารณาเพื่อที่จะลงโทษ จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับกรณี นาย ก. มีกรณีกระทำความผิดวินัยระหว่างเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม ๒๕๓๓ ซึ่งเป็นระยะเวลา ก่อนที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ กรณีจึงต้องปรับบทความผิดและสถานโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด ดังนั้น การที่ นาย ก. ได้รับโทษปลดออกจากราชการตามคำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงถือเป็นโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ผู้นี้จึงไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวรรณ ชนะสงคราม)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ทารือแนวทางในการพิจารณาความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

เรียน อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

อ้างถึง หนังสือกรมการศึกษานอกโรงเรียน ปกปิด ที่ ศธ ๑๑๐๓/๒๓๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๓๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔
ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้ทารือแนวทางในการพิจารณาความผิดฐาน
ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาและเป็นแนวทางในการวินิจฉัยการกระทำผิด
วินัยของข้าราชการในสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนดังนี้

๑. ตามที่ทารือว่า ปัจจุบันยังคงถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๖๑๑/ว ๒
ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๒๘ หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัจจุบันยังคงยึดถือแนวทางการพิจารณาตามหนังสือฉบับดังกล่าวอยู่
กล่าวคือ การที่จะรับฟังว่าผู้ใดกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จะต้องมียานหลักฐานชัดเจนพอสมควร
ว่าผู้นั้นมีเจตนาหรือเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ราชการด้วย ส่วนแนวทางการลงโทษข้าราชการผู้ทุจริตต่อ
หน้าที่ราชการถึงไล่ออกจากราชการ จะปรานีลดหย่อนลงได้ก็เพียงปลดออกจากราชการ ตามนัยมติ
คณะรัฐมนตรีแจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี คำวน ที่ น.ว. ๑๒๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๕
ตุลาคม ๒๕๐๓ นั้น โดยที่สถานโทษสำหรับกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้เปลี่ยนไปจากเดิม โดยคงมีเฉพาะโทษปลดออก และ
ไล่ออก คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติให้ปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัย
ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการข้างต้น โดยกำหนดว่าควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริต
ไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ ตามนัย
สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖
ที่ส่งมาพร้อมนี้

๒. ตามที่ขอทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวอย่างที่สำนักงาน ก.พ. ได้ยกอธิบายประกอบหัวข้อ “โดยมีเจตนาทุจริต” ตามหนังสือคู่มือการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่สำนักงาน ก.พ. ได้จัดทำขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๑ โดยกรมการศึกษานอกโรงเรียน ขอทราบว่า ผู้ได้บังคับบัญชาสองคนที่เขียนรายงานจำนวนวันและเวลาไม่ตรงกับความเป็นจริง เพื่อให้ได้จำนวนเงินเพิ่มมากขึ้นมาเข้ากองกลาง และเจ้าหน้าที่บริหารงานนอกแบบและก่อสร้างได้รับโทษทางวินัยเพียงใด ฐานความผิดใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามตัวอย่างที่อ้างถึง เป็นเรื่องเจ้าหน้าที่บริหารงานนอกแบบและก่อสร้าง ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองออกแบบและก่อสร้าง สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม มีหน้าที่เป็นผู้ควบคุมการมาปฏิบัติราชการนอกเวลาของข้าราชการกองออกแบบและก่อสร้าง ได้ลงชื่อรับรองว่าผู้ได้บังคับบัญชาสองคนมาปฏิบัติราชการนอกเวลา ทั้งๆ ที่ทราบว่าบุคคลทั้งสองอยู่ปฏิบัติราชการนอกเวลาไม่ครบตามเวลาที่ขอเบิกเงินค่าอาหารทำการนอกเวลา และได้เสนอขออนุมัติเบิกเงินค่าอาหารทำการนอกเวลาของผู้ได้บังคับบัญชาดังกล่าว ซึ่งการที่ผู้ได้บังคับบัญชาทั้งสองได้ลงชื่อเป็นหลักฐานแสดงการมาปฏิบัติราชการนอกเวลา และเบิกเงินค่าอาหารทำการนอกเวลาในวันที่มิได้อยู่ปฏิบัติราชการนอกเวลาจริง นั้น เป็นการกระทำไปตามความประสงค์ของหัวหน้ากองออกแบบและก่อสร้าง ผู้บังคับบัญชาที่ต้องการนำเงินค่าอาหารทำการนอกเวลาที่ได้รับนั้นไปรวมไว้เป็นกองกลาง เพื่อใช้จ่ายเป็นค่าอาหารสำหรับผู้มาปฏิบัติราชการนอกเวลา ซึ่งมีทั้งข้าราชการและบุคคลภายนอก โดยมุ่งให้ข้าราชการและผู้ที่มาช่วยปฏิบัติราชการนอกเวลามีกำลังใจในการทำงานเพื่อเกิดผลงานเป็นประโยชน์แก่ราชการเป็นสำคัญ พฤติการณ์ของหัวหน้ากองออกแบบและก่อสร้างยังไม่ถือว่ามีเจตนาชั่วร้ายที่จะนำเงินค่าอาหารทำการนอกเวลาไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวหรือเป็นประโยชน์แก่ผู้หนึ่งผู้ใดโดยเฉพาะ จึงไม่เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีเป็นเพียงการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ตามมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ทั้งนี้ หัวหน้ากองออกแบบและก่อสร้างถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๑๐% เป็นเวลา ๒ เดือน สำหรับพฤติการณ์ของผู้ได้บังคับบัญชาทั้งสองนั้น เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ด้วยความเอาใจใส่และระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการและไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และบุคคลทั้งสองถูกลงโทษภาคทัณฑ์ โดยผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามีเหตุอันควรลดหย่อนจากโทษตัดเงินเดือน ๑๐% เป็นเวลา ๒ เดือน

๓. ตามที่หาหรือว่า จากตัวอย่างที่ยกประกอบการอธิบายตามข้อ ๒ นั้น หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้บังคับบัญชาระดับผู้อำนวยการกองมีส่วนร่วมรู้เห็นในการกระทำแต่ไม่ได้ยับยั้งหรือทักท้วงใดๆ จะต้องรับโทษทางวินัยอย่างไร หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในการพิจารณาว่าข้าราชการผู้ใดจะต้องรับโทษทางวินัยหรือไม่อย่างไร นั้น จะต้องพิจารณาจากพฤติการณ์รายละเอียดและข้อเท็จจริงเป็นแต่ละกรณีๆ ไป อย่างไรก็ตามตามตัวอย่างในข้อ ๒ ก็เป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองซึ่งเทียบเคียงได้กับตำแหน่งผู้อำนวยการกองเป็นผู้กระทำผิดเอง และกรมการศึกษานอกโรงเรียนอาจนำมาใช้เป็นตัวอย่างประกอบการพิจารณาได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๗

เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๓/๘๐๖๕ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๓๗

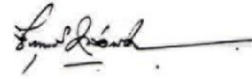
ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการปกครองหารือปัญหาเกี่ยวกับการสอบสวนข้าราชการ ซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าห่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติคนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่า เนื่องจากบทบัญญัติของมาตราดังกล่าวกำหนดให้ดำเนินการสอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. แต่ ก.พ. ยังมิได้ออกกฎ ก.พ. ในเรื่องนี้ กรมการปกครองจึงหารือว่า ระหว่างที่ยังไม่มีกฎ ก.พ. ในเรื่องนี้ ใช้อย่างไร ควรถือปฏิบัติในการสอบสวนอย่างไรจึงจะถูกต้อง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๑๕ บัญญัติว่า ในการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าห่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติคนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ คณะกรรมการสอบสวนจะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย ทั้งนี้ จะต้องทำการสอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. เว้นแต่เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จึงจะไม่สอบสวนก็ได้ แต่เนื่องจากขณะนี้ ก.พ. ยังมิได้กำหนดกฎ ก.พ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา และกฎ ก.พ. ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

แต่อย่างใด ดังนั้น การสอบสวนในเรื่องนี้จึงต้องเป็นไปตามหลักการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กล่าวคือ คณะกรรมการสอบสวนจะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑ สิงหาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ทารือการลงโทษข้าราชการ

เรียน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

อ้างถึง หนังสือสำนักงานประกันสังคม ลับ ด่วนที่สุด ที่ รส ๐๗๐๒/๐๓๕ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานประกันสังคมหรือปัญหาการลงโทษข้าราชการ โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาด้วยว่า สำนักงานประกันสังคมได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนาง ก. เจ้าหน้าที่บริหารงานแรงงาน ๖ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดแพร่ ในเรื่องนาง ก. ได้นำวัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่นที่เบิกจากเงินงบประมาณไปใช้กับรถยนต์ส่วนตัวเป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท ซึ่งข้อเท็จจริงจากการสอบสวนได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๕ นาง ก. ได้ขออนุมัติโครงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานประกันสังคมให้กับผู้นำท้องถิ่นและประชาชน ในระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๓๕ โดยใช้รถยนต์ของทางราชการ และนาง ก. ได้ขออนุญาตผู้บังคับบัญชาออกไปปฏิบัติงานตามโครงการดังกล่าว ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้อนุญาตให้ดำเนินการเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๕ หลังจากนั้นนาง ก. ได้นำรถยนต์ส่วนตัวไปเติมน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่นที่เบิกจากเงินงบประมาณโดยมิได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาก่อน แล้วออกไปปฏิบัติงานตามโครงการ ต่อมานาง ก. ได้ขอลาออกจากราชการเพื่อไปประกอบอาชีพอื่นซึ่งผู้บังคับบัญชาได้อนุญาตให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๗ สำนักงานประกันสังคมจึงหารือว่า นาง ก. กระทำผิดวินัยตั้งแต่วันที่นำรถยนต์ส่วนตัวไปเติมน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่นโดยมิได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา หรือตั้งแต่วันที่ขออนุมัติโครงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานประกันสังคมให้กับผู้นำท้องถิ่นและประชาชน และถ้าหากผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า นาง ก. กระทำผิดวินัยที่จะต้องลดขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นี้จะต้องอาศัยอำนาจตามนัยมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือตามนัยมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๓๕ บัญญัติว่า “ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ.....ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ..... ตามพระราชบัญญัตินี้.....ต่อไป” ซึ่งกรณีนี้ นาง ก. มีสภาพเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ติดต่อกันมาจนกระทั่งวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ดังนั้น นาง ก. จึงมีสภาพเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาง ก. ในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และต่อมานาง ก. ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๗ การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นี้ต่อไป จึงต้องดำเนินการตามนัยมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่วนข้อหาหรือที่ว่านาง ก. กระทำผิดวินัยตั้งแต่วันใดนั้น เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณาวินิจฉัยจากรายละเอียดแห่งพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๕ กันยายน ๒๕๓๗

เรื่อง ทารอปัญหาเกี่ยวกับคณะกรรมการสอบสวน

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

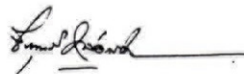
อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๑/๑๐๘๔๘ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ทราปัญหาเกี่ยวกับคณะกรรมการสอบสวนว่า ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาระดับอธิบดีหรือระดับผู้อำนวยการกองแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ดังนี้ คณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว จะมีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาหรือไม่ เพราะเหตุใด นอกจากนี้ ข้าราชการดังกล่าวจะต้องถูกผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน สั่งให้รอกการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ก่อน ตามข้อ ๕ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๑๕) หรือไม่ เพราะเหตุใด ไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วมีมติว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงมิได้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาตามความในมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และไม่มีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในบทมาตราดังกล่าว เนื่องจากคำว่า “กรรมการสอบสวน” ตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หมายความว่า กรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง เท่านั้น และในกรณีที่มีการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดแล้ว ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนไม่ต้องสั่งให้รอกการเลื่อนขั้นเงินเดือนผู้นั้นไว้ก่อนตามข้อ ๕ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ทั้งนี้ เนื่องจากการรอกการเลื่อนขั้นเงินเดือนผู้อยู่ในระหว่างถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัย ตามความในข้อ ๕ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว หมายความว่า การสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๕ กันยายน ๒๕๓๗

เรื่อง ทารอปัญหาเกี่ยวกับอำนาจการลงโทษทางวินัยของผู้บังคับบัญชา

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๓.๓/๕๗๒๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๗

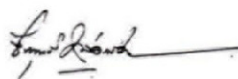
ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงมหาดไทยได้ทราอบัญญาเกี่ยวกับอำนาจการลงโทษทางวินัยของผู้บังคับบัญชาว่า กรณีที่การกระทำผิดวินัยเกิดขึ้นระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน มีผลใช้บังคับ หากผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษจะสั่งลงโทษในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ซึ่งเป็นวันที่กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน มีผลใช้บังคับแล้ว เป็นต้นไป ดังนี้ ผู้บังคับบัญชาจะต้องสั่งลงโทษตามกฎ ก.พ. ฉบับใด ไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า โดยที่มาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติเป็นหลักไว้ว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัย.....” และมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ได้บัญญัติให้อำนาจผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญที่กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด โดยการลงโทษดังกล่าว ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในสถานโทษ และอัตราโทษใดได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ซึ่งต่อมาได้มีการออกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) กำหนดอำนาจของผู้บังคับบัญชาในการสั่งลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๑๐๓ ดังกล่าว โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ เป็นต้นไป อันเป็นผลให้กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ไม่มีผลใช้บังคับอีกต่อไป ดังนั้น เมื่อกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) มีผลใช้บังคับแล้ว หากผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัย

อย่างไรร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็จะต้องส่งลงโทษตาม
อำนาจที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว สำหรับกรณีนี้ ผู้บังคับบัญชาจึงต้องส่งลงโทษตาม
อำนาจที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๖๗๓

๑๕ กันยายน ๒๕๓๗

เรื่อง ทหารือปัญหาการลงโทษทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๓/๒๒๑๒๔ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๓๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการปกครองได้ทหารือปัญหาการลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เพื่อประกอบการพิจารณาการดำเนินการทางวินัย ไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ.พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ตามที่ทหารือว่า กรณีที่ข้าราชการกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ซึ่งขณะนั้นพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ยังมีผลใช้บังคับอยู่ และผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษจะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนแก่ข้าราชการผู้นั้นในวันหรือภายหลังจากวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ซึ่ง กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) มีผลใช้บังคับแล้ว ดังนี้ ผู้บังคับบัญชาจะต้องสั่งลงโทษตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ซึ่งใช้บังคับในขณะที่กระทำความผิดหรือตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ซึ่งใช้บังคับในขณะที่จะลงโทษ และจะอ้างอาศัยอำนาจตามมาตราใด นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัย.....อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้น.....ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น” ดังนั้น ตามปัญหาที่ทหารือเมื่อปรากฏว่าข้าราชการได้กระทำผิดวินัยขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มีผลใช้บังคับ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจจึงต้องสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามอำนาจที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ซึ่งออกตามความในมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยการสั่งลงโทษดังกล่าวควรอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ ประกอบกับมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

๒. ตามที่ทหารือว่า กรณีที่ข้าราชการกระทำผิดวินัยระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับแล้ว

๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง หรือแนวทางเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมปลัดสัตว์

อ้างถึง หนังสือกรมปลัดสัตว์ ลับ ที่ กษ ๐๖๐๒/๕๑๑ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมปลัดสัตว์หรือปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. กรณีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ๒ ศูนย์วิจัยและชันสูตรโรคสัตว์ภาคเหนือ ได้ละทิ้งหน้าที่เวรยามเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้นี้ ๑๐% เป็นเวลา ๑ เดือน แต่เนื่องจากกรมปลัดสัตว์ได้มีคำสั่งลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ให้นาย ก. โอนไปรับราชการที่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๖ กรมปลัดสัตว์จึงหารือว่า คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนนาย ก. จะมีผลสมบูรณ์หรือไม่ หากคำสั่งลงโทษมีผลสมบูรณ์ กรมปลัดสัตว์จะมีแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการตัดเงินเดือนในครั้งนี้อย่างไร และหากคำสั่งดังกล่าวไม่มีผลสมบูรณ์ กรมปลัดสัตว์จะมีแนวทางปฏิบัติในกรณีนี้อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยพิจารณามีความเห็นเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการไว้ว่า เมื่อผู้บังคับบัญชามีคำสั่งแต่งตั้งให้ข้าราชการไปดำรงตำแหน่งในวันใดที่ระบุไว้ในคำสั่งแล้ว ข้าราชการผู้นั้นก็พ้นจากตำแหน่งตามวันที่ระบุไว้ในคำสั่งดังกล่าวทันที กรณีของนาย ก. นี้จึงพิจารณาได้ว่า เมื่อกรมปลัดสัตว์ได้มีคำสั่งลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ให้ผู้นี้โอนไปรับราชการที่กรมการปกครอง โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๖ แล้ว ย่อมถือว่านาย ก. ได้พ้นจากตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ๒ ศูนย์วิจัยและชันสูตรโรคสัตว์ภาคเหนือ กรมปลัดสัตว์ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ เมษายน

๒๕๓๖ ศูนย์วิจัยและชันสูตรโรคสัตว์ภาคเหนือไม่มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นี้ภายหลังวันดังกล่าว
คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนนาย ก. จึงไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย และกรมปศุสัตว์ควรดำเนินการยกเลิก
คำสั่งนั้นเสียด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวรรณ ชนะสงคราม)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ทหารือปัญหาการส่งเรื่องให้ อ.ก.ค.กรมสามัญศึกษาพิจารณา

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ปกปิด ที่ ศธ ๐๒๐๔/๑๖๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๕
ปกปิด ที่ ศธ ๐๒๐๔/๒๐๓๑๕ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๕ และ
ปกปิด ที่ ศธ ๐๒๐๔/๖๒๔๒ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำนวนการสอบสวนและเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาโทษ จำนวน ๑๑๐ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงศึกษาธิการหรือปัญหาการส่งเรื่องให้ อ.ก.ค.กรมสามัญศึกษาพิจารณา โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมสามัญศึกษา ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนาย ก. ข้าราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ ๒ โรงเรียนนาโพธิ์พิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์ กรณีถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องออกใบเสร็จรับเงินบำรุงการศึกษาให้กับนักเรียนโดยมิชอบ ออกใบเสร็จรับเงินบำรุงการศึกษาซ้ำซ้อนและไม่เป็นปัจจุบัน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอความเห็นควรลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ก. ๑ ขั้น แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์เห็นควรลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้นี้ ๒ ขั้น อันเป็นระดับโทษที่เกินอำนาจสั่งลงโทษผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ จึงรายงานการดำเนินการดังกล่าวต่ออธิบดีกรมสามัญศึกษาเพื่อทราบและเสนอให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการดำเนินการสั่งลงโทษต่อไป อธิบดีกรมสามัญศึกษาได้รายงานเรื่องนี้ต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการเพื่อพิจารณาตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ โดยแจ้งความเห็นของอธิบดีกรมสามัญศึกษาที่เห็นว่าพฤติการณ์ของนาย ก. เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการไปด้วย ซึ่งปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาสั่งการเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๓๕ ให้นำเรื่องเสนอ อ.ก.ค.กรมสามัญศึกษาเพื่อพิจารณาต่อไป กระทรวงศึกษาธิการจึงหารือว่า เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับแล้ว ปลัดกระทรวงศึกษาธิการจะมีอำนาจส่งเรื่องให้กรมสามัญศึกษานำเรื่องเสนอ อ.ก.ค.กรมสามัญศึกษาเพื่อพิจารณาหรือไม่ อย่างไร และได้ส่งสำนวนการสอบสวนและเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาโทษไปประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป กระบวนการพิจารณาและดำเนินการเพื่อลงโทษ หรือให้ข้าราชการออกจากราชการจึงต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๓๘ ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาและดำเนินการเพื่อลงโทษดังกล่าว ได้มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๓ ว่าในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นที่มีอำนาจเพื่อให้พิจารณาดำเนินการเพื่อลงโทษตามควรแก่กรณี และในกรณีการรายงานการดำเนินการทางวินัยนี้ มาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาผู้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัด รายงานการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นตามลำดับจนถึงอธิบดี สำหรับกรณีที่ทหารอื้อปรากฎข้อเท็จจริงว่าปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้สั่งการเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๓๕ ให้ส่งเรื่องนาย ก. เสนอ อ.ก.ค.กรมสามัญศึกษาเพื่อพิจารณาต่อไป การสั่งการดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับแล้ว ปลัดกระทรวงศึกษาธิการไม่มีอำนาจพิจารณาสั่งการใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ได้อีก

อย่างไรก็ตาม กรณีที่ทหารอื้อปรากฎข้อเท็จจริงว่า อธิบดีกรมสามัญศึกษาได้อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔๒ วรรคสี่ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๑๕ และโดยอนุวัติของคณะรัฐมนตรี มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการในสถานศึกษาและหน่วยงานสังกัดกรมสามัญศึกษาซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ และไม่ได้ประกาศให้ปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อส่วนกลางแทนอธิบดีกรมสามัญศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการด้วย ต่อมา ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๓๔ เป็นต้นไป โดยให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๑๕ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้บัญญัติว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งใดที่อ้างถึงประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๑๕ หรืออ้างถึงบทบัญญัติแห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๑๕ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้น อ้างถึงพระราชบัญญัตินี้ หรือบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ในบทมาตราที่มีนัยเช่นเดียวกันแล้วแต่กรณี อีกทั้งมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ก็ได้บัญญัติให้ผู้มอบอำนาจมีหน้าที่กำกับติดตามผลการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจ และให้มีอำนาจแนะนำและแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจได้ ดังนั้น กรณีนี้จึงถือว่าคำสั่งของอธิบดีกรมสามัญศึกษาที่มอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดดังกล่าว เป็นการมอบอำนาจตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแม้ภายหลังอธิบดีกรมสามัญศึกษาจะได้ยกเลิกคำสั่งมอบอำนาจดังกล่าวแล้วก็ตาม แต่อธิบดีกรมสามัญศึกษาก็ยังคงมีอำนาจที่จะแนะนำและแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้ว่าราชการจังหวัดผู้รับมอบอำนาจที่ได้ดำเนินการไปแล้วได้ ซึ่งกรณีเช่นนี้ หากผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ เมื่ออธิบดีกรมสามัญศึกษาเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็มีอำนาจที่จะส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กรมสามัญศึกษาหรือ อ.ก.พ.กระทรวงศึกษาธิการ แล้วแต่กรณีพิจารณาได้ตามนัยมาตรา ๗๕ ประกอบกับมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่สำหรับกรณีนาย ก. ซึ่งเป็นข้าราชการครูนี้ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์เห็นควรลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๒ ขั้น แต่อธิบดีกรมสามัญศึกษาเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้นี้เป็น การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อธิบดีกรมสามัญศึกษาย่อมมีอำนาจที่จะพิจารณาคำดำเนินการตามกระบวนการของกฎหมายที่ใช้บังคับสำหรับข้าราชการครูต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำนวนการสอบสวนและเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาโทษ จำนวน ๑๑๐ แผ่น คืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง หรือการลงโทษทางวินัย

เรียน ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดพังงา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดพังงา ที่ ศธ ๐๘๔๖/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๗

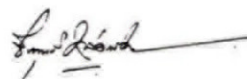
ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดพังงาหรือปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการ กรณี นาย ก. ข้าราชการครู ช่วยราชการในสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัด มีฐานะเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดตามคำสั่งมอบอำนาจของอธิบดีกรมสามัญศึกษา ได้กล่าววาทกักร่าว ช่มชู้ อาฆาตพยายบาทหมายปองชีวิตผู้บังคับบัญชา ผู้ำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดได้แจ้งความไว้ที่สถานีตำรวจ และได้พิจารณาเห็นว่าพฤติการณ์ของนาย ก. เป็นการกระทำผิดวินัยด้วย จึงได้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์และแจ้งคำสั่งให้นาย ก. ทราบ พร้อมทั้งรายงานการลงโทษต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดพังงาจึงหรือว่า การสั่งลงโทษในกรณีที่ผู้ได้บังคับบัญชากระทำความผิดต่อผู้บังคับบัญชาโดยตรง และมีพยานเห็นเหตุการณ์ขณะแสดงอาการกักร่าว ดังกรณีนี้ คำสั่งลงโทษจะถูกต้องมีผลสมบูรณ์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือไม่ จะต้องดำเนินการสืบสวนสอบสวนตามมาตรา ๕๕ และมาตรา ๑๐๒ ก่อนหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ได้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย หากปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้วให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที แต่หากเป็นกรณีที่มีกรกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชาริบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่.....ฯลฯ การดำเนินการทางวินัยดังกล่าว มาตรา ๑๐๒ ได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม โดยการสอบสวนกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ส่วนกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน เว้นแต่ในกรณีที่เป็นการผิดวินัยที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดใน กฎ ก.พ. เท่านั้น ผู้บังคับบัญชาจึงจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนก็ได้

สำหรับกรณีนี้ นาย ก. ได้กล่าววาทะก้าวร้าว ข่มขู่ อาฆาตพยาบาทหมายปองชีวิต ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดเพื่อให้เกิดความหวาดกลัว โดยมีพยานเห็นเหตุการณ์ดังกล่าวด้วย จึงเป็นกรณีที่ถือได้ว่าปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชาจึงสามารถดำเนินการทางวินัยได้ โดยไม่ต้องดำเนินการสืบสวน ตามมาตรา ๕๕ อีก ส่วนการดำเนินการทางวินัยแก่ นาย ก. นี้ เนื่องจากเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๐๒ กล่าวคือ ต้องดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร เว้นแต่กรณีจะต้องด้วยเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง เช่น นาย ก. ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพในข้อเท็จจริงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา ฯลฯ เป็นต้น ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดจึงจะสั่งลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวนได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๓

๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ทารือปัญหาการสั่งพักราชการนาง ก.

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ปกปิด ที่ สธ ๐๒๐๒/๗๒/๑๖ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๖
และ ปกปิด ที่ สธ ๐๒๐๒/๗๒/๔๕ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย ส่วนวนการสอบสวน จำนวน ๑๔๔ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงสาธารณสุขหรือปัญหาการสั่งพักราชการนาง ก. เจ้าหน้าที่
สุขภาพ ๓ ประจำสถานีอนามัยตำบลคำมะลิ่ง สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมือง สำนักงานสาธารณสุข
จังหวัดสตูล ซึ่งมีกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาที่ประเทศมาเลเซีย ในข้อหาเมียเสพติดให้โทษ
(กัญชา) ไว้ในครอบครอง และจังหวัดสตูลได้มีคำสั่งพักราชการนาง ก. ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๑๘)
ข้อ ๒ (๓) เพราะเหตุต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาที่ประเทศมาเลเซียดังกล่าว ว่า คำสั่งจังหวัดสตูล
ที่สั่งพักราชการนาง ก. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และถ้าคำสั่งพักราชการไม่ชอบด้วยกฎหมาย
การพิจารณากำหนดเงินเดือนของนาง ก. ระหว่างพ้นจากตำแหน่งโดยคำสั่งดังกล่าวควรเป็นไปตาม
กฎหมายหรือระเบียบของทางราชการฉบับใด และได้ส่งส่วนวนการสอบสวนไปเพื่อประกอบการพิจารณา
ของ ก.พ. ด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามที่มาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้บัญญัติเกี่ยวกับการสั่งพักราชการไว้ว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด.....
ถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ
ความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ หรือมาตรา ๕๒ วรรคสาม แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพัก
ราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้.....” นั้น
นอกจากจะหมายความถึงการถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาตามกฎหมายของ
ประเทศไทยแล้ว ยังหมายความถึงการถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาตามกฎหมาย
ของต่างประเทศ ซึ่งการกระทำที่ถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาดังกล่าว กฎหมายของ
ประเทศไทยถือเป็นความผิดทางอาญาด้วย แต่ถ้การกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของต่างประเทศ

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๗

เรื่อง หารือปัญหาการลงโทษทางวินัยข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงคมนาคม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงคมนาคม ลับ ค่วนมาก ที่ กค ๐๒๐๓/๑๑๕๒๔ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๓๗

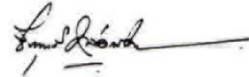
ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงคมนาคมหารือปัญหาการลงโทษทางวินัยนาย ก. ผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม (ระดับ ๑๐) สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม นาย ข. ผู้อำนวยการกองช่างสื่อสารและเครื่องช่วยการเดินอากาศ และนาย ค. หัวหน้าฝ่ายเครื่องยนต์และไฟฟ้าสนามบิน กองช่างสื่อสารและเครื่องช่วยการเดินอากาศ กรมการบินพาณิชย์ ซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และกระทรวงคมนาคมมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผลการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณามิมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าการกระทำของบุคคลทั้งสามเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีความเห็นในเรื่องระดับโทษแตกต่างกันเป็น ๓ ฝ่าย กระทรวงคมนาคมจึงหารือว่า จะสมควรลงโทษผู้กระทำผิดในระดับโทษเท่าใดจึงจะเหมาะสมกับกรณีความผิด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า อำนาจในการพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ ตลอดจนการสั่งลงโทษข้าราชการที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจแต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กล่าวคือ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมิมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเช่นในกรณีที่กระทรวงคมนาคมหารือนี้ หากผู้บังคับบัญชาดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ ในกรณีที่เป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรลดโทษ ผู้บังคับบัญชาจะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้ ซึ่งการพิจารณากำหนดโทษ การนำเหตุอันควรลดหย่อนหรืองดโทษมาประกอบการพิจารณานั้น เป็นอำนาจในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชา สำนักงาน ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดระดับโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามที่กระทรวงคมนาคมหารือในเรื่องนี้ได้

สำหรับกรณีที่ยังคงค้างบัญชีพิจารณาเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควร
ลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ก็จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงคมนาคมพิจารณา แล้วสั่งหรือปฏิบัติ
ตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวงคมนาคมดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๗

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาย ก.

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ปกปิด ที่ มท ๐๖๐๓/๒๕๓ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๓๗ ปกปิด ค่วนมาก
ที่ มท ๐๖๐๓/๑๗๒๕ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๗ และ ปกปิด ที่ มท ๐๖๐๓/๒๐๓๘
ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๓๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวน ๑๕๒ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมที่ดินหรือปัญหาการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยแจ้ง
ข้อเท็จจริงว่า จังหวัดเพชรบูรณ์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนาย ก. เจ้าหน้าที่
ที่ดิน ๒ สำนักงานที่ดินอำเภอหนองไผ่ ช่วยราชการสำนักงานที่ดินอำเภอบึงสามพัน จังหวัด
เพชรบูรณ์ ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนรวมทั้งนาย ก. ได้ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ที่จังหวัดอื่น จังหวัด
เพชรบูรณ์จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวนนาย ก. ใหม่ ในกรณีความ
ผิดเดิม โดยมีได้ระบุข้อความว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งกรมที่ดินเห็นว่าคำสั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฉบับหลังนี้จะชอบด้วยกฎหมายแล้ว กรมที่ดินจึงหาหรือว่า ความเห็น
ดังกล่าวจะถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้อง กรมที่ดินจะต้องดำเนินการอย่างไร ประการใด ความละเอียด
แจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว เห็นว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการ
สอบสวนตามคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๘๗/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๔ ทั้งคณะ จึงได้
มีคำสั่ง ที่ ๒๔๖๐/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๕ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนาย ก.
ใหม่ ในกรณีความผิดเดิม ซึ่งแม้กรมที่ดินจะเห็นว่าคำสั่งนี้เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้วก็ตาม แต่
คำสั่งดังกล่าวก็เป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ด้วยเหตุอันสืบเนื่องมา
จากความเข้าใจผิด ทำให้มิได้มีการระบุให้เห็นได้ชัดเจนว่าคำสั่ง ที่ ๒๔๖๐/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม
๒๕๓๕ เป็นการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง ที่ ๓๑๘๗/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม

๒๕๓๔ ซึ่งการออกคำสั่งเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) นี้ เป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ดังนั้น กรมที่ดินจึงควรที่จะแจ้งให้จังหวัดเพชรบูรณ์อาศัยอำนาจตามข้อ ๔๐ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ดำเนินการแก้ไขคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๒๔๖๐/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๕ โดยระบุข้อความและเหตุผลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนให้ชัดเจนให้เป็นการถูกต้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไปด้วย พร้อมนี้ได้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวน ๑๕๒ แผ่น คืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ทวีติการดำเนินการสอบสวนวินัยข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

อ้างถึง หนังสือกรมทรัพย์สินทางปัญญา ที่ พณ ๐๗๐๑/๕๑๘ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมทรัพย์สินทางปัญญาทวีติการดำเนินการทางวินัยแก่นาง ก. เจ้าหน้าที่ทะเบียนการค้า ๓ ซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องละทิ้งหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๖ โดยคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการส่งแบบ สว.๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหาตามมติ อ.ก.พ.กรมทรัพย์สินทางปัญญา โดยได้จัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับฝากส่ง แต่ปรากฏว่าแบบ สว.๓ ดังกล่าวได้ถูกส่งกลับ คณะกรรมการสอบสวนจึงได้มอบหมายให้นาง ข. ข้าราชการฝ่ายการเงินและพัสดุ เป็นผู้นำหนังสือแบบตอบรับพร้อมแบบ สว.๓ ไปส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบโดยแจ้งความจำนงว่าจะมาให้ปากคำแก่คณะกรรมการสอบสวนภายในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มาพบคณะกรรมการสอบสวนภายในกำหนดวันดังกล่าว กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงหารือว่า คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนถูกต้องตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๖๘) หรือไม่ และกรมทรัพย์สินทางปัญญาจะดำเนินการอย่างไรต่อไปได้บ้าง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กระบวนการแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตามข้อ ๑๗ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๖๘) นั้น กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาแล้วสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยการแจ้งดังกล่าวให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๓ ท้ายกฎ ก.พ. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือมาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงตลอดจนนัดให้มาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา..... ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว แม้ยังไม่ได้รับบันทึกตามแบบ สว.๓ คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ก็ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการ

สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ ฯลฯ

จากบทบัญญัติดังกล่าวเห็นได้ว่า การที่ทางราชการกำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบก็เพื่อให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาในการที่จะแก้ข้อกล่าวหาโดยไม่หลงข้อต่อสู้ ซึ่งถือเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้ไม่เสียความเป็นธรรม สำหรับกรณีนี้หรือนี้ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนมิได้เรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทราบ อันเป็นการไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว แต่การไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องนี้มีได้เป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ตามข้อ ๔๐ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่อ้างถึงข้างต้น แต่อย่างไร เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนได้ส่งบันทึกตามแบบ สว.๓ ไปให้ผู้ถูกกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนแล้ว และเมื่อบันทึก สว.๓ ดังกล่าวถูกส่งกลับ ก็ได้มีการมอบบันทึก สว.๓ ให้นาง ข. เป็นผู้นำไปส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบ และกำหนดนัดมาให้ด้วยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนด้วย เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มาให้ถ้อยคำตามนัด กรณีย่อมพิจารณาได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์จะแก้ข้อกล่าวหา ดังนั้น จึงถือได้ว่าการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวมีผลใช้ได้ ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงสามารถนำเรื่องนี้เสนอต่อ อ.ก.พ.กรมทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อพิจารณาคำนับมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วดำเนินการตามกระบวนการของกฎหมายต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๗

เรื่อง หารือปัญหาการนับวันละทิ้งหน้าที่ราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๒๐๒/๓๕๘๘๓ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๓๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังหารือปัญหาการนับวันละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามนัยมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่บัญญัติว่า การละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ไปยัง ก.พ. รวม ๒ กรณี คือ

๑. กรณีที่ข้าราชการได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไปและมีได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย

๒. กรณีที่ข้าราชการได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไปและต่อมาภายหลังได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีก

ทั้งสองกรณีนี้ การนับวันละทิ้งหน้าที่ราชการจะนับวันหยุดราชการซึ่งอยู่ในระหว่างวันละทิ้งหน้าที่ราชการรวมเป็นวันละทิ้งหน้าที่ราชการด้วยหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาทำนองเดียวกันนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณาวินิจฉัยไว้แล้วว่า การนับวันสำหรับความผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่บัญญัติว่า ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันนั้น จะต้องนับวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกับทุกวันรวมทั้งวันหยุดราชการด้วย

สำหรับกรณีที่หารือนี้ เป็นกรณีที่ข้าราชการได้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันทั้งสองกรณี จะแตกต่างกันบ้างในส่วนที่กรณีหนึ่งเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ส่วนกรณีที่สองเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการแล้วกลับมาปฏิบัติราชการอีก ดังนั้น การนับวันละทิ้งหน้าที่ราชการของทั้งสองกรณีดังกล่าว จึงต้องนับวันหยุดราชการรวมด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเอิศร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๗

เรื่อง ทหารือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน เลขาธิการ ก.ค.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.ค. ปกปิด ที่ ศธ ๑๕๐๖/๑๕๓๔ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๓๗ และ ปกปิด
ที่ ศธ ๑๕๐๖/๔๑๓๕ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๓๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย จำนวนการสอบสวน จำนวน ๓๐ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงาน ก.ค. ทหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยโดยแจ้งข้อเท็จจริงไป
ประกอบการพิจารณาด้วยว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน
นาย ก. ข้าราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ ๑ วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการไม่มาปฏิบัติ
การสอน และพิจารณาเห็นว่าพฤติการณ์ของนาย ก. เป็นความผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ควรลงโทษ
ภาคทัณฑ์ จึงได้รายงานอธิบดีกรมอาชีวศึกษาเพื่อพิจารณาสั่งลงโทษ อธิบดีกรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้ว
เห็นว่า การกระทำของนาย ก. ไม่เป็นความผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการจึงสั่งการให้ยุติเรื่องและรายงาน
มายัง ก.ค. สำนักงาน ก.ค. จึงทหารือว่า การดำเนินการทางวินัยเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนใด กรณีการดำเนินการ
ดังกล่าวข้างต้น กับกรณีที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรีเห็นว่า การกระทำของนาย ก. ไม่เป็นความ
ผิดวินัย ควรยุติเรื่อง และได้รายงานต่ออธิบดีกรมอาชีวศึกษา ซึ่งอธิบดีกรมอาชีวศึกษาเห็นชอบด้วย
และสั่งยุติเรื่อง เช่นนี้ ทั้งสองกรณีดังกล่าวจะถือเป็นการดำเนินการทางวินัยแล้วหรือไม่ ความละเอียด
แจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า โดยที่มาตรา ๕๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติว่า “เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิด
วินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที” และวรรคหก
ได้บัญญัติว่า “การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำ
ผิดวินัย ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๕” ซึ่งในหมวด ๕ มาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ฉบับเดียวกัน ได้บัญญัติว่า “การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควร
กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า” จากบทบัญญัติ
ดังกล่าวเห็นได้ว่า กระบวนการดำเนินการทางวินัยจะเริ่มต้นหลังจากที่ปรากฏกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า
ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยการพิจารณาว่ากรณีใดมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิด
วินัยหรือไม่ เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณาจากพยานหลักฐานที่ปรากฏในเบื้องต้น และในการ
ดำเนินการทางวินัยดังกล่าวจะต้องมีการสอบสวน ซึ่งหากเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่

ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่เห็นสมควร กล่าวคือ จะดำเนินการโดยวิธีใดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเสมอไป แต่หากเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่เป็นการผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๖) เท่านั้น ผู้บังคับบัญชาจึงจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนก็ได้ ซึ่งการที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดนั้น จะต้องมีการตั้งเรื่องกล่าวหาโดยการแจ้งให้ข้าราชการผู้นั้นทราบด้วยว่า ตนตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยแล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้นั้นได้มีโอกาสชี้แจงเหตุผลแก้ข้อกล่าวหาในเรื่องที่ถูกกล่าวหาด้วย

สำหรับกรณีที่หารือนี้ ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรีได้รับรายงานว่า นาย ก. ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไม่มาปฏิบัติการสอนจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นว่า นาย ก. ละทิ้งหน้าที่ราชการ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรีเห็นชอบด้วย และได้ส่งเรื่องให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาพิจารณาและออกคำสั่งลงโทษ แต่อธิบดีกรมอาชีวศึกษาพิจารณาเห็นว่าพฤติการณ์ของนาย ก. ที่ทำการสอนโดยวิธีให้นักศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากหน่วยงานอื่นและทำรายงานส่ง โดยให้มีการอภิปรายให้นักศึกษากลุ่มอื่นฟัง อันทำให้ไม่มีการเรียนการสอนในห้องเรียนนั้น ยังไม่ถือเป็นการกระทำผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ จึงได้สั่งยุติเรื่อง และว่ากล่าวตักเตือนนาย ก. ให้ปรับปรุงวิธีการสอนให้เหมาะสม นั้น เห็นได้ว่า การดำเนินการดังกล่าว ได้มีการตั้งเรื่องกล่าวหานาย ก. โดยการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และนาย ก. ก็ได้มีโอกาสให้ถ้อยคำชี้แจงเหตุผลแก้ข้อกล่าวหาด้วย ดังนั้น ไม่ว่าผลการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาจะเป็นไปในทางควรลงโทษหรือยุติเรื่องก็ตาม กรณีนี้ก็ถือว่าเป็นการดำเนินการทางวินัยตามกระบวนการของกฎหมายแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และได้ส่งสำนวนการสอบสวนจำนวน ๓๐ แผ่น คืนมาพร้อมนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๓

๑๓ ธันวาคม ๒๕๓๗

เรื่อง หรือเกี่ยวกับคำสั่งพักราชการ

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ค่วนมาก ที่ กค ๐๕๑๒/๗๐๒๘ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๗

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่ากระทรวงพาณิชย์ได้หารือกรมบัญชีกลางเกี่ยวกับการดำเนินการเบิกจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการของนาย ก. ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้มีคำสั่งให้พักราชการตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๖ แล้วต่อมาได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งพักราชการและให้นาย ก. มาปฏิบัติราชการในตำแหน่งปลัดกระทรวงพาณิชย์ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๗ กรมบัญชีกลางจึงขอทราบว่ามีคำสั่งกระทรวงพาณิชย์ที่ให้ยกเลิกคำสั่งพักราชการนาย ก. นั้น มีผลให้นาย ก. ไม่เป็นผู้ถูกสั่งพักราชการใช้หรือมิใช่ เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาข้อหารือของกระทรวงพาณิชย์ต่อไป ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว กรณีที่นาย ก. ถูกสั่งพักราชการตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๖ ตามคำสั่งกระทรวงพาณิชย์ ที่ ๓๖๒/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๖ นี้ นาย ก. ได้ร้องทุกข์ต่อนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ซึ่งใช้บังคับอยู่ โดยอนุโลมตามมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นายกรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องให้ ก.พ. พิจารณาเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ ก.พ. พิจารณาเห็นว่า คำร้องทุกข์ของนาย ก. รับฟังได้ นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลควรสั่งการให้กระทรวงพาณิชย์ยกเลิกคำสั่งพักราชการและสั่งให้นาย ก. กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมต่อไป และนายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการตามความเห็นของ ก.พ. แล้ว การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มีคำสั่งกระทรวงพาณิชย์ ที่ ๓๓๖/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๓๗ ยกเลิกคำสั่งพักราชการ และให้นาย ก. มาปฏิบัติราชการในตำแหน่งปลัดกระทรวงพาณิชย์ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๗ เป็นต้นไป จึงถือได้ว่าเป็นการสั่งการภายใต้บังคับบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการร้องทุกข์ และมีผลให้นาย ก. ซึ่งเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการได้กลับเข้ารับราชการเสมือนเป็นการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกพักราชการกลับเข้ารับราชการ ตามมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดว่า ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่า

ผู้นั้นมิได้กระทำผิด หรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น และกำหนดให้เงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการเป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

อนึ่ง สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนเพิ่มเติมด้วยว่า การสั่งยกเลิกคำสั่งพักราชการทำนองเดียวกันกับเรื่องนี้ เคยมีกรณีข้าราชการผู้หนึ่งร้องทุกข์ต่อนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ในการที่ถูกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและสั่งให้พักราชการ ซึ่งนายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้กระทรวงอุตสาหกรรมยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการผู้นั้น และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการผู้นั้น พร้อมทั้งได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งพักราชการตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี กรมบัญชีกลางจึงอาจนำกรณีของข้าราชการผู้นั้นมาประกอบการพิจารณาได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. ๒๘๑๕๔๕๑

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๘

เรื่อง ทารือการลงโทษข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงพาณิชย์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ พณ ๐๒๐๑/๑๔ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗

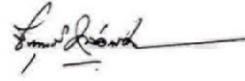
ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงพาณิชย์หรือปัญหาเกี่ยวกับการลงโทษ โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาว่า ผู้อำนวยการกองทะเบียนธุรกิจ ๑ กรมทะเบียนการค้า ได้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์นางสาว ก. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานทะเบียนการค้า ๖ กรณีปฏิเสธไม่ยอมปฏิบัติงานตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายโดยไม่แสดงเหตุผล ซึ่งนางสาว ก. ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวต่อ อ.ก.พ.กรมทะเบียนการค้า ต่อมากรมทะเบียนการค้าได้ดำเนินการสอบสวนนางสาว ก. ในเรื่องเดิมที่ผู้อำนวยการกองทะเบียนธุรกิจ ๑ ได้เคยสั่งลงโทษแล้ว และอธิบดีกรมทะเบียนการค้าได้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์นางสาว ก. กรณีปฏิเสธไม่ยอมรับจดทะเบียนคำขอจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท สโนว์ แบรินด์ สยาม จำกัด และปฏิเสธไม่ยอมเข้าร่วมประชุมเพื่อปรับปรุงระบบงานใหม่ ซึ่งนางสาว ก. ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษของอธิบดีกรมทะเบียนการค้าต่อ อ.ก.พ.กระทรวงพาณิชย์อีก กระทรวงพาณิชย์จึงหารือว่าคำสั่งและการดำเนินการทางวินัยแก่นางสาว ก. ของผู้อำนวยการกองทะเบียนธุรกิจ ๑ ถูกต้องตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ หากถูกต้องแล้ว กระทรวงพาณิชย์และกรมทะเบียนการค้าจะต้องดำเนินการอย่างไร หรือหากไม่ถูกต้อง กระทรวงพาณิชย์จะต้องดำเนินการอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการของผู้อำนวยการกองทะเบียนธุรกิจ ๑ ถูกต้องตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว คำสั่งกองทะเบียนธุรกิจ ๑ ที่ลงโทษภาคทัณฑ์นางสาว ก. จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนคำสั่งกรมทะเบียนการค้าที่ลงโทษภาคทัณฑ์นางสาว ก. นั้น มีผลสมบูรณ์เฉพาะในส่วนที่ระบุว่านางสาว ก. ปฏิเสธไม่ยอมเข้าร่วมประชุมเพื่อปรับปรุงระบบงานใหม่ ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้ให้เจ้าหน้าที่มาเชิญแล้วเท่านั้น ดังนั้น เมื่อนางสาว ก. ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ที่ผู้อำนวยการกองทะเบียนธุรกิจ ๑ และอธิบดีกรมทะเบียนการค้าเป็นผู้สั่ง

ลงโทษ กรณีนี้จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ.กรมทะเบียนการค้า และ อ.ก.พ.กระทรวงพาณิชย์ที่จะ พิจารณาอุทธรณ์ของนางสาว ก. ตามนัยมาตรา ๑๒๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑ มิถุนายน ๒๕๓๘

เรื่อง ทหารือปัญหาการส่งลงโทษข้าราชการ

เรียน ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

อ้างถึง หนังสือทบวงมหาวิทยาลัย ปกปิด ที่ ทม ๐๒๐๒/๑๓๑๔๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทบวงมหาวิทยาลัยทหารือกรณีที่มีมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มีคำสั่ง ที่ ๑๐๗/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๓๕ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาง ก. ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ระดับ ๕ คณะบริหารธุรกิจ กรณีเบิกเงินค่าเช่าบ้านจากทางราชการ โดยไม่มีสิทธิ แต่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.) พิจารณาเห็นว่า พฤติการณ์ของนาง ก. ส่อไปในทางทุจริต อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีมติให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาง ก. และได้มีการดำเนินการสอบสวนตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ผลที่สุดมหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยมติ อ.ก.ม.มหาวิทยาลัย ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๒๘๘/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๓๖ เพิ่มโทษเป็นให้นาง ก. ออกจากราชการ นาง ก. จึงขอให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงยกเลิกคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนดังกล่าว มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ทหารือเรื่องนี้มายังทบวงมหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่ากรณีดังกล่าวเป็นปัญหาในการวินิจฉัยข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.พ. จึงทหารือปัญหาเกี่ยวกับการยกเลิกคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนและการคืนเงินให้แก่นาง ก. ไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีคำสั่ง ที่ ๑๒๘๘/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๓๖ เพิ่มโทษนาง ก. จากลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เป็นให้ออกจากราชการแล้ว คำสั่งมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๐๗/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๓๕ ที่ลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาง ก. ๑ ขั้น ย่อมเป็นอันยกเลิก และโดยนิตินัย มหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่จำเป็นต้องออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนนั้น เนื่องจากเมื่อมีการออกคำสั่งใหม่ คำสั่งเดิมย่อมไม่มีผลบังคับตามกฎหมายมา

ตั้งแต่ต้น แต่เพื่อให้เกิดความสะดวกในทางปฏิบัติ มหาวิทยาลัยรามคำแหงอาจมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษ
ลดชั้นเงินเดือนดังกล่าวเสียได้ ส่วนเงินเดือนที่ได้ลดไปแล้ว จะต้องคืนให้แก่นาง ก. ต่อไป ทั้งนี้ ตามนัย
มาตรา ๑๐๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑ มิถุนายน ๒๕๓๘

เรื่อง หารือปัญหาการสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ

เรียน หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร

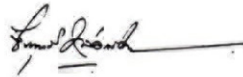
อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร ลับ ที่ กท ๕๑๐๐/๑๖๘
ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครได้หารือปัญหาการสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาด้วยว่า สำนักงานเขตบางกะปิได้มีคำสั่งที่ ๖๗/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๓๖ ลงโทษภาคทัณฑ์นาย ก. เจ้าพนักงานปกครอง ๔ งานปกครองกรณีไม่อยู่ปฏิบัติงานในช่วงเวลาบ่ายของวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๓๖ และมักมาปฏิบัติราชการสายบ่อยครั้ง ต่อมากรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งที่ ๒๕๕๓/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๖ เพิ่มโทษนาย ก. จากภาคทัณฑ์เป็นตัดเงินเดือน ๑๐% เป็นเวลา ๓ เดือน โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๓๖ เป็นต้นไป ซึ่งเรื่องนี้ อ.ก.ก.วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ (อ.ก.ก.๙วินัย๙) พิจารณาเห็นว่าคำสั่งกรุงเทพมหานครที่เพิ่มโทษนาย ก. โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงเดือนเมษายน ๒๕๓๖ นั้น เป็นการปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๑๒/ว ๖ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๑ แต่โดยที่มาตรา ๑๐๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติว่า “เมื่อได้มีคำสั่งเพิ่มโทษ.....คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก.....” อ.ก.ก.๙วินัย๙ จึงมีมติให้หารือ ก.พ. ว่า คำสั่งเพิ่มโทษกรณีนี้ จะออกคำสั่งให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามปัญหาที่หารือนี้ การสั่งเพิ่มโทษตัดเงินเดือนจะต้องสั่งโดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์เดิมใช้บังคับ โดยการดำเนินการดังกล่าวต้องไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ที่ข้าราชการผู้ถูกลงโทษได้รับไปแล้วตามคำสั่งที่ถูกต้องตามกฎหมายและมีผลสมบูรณ์ในชั้นต้น ทั้งนี้ ตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๑๒/ว ๖ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๑ และที่ นร ๐๗๑๒/ว ๑๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๔ ซึ่งนำมาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามนัยบทเฉพาะกาล มาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ ห่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑ มิถุนายน ๒๕๓๘

เรื่อง ทหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างอิง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ปกปิด ที่ มท ๐๕๐๒/๕๓๓๓ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๖ และ
ปกปิด ที่ มท ๐๕๐๒/๑๘๕๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมราชทัณฑ์ได้ทหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๔ เรือนจำจังหวัดปัตตานี กับพวก รวม ๕ คน ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ป. แจ่มติคณะกรรมการ ป.ป.ป. ที่ชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ก. กับพวก กรณีเมื่อครั้งบุคคลทั้งห้าปฏิบัติหน้าที่ราชการที่เรือนจำกลางสงขลา ได้กระทำการทุจริตในการจัดซื้อทรายของเรือนจำกลางสงขลาระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๗ - ๒๕๒๘ ไปยัง ก.พ. และได้ขอทราบผลการพิจารณาของ ก.พ. ในเรื่องดังกล่าว ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ก.พ. ได้พิจารณาปัญหาที่ทหารือนี้แล้ว มีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายสองฉบับคือ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งสามารถแยกพิจารณาได้เป็นสองกรณีคือ กรณีที่ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอีก กรณีนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยวินิจฉัยแล้วว่าผู้บังคับบัญชาไม่อาจดำเนินการทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ป. ต่อไปได้อีก ส่วนกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ข้าราชการแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกายังไม่เคยพิจารณาวินิจฉัยไว้ ก.พ. จึงมีมติให้ทหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวต่อไป และขณะนี้เรื่องอยู่

ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา หากคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว
สำนักงาน ก.พ. จะได้นำเรื่องเสนอ ก.พ. พิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาของ ก.พ. ให้กรมราชทัณฑ์
ทราบต่อไปโดยเร็ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๑ มิถุนายน ๒๕๓๘

เรื่อง หารือปัญหาการพิจารณาโทษข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ปกปิด ที่ มท ๐๕๐๒/๕๒๒๖ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมราชทัณฑ์หารือปัญหาการพิจารณาโทษข้าราชการ รวม ๓ ข้อ นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีมติดังนี้

๑. ตามข้อหารือที่ ๑ หรือว่า เมื่อกรมราชทัณฑ์ได้รับรายงานการลงโทษภาคทัณฑ์นาย ก. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๓ เรือนจำกลางราชบุรี กรณีบกพร่องต่อหน้าที่ เป็นเหตุให้ผู้ต้องขังหลบหนีไป จากความรับผิดชอบและพิจารณาเห็นว่าระดับโทษยังไม่เหมาะสมกับกรณีความผิด ประกอบกับ กรมราชทัณฑ์มีนโยบายที่จะให้เรือนจำ ทัณฑสถาน ลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยในกรณีทำนองนี้ ตามพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงได้สั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ และสั่งลงโทษเพิ่มเวรยามตามพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีกำหนด ๑๐ วัน การที่กรมราชทัณฑ์ดำเนินการดังกล่าวข้างต้น จะเป็นการขัดต่อมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่อย่างไร นั้น

ก.พ. มีความเห็นว่า เมื่อเรือนจำกลางราชบุรีได้มีคำสั่ง ที่ ๕/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ ลงโทษภาคทัณฑ์นาย ก. และไม่ปรากฏว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ถูกต้องกับ ข้อเท็จจริง กรมราชทัณฑ์จึงไม่มีอำนาจที่จะสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษนั้นได้ นอกจากนั้น มาตรา ๑๐๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็ได้บัญญัติให้อำนาจแก่ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือที่จะสั่งเปลี่ยนแปลงโทษจากสถานโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นสถานโทษตามพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างไรก็ตามที่กรมราชทัณฑ์มีคำสั่ง ที่ ๔๓/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๓๗ ยกเลิกคำสั่งเรือนจำกลางราชบุรี ที่ ๕/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ และลงโทษเพิ่มเวรยามนาย ก. มีกำหนด ๑๐ วัน จึงเป็นการไม่ชอบ กรมราชทัณฑ์จึงต้องยกเลิกคำสั่งกรมราชทัณฑ์ ที่ ๔๓/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๓๗ ให้เป็นการถูกต้องต่อไป

๒. ตามข้อหาหรือที่ ๒ หรือว่า ในกรณีที่ข้าราชการในสังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาคถูกลงโทษตามพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๘๒ ตามคำสั่งเรือนจำอำเภอหรือเรือนจำจังหวัด และได้มีการรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดจนถึงอธิบดีกรมราชทัณฑ์ตามลำดับ ตามนัยมาตรา ๑๐๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว แต่อธิบดีกรมราชทัณฑ์เห็นว่าระดับโทษไม่เหมาะสม จึงสั่งลดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษ ตามนัยมาตรา ๑๑ และ มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๘๒ ดังนี้ คำสั่งของอธิบดีกรมราชทัณฑ์จะเป็นที่สุดหรือไม่ และการรายงานกรณีที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด เกี่ยวกับการลงโทษตามพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๘๒ นั้น กรมราชทัณฑ์ไม่ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยพิจารณา ตามนัยมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่จะต้องรายงาน อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณา ตามมาตรา ๑๐๕ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น ดังนี้ จะเป็นการถูกต้องหรือไม่ประการใด นั้น

ก.พ. มีความเห็นว่า มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๘๒ เป็นกรณีที่มีการลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเท่านั้น สำหรับกรณีที่หาหรือ เป็นเรื่องกับผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นชอบด้วยกับการที่เรือนจำอำเภอหรือเรือนจำจังหวัดได้สั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๘๒ แก่ข้าราชการในสังกัด แล้วรายงานไปยังอธิบดีกรมราชทัณฑ์ หากอธิบดีกรมราชทัณฑ์ไม่เห็นด้วยกับการสั่งลงโทษดังกล่าว ก็ไม่มีอำนาจที่จะสั่งเปลี่ยนแปลงโทษได้ เนื่องจากอธิบดีมิใช่ผู้บังคับบัญชาผู้มีตำแหน่งเหนือผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะสั่งเพิ่มโทษที่ผู้ว่าราชการจังหวัดให้ความเห็นชอบแล้วได้ อย่างไรก็ตามกรณีนี้ถือได้ว่าเป็นกรณีที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด ดังนั้น อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยพิจารณา ตามนัยมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

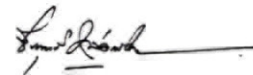
๓. ตามข้อหาหรือที่ ๓ หรือว่า กรณีข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเรือนจำหรือทัณฑสถาน ได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้มาปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ในวันหยุดราชการ โดยมีสิทธิได้รับเงินค่าอาหารทำการล่วงเวลา แต่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จะถือว่าเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการ และเป็นการขาดราชการที่มีผลให้ไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๑๕) หรือไม่ และในกรณีที่ในวันทำการตามปกติ ข้าราชการจะต้องละทิ้งหน้าที่ราชการไปอย่างน้อยเป็นเวลาเท่าไร จึงจะถือว่าเป็นการขาดราชการ นั้น

ก.พ. มีความเห็นว่า เมื่อผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้ข้าราชการอยู่เวรรักษาการณ์ในวันหยุดราชการ ซึ่งเป็นการสั่งให้ข้าราชการปฏิบัติราชการภายในขอบเขตอำนาจความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชานั้น ข้าราชการผู้ได้รับคำสั่งย่อมมีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว เมื่อไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรย่อมเป็นการกระทำผิดวินัยฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชาและฐานละทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

สำหรับข้อหาหรือในส่วนที่เกี่ยวกับการขาดราชการและการเลื่อนขั้นเงินเดือนนั้น อยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก.พ. เมื่อ ก.พ. ได้พิจารณาเสร็จสิ้นและมีมติประการใดแล้ว สำนักงาน ก.พ. จะได้แจ้งให้กรมราชทัณฑ์ทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ทารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ปกปิด ที่ ศธ ๐๒๐๔/๑๕๓๘๓ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่านาย ก. เจ้าหน้าที่บริหารงานศาสนา ๖ สังกัดฝ่ายบริหารของมหาเถรสมาคม สำนักงานเลขาธิการมหาเถรสมาคม กรมการศาสนา ได้ร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการกรณีไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ในขณะที่เรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการ ผู้ร้องทุกข์ได้ยื่นหนังสือขอลอนเรื่องร้องทุกข์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการจึงได้หารือว่ากรณีเช่นนี้จะใช้คำว่า “ยุติเรื่อง” “จำหน่ายเรื่อง” “อนุญาต” หรือถ้อยคำอื่นใด และเมื่อได้มีการสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าวข้างต้นแล้ว ควรแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

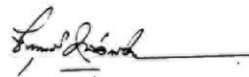
สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์เป็นการใช้สิทธิอย่างหนึ่ง เมื่อเป็นสิทธิแล้ว ก็ชอบที่จะสละสิทธิไม่อุทธรณ์ ไม่ร้องทุกข์ หรือขอลอนอุทธรณ์ ขอลอนร้องทุกข์ได้ โดยเฉพาะเรื่องการลอนอุทธรณ์ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า เมื่อข้าราชการผู้ยื่นอุทธรณ์แล้ว ภายหลังเมื่อเรื่องยังไม่สิ้นสุด ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิขอลอนอุทธรณ์ได้ และโดยที่ไม่ได้มีบทบัญญัติกำหนดเรื่องการลอนอุทธรณ์การลอนอุทธรณ์ จึงให้ถือว่าไม่จำเป็นต้องมีการอนุญาต และคณะรัฐมนตรีลงมติเห็นชอบกับความเห็นดังกล่าว

สำหรับเรื่องร้องทุกข์ตามที่หารือนี้ก็เช่นเดียวกัน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ร้องทุกข์ได้ขอลอนเรื่องร้องทุกข์เมื่อเรื่องยังพิจารณาไม่สิ้นสุด ผู้ร้องทุกข์ย่อมมีสิทธิขอลอนได้และไม่จำเป็นต้องมีการอนุญาตหรือการสั่งการใด ๆ ก็ทำให้การลอนเรื่องร้องทุกข์มีผลสมบูรณ์แล้ว ส่วนกรณีที่ว่าเมื่อได้สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดไปแล้วจำเป็นต้องแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบหรือไม่ นั้น ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ข้อ ๘ กำหนดว่า “ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๗ พิจารณา

วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับเรื่องร้องทุกข์นั้น แล้วแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว...” แต่โดยที่เรื่องนี้ยังไม่ได้มีคำวินิจฉัยในเรื่องที่ผู้ร้องทุกข์ได้ร้องทุกข์ขึ้นมาแต่ประการใด จึงไม่จำเป็นต้องแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. ๒๘๑๕๔๕๑

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๘

เรื่อง หารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ดับ ที่ กค ๐๒๐๒/๕๔๕๖ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการโดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาว่า กรมธนารักษ์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและหาผู้รับผิดชอบทางแพ่ง กรณีมีการนำเหรียญกระษาปณ์หมุนเวียน ปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่จัดทำเพื่อมอบให้ประเทศเจ้าภาพแจกผู้เข้าร่วมประชุม TEMAN ครั้งที่ ๑๓ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ออกจำหน่ายเป็นรายได้ของสโมสรรักษาปณ์ โดยยังมีได้นำส่งกองคลังกลางเพื่อจ่ายแลก คณะกรรมการดังกล่าวได้รายงานผลการสอบสวนต่ออธิบดีกรมธนารักษ์ว่า นาย ก. เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ราชพัสดุ ๘ นาย ข. เจ้าหน้าที่บริหารงานกษาปณ์ ๗ และนาย ค. เจ้าหน้าที่บริหารงานกษาปณ์ ๖ มีพฤติการณ์ที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งกรมธนารักษ์ได้รายงานเรื่องนี้ต่อกระทรวงการคลัง พร้อมทั้งแจ้งว่ากรมธนารักษ์ไม่สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ เนื่องจากบุคคลทั้งสามมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่นและถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจึงควรรอฟังผลการพิจารณาในเรื่องนั้นก่อน ต่อมา กระทรวงการคลังได้แจ้งผลการพิจารณาวินัยบุคคลทั้งสามในเรื่องอื่นว่า อ.ก.พ.กระทรวงการคลังมีมติให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน อธิบดีกรมธนารักษ์จึงสั่งให้บุคคลทั้งสามกลับเข้ารับราชการ และได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงและหาผู้รับผิดชอบทางแพ่งมาพิจารณาโทษทางวินัยโดยมิได้ดำเนินการสอบสวนใหม่ และได้สั่งลงโทษตัดเงินเดือนนาย ก. และนาย ค. คนละ ๑๐% เป็นเวลา ๒ เดือน พร้อมกับสั่งยุติเรื่องนาย ข. เนื่องจากผู้นี้ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการแล้ว กระทรวงการคลังจึงหารือว่าการดำเนินการทางวินัยของกรมธนารักษ์ดังกล่าวเป็นการคลาดเคลื่อนจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ อย่างไร และกระทรวงการคลังโดย อ.ก.พ.กระทรวงการคลัง จะสามารถสั่งการให้กรมธนารักษ์ดำเนินการให้เป็นไปตามนัยมาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๖ ประกอบกับมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนาย ก. และนาย ค. นั้น โดยที่ปรากฏว่าในวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๓๓ ซึ่งเป็นวันที่มีการกล่าวหาว่าบุคคลทั้งสองกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องนำเหรียญกระษาปณ์หมุนเวียน ปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ออกจำหน่ายเป็นรายได้ของสโมสรรักษาปณ์ บุคคลทั้งสองได้ออกจากราชการ

ไปแล้วตามนัยมาตรา ๕๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ การกล่าวหา ดังกล่าวจึงไม่มีผลทางกฎหมาย ครั้นเมื่อบุคคลทั้งสองกลับเข้ารับราชการ อธิบดีกรมธนารักษ์ย่อมมี อำนาจที่จะดำเนินการทางวินัยแก่บุคคลทั้งสองในเรื่องข้างต้นได้ ซึ่งอธิบดีกรมธนารักษ์ได้พิจารณา เห็นว่ากรณีของบุคคลทั้งสองมีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และได้นำสำนวนการสอบสวน ข้อเท็จจริงและหาผู้รับผิดทางแพ่งที่ได้มีการสอบสวนบุคคลทั้งสองในเรื่องนี้ไว้แล้วมาพิจารณา โดยเห็นว่า พฤติการณ์ของบุคคลทั้งสองเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จึงสั่งลงโทษตัดเงินเดือนบุคคลทั้งสอง คนละ ๑๐% เป็นเวลา ๒ เดือน การดำเนินการของอธิบดีกรมธนารักษ์ดังกล่าวจึงถือเป็นการดำเนินการ ตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และชอบด้วยกฎหมายแล้ว

สำหรับกรณี นาย ข. ซึ่งได้กระทำผิดวินัยร่วมกับนาย ก. และนาย ค. ในเรื่องนำเหรียญราชการกล้า ๒ เหรียญ เวียน ปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ออกจำหน่ายเป็นรายได้ของสโมสรกีฬาพลด้วย โดยมีพฤติการณ์แห่งการ กระทำอย่างเดียวกัน อันถือได้ว่าเป็นเหตุในลักษณะคดีเดียวกัน เมื่อนาย ก. และนาย ค. ถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงในเรื่องดังกล่าว กรณีย่อมต้องถือว่านาย ข. ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรงด้วย แต่เนื่องจากนาย ข. ได้ออกจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจดำเนินการ ทางวินัยแก่ผู้นี้ได้อีก การที่อธิบดีกรมธนารักษ์สั่งยุติเรื่อง จึงเป็นการถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

หมายเหตุ กรณีนี้เป็นการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่ในปัจจุบันมีมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติไว้ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอยู่ในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนก็ตาม

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๓๘

เรื่อง ทหารี่แนวทางการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงพาณิชย์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงพาณิชย์ ด่วนมาก ที่ พณ ๐๒๐๑/๗๗๔ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗
ที่ พณ ๐๒๐๑/๑๑๒๕ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ ถัด ที่ พณ ๐๒๐๑/๑๕๒
ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๗ และ ถัด ที่ พณ ๐๒๐๑/๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘

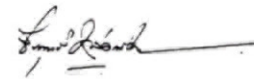
ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงพาณิชย์หรือปัญหาเกี่ยวกับแนวทางดำเนินการทางวินัย กรณี นาย ก. นักวิชาการพาณิชย์ ๖ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายอุทัย พิมพ์ใจชน) ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนสองคำสั่ง ผลการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นว่านาย ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหนึ่งเรื่อง และกระทำผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรงหนึ่งเรื่อง กระทรวงพาณิชย์จึงได้ส่งสำนวนการสอบสวนไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดเพชรบูรณ์พิจารณา ต่อมา จังหวัดเพชรบูรณ์ได้ส่งสำนวนการสอบสวน กลับคืนกระทรวงพาณิชย์ เนื่องจาก อ.ก.พ.จังหวัดเพชรบูรณ์เกรงว่าจะให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา ได้ไม่เพียงพอและถูกต้องตามข้อเท็จจริงและหรือข้อกฎหมาย กระทรวงพาณิชย์จึงหารือว่า กรณีกระทำ ผิดวินัยอย่างร้ายแรง อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์หรือ อ.ก.พ.จังหวัดเพชรบูรณ์ ควรจะเป็น ผู้พิจารณาและกรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจออกคำสั่งลงโทษ ความ ละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วมีความเห็นว่า กรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่านาย ก. กระทำ ผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น แม้นาย ก. จะถูกย้ายไปดำรงตำแหน่งนักวิชาการพาณิชย์ ๖ สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดเพชรบูรณ์แล้วก็ตาม แต่ผู้นี้ก็ยังคงอยู่ในบังคับบัญชาของสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ กรณี จึงมิได้เป็นการย้ายออกไปอยู่นอกบังคับบัญชาของผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๒ ของ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) แต่อย่างใด ดังนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในฐานะผู้ตั้ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจึงต้องเป็นผู้พิจารณาสำนวนการสอบสวนและนำเสนอ อ.ก.พ.สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์พิจารณา

สำหรับกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า นาย ก. กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงนั้น โดยที่
ข้อ ๓๕ (๑) ของกฎ ก.พ. ฉบับที่อ้างถึงข้างต้นได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ว่า ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร ดังนั้น กรณีนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ซึ่งเป็นผู้สั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจึงต้องพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๘

เรื่อง หารือทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ค่วน ที่ มท ๐๒๐๓.๓/๑๘๑๕๒ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๕
ที่ มท ๐๒๐๓.๓/๑๕๖๒๓ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๕ และ ปกปิด ค่วน ที่ มท ๐๒๐๓.๓/๖๔๑
ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๓๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำนวนการสอบสวน จำนวน ๓๕๔ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงมหาดไทยหรือปัญหาทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่า ในกรณีที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๒
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนาย ก.
ช่างรังวัด ๓ สำนักงานที่ดินอำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ และนาย ข. ช่างรังวัด ๓ สำนักงาน
ที่ดินอำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ คณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนเสร็จและเสนอรายงานผลการ
สอบสวนต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย โดยผ่านผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ กรมที่ดิน ตามบันทึกลงวันที่
๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ต่อมา อธิบดีกรมที่ดินได้มีบันทึกลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๓๕ รายงานผลการ
สอบสวนดังกล่าวพร้อมทั้งเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย อันเป็นเวลา
ที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับแล้ว กรณีเช่นนี้ ปลัดกระทรวง
มหาดไทยจะมีอำนาจสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ ยกโทษ หรือส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาได้หรือไม่
เพียงใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่สมควร
ให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจ

สั่งลงโทษผู้นั้น หรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

๑๑๑

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณา แล้วแต่กรณี นั้นเป็นอันใช้ได้

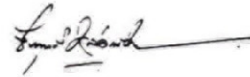
๑๑๑

สำหรับเรื่องนี้ปรากฏว่า คณะกรรมการสอบสวนความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งตามมาตรา ๕๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้เสนอรายงานการสอบสวนต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย ผ่านผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ กรมที่ดิน ตามบันทึกลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ จึงถือได้ว่าการสอบสวนดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จไปแล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ และเป็น การสอบสวนที่ใช้ได้ ตามมาตรา ๑๓๘ (๒) ข้างต้น ส่วนการพิจารณารายงานการสอบสวนนั้นต้องถือว่าปลัดกระทรวงมหาดไทย ยังดำเนินการไม่เสร็จในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เนื่องจากอธิบดีกรมที่ดินเพิ่งจะเสนอความเห็นต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยว่าเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ตามบันทึกลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว และกรณีไม่เข้า ข้อยกเว้นของมาตรา ๑๓๘ การพิจารณารายงานการสอบสวนดังกล่าว และการดำเนินการเพื่อลงโทษต่อไป รวมทั้งการสั่งลงโทษสำหรับเรื่องนี้จึงต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๘ ที่กำหนดให้การพิจารณาและการดำเนินการเพื่อลงโทษให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ แต่โดยที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ปลัดกระทรวงไม่ใช่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยที่ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้ถูกดำเนินการทางวินัยรายงานขึ้นมาตามลำดับ ตามมาตรา ๑๐๕ ดังนั้น ปลัดกระทรวงมหาดไทยจึงไม่มีอำนาจพิจารณารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนที่ ปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้ง ตามมาตรา ๕๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๕๑๘ และจะต้องส่งรายงานการสอบสวนดังกล่าวไปให้อธิบดีกรมที่ดินพิจารณาดำเนินการต่อไป ซึ่งหากอธิบดีกรมที่ดินพิจารณาแล้วเห็นว่านาย ก. และนาย ข. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็จะต้องส่งเรื่องให้อ.ก.พ.กรมที่ดินพิจารณาตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เป็นการถูกต้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำนวนการสอบสวนนาย ก. และนาย ข. จำนวน ๓๕๔ แผ่น คืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๖ สิงหาคม ๒๕๓๘

เรื่อง ทหารือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ปกปิด ที่ สธ ๐๒๐๓/๗๒/๑๔๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย จำนวนการสอบสวน จำนวน ๑๓๘ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงสาธารณสุขหรือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย กรณีจังหวัดมหาสารคามได้รายงานผลการลงโทษภาคทัณฑ์ และว่ากล่าวตักเตือนนาง ก. กับพวกรวม ๕ ราย ต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคคลดังกล่าวกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน ผลการสอบสวนพิจารณา ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเห็นชอบด้วยความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนที่เห็นควรลงโทษตัดเงินเดือนนาง ก. กับพวก ๑๐% เป็นเวลา ๒ เดือน กระทรวงสาธารณสุขจึงหรือว่ากรณีดังกล่าว กระทรวงสาธารณสุขจะสั่งเพิ่มโทษข้าราชการทั้ง ๕ ราย ตามนัยมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้เลยหรือไม่ ประการใด หรือจะต้องนำเรื่องเสนอต่อ อ.ก.พ.กระทรวง ตามนัยมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

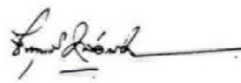
สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า โดยที่ ก.พ. ได้เคยพิจารณามิมีมติเกี่ยวกับอำนาจของปลัดกระทรวงในการพิจารณารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนที่ปลัดกระทรวงแต่งตั้ง ตามมาตรา ๕๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ว่า เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับ การพิจารณารายงานการสอบสวนที่ยังดำเนินการไม่เสร็จและการดำเนินการเพื่อลงโทษต่อไป รวมทั้งการสั่งลงโทษ จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้การพิจารณาและการดำเนินการเพื่อลงโทษต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ ซึ่งปลัดกระทรวงมิใช่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจ

พิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยที่ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้ถูกดำเนินการทางวินัยรายงาน
ขึ้นมาตามลำดับ ตามมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่อ้างถึงข้างต้น ปลัดกระทรวงจึงไม่มีอำนาจ
พิจารณารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนที่ปลัดกระทรวงแต่งตั้ง ตามมาตรา ๕๒ วรรคสาม
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และจะต้องส่งรายงานการสอบสวนดังกล่าว
ไปให้อธิบดีพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

สำหรับกรณีตามข้อหาหรือของกระทรวงสาธารณสุขข้างต้น เมื่อปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวน
ได้เสนอรายงานการสอบสวนต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๕ ซึ่งพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับแล้ว ปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงไม่มี
อำนาจพิจารณารายงานการสอบสวนและสั่งการในฐานะปลัดกระทรวง ตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่มีอำนาจพิจารณารายงานการสอบสวนและ
ดำเนินการเพื่อลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ในฐานะอธิบดี
โดยหากปลัดกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่าพฤติการณ์ของนาง ก. กับพวกเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่
ร้ายแรง ก็มีอำนาจสั่งลงโทษตามควรแก่กรณี ตามมาตรา ๑๐๓ ซึ่งการสั่งลงโทษดังกล่าวไม่ถือเป็น
การสั่งเพิ่มโทษตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสอง และไม่ถือเป็นกรณีที่อธิบดีมีความเห็นขัดแย้งกับความเห็น
ของผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งจะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณา ตามนัยมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่
แต่หากเห็นว่าพฤติการณ์ของบุคคลดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็จะต้องดำเนินการ
ตามกระบวนการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๔ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และได้ส่งสำนวนการสอบสวน จำนวน ๑๓๘ แผ่น คืนมาพร้อมนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

สืบสวนและไม่ดำเนินการทางวินัย หรือดำเนินการดังกล่าวโดยไม่สุจริต กฎหมายได้บัญญัติให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำผิดวินัยด้วย ซึ่งในส่วนของข้าราชการตำรวจก็ได้ถือปฏิบัติตามบทบัญญัติข้างต้นเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ตามนัยมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔

จากบทบัญญัติข้างต้น เมื่อพิจารณากรณีที่หารือนี้ สำนักงาน ก.พ. จึงมีความเห็นว่า การที่อธิบดีกรมตำรวจได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและต่อมาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและพนักงานสอบสวนทางอาญานั้น เป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือแจ้งให้ชะลอการสืบสวนข้อเท็จจริงไว้ก่อนจึงเป็นการสั่งการที่ไม่สอดคล้องกับหลักการของกฎหมายดังกล่าวข้างต้นที่บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาที่ดำเนินการสืบสวนพิจารณาและดำเนินการทางวินัยทันที ซึ่งหากอธิบดีกรมตำรวจและประธานคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงปฏิบัติตามหนังสือสั่งการดังกล่าว ก็จะเป็นเหตุให้กระบวนการสืบสวนหาความจริงและกระบวนการดำเนินการทางวินัยล่าช้าออกไป ส่วนจะเป็นความผิดวินัยหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาว่าอธิบดีกรมตำรวจและประธานคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการไปโดยสุจริตหรือไม่ เพียงใด ซึ่งจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงแต่ละกรณีไป สำหรับกรณีที่อธิบดีกรมตำรวจและประธานคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่ปฏิบัติตามหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยข้างต้นนั้น หากข้อเท็จจริงมีเพียงเท่าที่ปรากฏในหนังสือหารือ สำนักงาน ก.พ. ก็เห็นว่ายังไม่มีความผิดที่จะถือเป็นความผิดทางวินัยแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอดุล จันทศักดิ์)

ผู้อำนวยการส่วนรักษามาตรฐานวินัย

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๘

เรื่อง ทารือปัญหาการพิจารณาโทษข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมราชทัณฑ์ ปกปิด ที่ มท ๐๕๐๒/๕๒๒๖ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๗
๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ปกปิด ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ป ๓๗๐ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๓๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ กรมราชทัณฑ์ทารือปัญหาการพิจารณาโทษข้าราชการ รวม ๓ ข้อ และสำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือตามที่อ้างถึง ๒ ตอบข้อหารือของกรมราชทัณฑ์บางส่วน คงเหลือแต่ข้อหารือในส่วนที่เกี่ยวกับการขาดราชการและการเลื่อนขั้นเงินเดือน ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

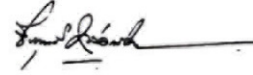
ก.พ. ได้พิจารณาปัญหาในส่วนที่ยังค้างอยู่ที่ว่า ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่คำสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญมาอยู่เวรรักษาการณ์ในวันหยุดราชการโดยมีสิทธิได้รับเงินค่าอาหารทำการล่วงเวลา แต่ข้าราชการผู้นั้นไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จะถือว่าข้าราชการดังกล่าวขาดราชการอันมีผลให้ไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือไม่แล้วเห็นว่าโดยที่มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการพลเรือนให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ดังนั้น การที่จะถือว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดขาดราชการ จึงต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นไม่มาทำงานในวันทำการตามปกติตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด สำหรับเรื่องที่กรมราชทัณฑ์ทารือนี้ เป็นกรณีที่ข้าราชการไม่มาอยู่เวรรักษาการณ์ในวันหยุดราชการตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา มิใช่กรณีไม่มาทำงานในวันทำการตามปกติที่คณะรัฐมนตรีกำหนด จึงไม่ถือว่าข้าราชการดังกล่าวขาดราชการ ส่วนเรื่องการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีซึ่งผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาสั่งเลื่อนให้ได้ หรือไม่ ก็ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน

สำหรับปัญหาที่ว่า ในกรณีที่ในวันทำการตามปกติ ข้าราชการจะต้องละทิ้งหน้าที่ราชการไปอย่างน้อยเป็นเวลาเท่าใดจึงจะถือว่าเป็นการขาดราชการ นั้น ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ข้อ ๑๐ ของระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ข้าราชการลาหยุดราชการครึ่งวันได้ โดยการ

ลาครึ่งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่ายให้นับเป็นการลาครึ่งวันตามประเภทของการลานั้น ๆ ดังนั้นข้าราชการจะต้องไม่มาทำงานในวันทำการตามปกติตั้งแต่ครึ่งวันขึ้นไปโดยไม่ขึ้นใบลา หรือขึ้นใบลาแล้วแต่ผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตให้ลา จึงจะถือว่าข้าราชการผู้นั้นขาดราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๘

เรื่อง ทาหรือการดำเนินการทางวินัย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปกปิด ที่ ศธ ๑๔๘๒/๒๔๔๐๒
ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๓๘

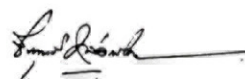
ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติหรือปัญหาเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาด้วยว่า สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการศึกษาสอบนาย ก. ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนประชาธิปไตยวิทยาการ และนาง ข. อาจารย์ ๒ โรงเรียนชุมชนประชาธิปไตยวิทยาการ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอธัญบุรี สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนอีกสองครั้ง เนื่องจากนาย ก. ได้คัดค้านกรรมการสอบสวน และคณะครูโรงเรียนชุมชนประชาธิปไตยวิทยาการ ได้ทำหนังสือร้องขอให้มีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวน จากกรณีดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงหรือว่า คณะกรรมการสอบสวนชุดปัจจุบันจะเริ่มนับเวลาการสอบสวนอย่างไร และจะนำผลการดำเนินการสอบสวนรวมทั้งสำนวนการสอบสวนที่คณะกรรมการสอบสวนชุดแรกได้ดำเนินการไปแล้วทั้งหมดมาใช้ และดำเนินการต่อไปโดยหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม จะได้หรือไม่ เพราะเหตุใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่ากฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาข้อ ๕ วรรคห้า ได้กำหนดว่า “การที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้ผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการ หรือผู้ช่วยเลขานุการ ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ผู้นั้นได้ร่วมดำเนินการไปแล้ว” และข้อ ๑๑ วรรคสอง ได้กำหนดว่า “การเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว” จากข้อกำหนดดังกล่าว เห็นได้ว่าทางราชการมุ่งประสงค์ให้กระบวนการสอบสวนดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง และไม่มีข้อกำหนดใดที่กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่จะต้องดำเนินการสอบสวนใหม่หรือนับเวลาการสอบสวนใหม่แต่อย่างใด ดังนั้น กรณีที่หารือนี้ เมื่อปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนชุดที่หนึ่งได้ดำเนินการสอบสวนจนถึงขั้นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๘

แล้ว คณะกรรมการสอบสวนชุดปัจจุบันจึงต้องนับเวลาการสอบสวนต่อจากที่คณะกรรมการชุดที่หนึ่งและชุดที่สองได้ดำเนินการไปแล้ว ซึ่งหากมีเหตุจำเป็นที่ทำให้ดำเนินการสอบสวนไม่แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดคณะกรรมการสอบสวนชุดปัจจุบันก็อาจขอขยายเวลาการสอบสวนได้ตามข้อ ๑๓ (๒) ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว ในการนี้ คณะกรรมการสอบสวนชุดปัจจุบันสามารถนำผลการสอบสวน และสำนวนการสอบสวนที่คณะกรรมการสอบสวนทั้งชุดที่หนึ่งและชุดที่สองได้ดำเนินการไปแล้วทั้งหมดมาใช้และดำเนินการต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๓

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๘

เรื่อง ทหารี่แนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ปกปิด ค่วนมาก ที่ มท ๐๓๐๓/๒๒๐๐

ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๓๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการปกครองหรือปัญหาแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีนาย ก. ครึ่งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง ๓ อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ได้ถูกนายอำเภอโป่งน้ำร้อนสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๑๐% เป็นเวลา ๑ เดือน และผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรีพิจารณาเห็นชอบด้วยแล้ว แต่อธิบดีกรมการปกครองซึ่งได้พิจารณารายงานการลงโทษดังกล่าวเห็นว่าพฤติการณ์ของนาย ก. เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยพิจารณาตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามมติ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทย ผลการสอบสวนพิจารณา อธิบดีกรมการปกครองเห็นควรเพิ่มโทษเป็นปลดนาย ก. ออกจากราชการ กรมการปกครองจึงหารือว่าจะควรดำเนินการเรื่องนี้ต่อไปอย่างไร ระหว่างการส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กรมการปกครองพิจารณาตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง (๒) กับการส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยพิจารณาตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วมีความเห็นว่า กรณีที่อธิบดีมีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด และส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยพิจารณาตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว เมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว กระบวนการดำเนินการทางวินัยย่อมถือเป็นการเริ่มต้นใหม่ อธิบดีในฐานะผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจึงเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสำนวนการสอบสวนและดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่อ้างถึงข้างต้นแล้วแต่กรณี ซึ่งหากอธิบดีมีความเห็นแตกต่างไปจากโทษเดิม ก็จะไม่ถือเป็นการดำเนินการทางวินัยได้ผ่านขั้นตอนของ

การมีความเห็นขัดแย้งไปแล้ว ดังนั้น ปัญหาที่หารือนี้ ก.พ. จึงมีมติว่า หากอธิบดีกรมการปกครองในฐานะผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่านาย ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็จะต้องส่งเรื่องให้อ.ก.พ.กรมการปกครองพิจารณาตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๘

เรื่อง หารือปัญหาการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ปกปิด ที่ มท ๐๓๐๓/๑๓๕๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ส่วนวนการสอบสวนและเอกสารการพิจารณาโทษจำนวน ๑๕๑ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการปกครองหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง ๖) อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งถูกผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ แต่อธิบดีกรมการปกครองพิจารณาเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ว่าราชการผู้นี้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง จึงได้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยพิจารณาตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามมติ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทย ผลการสอบสวนพิจารณา อธิบดีกรมการปกครองเห็นควรเพิ่มโทษนาย ก. จากภาคทัณฑ์เป็นลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น แต่โดยที่เรื่องนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์นาย ก. แล้ว อธิบดีกรมการปกครองจึงไม่มีอำนาจสั่งเพิ่มโทษข้าราชการผู้นี้ได้อีก กรมการปกครองจึงได้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยพิจารณาตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว แต่ได้รับแจ้งจากกระทรวงมหาดไทยว่ากรณีนี้เป็นกรณีที่จะต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยต่อ ก.พ. เพื่อพิจารณาตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของผู้ว่าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๕ (๒) ง. กรมการปกครองจึงหารือว่า กรณีดังกล่าวจะถือว่าเป็นกรณีที่อธิบดีมีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดในเรื่องโทษ ตามนัยมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ การที่จะสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนข้าราชการผู้นี้ กรมการปกครองจะต้องดำเนินการอย่างไร และจะต้องรายงานผลการดำเนินการทางวินัยให้ ก.พ. พิจารณาตามระเบียบ ก.พ. ข้างต้น ข้อใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาทำนองเดียวกันนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณามีมติไว้ว่า กรณีที่ อธิบดีมีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด และได้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณา ตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว เมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว กระบวนการดำเนินการทางวินัยย่อมถือเป็นการเริ่มต้นใหม่ อธิบดีในฐานะผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจึงเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการสอบสวนและดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่อ้างถึงข้างต้น แล้วแต่กรณี ซึ่งหากอธิบดีมีความเห็นแตกต่างไปจากโทษเดิมก็ จะไม่ถือเป็นกรณีที่อธิบดีมีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดอีกแต่อย่างใด เนื่องจาก กระบวนการดำเนินการทางวินัยได้ผ่านขั้นตอนของการมีความเห็นขัดแย้งไปแล้ว ดังนั้น กรณีที่หาหรือนี้ หากอธิบดีกรมการปกครองเห็นควรเพิ่มโทษเป็นลดขั้นเงินเดือนนาย ก. ๑ ขั้น ก็ย่อมอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ข้าราชการผู้นี้ได้ โดยถือเป็นการเปลี่ยนแปลงโทษเดิมและการรายงานการดำเนินการทางวินัยต่อไปนั้น เป็นกรณีที่จะต้องรายงานต่อ ก.พ. เพื่อพิจารณาตามข้อ ๕ (๒) ง. ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงาน เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ว ๒๕ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑ ธันวาคม ๒๕๓๘

เรื่อง ร้องเรียนการใช้จ่ายเงินของสุขาภิบาลบางจักษ์ อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอ่างทอง ลับ ที่ อท ๐๐๑๖/๑๑๘ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๗
ลับ ที่ อท ๐๐๑๖/๑๖๘ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๗ และ ที่ อท ๐๐๑๖/๘๕๒๑
ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓๖ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดอ่างทองหรือปัญหาการดำเนินการทางวินัยโดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาด้วยว่า สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑ ได้แจ้งให้จังหวัดอ่างทองพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่คณะกรรมการควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้าง กรณีมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้สุขาภิบาลบางจักษ์ อำเภอวิเศษชัยชาญ ได้รับความเสียหายและเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ให้แก่ผู้รับจ้าง ซึ่งจังหวัดอ่างทองได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว และรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑ ทราบ แต่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑ ได้แจ้งว่า การสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑ จึงไม่อาจที่จะนำผลการสอบสวนข้อเท็จจริงมาเป็นข้อยุติในเรื่องดังกล่าวได้ จังหวัดอ่างทองจึงหารือว่า การที่จังหวัดได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงนั้น ผลการสอบสวนของคณะกรรมการดังกล่าวจะสามารถเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาซึ่งมูลความผิดของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑ ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕๕ ได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย โดยมาตรา ๑๐๒ ได้กำหนดวิธีดำเนินการทางวินัยแก่

ข้าราชการพลเรือนสามัญว่าให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม ซึ่งการสอบสวนกรณีที่มีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงนั้น ผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการตามวิธีการที่เห็นสมควร ดังนั้นการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑ ได้ชี้มูลนั้น จึงเป็นการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑ สามารถนำผลการสอบสวนข้อเท็จจริงมาเป็นข้อยุติในเรื่องนี้ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำนวนการสอบสวนจำนวน ๓๖ แผ่นคืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๘

เรื่อง ทหารเรือปัญหาข้าราชการขอลาออกจากราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดตราด

อ้างถึง หนังสือจังหวัดตราด ปกปิด ค่วนที่สุด ที่ ตร ๐๐๑๕.๑/๑๓๘ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๓๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒๓ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดตราดทหารเรือปัญหาการขอลาออกจากราชการ โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาด้วยว่านางสาว ก. พยาบาลวิชาชีพ ๔ โรงพยาบาลตราด ได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๓๗ โดยขอลาออกตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๓๘ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลตราดได้ส่งหนังสือขอลาออกจากราชการดังกล่าว พร้อมทั้งเสนอความเห็นว่าการขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัดตราดเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๗ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดตราดได้สั่งการให้ขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๗ และให้แจ้งให้นางสาว ก. ทราบก่อนวันขอลาออกด้วย แต่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลตราดได้แจ้งคำสั่งขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกให้ผู้อำนวยการทราบเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๓๘ ระหว่างนั้นปรากฏว่านางสาว ก. ได้ขอลากิจและไม่มาปฏิบัติราชการระหว่างวันที่ ๒๖ - ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๗ และวันที่ ๓ - ๖ มกราคม ๒๕๓๘ จังหวัดตราดจึงหารือว่า กรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกจากราชการได้ขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกก่อนวันที่ขอลาออกมีผล แต่ไม่สามารถแจ้งการขยับยั้งดังกล่าวได้ทันก่อนวันที่ขอลาออกมีผล เพราะเจ้าตัวไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่นั้น จะถือว่าการลาออกจากราชการของนางสาว ก. มีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออกแล้วหรือไม่ หากการขอลาออกยังไม่มีผล การกระทำของผู้นี้จะเป็นความผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการคิดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือไม่ หากมีเหตุผลอันสมควร จังหวัดตราดจะออกคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการตั้งแต่เมื่อใด และจะต้องจ่ายเงินเดือนให้กับผู้นั้นจนถึงเมื่อใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วมีความเห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันขอลาออก แต่จะต้องแจ้งการขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบ ซึ่งระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการ

พลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้อ ๕ (๒) ได้กำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ว่า ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีคำสั่งขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออก

สำหรับกรณีนี้ ทหารเรือ ผู้ว่าราชการจังหวัดตราดได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๗ ขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรและให้นางสาว ก. ทราบก่อนวันขอลาออก แต่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลตราดเพิ่งจะมีหนังสือแจ้งการขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกให้ผู้นี้ทราบเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นเวลาหลังจากวันขอลาออก อันเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบข้างต้น แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่านางสาว ก. ไม่มาปฏิบัติราชการในช่วงเวลาก่อนวันขอลาออกมีผลก็ตาม แต่หน้าที่ในการแจ้งการขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกนี้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา ซึ่งผู้บังคับบัญชาไม่อาจอ้างการไม่มาปฏิบัติราชการของผู้ขอลาออกขึ้นเป็นสาเหตุของการไม่สามารถแจ้งการขยับยั้งการอนุญาตการลาออกให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกได้ และการแจ้งการขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกให้นางสาว ก. ทราบ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๓๘ นี้ บุคคลดังกล่าวก็มิได้มาปฏิบัติราชการเช่นกัน กรณีนี้จึงถือว่านางสาว ก. ได้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นวันที่ขอลาออก ทั้งนี้เป็นไปตามนัยมาตรา ๑๑๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่อ้างถึงข้างต้นที่บัญญัติว่า ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ไม่ได้อนุญาตให้ลาออก และไม่ได้ขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออก และเมื่อถือว่านางสาว ก. ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๓๘ แล้วจึงไม่มีกรณีที่จะต้องพิจารณาข้อหาหรืออื่นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒๓ ฉบับ คืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๕ มกราคม ๒๕๓๕

เรื่อง ขอรื้อการใช้หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน

เรียน อธิบดีกรมโยธาธิการ

อ้างถึง หนังสือกรมโยธาธิการ ค่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๓/๑๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๓๔
และ ที่ มท ๐๘๐๓/๒๒๒๒๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๔

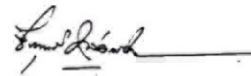
ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมโยธาธิการแจ้งว่าข้าราชการในสังกัดมีพฤติการณ์อยู่ในข่ายที่จะต้อง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ซึ่งจะต้องดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด แต่เนื่องจากขณะนี้ยัง
มิได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนพิจารณาดังกล่าว กรมโยธาธิการจึงหารือว่าจะนำหลักเกณฑ์
และวิธีการสอบสวนพิจารณาที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) มาใช้โดยอนุโลมได้หรือไม่
เพียงใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติว่า “ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกา หรือออกกฎ ก.พ. ขอบังคับ หรือ
ระเบียบ หรือจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หรือกำหนดกรณีใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
นำพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. ขอบังคับ ระเบียบ มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หรือกรณีที่กำหนดไว้แล้ว
ซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับโดยอนุโลม” ดังนั้น การสอบสวนพิจารณาตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ยังมิได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบ
สวนพิจารณาไว้ จึงต้องถือปฏิบัติตามวิธีการที่เคยปฏิบัติมาแต่เดิม ซึ่ง ก.พ. ได้เคยพิจารณามีมติเกี่ยวกับการ
การสอบสวนพิจารณากรณีนี้ไว้ว่า การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพราะหย่อนความ
สามารถในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่อง
ในหน้าที่นี้ มิใช่เป็นการสั่งให้ออกเพราะกระทำผิดวินัย การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๕๗
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์
ที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ซึ่งเป็นกฎ ก.พ. ที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยว
กับการสอบสวนพิจารณาที่ออกตามความในมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

จากมติ ก.พ. ชำรงต้น จึงเห็นได้ว่าการสอบสวนพิจารณาตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ พ.ศ. ๒๕๒๘ ส่วนจะนำมาอนุโลมใช้เพียงใดนั้น สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนสามารถนำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และการให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาอนุโลมใช้กับการสอบสวนตามมาตรา ๑๑๕ ดังกล่าวได้ โดยการสอบสวนนี้จะต้องอยู่บนพื้นฐานของการแสวงหาความจริงและการดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๖ มกราคม ๒๕๓๕

เรื่อง หารือการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ปกปิด ที่ มท ๐๕๐๒/๓๗๓๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๔

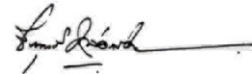
ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมราชทัณฑ์หารือปัญหาการดำเนินการทางวินัย โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาด้วยว่า นาย ก. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ เรือนจำกลางเชียงราย ปฏิบัติหน้าที่ราชการที่เรือนจำชั่วคราวดอยราง ได้ถูกผู้บัญชาการเรือนจำกลางเชียงรายสั่งลงทัณฑ์เพิ่มเวรยามมีกำหนด ๗ วัน กรณีปล่อยตัวผู้ต้องขังในเวลากลางคืนเพื่อไปซื้อสุราที่ร้านค้าภายนอก โดยใช้รถจักรยานยนต์ของเจ้าหน้าที่เป็นพาหนะ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ซึ่งได้รับรายงานการลงทัณฑ์ดังกล่าวเห็นว่าพฤติการณ์ของนาย ก. มีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรมราชทัณฑ์พิจารณา อ.ก.พ.กรมราชทัณฑ์พิจารณาแล้วเห็นว่าตามพฤติการณ์ของนาย ก. ควรได้รับโทษสถานเบา ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีมติให้กรมราชทัณฑ์หารือ ก.พ. ว่า อ.ก.พ.กรมราชทัณฑ์จะมีมติลงโทษนาย ก. สถานเบาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ มาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติว่า “การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการที่มีกฎหมายว่าด้วยวินัย โดยเฉพาะ จะลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ หรือลงทัณฑ์หรือลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยวินัยนั้นอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามควรแก่กรณีและพฤติการณ์ก็ได้ แต่ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้” และมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับดังกล่าว ก็ได้บัญญัติหลักการเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับรายงานการดำเนินการทางวินัยไว้ว่า ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษและมีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยไม่อาจพิจารณาเปลี่ยนแปลงการลงโทษหรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใดโดยเฉพาะได้

สำหรับกรณีนี้ ปรากฏว่า นาย ก. ได้รับทัณฑ์เพิ่มเวรยามตามพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๘๒ ไปแล้ว ซึ่งหาก อ.ก.พ.กรมราชทัณฑ์จะมีมติลงโทษสถานเบาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ อีก กรณีนี้ก็จะเป็นการดำเนินการที่ขัดกับบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวข้างต้นและเป็นการลงโทษสองครั้งสำหรับการกระทำความผิดเพียงครั้งเดียว ทั้งนี้ เนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่ไม่สามารถเทียบเคียงความหนักเบาของระดับโทษเพื่อที่จะพิจารณาเพิ่มโทษ ลดโทษ จดโทษ หรือยกโทษได้ เพราะเป็นการใช้บังคับกฎหมายคนละฉบับ ดังนั้น อ.ก.พ.กรมราชทัณฑ์จึงไม่อาจมีมติลงโทษสถานเบาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แก่ นาย ก. ซึ่งได้รับทัณฑ์เพิ่มเวรยามไปแล้วได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๖ มกราคม ๒๕๓๕

เรื่อง ทหารือปัญหาการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ปกปิด ที่ ศธ ๐๒๐๔/๓๐๗๑๑ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๗
และ ปกปิด ที่ ศธ ๐๒๐๔/๓๒๓๓๕ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๓๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓๕ แผ่น

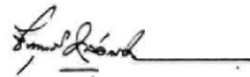
ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงศึกษาธิการทหารือปัญหาเกี่ยวกับการรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.พ. โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาด้วยว่า นาย ก. เจ้าหน้าที่ห้องสมุด ๔ ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ได้มีกรณีทะเลาะวิวาทกับนาย ข. ลูกจ้างประจำตำแหน่งนักการภารโรง สังกัดเดียวกัน จังหวัดปราจีนบุรีจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ข. ๑ ขั้น ส่วนนาย ก. นั้น ผู้บังคับบัญชาได้กล่าวตักเตือนและกรรมการศึกษานอกโรงเรียนได้รายงานการว่ากล่าวตักเตือนนาย ก. ต่อ อ.ก.พ.กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการจึงทหารือว่า การดำเนินการว่ากล่าวตักเตือนดังกล่าวเป็นการดำเนินการทางวินัยแล้วหรือไม่ และผู้บังคับบัญชาจะต้องรายงานไปยัง อ.ก.พ.กระทรวงตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงไว้ว่า ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่เห็นสมควรเท่านั้น ซึ่งเมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ส่งไปประกอบการพิจารณาแล้ว จะเห็นได้ว่า เรื่องนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนและได้มีการสอบสวนนาย ก. ในกรณีที่มีการทะเลาะวิวาทกับนาย ข. และเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากรายงานการสอบสวนแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของนาย ก. เป็นความผิดวินัยฐานไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงสั่งให้ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปราจีนบุรีว่ากล่าวตักเตือน ซึ่งผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปราจีนบุรีก็ได้มีบันทึกว่ากล่าวตักเตือนนาย ก. ในกรณีทะเลาะวิวาทกับนาย ข. ก.พ. จึงเห็นว่าการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นเป็นการดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. แล้ว และเป็นกรณีที่จะต้องรายงานไปยัง อ.ก.พ.กระทรวงศึกษาธิการ ตามมาตรา ๑๐๕ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับข้อ ๑๒ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่วนการดำเนินการดังกล่าวจะเป็นการถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ เพียงใด ข้อมเป็นไปตามข้อเท็จจริงของเรื่องที่ อ.ก.พ.กระทรวงศึกษาธิการจะพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๗ มกราคม ๒๕๓๕

เรื่อง ขอรื้อการปฏิบัติตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘)

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปกปิด ค่วนมาก ที่ ศร ๑๔๘๒/๔๗ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ หรือปัญหาเกี่ยวกับการสอบสวนว่า การที่คณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนตามข้อ ๓๔ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) แล้วเสร็จในวันที่ครบกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่ง แต่ประธานกรรมการได้ทำบันทึกเสนอสำนวนการสอบสวนเมื่อพ้นกำหนดเวลาหกสิบวันแล้วโดยมิได้ขอขยายเวลาการสอบสวนนั้น จะทำให้สำนวนการสอบสวนเสียไปหรือไม่ และการที่มิได้ขอขยายเวลาการสอบสวนดังกล่าว หากผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยเล็กน้อย จึงให้งดโทษโดยให้ว่ากล่าวตักเตือน กรณีเช่นนี้จะต้องรายงาน อ.ก.พ.กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ข้อ ๑๓ ได้กำหนดระยะเวลาการสอบสวนไว้สรุปได้ว่า การแจ้งข้อกล่าวหาการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาการประชุมพิจารณาว่าพยานหลักฐานมีน้ำหนักพอสนับสนุนข้อกล่าวหาหรือไม่ การสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และการทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๕ คณะกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้ทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ส่วนการรวบรวมพยานหลักฐานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา การประชุมพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อกล่าวหาหรือไม่ตามข้อ ๓๓ และการทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๔ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบ หรือถือว่าได้ทราบสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๗ จากข้อกำหนดดังกล่าวเห็นได้ว่า ระยะเวลาการสอบสวนตั้งแต่ต้นจนถึงการเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๓๔ คณะกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการขอขยายเวลาการสอบสวน

สำหรับกรณีที่หารือนี้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่าประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ จึงทำรายงานการสอบสวนตามข้อ ๓๔ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๓๗ และเสนอสำนวนการสอบสวนเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ รวมระยะเวลาดำเนินการทั้งสิ้นหกสิบสามวัน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่อยู่ภายในกำหนดของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ข้อ ๑๓ ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี หากปรากฏข้อเท็จจริงที่แตกต่างไปจากข้อหารือ กล่าวคือคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเกินระยะเวลาที่กำหนดโดยมิได้ขออนุญาตขยายเวลาการสอบสวน ซึ่งเป็นกรณีที่มีได้ดำเนินการตามข้อ ๑๓ การไม่ดำเนินการดังกล่าวก็ไม่ถือเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรมแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการขออนุญาตขยายเวลาให้เป็นการถูกต้องหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ข้อ ๔๐

ส่วนข้อหารือที่ว่า กรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมิได้ขออนุญาตขยายเวลาการสอบสวนและผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นควรงดโทษโดยให้ว่ากล่าวตักเตือน จะต้องรายงาน อ.ก.พ.กระทรวงศึกษาธิการหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีดังกล่าวเป็นการดำเนินการทางวินัยแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยต่อองค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินการทางวินัย ซึ่งได้แก่ อ.ก.พ.กระทรวงศึกษาธิการ หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๓ มกราคม ๒๕๓๕

เรื่อง หารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

- อ้างถึง ๑. หนังสือกรมราชทัณฑ์ ปกปิด ที่ มท ๐๕๐๒/๕๓๓๓ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๖
๒. หนังสือกรมราชทัณฑ์ ปกปิด ที่ มท ๐๕๐๒/๑๘๕๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๘
๓. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ปกปิด ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ป ๓๓๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๘

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ (กรณีการดำเนินการตามมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘)
๒. สำเนาบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ (กรณีการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ)

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมราชทัณฑ์ได้หารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๔ เรือนจำจังหวัดปัตตานี กับพวก รวม ๕ คน ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ป. แจ่มตติคณะกรรมการ ป.ป.ป. ที่ชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ก. กับพวก กรณีเมื่อครั้งบุคคลทั้งห้าปฏิบัติหน้าที่ราชการที่เรือนจำกลางสงขลา ได้กระทำการทุจริตในการจัดซื้อทรายของเรือนจำกลางสงขลา ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๗ - ๒๕๓๘ ไปยัง ก.พ. และได้ขอทราบผลการพิจารณาของ ก.พ. ในเรื่องดังกล่าว ซึ่งสำนักงาน ก.พ. ได้แจ้งว่า ก.พ. มีความเห็นว่าปัญหาที่กรมราชทัณฑ์หารือเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายสองฉบับ คือ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอีก กรณีนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยวินิจฉัยแล้วว่าผู้บังคับบัญชาไม่อาจดำเนินการทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ป. ต่อไปได้อีก ดังรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ซึ่งตรงกับกรณีของ นาย ก. นาย ข. และนาย ค. ตามที่กรมราชทัณฑ์ได้หารือไป ส่วนกรณีที่ผู้บังคับบัญชานำดำเนินการทางวินัย

อย่างไม่ร้ายแรงแก่ข้าราชการแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งตรงกับกรณีของนาย ง. และนาย จ. ตามที่กรมราชทัณฑ์ได้หารือไป นั้น กรณีนี้คณะกรรมการกฤษฎีกายังไม่เคยพิจารณาวินิจฉัยไว้ ก.พ. จึงมีมติให้หารือคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวต่อไป ซึ่งหากคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว สำนักงาน ก.พ. จะได้นำเรื่องเสนอ ก.พ. พิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาของ ก.พ. ให้กรมราชทัณฑ์ทราบต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวข้างต้นแล้ว เห็นว่า แม้เรื่องที่กรมราชทัณฑ์และคณะกรรมการ ป.ป.ป. สอบสวนจะเป็นเรื่องเดียวกัน แต่กรมราชทัณฑ์มิได้กล่าวหานาย ง. และนาย จ. ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมิได้มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนความผิดวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการทั้งสอง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีมติชี้มูลความผิดของข้าราชการทั้งสองว่ามีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีจึงแตกต่างกัน ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลความผิดในเรื่องเดียวกันมาในภายหลังโดยเห็นว่า เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการดังกล่าวก็ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการผู้นั้นด้วย ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกอบกับมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ สำนักงาน ก.พ. จึงได้นำเรื่องเสนอ ก.พ. พิจารณา ซึ่ง ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีมติให้แจ้งให้กรมราชทัณฑ์ทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

เรื่อง ทหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

อ้างถึง หนังสือสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ฉบับที่ ทม ๑๗๐๑/๕๕
ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ทหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัย โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ว่า สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้รับแจ้งจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมขอให้ดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ซึ่งเดิมรับราชการในตำแหน่งนักวิชาการสิ่งแวดล้อม ๖ กรมโรงงานอุตสาหกรรม และถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยกรณีเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตให้บริษัทสงขลาแคนนิ่ง จำกัด ขยายโรงงานครั้งที่สอง นาย ก. ไม่ติดตามหรือมอบแฟ้มเรื่องเดิมให้หน่วยงานที่รับผิดชอบการพิจารณาอนุญาต เป็นเหตุให้เกิดความล่าช้าโดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยน่าจะมีเจตนาเพื่อประวิงเวลามิให้เรื่องการขยายโรงงานเข้าสู่กระบวนการพิจารณาจนกว่าโรงงานจะได้ทำการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียให้แล้วเสร็จก่อน ทั้งนี้ เนื่องจากผู้นี้ได้โอนมารับราชการที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๗ ซึ่งสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเห็นว่ากรณีที่ดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. น่าจะเป็นการยุ่งยากและไม่สะดวก จึงทหารือว่า

๑. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือจะขอส่งตัวนาย ก. คืนให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยขอยกเลิกคำสั่งโอน จะกระทำมิได้หรือไม่ ทั้งนี้ เนื่องจากการติดต่อขอโอนผู้นี้มารับราชการนั้น สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้สอบถามข้อมูลบุคคล ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้แจ้งว่า นาย ก. มีความประพฤติในการปฏิบัติราชการดีและไม่อยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัย ทั้งที่ข้อเท็จจริงระหว่างนั้น ผู้นี้อยู่ในข่ายถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยและอยู่ในระหว่างถูกดำเนินการตามกระบวนการทางวินัยแล้ว

๒. หากไม่สามารถยกเลิกการโอนได้ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือจะขอให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมดำเนินการสอบสวนทางวินัยนาย ก. ต่อไปจนแล้วเสร็จกระบวนการจะได้หรือไม่

๓. นอกจากสองแนวทางข้างต้นแล้ว ขอให้ ก.พ. แนะนำแนวทางอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนดังนี้

๑. ตามที่หารือว่าสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือจะขอยกเลิกคำสั่งโอนนาย ก. ได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาเกี่ยวกับการยกเลิกคำสั่งนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณาว่ามีคำสั่งของทางราชการจะแก้ไขได้ก็ต่อเมื่อคำสั่งนั้นออกมาโดยไม่ถูกต้องตามข้อกำหนดหรือไม่ถูกต้องกับข้อเท็จจริง สำหรับการโอนนาย ก. นั้น ได้ดำเนินการถูกต้องตามข้อกำหนดแล้ว กรณีจึงต้องพิจารณาปัญหาข้อเท็จจริงว่าการที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้รับรองความประพฤติของผู้นี้ โดยแจ้งว่าเป็นผู้มีความประพฤติดี ไม่อยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัยหรือเคยถูกกล่าวหาทางคดีอาญาแต่ประการใดนั้น เป็นการแจ้งโดยถูกต้องแล้วหรือไม่ ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงกระบวนการดำเนินการทางวินัยตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้เป็นสำคัญ

สำหรับกระบวนการดำเนินการทางวินัยนั้น มาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสืบสวนเพื่อหามูลกรณีที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยเสียก่อน เมื่อเห็นว่ามีมูลกรณีที่ควรกล่าวหาว่าผู้ใดกระทำความผิดวินัยแล้วผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นทันทีตามวิธีการที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว

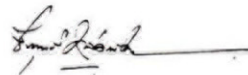
กรณีของนาย ก. นี้ ปรากฏว่ากรมโรงงานอุตสาหกรรมได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเพื่อที่จะได้ทราบว่าข้าราชการผู้ใดบ้างที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุญาตให้บริษัทสงขลา แคนนิ่ง จำกัด ปลอ่ยน้ำเสียซึ่งมีสารเคมีสะสมตกค้างลงในนาข้าวทำให้ผลผลิตข้าวตกต่ำซึ่งการดำเนินการดังกล่าวคือกระบวนการสืบสวนเพื่อหามูลกรณีที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการผู้ใดสมควรจะถูกดำเนินการทางวินัย ต่อมา คณะกรรมการได้รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๗ ว่าไม่มีข้าราชการผู้ใดสมควรต้องรับผิดชอบในกรณีดังกล่าว และเมื่ออธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้สั่งการให้ ทบพ. ทวนใหม่โดยเฉพาะในการพิจารณาให้ขยายโรงงานครั้งที่สอง คณะกรรมการก็ได้สอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมและรายงานผลต่ออธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ ว่า นาย ก. และนาย ข. มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดในเรื่องดังกล่าว ซึ่งความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงครั้งที่สองนี้ ถือว่าเป็นการชี้มูลความผิดภายหลังจากที่ได้มีการรับโอนนาย ก. มารับราชการที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือแล้ว ดังนั้น ตามที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๗ รับรองความประพฤติของนาย ก. ดังกล่าว จึงมิใช่การแจ้งที่ไม่ถูกต้องกับข้อเท็จจริง เนื่องจากขณะนั้นยังมิได้มีการชี้มูลความผิดของผู้นี้ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือจึงไม่อาจขอยกเลิกการโอนนาย ก. ได้

๒. ตามที่หาหรือว่า หากไม่สามารถยกเลิกการโอนได้ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จะขอให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมสอบสวนทางวินัยนาย ก. ต่อไปจนแล้วเสร็จได้หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติถึงวิธีการสอบสวนไว้ว่า ในกรณีที่เป็นการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามวิธีการที่เห็นสมควร แต่ถ้าเป็นกรณีที่กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน ดังนั้น กรณีของนาย ก. นี้ อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือจึงไม่อาจขอให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมสอบสวนทางวินัยต่อไปจนแล้วเสร็จได้ เนื่องจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมมิได้มีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ของนาย ก. แล้ว อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ จึงต้องพิจารณาว่า พฤติการณ์ของผู้นี้มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ โดยพิจารณาจากผลการสอบข้อเท็จจริงข้างต้น แล้วดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ทั้งนี้ หากอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้นี้ โดยอาจทำความตกลงกับอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมขอข้าราชการในสังกัดกรมโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังกล่าวหาว่าร่วมกันเป็นกรรมการสอบสวนด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้การสอบสวนดำเนินการไปอย่างถูกต้องและยุติธรรม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๘๕๗๓

๒๒ มีนาคม ๒๕๓๕

เรื่อง หารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ลับด่วนมาก ที่ กค ๐๒๐๒/๑๐๕๓ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาด้วยว่า กระทรวงการคลังได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนาง ก. นักบริหาร ๕ กรมสรรพากร กรณีมีพฤติการณ์เกี่ยวกับการใช้เอกสารสุติบัตรปลอม และได้ส่งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้กรมสรรพากรดำเนินการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งกรมสรรพากรได้ดำเนินการโดยปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการที่ผู้ถูกกล่าวหาทราบการอยู่ และมีหนังสือแจ้งพร้อมส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ แต่ไปรษณีย์ได้ส่งกลับคืนมา โดยแจ้งเหตุขัดข้องว่า ผู้รับเดินทางไปต่างประเทศ ไม่มีกำหนดกลับในการสอบสวนชั้นต่อมา คณะกรรมการสอบสวนได้ส่งหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนเรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหา เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบ คณะกรรมการสอบสวนได้ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ แต่ไปรษณีย์ได้ส่งกลับคืนมา โดยแจ้งเหตุขัดข้องว่า “ย้าย ไม่ทราบที่อยู่ใหม่” และเมื่อล่วงพ้น ๑๐ วันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าวคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอนต่อไป กระทรวงการคลังจึงหารือว่าการดำเนินการแจ้งโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนดังกล่าวจะต้องคำนึงถึงผลของการจัดส่งว่าได้มีการส่งให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาด้วยหรือไม่ เนื่องจากจะมีผลถึงประเด็นเกี่ยวกับการรับทราบการแจ้งตามหนังสือดังกล่าว การดำเนินการของกระทรวงการคลังข้างต้นถูกต้องแล้วหรือไม่ หรือจะมีวิธีการปฏิบัติอื่นใดอีก และการแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาจะมีหลักปฏิบัติเช่นเดียวกับกรณีที่ได้หารือมาข้างต้นด้วยหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

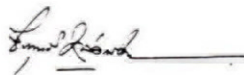
สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ซึ่งยังใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันโดยอนุโลม ตามนัยมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่อาจแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่ง กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหา หรือมาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา และกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือมาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตาม

ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๕ วรรคห้า และข้อ ๑๗ วรรคห้า แล้วแต่กรณี ไว้ในทำนองเดียวกันว่า ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียน โดยข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนปิดสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไว้ ณ ที่ทำการของผู้ถูกกล่าวหาหรือราชการอยู่ และมีหนังสือแจ้งพร้อมส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ข้อ ๑๕ วรรคห้า กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการพร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำผิดหรือไม่ และข้อ ๑๗ วรรคห้า ได้กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการพร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหามาชี้แจง ตลอดจนนัดมาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งการดำเนินการส่งเอกสารให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำทางไปรษณีย์ลงทะเบียนดังกล่าวข้างต้นนั้น ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงผลของการจัดส่งหรือผลของการแจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเอกสารหรือหนังสือดังกล่าวในแต่ละกรณีแล้วแต่อย่างไร เนื่องจากกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๕ วรรคห้า และข้อ ๑๗ วรรคห้า ได้กำหนดว่า เมื่อได้ดำเนินการส่งเอกสารหรือหนังสือดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนและเวลาได้ล่วงพ้นสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว หรือได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว หรือได้ทราบสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา

ดังนั้น ตามที่กระทรวงการคลังได้ดำเนินการไปแล้วดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นการถูกต้องแล้ว และกรณีการแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามที่หารือ ก็มีหลักปฏิบัติเช่นเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๔ เมษายน ๒๕๓๕

เรื่อง การดำเนินการเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๕/ร ๔๖๗ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาภาพถ่ายหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕/ว ๓ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ากรณีที่ได้มีการพิจารณาอุทธรณ์เรื่องลงโทษทางวินัยก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จะใช้บังคับ จะต้องดำเนินการอย่างไร หากปรากฏว่าได้ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์โดยองค์กรและวิธีการพิจารณาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จนเสร็จสิ้นหลังจากวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับแล้ว ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ภายหลังจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ก.พ. ได้กำหนดดำเนินการต่อไปสำหรับเรื่องการอุทธรณ์ไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕/ว ๓ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๕ ดังปรากฏรายละเอียดตามสำเนาหนังสือฉบับดังกล่าวที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางแนนน้อย วิสวโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. ๒๘๑๕๔๕๑

โทรสาร ๒๘๑๕๕๗๓

๓ มิถุนายน ๒๕๓๕

เรื่อง หารือการดำเนินการทางวินัยข้าราชการเกษียณอายุราชการ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปกปิด ที่ ศธ ๑๔๘๒/๗๒๕๘
ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ และ ปกปิด ที่ ศธ ๑๔๘๒/๕๓๐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการที่เกษียณอายุราชการไปแล้ว โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ด้วยว่า เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ มีผู้ใช้นามว่า “กลุ่มครูจังหวัดยโสธรที่เกลียดการคอร์รัปชั่นทุกรูปแบบ” ได้ร้องเรียนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายสัมพันธ์ ทองสมัคร) กล่าวหาข้าราชการครูและข้าราชการอื่นๆ ในจังหวัดยโสธรว่าร่วมมือกับโรงพยาบาลเอกชนโก่งหลวงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงสั่งให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ที่ ๒๐๔/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ต่อมาวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๓๘ คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองยโสธร รวม ๕ ราย เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้พิจารณาเรื่องนี้เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ แล้วเห็นว่า นาย ก. ซึ่งเป็นข้าราชการ ๑ ใน ๕ รายข้างต้น ได้ออกจากราชการเนื่องจากเกษียณอายุราชการแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๘ จึงหารือไปยัง ก.พ. ว่า สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ตลอดจนสั่งลงโทษทางวินัยแก่นาย ก. ได้หรือไม่ และการสั่งลงโทษดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อสิทธิอันจะพึงมีพึงได้จากทางราชการของนาย ก. เพียงใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยมีความเห็นว่าควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ก. ด้วยนั้น ถือได้ว่า นาย ก. มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ซึ่งแม้ภายหลังนาย ก. จะออกจากราชการไป เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติก็มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ก. ได้ และหากผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า นาย ก. กระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน กฎหมายก็ได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชางดโทษเสีย ตามนัยมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่หากจะต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออกแล้ว เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติก็สามารถสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่นาย ก. มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ได้ ตามนัยข้อ ๖ (๗) ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งนี้ สำหรับโทษปลดออกนั้น มาตรา ๑๐๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ ส่วนโทษไล่ออกนั้น มาตรา ๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ บัญญัติให้ผู้ถูกลงโทษไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๕ มิถุนายน ๒๕๓๕

เรื่อง ขอให้ดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ลับ ค่วนมาก ที่ ศธ ๐๒๐๔/๔๐๔๘ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๓๕ และ ปกปิด ที่ ศธ ๐๒๐๔/๕๒๕๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๕

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. บันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘
 ๒. บันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
 ๓. สำเนาเอกสารประกอบการพิจารณา จำนวน ๒๖๓ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงศึกษาธิการหรือปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ และนาย ข. อธิบดีรองเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ รวม ๓ กรณี โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนดังนี้

๑. ตามที่หาหรือว่า กรณีที่สำนักงาน ป.ป.ป.ได้แจ้งผลการทำความผิดของนาย ก. เรื่องการจัดซื้อโต๊ะ เก้าอี้ และสไลด์ ในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา เมื่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้สั่งการยุติเรื่อง และ ก.พ. ได้มีมติรับทราบแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกับนาย ก. ในเรื่องดังกล่าว ปลัดกระทรวงศึกษาธิการจะมีอำนาจดำเนินการได้อย่างไร หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาทำนองเดียวกันนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยพิจารณามีมติในปัญหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. หาหรือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ (กรณีการดำเนินการตามมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘) ว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และได้ลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดแล้ว ภายหลังคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีมติว่า

การกระทำของผู้นั้นมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยในเรื่องเดียวกัน ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังนี้ ผู้บังคับบัญชาไม่อาจดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้หนึ่งในเรื่องเดียวกันได้อีก (ดังปรากฏรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) กรณีที่หารือนี้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนาย ก. ในเรื่องการจัดซื้อโต๊ะ เก้าอี้ และสไลด์ ในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาและได้สั่งยุติเรื่อง ซึ่ง ก.พ. ได้มีมติรับทราบแล้ว ภายหลังคณะกรรมการป.ป.ป. ได้มีมติให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ในเรื่องเดียวกันนี้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่อ้างถึงข้างต้น ปลัดกระทรวงศึกษาธิการจึงไม่อาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่นาย ก. ได้อีก

๒. ตามที่หารือว่า กรณีที่สำนักงาน ป.ป.ป. ได้แจ้งมูลการกระทำความผิดของนาย ข. เรื่องการจัดซื้อโต๊ะ เก้าอี้ และสไลด์ ในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา เมื่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้สั่งลงโทษตัดเงินเดือนนาย ข. ๑๐% เป็นเวลา ๒ เดือน ซึ่งผู้นี้ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ. และ ก.พ. มีมติเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้กระทรวงศึกษาธิการสั่งยกโทษผู้อุทธรณ์ในกรณีดังกล่าวแล้ว แต่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ข. ในเรื่องเดียวกัน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการจะมีอำนาจดำเนินการได้อย่างไร หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาที่หารือนี้เป็นปัญหาทำนองเดียวกับปัญหาที่หารือข้อ ๑. กรณีนี้ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการจึงไม่อาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนาย ข. ในเรื่องการจัดซื้อโต๊ะ เก้าอี้ และสไลด์ ในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้สั่งยกโทษตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีไปแล้วได้อีก

๓. ตามที่หารือว่า กรณีสำนักงาน ป.ป.ป. ได้แจ้งมูลการกระทำความผิดของนาย ก. และนาย ข. ในเรื่องการจัดซื้อวิดีโอเทปในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาเมื่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้ทำการสืบสวนข้อเท็จจริงในประเด็นดังกล่าวและสั่งยุติเรื่องแล้ว อีกทั้งประเด็นดังกล่าวก็อยู่ในส่วนงานการสอบสวนซึ่ง ก.พ. ได้มีมติตอบรับทราบการดำเนินการทางวินัยแล้ว ต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีมติให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการดำเนินการทางวินัยกับนาย ก. และนาย ข. ในประเด็นดังกล่าว ปลัดกระทรวงศึกษาธิการจะมีอำนาจดำเนินการได้อย่างไร หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีการจัดซื้อวิดีโอเทปในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษานี้ เมื่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้ทำการสืบสวนข้อเท็จจริงและสั่งยุติเรื่องแล้ว ข้อมติว่ายังมีได้มีการดำเนินการทางวินัย ส่วนกรณีที่ ก.พ. ได้พิจารณาอุทธรณ์ของนาย ข. แล้วมีมติให้ยกโทษให้แก่ผู้อุทธรณ์ และให้

ตอบรับทราบการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการรายอื่นด้วยนั้น ก็เป็นการพิจารณาตอบรับทราบในส่วนที่
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยเรื่องการจัดซื้อโต๊ะ เก้าอี้ และสไลด์ ประกอบการสอนที่ปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ สป ๕๑๓/๒๕๓๕
ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๕ เท่านั้น กรณีนี้จึงยังไม่ถือว่า ก.พ. ได้พิจารณามีมติให้ตอบรับทราบการ
ดำเนินการในเรื่องการจัดซื้อวิดีโอเทปในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาแต่อย่างใด

สำหรับปัญหาที่ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะมีอำนาจดำเนินการได้อย่างไร หรือไม่ นั้น โดยที่
คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการพลเรือน
สามัญตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ (กรณี
การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ)
ว่า กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดแล้ว ต่อมา
ภายหลังคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการผู้นั้นในเรื่องเดียวกัน
อีก ผู้บังคับบัญชาก็ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการผู้นั้นด้วย
ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ
มิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกอบกับมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ (ดังปรากฏรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒)
ดังนั้น กรณีที่หาเรื่องนี้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าปลัดกระทรวงศึกษาธิการยังมิได้ดำเนินการทางวินัยแก่
นาย ก. และนาย ข. ในเรื่องการจัดซื้อวิดีโอเทปในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา และคณะกรรมการ
ป.ป.ป. ได้มีมติชี้มูลการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงของบุคคลทั้งสองในเรื่องดังกล่าว ปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการจึงต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัยแก่บุคคลทั้งสองต่อไปตามนัยความ
เห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๘ มิถุนายน ๒๕๓๕

เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ปกปิด ค่วนมาก ที่ นร ๐๒๑๕/๗๒๗๑
ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง ส่งเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของข้าราชการครู ไปเพื่อขอให้เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้ว ตามมติ ก.ค. ที่ว่า “ในกรณีที่ข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยไม่ร้ายแรงของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดหรือต่ำกว่านั้น ซึ่งมีได้เป็นการสั่งลงโทษตามมติ อ.ก.ค.จังหวัด ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.ค.จังหวัด และให้ อ.ก.ค.จังหวัดเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ เมื่อ อ.ก.ค.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น โดยใช้บังคับอนุโลมตามมาตรา ๑๒๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕” นั้น ก.พ. เห็นว่า กรณีตามมติ ก.ค. ดังกล่าว ไม่อาจนำมาตรา ๑๒๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลมได้ ทั้งนี้ เนื่องจากมาตรา ๑๒๕ (๑) เป็นการอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด จึงให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.จังหวัด แต่ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลาง มิได้เป็นผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๒๕ (๑) จึงไม่อาจนำมาตรา ๑๒๕ (๑) มาใช้บังคับได้ และสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญโดยทั่วไปที่สังกัดราชการบริหารส่วนกลาง แม้จะไปปฏิบัติราชการอยู่ในส่วนภูมิภาค ถ้าถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน โดยผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี ก็ต้องอุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กรม และ อ.ก.พ.กรมเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์

ตามมาตรา ๑๒๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น สำหรับ
กรณีตามปัญหาของเรื่องนี้จึงต้องอุทธรณ์ต่อ อ.ก.ค.กรม และ อ.ก.ค. กรมเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ ทั้งนี้
ตามนัยมาตรา ๑๒๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอเพื่อพิจารณาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอุศล บุญประกอบ)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. ๒๘๑๕๔๕๑

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๕

เรื่อง หารือกรณีข้าราชการถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปกปิด ที่ กษ ๐๒๐๓/๕๖๕๔ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการพิจารณา จำนวน ๔๔ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์หารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยกรณีข้าราชการถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาว่า นาย ก. นายช่างไฟฟ้า ๔ ศูนย์ฝึกอบรมสหกรณ์ที่ ๒ จังหวัดชลบุรี ไม่มาปฏิบัติราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่า สิบห้าวัน อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์จึงสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนและสั่งให้ผู้นี้ออกจากราชการไว้ก่อน ผลการสอบสวนไม่ปรากฏข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะพิจารณาได้ว่า นาย ก. มีเจตนาละทิ้งหน้าที่ราชการ ซึ่งยังถือไม่ได้ว่าผู้นี้กระทำความผิดวินัย กรมส่งเสริมสหกรณ์จึงเห็นควรให้คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมีผลใช้บังคับต่อไป ต่อมา ศาลจังหวัดนครนายกได้มีคำสั่งให้นาย ก. เป็นคนสาบสูญ กรมส่งเสริมสหกรณ์จึงมีคำสั่งให้ยุติเหตุที่สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเห็นว่ากรณีนี้ควรนำบทบัญญัติมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับ โดยถือเป็นบทบัญญัติที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง และเห็นว่าอธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ควรมีคำสั่งให้นาย ก. ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๓๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้นี้หายตัวไป กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงหารือว่าขอคิดเห็นข้างต้นชอบหรือไม่ หรือการที่กรมส่งเสริมสหกรณ์มีคำสั่งให้ยุติเหตุที่สั่งให้นาย ก. ออกจากราชการไว้ก่อน โดยไม่ยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น ชอบหรือไม่ ประการใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า เรื่องนี้กรมส่งเสริมสหกรณ์ได้สั่งให้นาย ก. ออกจากราชการไว้ก่อนด้วยเหตุที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ต่อมา เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่า นาย ก. มิได้กระทำความผิดวินัย และกรมส่งเสริมสหกรณ์เห็นควรให้คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น มีผลใช้บังคับต่อไป การดำเนินการดังกล่าวถือเป็นการชอบตามมติ ก.พ. ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๑๑/ป ๒๓๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๐ ที่ให้นำเรื่องคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งมาใช้กับกรณีที่ข้าราชการไม่มาปฏิบัติราชการ

โดยไม่ทราบว่ายู่ ณ ที่ใด ดังนั้น เมื่อศาลจังหวัดนครนายกมีคำสั่งให้นาย ก. เป็นผู้สาบสูญ อันเป็นผลให้ถือว่าผู้นี้ถึงแก่ความตาย กรณีจึงยอมถือว่า นาย ก. ออกจากราชการเพราะตาย ตามมาตรา ๑๑๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ การที่กรมส่งเสริมสหกรณ์สั่งยุติเหตุที่สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยมิได้ยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น จึงเป็นการชอบแล้ว ทั้งนี้ เนื่องจากการสั่งให้นาย ก. ออกจากราชการไว้ก่อนดังกล่าวมิได้เกิดจากการสำคัญผิดในข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายอันจะเป็นเหตุให้ต้องยกเลิกคำสั่ง แต่อย่างไร

สำหรับความเห็นของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เห็นควรมำมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับ โดยถือเป็นบทบัญญัติที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งนั้น ก.พ. เห็นว่ามาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดกรณีแห่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ชัดเจน จึงไม่อาจนำมาปรับเป็นบทบัญญัติที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งกับกรณีนี้ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งเอกสารประกอบการพิจารณา จำนวน ๔๔ แผ่น คืบมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ทหารอภัยโทษวินัยลูกจ้าง

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

อ้างถึง หนังสือกรมสามัญศึกษา ปกปิด ที่ ศธ ๐๘๐๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๓๕

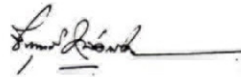
ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมสามัญศึกษาทหารอภัยโทษเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกรณีนาย ก. ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ๑ ปี ในความผิดฐานบุกรุกเข้าไปในเคหสถานของผู้อื่นในเวลากลางคืน เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ นาย ก. ถูกจำคุกที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๕ ต่อมาได้รับพระราชทานอภัยโทษ ตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๓๕ และถูกปล่อยตัวเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๓๕ กรมสามัญศึกษาจึงหารือว่า ในกรณีนี้กรมสามัญศึกษาจะดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ได้หรือไม่ อย่างไร หากได้กรณีจะถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ อย่างไร หากกรณีถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๖) นาย ก. จะต้องได้รับโทษไล่ออกเพียงสถานเดียวหรือไม่ และในกรณีที่นาย ก. ถูกลงโทษปลดออก นาย ก. จะมีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๗ หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ลูกจ้างประจำ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๕ กำหนดให้ปลดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้ ดังนั้น สำนักงาน ก.พ. จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นได้ อย่างไรก็ตาม หากเป็นกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก อันมิใช่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แม้ต่อมาข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นจะได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัว ตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วก็ตาม พฤติการณ์ดังกล่าวก็ยังนับเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๕๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการผู้นี้ ตามนัยมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่อ้างถึงข้างต้น แต่โดยที่การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกดังกล่าว กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๗

(พ.ศ. ๒๕๓๖) ได้กำหนดให้เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นจึงสามารถส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาโดยไม่ต้องทำการสอบสวนก็ได้ และหาก อ.ก.พ.ดังกล่าวมีมติเป็นประการใด ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ข้างต้นก็จะต้องสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ซึ่งหากมีการส่งลงโทษปลดออกข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นก็มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าลาออกจากราชการ ทั้งนี้ เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และหากมีข้อสงสัยประการใดขอได้โปรดหารือไปยังปลัดกระทรวงการคลังซึ่งเป็นผู้รักษาการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยตรงต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๖ สิงหาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ขอรื้อแนวปฏิบัติ

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

อ้างถึง หนังสือกรมสามัญศึกษา ปกปิด ที่ ศธ ๐๘๐๒/๔๖๗๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๔

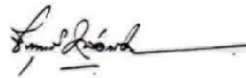
- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. สำเนาภาพถ่ายหนังสือสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในประเทศอังกฤษ
ที่ นร ๐๗๐๕/๐๖๒๑ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๓๕
 ๒. สำเนาภาพถ่ายหนังสือ University of Wales, Bangor
ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖
 ๓. สำเนาภาพถ่ายหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๔/๒๔๘๗๕
ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๓๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมสามัญศึกษาหารือปัญหาเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการลงโทษได้
ข้าราชการออกจากราชการ กรณี นาย ก. ข้าราชการครูโรงเรียนเทพลีลา ซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ
ณ ประเทศสหราชอาณาจักร ในระดับปริญญาโท ตั้งแต่วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๖ และได้รับอนุญาตให้
อยู่ศึกษาต่อระดับ M.Phil โดยเปลี่ยนสาขาวิชาเป็นศึกษา Comparative Education ณ University of
Wales, Bangor มีกำหนด ๒ ปี ตั้งแต่วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๕ - วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๓๗ ซึ่ง
ปรากฏว่าข้าราชการผู้นี้ไม่สามารถศึกษาต่อได้ ทำให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาตั้งแต่เดือนมิถุนายน
๒๕๓๖ แต่นักกมลดังกล่าวมิได้กลับมาปฏิบัติราชการตามปกติ กรมสามัญศึกษาจึงได้ดำเนินการทางวินัย
และหารือว่าหากการพิจารณาฟังได้ว่า นาย ก. ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่า
สิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ซึ่งจะต้องถูกลงโทษไล่ออกจากราชการแล้ว ระยะเวลาที่นาย ก. ควรจะ
เดินทางถึงประเทศไทยได้ตามปกติและจะถือว่าขาดราชการตั้งแต่วันที่ใดจึงจะถูกตัด ความละเอียดแจ้งแล้ว
นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า สำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาของนาย ก. ว่ามีผลตั้งแต่เมื่อใดแล้ว ปรากฏหลักฐานตามหนังสือของ University of Wales, Bangor ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ว่า นาย ก. ได้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาในเดือนกันยายน ๒๕๓๖ ส่วนระยะเวลาที่ข้าราชการผู้ลาศึกษาต่อต่างประเทศจะต้องใช้ในการเตรียมตัวเดินทางกลับประเทศไทยนั้น ก.ข.ต.ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์ไว้ว่าไม่เกิน ๒๐ วัน โดยทางราชการจะไม่ถือว่าเป็นการอยู่เกินวันลา ดังนั้น กรณีนี้จึงต้องถือว่า นาย ก. ได้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ และจะต้องเดินทางกลับประเทศไทยภายในวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๖ ซึ่งหากอธิบดีกรมสามัญศึกษาเห็นควรลงโทษไล่ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ก็จะต้องลงโทษไล่ออกตั้งแต่วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ อันเป็นวันแรกที่จะต้องมาปฏิบัติราชการเป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ทหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัย

เรียน เลขาธิการ ก.ท.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๓๑๓/๑๕๑๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องการตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ (กรณีการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ)

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงาน ก.ท. ทหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัย กรณีพนักงานเทศบาล ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จึงสั่งลงโทษตัดเงินเดือนพนักงานดังกล่าว ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน และ อ.ก.พ.จังหวัดได้พิจารณามีมติรับทราบ ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีมติชี้มูลความผิดในเรื่องนี้ว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของพนักงานข้างต้นดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ สำนักงาน ก.ท. จึงทหารือว่า หากผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานดังกล่าวตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอีก จะเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำหรือไม่ และจะต้องถือปฏิบัติอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

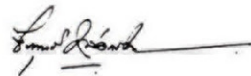
ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดแล้ว ต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการผู้นั้นในเรื่องเดียวกันอีก คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) ได้เคยพิจารณามีความเห็นว่า ผู้บังคับบัญชาต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการดังกล่าวด้วย ดังนั้น ในกรณีของพนักงานเทศบาลที่มาตรา ๕ แห่งพระราช

กฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๘ บัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่พนักงานเทศบาลโดยอนุโลม เมื่อพนักงานเทศบาลมีกรณีในทำนองเดียวกันกับที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยพิจารณามีความเห็นไว้ ผู้บังคับบัญชาของพนักงานเทศบาลดังกล่าวก็ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแก่พนักงานเทศบาลผู้นั้นด้วย

สำหรับปัญหาที่ว่า กรณีที่ อ.ก.พ.จังหวัดได้พิจารณา มีมติรับทราบการดำเนินการทางวินัยไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอีกหรือไม่ นั้น หากสำนักงาน ก.ท. เห็นว่ากรณีที่สำนักงาน ก.ท. หรือไปไม่ตรงกับกรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยพิจารณามีความเห็นไว้ หรือไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือมีข้อสงสัยประการใดเกี่ยวกับความเห็นดังกล่าว ขอให้สำนักงาน ก.ท. หรือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๖ กันยายน ๒๕๓๕

เรื่อง หารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรง

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๓/๓๐/๖๒๕๔ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๓๕ และด่วนมาก ที่ สธ ๐๒๐๓/๓๐/๒๕๓๕๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้หารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงว่า ตามที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การดำเนินการทางวินัยให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม และมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรนั้น หากกรณีเป็นการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชามีวิธีการปฏิบัติอย่างไรบ้าง และจำเป็นต้องสอบสวนทุกกรณีหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การสอบสวนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ตามนัยมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ผู้บังคับบัญชาอาจดำเนินการโดยตั้งเรื่องกล่าวหาแล้วทำการสอบสวนด้วยตนเอง ให้เจ้าหน้าที่ทำการสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ได้ หรือในกรณีที่มีการสืบสวนตามมาตรา ๕๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วผู้บังคับบัญชาเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยในการสืบสวนดังกล่าว ได้มีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องที่กล่าวหานั้นไว้แล้ว หากผู้บังคับบัญชาได้นำข้อเท็จจริงจากการสืบสวนข้างต้นมาพิจารณาและเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ถือได้ว่าผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่เห็นสมควรตามนัยมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ

ข้างต้นแล้วเช่นกัน ทั้งนี้ สำหรับกรณีที่มีมูลอันควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นโดยไม่สอบสวนก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๗

๗ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอให้ดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ปกปิด ที่ ๐๒๐๔/๑๒๐๗๔ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องปัญหาข้อกฎหมายตามมาตรา ๒๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๖๔ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงศึกษาธิการแจ้งว่าได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนาย ก. และนาย ข. ในเรื่องการจัดซื้อวิดีโอเทปในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีมติชี้มูลความผิดและสำนักงาน ก.พ. ได้ตอบข้อหารือของกระทรวงศึกษาธิการว่าปลัดกระทรวงศึกษาธิการต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัยแก่บุคคลทั้งสองในเรื่องดังกล่าวต่อไป แต่ นาย ข. ได้มีหนังสือโต้แย้งว่ากระทรวงศึกษาธิการไม่มีอำนาจทำการสอบสวนคนในฐานะข้าราชการบำนาญตามกฎหมายได้ และขอให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้างต้น กระทรวงศึกษาธิการจึงขอให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณาให้ความเห็นและแนวทางในการปฏิบัติในประเด็นที่นาย ข. โต้แย้ง เพื่อที่จะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องและสอดคล้องตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

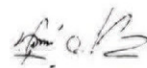
สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้ว และคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาชี้มูลในภายหลังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยพิจารณาตีความปัญหาข้อกฎหมายตามมาตรา ๒๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๖๔ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๔ ไว้ว่า พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติกำหนดอำนาจและหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐไว้เป็นพิเศษนอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เพื่อให้บรรล่วัตถุประสงค์ในการป้องกันและปราบปรามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบโดยอาศัยอำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมาตรา ๒๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไข และเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีอำนาจดำเนินการเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติว่าเรื่องที่สอบสวนมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

จากการตีความดังกล่าว เมื่อพิจารณากรณีของนาย ข. ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้นี้ได้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๘ และคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณามีมติให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ป. ฉบับที่ ๑๔๐๖/๓๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๙ ซึ่งเป็นระยะเวลาภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นาย ข. ออกจากราชการ กรณีจึงต้องด้วยเงื่อนไขของมาตรา ๒๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่อ้างถึงข้างต้น ตามที่กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัยแก่นาย ข. จึงเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และได้ส่งสำเนาความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกามาพร้อมนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางแนนน้อย วิสวโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๖ ตุลาคม ๒๕๓๕

เรื่อง หารือทางปฏิบัติ

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ปกปิด ที่ ๐๒๐๓.๓/๑๔๒๓ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๓๕

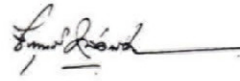
ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงมหาดไทยหารือทางปฏิบัติกรณีกรมราชทัณฑ์มีคำสั่งเพิ่มโทษ นาย ก. เจ้าหน้าที่อบรมและฝึกวิชาชีพ ๓ และนาย ข. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๓ เรือนจำจังหวัดแพร่ จากเดิมที่ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดแพร่สั่งลงโทษเพิ่มเวรยาม ๑ วัน และผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ได้เห็นชอบ ด้วยแล้ว เป็นเพิ่มเวรยาม ๓ วัน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราช บัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ และเสนอเรื่องต่อ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยเพื่อ พิจารณาตามมาตรา ๑๐๕ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กระทรวงมหาดไทยจึงหารือว่า กรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์มีอำนาจที่จะสั่งเพิ่มโทษ โดยตรง ตามพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือเป็นกรณีถือได้ว่าอธิบดีกรม ราชทัณฑ์มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด อันจะต้องนำเสนอ อ.ก.พ.กระทรวง มหาดไทยพิจารณาตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาทำนองเดียวกันนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณาวินิจฉัยไว้แล้วว่า กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นชอบด้วยกับการที่เรือนจำอำเภอหรือเรือนจำจังหวัดได้สั่งลงโทษ ข้าราชการในสังกัดตามพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วรายงานไปยัง อธิบดีกรมราชทัณฑ์ หากอธิบดีกรมราชทัณฑ์ไม่เห็นด้วยกับการสั่งลงโทษดังกล่าว ก็ไม่มีอำนาจที่จะสั่ง เปลี่ยนแปลงโทษได้ เนื่องจากอธิบดีมิใช่ผู้บังคับบัญชาผู้มีตำแหน่งเหนือผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะสั่ง เพิ่มโทษที่ผู้ว่าราชการจังหวัดให้ความเห็นชอบได้ กรณีนี้ถือได้ว่าเป็นกรณีที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์มีความ

เห็นขัดแย้งกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด ดังนั้น อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงต้องส่งเรื่องให้
อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยพิจารณาตามนัยมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๖ ตุลาคม ๒๕๓๕

เรื่อง การล้างมลทินให้แก่ข้าราชการผู้เคยถูกลงโทษทางวินัย

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๗(๓)/๑๕๒๒๐ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๑๑/ว ๑ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๓๑

๒. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๐๔/ว ๑ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ขอให้พิจารณากรณี นาย ก. ข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรี เสนอแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยเห็นควรให้กระทรวง ทบวง กรม ลบข้อความในช่องบันทึกการถูกลงโทษทางวินัยในสมุดทะเบียนประวัติของข้าราชการพลเรือน หรือขีดฆ่า หรือประทับตราว่าได้รับการล้างมลทินฯ และห้ามมิให้นำประวัติการถูกลงโทษทางวินัยที่ได้รับล้างมลทินมาประกอบการพิจารณาความดีความชอบประจำปีและการพิจารณาเพื่อเลื่อนข้าราชการชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ก.พ. ได้มีมติให้กระทรวง ทบวง กรม เจ้าสังกัดบันทึกการถูกลงโทษของข้าราชการพลเรือนที่ได้รับล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๓๐ ไว้ในประวัติของข้าราชการผู้นั้นและหมายเหตุไว้ด้วยว่าได้รับล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๓๐ แล้ว ตามนัยสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

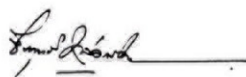
สำหรับการพิจารณาความดีความชอบประจำปีของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกลงโทษทางวินัยและได้รับล้างมลทิน นั้น โดยที่มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๓๐ บัญญัติให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้นๆ จึงทำให้ไม่ต้องห้ามมิให้เลื่อนขั้นเงินเดือนตามข้อ ๕ (๑) ข้อ ๖ (๒) ข้อ ๗ และข้อ ๘ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ที่กำหนดว่าข้าราชการพลเรือน

สามัญจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีครั้งหนึ่งขั้น หนึ่งขั้นครึ่ง หรือสองขั้น แล้วแต่กรณี นั้น ในรอบปีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนต้องไม่ถูกลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ ใดๆก็ตาม การที่ผู้บังคับบัญชาจะเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดหรือไม่ เพียงไร ย่อมอยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชา โดยจะต้องพิจารณาจากคุณภาพและปริมาณงาน ประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพของงานที่ได้ปฏิบัติมา ความสามารถและความอุสาหะในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการรักษา วินัยและการปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ ตามนัยมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

ส่วนการเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกลงโทษทางวินัยและได้รับล้างมลทินขึ้นแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น นั้น เมื่อข้าราชการดังกล่าวไม่ต้องห้ามมิให้เลื่อนขั้นเงินเดือน ผู้บังคับบัญชาจึง อาจเลื่อนข้าราชการผู้นั้นขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นได้ตั้งแต่วันที่อาจเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ได้ ตามนัยสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ แต่การที่ผู้บังคับบัญชาจะเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดขึ้นแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ก็จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่บัญญัติว่า สำหรับผู้สอบแข่งขันได้ให้แต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ สำหรับ ผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกให้แต่งตั้งได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ ซึ่งจะต้องเป็นผู้มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรื่อง หรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน นาย ก.

อ้างถึง หนังสือของท่านฉบับลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้สอบถามปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครุรวม ๓ ประการนั้น สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับกับข้าราชการพลเรือนสามัญเท่านั้น สำนักงาน ก.พ. จึงมีอาจให้ความเห็นในกรณีดังกล่าว อันจะเป็นการก้าวล่วงเข้าสู่การพิจารณาของสำนักงาน ก.ค. อย่างไรก็ตาม หากกรณีนี้เกิดขึ้นกับข้าราชการพลเรือนสามัญ สำนักงาน ก.พ. ขอให้ความเห็นดังนี้

๑. การที่ผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการทางวินัยใดๆ เลย กับผู้ใต้บังคับบัญชาที่พุดจาเหตุหมิ่นเหยียดหยามเพื่อนข้าราชการในเวลาปฏิบัติราชการ จนถูกศาลพิพากษาลงโทษปรับ ๕๐๐ บาท ฐานดูหมิ่นซึ่งหน้านั้น ทำได้หรือไม่ และผู้บังคับบัญชาจะมีความผิดหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติไว้ว่า “ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ ... และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย” และวรรคเจ็ด ยังได้บัญญัติอีกว่า “ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๕ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย” จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาเมื่อได้ทราบกรณีกระทำผิดและพิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลตามที่มีการกล่าวหา หากผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเว้นไม่ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการทางวินัยโดยไม่สุจริต กรณีก็ถือได้ว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำผิดวินัยด้วย

๒. ผู้ใต้บังคับบัญชาที่ต้องโทษทางอาญาในลักษณะเช่นนี้จะมีสิทธิขอเลื่อนขึ้นเงินเดือนหรือไม่ และถ้าผู้บังคับบัญชารับเรื่องราวแล้วปกปิดไว้และขอเลื่อนขึ้นเงินเดือนจะมีความผิดหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๖๘) ข้อ ๖ (๒) ได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่ข้าราชการพลเรือนสามัญจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีหนึ่งขั้นไว้ว่า “ในรอบปีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนต้องไม่ถูกลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ หรือไม่ถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมีไม่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ” ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามกรณีนี้ ปรากฏว่าศาลได้มีคำพิพากษาลงโทษปรับ ๕๐๐ บาท

ในความผิดฐานดูหมิ่นซึ่งหน้าอันเป็นความผิดลหุโทษ กรณีจึงไม่ต้องห้ามตามข้อ ๖ (๒) ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับการถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษ

๓. ตามที่ท่านต้องการทราบว่า กรณีความผิดเล็กน้อยได้แก่ความผิดลักษณะหรือประเภทใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๓ ได้บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์... แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน ...” แต่กฎหมายมิได้อธิบายว่าการกระทำอย่างไรเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย ดังนั้น การใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาจึงต้องเทียบเคียงจากแนวทางการลงโทษที่ ก.พ. ได้เคยตอบรับทราบการลงโทษในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

๑. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๔ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองสมุทรปราการ ได้เขียนข้อความลงในหนังสือพิมพ์พาดพิงถึงผู้บริหารโรงเรียนแห่งหนึ่งซึ่งศาลจังหวัดสมุทรปราการมีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษปรับ ๕๐๐ บาท ฐานดูหมิ่นผู้อื่นด้วยการโฆษณา

ถูกลงโทษ ภาคทัณฑ์

๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสรรพสามิต ๕ และนายตรวจสรรพสามิต ๒ กองตรวจกรมสรรพสามิต ได้ทะเลาะวิวาทกับราษฎร ซึ่งแม้ข้อเท็จจริงจะเป็นที่ยุติตามคำพิพากษาของศาลทหารกรุงเทพฯ (ศาลอาญา) ว่าสาเหตุแห่งการทำร้ายร่างกายกันเกิดจากโทสะจริต ซึ่งราษฎรมีส่วนสานก่อด้วยก็ตาม แต่การที่ข้าราชการไปเกิดเรื่องทะเลาะวิวาทกับราษฎรในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการดังกล่าว เป็นการกระทำการซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ถูกลงโทษ ภาคทัณฑ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอดุล จันทรศักดิ์)

นิติกร ๕

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๓

๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ทหารือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการครู

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปกปิด ที่ นร ๐๑๐๘/๑๖๗๓๔ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาเอกสารการพิจารณาของ ก.ค. จำนวน ๒๓ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ทหารือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการครู กรณี นาย ก. ข้าราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ ๑ โรงเรียนบ้านน้ำจั้นน้อย สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเสลภูมิ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการต่อครูใหญ่โรงเรียนบ้านน้ำจั้นน้อยเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๓๔ โดยขอลาออกตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป ต่อมาสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดได้พิจารณาเห็นว่า นาย ก. ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไปตั้งแต่วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๔ โดยไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จึงได้ดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. และได้มีคำสั่ง ที่ ๖๒/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๔ ไล่นาย ก. ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๔ ซึ่งเป็นวันเริ่มต้นละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นต้นไป ตามมติ อ.ก.ค.จังหวัดร้อยเอ็ด และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย โดยก่อนหน้านั้นสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดได้มีคำสั่ง ที่ ๔๖๕/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๔ อนุญาตให้นาย ก. ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไปด้วย ซึ่งในเรื่องนี้ ก.ค. พิจารณาเห็นว่า หากผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดจะอนุญาตให้นาย ก. ลาออกจากราชการ ก็จะต้องพิจารณาและสั่งการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งของนาย ก. ได้รับหนังสือขอลาออกดังกล่าว และควรอนุญาตให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ตามความประสงค์ของนาย ก. อันจะเป็นผลให้ผู้นี้ไม่มีสภาพเป็นข้าราชการตั้งแต่วันดังกล่าว การสั่งลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการจึงไม่ถูกต้อง และได้มีมติให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดแก้ไขคำสั่งเป็นอนุญาตให้นาย ก. ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔ และให้ยกเลิกคำสั่งไล่นาย ก. ออกจากราชการเสีย

ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี (นายบัญญัติ บรรทัดฐาน) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้ส่งเรื่องให้ ก.พ. พิจารณาให้ความเห็น ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

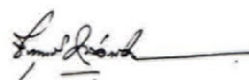
ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า มาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และข้อ ๑ ของหลักเกณฑ์ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๖๐๔/ว ๘ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๒๗ ซึ่งนำไปใช้บังคับแก่ข้าราชการครูโดยอนุโลม ได้กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง ล่วงหน้าก่อนวันที่จะขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน แต่ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษ ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกจะอนุญาตให้ยื่นล่วงหน้าน้อยกว่า ๓๐ วันก็ได้ และเรื่องนี้เมื่อผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดทราบว่าย นาย ก. มิได้ยื่นหนังสือให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้างต้น ก็ได้ส่งหนังสือดังกล่าวกลับคืนเพื่อให้ยื่นมาใหม่ แต่กลับมีคำสั่งอนุญาตให้นาย ก. ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๔ ซึ่งแสดงว่าผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดอนุญาตให้นาย ก. ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการล่วงหน้าน้อยกว่า ๓๐ วันได้ หนังสือขอลาออกจากราชการข้างต้นจึงเป็นหนังสือขอลาออกจากราชการที่สมบูรณ์ซึ่งผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาดำเนินการต่อไปได้ และเมื่อจะสั่งอนุญาตให้นาย ก. ลาออกจากราชการได้ ก็จะต้องสั่งอนุญาตให้ลาออกตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ตามที่นาย ก. ระบุไว้ในหนังสือขอลาออกตามนัยมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๑๐/ว ๑๐ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๒๓ ที่กำหนดว่าข้าราชการพลเรือนสามัญมีสิทธิที่จะขอลาออกจากราชการเมื่อใดก็ได้ ดังนั้น ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดจึงอาจแก้ไขคำสั่งอนุญาตการลาออกเป็นอนุญาตให้นาย ก. ลาออกจากราชการย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔ เพื่อให้ตรงกับวันที่ประสงค์จะลาออกได้

สำหรับกรณีที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดมีคำสั่ง ที่ ๖๒/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๔ ให้นาย ก. ออกจากราชการในกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการ นั้น ก.พ. เห็นว่าโดยที่ข้าราชการพลเรือนสามัญมีสิทธิที่จะขอลาออกจากราชการเมื่อใดก็ได้ ประกอบกับนาย ก. ได้อยู่รอรับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการภายหลังจากที่ได้ยื่นหนังสือขอลาออกจนถึงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๓๔ อันถือได้ว่าเป็นระยะเวลาที่พอสมควรแล้ว อีกทั้งกรณีนี้ปรากฏว่าการที่นาย ก. ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการและการถูกลงโทษไล่ออกจากราชการกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งหากผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ในกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการดังกล่าว ก็จะต้องพิจารณาถึงผลของการอนุญาตให้นาย ก. ลาออกจากราชการประกอบด้วย ดังนั้น เมื่อผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดอาจแก้ไขคำสั่งอนุญาตการลาออกเป็นอนุญาตให้นาย ก. ลาออกจาก

ราชการย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔ แล้ว การที่กล่าวหาว่านาย ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการไปตั้งแต่วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๔ ติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จึงเป็นการกล่าวหาในขณะที่ผู้นี้ไม่มีสภาพเป็นข้าราชการแล้ว กรณีไม่ต้องตามบทบัญญัติมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ในกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำเนาเอกสารการพิจารณาของ ก.ค. จำนวน ๒๓ แผ่นคืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๓๐ ตุลาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ทหารีปัญหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
เรียน หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอปะคำ
อ้างถึง หนังสือสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอปะคำ ค่วนที่สุด ที่ ศธ ๑๔๓๔.๑๒/๑๘๖๕
ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาฎ ก.พ. ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง
๒. สำเนาฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์
ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอปะคำได้ทหารีปัญหาเกี่ยวกับพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ รวม ๓ ข้อ นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

๑. ตามที่ทหารีว่า คำว่า “สอบสวน” และ “วิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร” ตามมาตรา ๑๐๒
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หมายความว่าอย่างไร นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า คำว่า “สอบสวน” หมายถึง การรวบรวมพยานหลักฐานหรือ
การดำเนินการใดๆ เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ ในเรื่องที่กำลังทหารี เพื่อให้การดำเนินการ
ทางวินัยได้ความจริงและยุติธรรม ส่วนคำว่า “วิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร” นั้น หมายถึงวิธีการที่
ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรจะใช้ในการสอบสวน โดยการสอบสวนดังกล่าวจะต้องเป็นการสอบสวนในกรณี
ที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่าง
ไม่ร้ายแรงซึ่งอาจดำเนินการโดยวิธีใดก็ได้ เช่น ตั้งเรื่องกล่าวหาแล้วทำการสอบสวนด้วยตนเอง มอบหมายให้
เจ้าหน้าที่ทำการสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือใน
กรณีที่มีการสืบสวนตามมาตรา ๕๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
แล้วผู้บังคับบัญชาเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่าง
ไม่ร้ายแรง โดยในการสืบสวนดังกล่าวได้มีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องที่กล่าวหาแล้ว หาก
ผู้บังคับบัญชาได้นำข้อเท็จจริงจากการสืบสวนข้างต้นมาพิจารณาและเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำความผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรงก็ถือได้ว่าผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่เห็นสมควรแล้วเช่นกัน
อย่างไรก็ตาม การสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงดังกล่าว จะต้องมีการ

แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าคุณอยู่ในฐานะผู้ถูกกล่าวหา และต้องให้อีกโอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงเหตุผล แก่ข้อกล่าวหาด้วย

๒. ตามที่ทราบว่า ผู้บังคับบัญชาจะส่งลงโทษผู้ได้บังคับบัญชาที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด วินัยอย่างร้ายแรง โดยไม่ต้องคณะกรรมการขึ้นทำการสืบสวนหรือสอบสวนข้อเท็จจริง หรือไม่ให้ผู้ได้ บังคับบัญชาชี้แจงข้อเท็จจริงก่อน ได้หรือไม่ เพียงใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนผู้ได้บังคับบัญชาที่มีกรณีอันควรกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามวิธีการที่เห็นสมควร ซึ่งผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการตามที่กล่าวมา แล้วในข้อ ๑ และเมื่อผู้บังคับบัญชาได้สอบสวนแล้วเห็นว่าผู้ได้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด ได้ ตามนัยมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีดังกล่าว ผู้บังคับบัญชาจะส่งลงโทษโดยไม่ต้องทำการสอบสวนก่อนไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ผู้บังคับบัญชาจึงจะพิจารณาสั่งลงโทษโดยไม่ต้อง สอบสวนก็ได้

๓. ตามที่ทราบว่าผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้แก่ผู้ใดบ้าง นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๑๐๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติว่า ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ในสถานโทษ และ อัตราโทษใดได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ซึ่งกฎ ก.พ. ที่ใช้บังคับในปัจจุบันได้แก่กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอคุณ จันทรรักษ์)

นิติกร ๕

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๘๕๗๓

๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง หรือปัญหาเกี่ยวกับการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ

เรียน หัวหน้าสำนักงาน ก.ก.

อ้างถึง หนังสือศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร ลับ ที่ กท ๕๑๐๐/๖๕ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงาน ก.ก. หรือปัญหาเกี่ยวกับการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ กรณี นาย ก. ช่างโยธา ๔ งานควบคุมอาคาร ฝ่ายโยธา สำนักงานเขตพญาไท ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และปลัดกรุงเทพมหานครเห็นควรยุติเรื่อง แต่ ก.ก. พิจารณาเห็นว่า พฤติการณ์ของนาย ก. สมควรให้ออกจากราชการเพราะเป็นผู้มีมลทินหรือมัวหมอง จึงมีมติให้หารือ ก.พ. ว่า

๑. กรณีที่คณะกรรมการสอบสวนและผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า นาย ก. ไม่เป็นผู้มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน แต่ ก.ก. พิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงแห่งกรณี ผู้นี้เป็นผู้มีมลทินหรือมัวหมอง สมควรให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งนำมาใช้บังคับแก่ข้าราชการกรุงเทพมหานครโดยอนุโลม ก.ก. จะมีมติให้รายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้ใช้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๘ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กรุงเทพมหานครมีคำสั่งให้นาย ก. ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๖ โดยไม่ต้องสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ตามมาตรา ๑๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้หรือไม่

๒. หากกรณีตามข้อ ๑. ไม่อาจกระทำได้ เว้นแต่จะสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ตามมาตรา ๑๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เสียก่อน คณะกรรมการสอบสวนจะต้องทำบันทึกสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓) แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วยหรือไม่ หรือควรที่จะให้คณะกรรมการสอบสวนและหรือ ก.ก. ดำเนินการต่อไปอย่างไร จึงเป็นการชอบด้วยกฎหมาย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตาม มาตรา ๑๐๒ และคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจ เห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่า ผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษตามมาตรา ๑๐๔ วรรคหนึ่ง ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาให้ออกจากราชการ ฯลฯ” ซึ่งการสอบสวนตาม มาตรา ๑๐๒ ดังกล่าวถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กฎหมายบัญญัติให้คณะกรรมการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ข้อ ๑๕ วรรคสาม ได้กำหนดวิธีปฏิบัติในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา โดยเห็นว่าพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาไม่มีน้ำหนักพอสนับสนุนข้อกล่าวหา และได้ทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่า ถ้าผู้แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา มีน้ำหนักพอสนับสนุนว่าผู้ถูก กล่าวหา มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกละทิ้ง การสอบสวน ก็ให้ส่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแจ้งสรุป พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยระบุพยานหลักฐานที่เห็นว่ามีน้ำหนักนั้น ส่งให้คณะกรรมการสอบสวนด้วย จากบทบัญญัติดังกล่าวจึงเห็นได้ว่า การที่จะสั่งให้ข้าราชการพลเรือน สามัญผู้ใดออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกละทิ้งการสอบสวนตาม มาตรา ๑๑๖ แห่ง พระราชบัญญัติฉบับที่อ้างถึงข้างต้นนั้น ในการสอบสวนดังกล่าวจะต้องมีการแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่ สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงและนำสืบแก้ ข้อกล่าวหาเสียก่อน ในกรณีที่ยังมีได้มีการดำเนินการให้ถูกต้องตามนี้ ก.พ. มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือ สอบสวนเพิ่มเติมให้ถูกต้องและเป็นธรรมได้ โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๑๐ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

สำหรับกรณีของนาย ก. นี้ ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนยังมีได้ดำเนินการแจ้งสรุป พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้นาย ก. ทราบ ก.ก. จึงไม่อาจรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยในฐานะผู้ใช้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งการตาม มาตรา ๘ (๘) แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กรุงเทพมหานครมีคำสั่งให้ผู้นี้ออกจาก ราชการตาม มาตรา ๑๑๖ โดยไม่ต้องสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ตาม มาตรา ๑๑๐ แห่งพระราช

บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ และในการดำเนินการตามมาตรา ๑๑๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่ง ก.ก. จะสอบสวนเองหรือตั้ง อ.ก.ก.วิสามัญหรือคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ การดำเนินการดังกล่าวจะต้องมีการแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่ ก.ก. เห็นว่าเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้นาย ก. ทราบ และต้องให้อีกาสผู้ชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย หลังจากนั้นจึงนำพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควรต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอดุล จันทศักดิ์)

นิติกร ๕

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๓

๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง ขอรบรายละเอียด

เรียน นาย ก.

อ้างถึง หนังสือของท่าน ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๕

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕
๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๑๑/ว ๘ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านขอรบรายละเอียดเกี่ยวกับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าในกรณีของท่านซึ่งถูกลงโทษทางวินัยตามคำสั่งจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๑๕๖๐/๒๕๓๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๑ จะได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว และมีสิทธิที่จะขอกลับเข้ารับราชการในสังกัดเดิมได้หรือไม่ อย่างไร ตลอดจนสิทธิที่จะได้รับชังกงมีเสมือนเมื่อครั้งชังกงรับราชการอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕ ได้บัญญัติว่า “ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้นๆ” กรณีของท่านปรากฏว่า ท่านได้กระทำผิดทางวินัยและถูกลงโทษไล่ออกจากราชการก่อนวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ ท่านจึงได้รับการล้างมลทินตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว โดยกฎหมายบัญญัติให้ถือว่าท่านมิได้เคยถูกลงโทษไล่ออกจากราชการมาก่อน

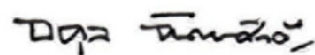
สำหรับการขอกลับเข้ารับราชการนั้น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๖๕ ได้บัญญัติเรื่องการขอรบรjukกลับเข้ารับราชการไว้ว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว และไม่ใช่ว่าเป็นกรณีออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการและทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดได้” และ ก.พ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์

และวิธีการบรรจุผู้ออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๑๑/ว ๘ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๓ ซึ่งตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้กำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยว่า ผู้สมัครกลับเข้ารับราชการต้องมีคุณสมบัติทั่วไปหรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติ กรณีของท่านนี้ เมื่อได้รับการล้างมลทินจึงถือได้ว่าท่านไม่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐(๑๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมีสิทธิที่จะขอกลับเข้ารับราชการได้ ตามนัยมาตรา ๖๕ ดังกล่าว ซึ่งหากท่านประสงค์ที่จะขอกลับเข้ารับราชการ ท่านจะต้องยื่นคำขอกลับเข้ารับราชการตามแบบของทางราชการ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย โดยยื่นต่อหัวหน้าส่วนราชการที่ท่านประสงค์จะขอกลับเข้ารับราชการซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ต่อไป ส่วนการที่ท่านจะได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการหรือไม่เพียงใด นั้น เป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒

ส่วนเรื่องสิทธิและประโยชน์ที่ท่านจะได้รับในกรณีที่ท่านได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการนั้น สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า หากท่านได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการท่านก็มีฐานะเป็นข้าราชการและมีสิทธิและประโยชน์ตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้เช่นเดียวกับข้าราชการทั้งหลาย ส่วนสิทธิและประโยชน์อื่นใดอันเกี่ยวเนื่องกับการได้รับการล้างมลทิน เช่น สิทธิในการที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญ สิทธิที่จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในปีที่ถูกลงโทษ ฯลฯ นั้น โดยที่มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับที่อ้างถึงข้างต้นได้บัญญัติว่า “การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น” ซึ่งหมายความว่า หากข้าราชการผู้ใดได้สูญเสียสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ไปแล้วก่อนที่จะได้รับการล้างมลทิน การได้รับการล้างมลทินในภายหลังก็ไม่ก่อให้เกิดสิทธิเรียกร้องสิทธิและประโยชน์ที่เสียไปแล้วได้ ท่านจึงไม่อาจเรียกร้องสิทธิและประโยชน์ใด ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการได้รับการล้างมลทินครั้งนี้ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอตุล จันทรศักดิ์)

นิติกร ๕

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง ทารือการถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบ ก.พ.

เรียน ปลัดกระทรวงคมนาคม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงคมนาคม ถัด ที่ กค ๐๒๐๓/๘๒๕๘ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๕

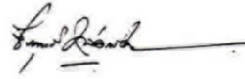
ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงคมนาคมได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณี นาย ก. เจ้าหน้าที่จัดหาที่ดิน ๗ กองบำรุง กรมทางหลวง กับพวก รวม ๔ ราย ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องการจ่ายเงินค่าทดแทนการเวนคืนทรัพย์สินให้แก่ราษฎรที่ถูกเขตทางหลวงส่อไปในทางไม่สุจริต ซึ่งกรมทางหลวงได้รายงานผลการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.พ. ตามนัยข้อ ๕ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมา นาย ก. ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนต่อ อ.ก.พ.กระทรวงคมนาคม ซึ่งกระทรวงคมนาคมเห็นว่ากรณีนี้การพิจารณาการดำเนินการทางวินัยจะอยู่ในอำนาจของ ก.พ. และ อ.ก.พ.กระทรวงคมนาคม และหากมีการพิจารณาการดำเนินการไปตามหลักเกณฑ์ของแต่ละองค์กรแล้วผลการพิจารณาอาจไม่สอดคล้องกัน กระทรวงคมนาคมจึงหารือแนวทางดำเนินการในกรณีนี้เพื่อถือปฏิบัติต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัยของ ก.พ. นั้น สำนักงาน ก.พ. ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของ ก.พ. จะพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยจากผลการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาที่เป็นที่ยึดตามกระบวนการของกฎหมายแล้ว เช่น กรณีที่จังหวัดมีคำสั่งลงโทษ สำนักงาน ก.พ. ก็จะรอผลการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาระดับกรม หรือกรณีที่ผู้ถูกลงโทษใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง สำนักงาน ก.พ. ก็จะรอผลการพิจารณาอุทธรณ์ก่อน เมื่อสำนักงาน ก.พ. ได้รับผลการพิจารณาที่เป็นที่ยึดในระดับของผู้บังคับบัญชาแล้ว จึงจะนำผลการพิจารณาดังกล่าวมาพิจารณาเสนอความเห็นต่อ ก.พ.

เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมตามพหุติการณ์แห่งกรณีต่อไป สำหรับกรณีของนาย ก. นี้ ก.พ. จึงรอผลการพิจารณาของ อ.ก.พ.กระทรวงคมนาคมก่อน ตามที่กระทรวงคมนาคมเห็นว่าผลการพิจารณาของ อ.ก.พ.กระทรวงคมนาคม และ ก.พ. อาจจะไม่สอดคล้องกันนั้น จึงเป็นกรณีที่ไม่อาจเกิดขึ้นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๖๓

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง ขอรื้อมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการเกษตร ค่วน ที่ กษ ๑๐๐๓/๑๖๕๗๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๓๕
และ ปกปิด ที่ กษ ๑๐๐๓/๑๑๘ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารข้อเท็จจริง จำนวน ๑๘ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมส่งเสริมการเกษตรหรือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณี นาย ก. อดีตผู้ช่วยเกษตรจังหวัด นครนายก นักวิชาการเกษตร ๗ ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่องจัดทำ หลักฐานใบสำคัญการจ่ายเงินในการจัดฝึกอบรมเกษตรกรกรเป็นเท็จ รับเงินเกินจริงไปจำนวน ๖๖,๐๐๐ บาท ซึ่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ชี้มูลความผิดต่ออธิบดีกรม ส่งเสริมการเกษตรเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๗ โดยก่อนหน้าที่จะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทางวินัยดังกล่าว อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรได้อนุญาตให้ผู้นี้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๗ กรมส่งเสริมการเกษตรจึงหารือไปยัง ก.พ. รวม ๓ ประการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ตามปัญหาที่หารือว่า คำว่า “ผู้บังคับบัญชา” ตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หมายถึงผู้บังคับบัญชาเหนือข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาทุกระดับ ทั้ง ผู้บังคับบัญชาตามระเบียบบริหารราชการส่วนกลางหรือระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค เหมือน ความหมายเดิมตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือหมายถึงเฉพาะผู้บังคับ บัญชาตามมาตรา ๕๒ เท่านั้น

ก.พ. เห็นว่า คำว่า “ผู้บังคับบัญชา” ตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หมายถึงผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายที่มีตำแหน่งเหนือผู้ถูกกล่าวหาทุกระดับ ซึ่งมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้กำหนดให้มีหน้าที่เสริมสร้างพัฒนาทัศนคติและ จิตสำนึกของข้าราชการให้เป็นไปในทางที่มีวินัย ดูแล ระวัง ระมัดระวัง เอาใจใส่ และป้องกันมิให้ข้าราชการ กระทำผิดวินัย และดำเนินการทางวินัย อันเป็นความหมายที่มีนัยเดียวกันกับที่ ก.พ. ได้เคยพิจารณาตี ความไว้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

๒. ตามปัญหาที่หารือว่า กรณีที่มีข้อกล่าวหาเป็นหนังสือต่อสำนักงาน ป.ป.ป. หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน แต่ผู้บังคับบัญชาไม่ทราบ เมื่อผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปแล้วก่อนที่สำนักงาน ป.ป.ป. หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจะแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบเป็นหนังสือ ผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นเสมือนมิได้ออกจากราชการได้หรือไม่ เมื่อความผิดที่ข้อมูลอาจถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

ก.พ. เห็นว่า บทบัญญัติของมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๕๕ และดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติในหมวดนี้ต่อไปได้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ ฯลฯ” นั้น เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์กรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจจะดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดที่ออกจากราชการไปแล้วว่า การกล่าวหาตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ดังกล่าวจะต้องกระทำก่อนที่ผู้นั้นจะออกจากราชการ ซึ่งตามปัญหาที่หารือนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีหน้าที่ในการสืบสวนและสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริงเมื่อมีผู้กล่าวหา ร้องเรียน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ส่วนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมีหน้าที่ตรวจสอบการรับจ่าย การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงิน และทรัพย์สินของหน่วยรับตรวจ ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังนั้น เมื่อมีการกล่าวหาเป็นหนังสือว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีพฤติการณ์อันพึงเห็นได้ว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. หรือต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินอยู่ก่อนที่ผู้นั้นจะออกจากราชการ แม้คณะกรรมการ ป.ป.ป. หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจะแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ภายหลังจากที่ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการไปแล้วก็ตาม ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามกฎหมายก็สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นต่อไปได้

๓. ตามปัญหาที่หารือว่า หากสำนักงาน ป.ป.ป. หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบพบเองตามหน้าที่โดยไม่มีกรรณการร้องเรียนกล่าวโทษ และข้อกล่าวหาไม่มีมูลอาจถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง แต่ผู้บังคับบัญชาไม่ทราบการกระทำผิด อนุญาตให้ผู้นั้นลาออกจากราชการไปแล้ว เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับแจ้งผลการชี้มูลจากสำนักงาน ป.ป.ป. หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินแล้ว สามารถดำเนินการต่อไปได้หรือไม่

ก.พ. เห็นว่า มาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่อ้างถึงข้างต้นบัญญัติไว้เฉพาะกรณีที่มีการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาเท่านั้น มิได้บัญญัติรวมไปถึงการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือผู้ตรวจสอบคั่งเช่นกรณีมีผู้กล่าวหาตามข้อ ๒ คั่งนั้น กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบพบการกระทำผิดวินัยของข้าราชการพลเรือนสามัญเองตามหน้าที่ จึงต้องพิจารณาว่าคณะกรรมการ ป.ป.ป. หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้แจ้งผลการสืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบต่อผู้บังคับบัญชาก่อนที่ผู้นั้นจะออกจากราชการหรือไม่ หากคณะกรรมการ ป.ป.ป. หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบพบการกระทำอันพึงเห็นได้ว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้วแจ้งต่อผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญภายหลังจากที่ผู้นั้นออกจากราชการไปแล้วผู้บังคับบัญชามีอำนาจก็ไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นต่อไปได้

สำหรับกรณีของนาย ก. นี้ ปรากฏข้อเท็จจริงว่าสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ตรวจสอบบัญชีของสำนักงานเกษตรจังหวัดนครนายก ประจำงวดปีงบประมาณ ๒๕๓๖ ตามปกติ โดยมีได้มีผู้ใดร้องเรียนและได้พบว่ามีการเบิกเงินเพื่อดำเนินการฝึกอบรมเกษตรกรเกินไปจากความเป็นจริง ซึ่งพฤติการณ์ดังกล่าวมีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑ จึงได้แจ้งพฤติการณ์ของนาย ก. กับพวก ต่อผู้บังคับบัญชาเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๗ แต่ปรากฏว่าอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรได้อนุญาตให้นาย ก. ออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๗ การกล่าวหาว่าผู้นี้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้บังคับบัญชาจึงเป็นการกล่าวหาภายหลังจากที่ได้ออกจากราชการไปแล้ว อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ต่อไปได้ คำสั่งกรมส่งเสริมการเกษตร ที่ ๑๐๗๗/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ ที่สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาย ก. กับพวก จึงไม่มีผลใช้บังคับเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับผู้นี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งเอกสารข้อเท็จจริง จำนวน ๑๘ แผ่น คืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง ขอรื้อการลงโทษลดขั้นเงินเดือน

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

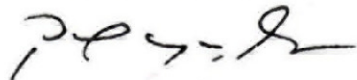
อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สร ๐๒๐๓/๓๓/ ๒๕๑๘๔
ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้หารือปัญหาเกี่ยวกับอำนาจการสั่ง
ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ว่า ตามที่กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์
ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ข้อ ๕ ได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน
ครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้นนั้น เมื่อมีข้าราชการหรือลูกจ้างประจำกระทำความผิดทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้มี
อำนาจสั่งลงโทษจะลงโทษลดขั้นเงินเดือนครั้งนั้นได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ความในข้อ ๕ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ได้กำหนดให้
ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงมีอำนาจสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน
ครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น ซึ่งเป็นการกำหนดอัตราโทษขั้นสูงของการลงโทษลดขั้นเงินเดือน โดยไม่มีข้อ
จำกัดว่าจะลงโทษลดขั้นเงินเดือนต่ำกว่าหนึ่งขั้นไม่ได้ ดังนั้น ต่อมาเมื่อได้มีการจัดทำบัญชีอัตราเงินเดือน
ข้าราชการพลเรือนโดยกำหนดให้มีอัตราเงินเดือนช่วงละครั้งขึ้น การที่ผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาสั่งลงโทษ
ผู้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงโดยลดขั้นเงินเดือนครั้งนั้นก็เป็นที่เห็นได้ว่าไม่ขัดหรือแย้งกับความใน
ข้อ ๕ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) แต่อย่างใด ก.พ. จึงมีมติว่า ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการ
พลเรือนสามัญผู้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงมีอำนาจสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนครั้งนั้นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอูศล บุญประกอบ)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๘๕๗๓

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง การร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายหนังสือร้องเรียนและเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒๕ แผ่น

ด้วยนาย ก. ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อสำนักงาน ก.พ. กล่าวหา นาย ข. หัวหน้าศูนย์บริการ
โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จังหวัดยโสธร ว่ามีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมหลายประการ

สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้ มาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะสืบสวนและพิจารณา
ดำเนินการทางวินัยต่อไป โดยการดำเนินการดังกล่าวควรกระทำในทางลับเพื่อมิให้ผู้ร้องเรียนถูกกลั่นแกล้ง
จากข้าราชการผู้ถูกกล่าวโทษ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป และได้ส่งภาพถ่ายหนังสือร้องเรียน รวมทั้งเอกสาร
ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาพร้อมนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอดุล จันทรศักดิ์)

นิติกร ๕

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง ขอความเป็นธรรม

เรียน ราชเลขาธิการ

อ้างถึง (๑) หนังสือสำนักราชเลขาธิการ ปกปิด ที่ รล ๐๐๐๕/๕๐๑ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๕
(๒) หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปกปิด ที่ นร ๐๒๑๗/๑๔๖๐๖
ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปกปิด ที่ นร ๐๒๑๗/๑๔๖๐๖
ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง (๑) สำนักราชเลขาธิการขอให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาเสนอข้อมูลหรือข้อคิดเห็น กรณีร้อยตำรวจเอก ก. ผู้บังคับหมวดกองร้อยที่ ๔ กองกำกับการ ๔ กองบังคับการฝึกพิเศษ ได้ทูลเกล้าฯ ถวายฎีกา ความว่าได้รับความเดือดร้อนจากการใช้อำนาจทางการปกครองอย่างไม่เป็นธรรมของผู้บังคับบัญชา กรณีมีคำสั่งห้ามข้าราชการตำรวจที่อยู่ระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยทำการอุปสมบทถวายเป็นพระราชกุศล จึงได้ยื่นเรื่องฟ้องผู้บังคับบัญชาต่อศาลในข้อหาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้ผู้ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย ซึ่งตามหนังสือที่อ้างถึง (๒) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณาเสนอข้อมูลหรือข้อคิดเห็นแล้วแจ้งมายังสำนักราชเลขาธิการโดยตรง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีทำนองนี้หากเกิดขึ้นกับข้าราชการพลเรือนสามัญ การขอลาอุปสมบทถือเป็นสิทธิของข้าราชการ ส่วนการพิจารณาอนุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบทหรือไม่ นั้นเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตให้ลาอุปสมบท หากข้าราชการผู้ใช้สิทธิเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการใช้อำนาจในทางปกครองของผู้บังคับบัญชา และใช้สิทธิฟ้องร้อง

ต่อศาลยุติธรรม การกระทำดังกล่าวถือว่าเป็นการใช้สิทธิโดยชอบ แม้ต่อมาศาลชั้นต้นจะมีคำพิพากษา
ยกฟ้อง กรณีก็ไม่เป็นเหตุที่จะถือว่ามิมูลเป็นความผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงที่ผู้บังคับบัญชา
จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอพระราชทานกลับเข้ารับราชการ

เรียน ราชเลขาธิการ

อ้างถึง หนังสือสำนักราชเลขาธิการ ที่ รล ๐๐๐๕/๒๐๑๕๘ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๑๑/ว ๘ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักราชเลขาธิการแจ้งว่า นาย ก. อยู่บ้านเลขที่ ๔๘ หมู่ที่ ๑๑ ตำบล ช่างปี อำเภอศรีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ได้ทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาขอพระราชทานกลับเข้ารับราชการ เนื่องจาก ผู้นี้เคยถูกลงโทษให้ออกจากราชการ ตามคำสั่งสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ที่ ๗๖๒/๒๕๓๒ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๒ และต่อมาได้ประกอบอาชีพสุจริต แต่มีรายได้ไม่พออนุเงินจือครอบครัว ทำให้ ได้รับความเดือดร้อน จึงขอพระมหากรุณาเป็นที่พึ่ง สำนักราชเลขาธิการจึงขอให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณา ให้ข้อมูลหรือข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

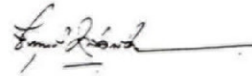
สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว และไม่ใช้เป็นกรณีออกจากราชการใน ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการและทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่ ก.พ. กำหนดได้” ซึ่งหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุผู้ออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการนั้น ยังคงถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๑๑/ว ๘ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓ โดย อนุโลม ตามนัยมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่อ้างถึงข้างต้น โดยการขอกลับเข้ารับราชการตาม หลักเกณฑ์ดังกล่าว ผู้สมัครกลับเข้ารับราชการต้องยื่นคำขอตามแบบขอบรรจุกลับเข้ารับราชการ และต้อง มีคุณสมบัติทั่วไปหรือได้รับยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๕ ด้วย

กรณีของนาย ก. นี้ ได้ถูกลงโทษให้ออกจากราชการเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๒ ซึ่งถือเป็นผู้ขาด คุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๕ แต่โดยที่ พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๕ ได้บัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้

กระทำก่อนหรือในวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๘ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือ
ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยใน
กรณีนั้น ๆ ดังนั้น นาย ก. จึงได้รับการล้างมลทิน อันเป็นผลให้ไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา ๓๐ (๑๒)
ดังกล่าว และมีสิทธิที่จะขอกลับเข้ารับราชการได้ ส่วนการที่ส่วนราชการจะพิจารณารับนาย ก. กลับเข้ารับ
ราชการต่อไปหรือไม่ นั้น เป็นอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ที่จะใช้ดุลพินิจพิจารณาตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุผู้ออกจากราชการไปแล้วกลับ
เข้ารับราชการมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง หารือการดำเนินการทางวินัย

เรียน เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

อ้างถึง หนังสือสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ลับ ที่ กษ ๑๒๐๓/ธ๒๒๔
ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องขอทบทวนการหารือปัญหาข้อกฎหมายตาม
พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๓๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการ
ทางวินัย กรณีสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ข้อเท็จจริงในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการกองทุนที่ดินจังหวัดอุดรธานีมีเหตุผิดปกติหลายประการ
ผลการสอบสวนเลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมส่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ก.
เจ้าหน้าที่ปฏิรูปที่ดิน ๘ และนาง ข. เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ๖ สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน
จังหวัดอุดรธานี คนละ ๑ ขั้น แล้วรายงานการลงโทษดังกล่าวต่อ อ.ก.พ.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อ
พิจารณา หลังจากนั้น สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้แจ้งให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนบุคคลทั้งสองในเรื่องเดิม ตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่เห็นชอบ
กับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงชุดที่นายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่งแต่งตั้ง สำนักงานการ
ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจึงดำเนินการตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีดังกล่าว และรายงานกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีข้อสังเกตว่ามูลกรณีของการแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนเรื่องนี้เป็นเรื่องเดียวกันกับกรณีที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้มีคำสั่งลงโทษไปแล้ว
ผลของการลงโทษดังกล่าวทำให้บุคคลทั้งสองได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ และ
คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่สามารถดำเนินการสอบสวนต่อไปได้แต่หากจะยกเลิกคำสั่งก็จะเป็นการ
ขัดคำสั่งของนายกรัฐมนตรีข้างต้น สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจึงหารือว่า กรณีนี้ ผู้ถูกลง
โทษทั้งสองจะได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติล้างมลทินดังกล่าวหรือไม่ และคณะกรรมการสอบสวน
ทางวินัยจะดำเนินการสอบสวนต่อไปได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง ทหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

เรียน นาย ก.

อ้างถึง หนังสือของท่าน ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ปกปิด ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ป ๒

ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๓๗

๒. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีลับ ที่ นร ๐๒๐๓/๑๖๗๑

ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้ทหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๑ ขณะที่ท่านรับราชการเป็นข้าราชการครู ตำแหน่งหัวหน้าการประถมศึกษากิ่งอำเภอพญาเม็งราย สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย ได้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงรายพิจารณาเห็นว่าท่านกระทำผิดวินัยกรณีทุบโต๊ะแสดงอาการข่มขู่ผู้ได้บังคับบัญชา เข้าไปในห้องที่อำเภอพญาเม็งรายทั้งๆ ที่ผู้บังคับบัญชาสั่งห้าม และใช้อำนาจหน้าที่พิจารณาความดีความชอบประจำปีงบประมาณ ๒๕๓๒ แก่ข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพญาเม็งรายโดยไม่ถูกต้อง จึงมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนท่าน ๑๐% เป็นเวลา ๒ เดือน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและปลัดกระทรวงศึกษาธิการพิจารณาเห็นชอบด้วย แล้วรายงานต่อ ก.ค. ก.ค. ได้พิจารณาเห็นว่ากรณีที่ท่านใช้อำนาจหน้าที่พิจารณาความดีความชอบประจำปีงบประมาณ ๒๕๓๒ แก่ข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพญาเม็งรายโดยไม่ถูกต้องนั้นเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ประชาน ก.ค. จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนท่าน ระหว่างการสอบสวน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยโสธรได้มีคำสั่งอนุญาตให้ท่านลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ ต่อมา ก.ค. ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีมติให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติสั่งเพิ่มโทษท่านเป็นไล่ออกจากราชการ ซึ่งสำนักงาน ก.ค. ได้รายงานมติ ก.ค. ดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการต่อไป

รองนายกรัฐมนตรี (นายเกษม สุวรรณกุล) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้ ก.ค. ไม่อาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ กรณีจะต้องรายงานนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อพิจารณาและสั่งการต่อไป จึงมีคำสั่งให้ ก.ค. ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้แจ้งคำสั่งข้างต้นให้ ก.ค. ดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ นับแต่ ก.ค. ได้รับทราบคำสั่งของรองนายกรัฐมนตรี (นายเกษม สุวรรณกุล) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีแล้ว ก.ค. ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใด ท่านจึงได้หารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ไปยัง ก.พ. รวม ๕ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครุภัณฑ์ สำนักงาน ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นได้ อย่างไรก็ตาม หากเป็นกรณีที่เกิดขึ้นกับข้าราชการพลเรือนสามัญ สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นดังนี้

๑. ตามที่หารือว่า เมื่อนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้ ก.ค. ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ก.ค. จะต้องดำเนินการอย่างไร และคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ กค ๒๕๓/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๓๔ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ท่าน จะมีผลบังคับตามกฎหมายต่อไปหรือไม่เพียงใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การดำเนินการรายงานนายกรัฐมนตรี สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญนั้น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘ (๘) ได้บัญญัติให้ ก.พ. มีหน้าที่รายงานนายกรัฐมนตรีในกรณีที่ปรากฏว่ากระทรวง ทบวง กรม ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติตามโดยไม่เหมาะสม เพื่อนายกรัฐมนตรีจะได้พิจารณาและสั่งการต่อไป และเมื่อนายกรัฐมนตรีได้รับรายงานของ ก.พ. ดังกล่าวแล้ว มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่อ้างถึงข้างต้น ได้บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้กระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติการให้ถูกต้องหรือเหมาะสมต่อไป และให้กระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี กรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. กฎหมายบัญญัติให้ ก.พ. รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติประการใด ให้ ก.พ. และกระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรี

สำหรับคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ กค ๒๕๓/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๓๔ ซึ่งมีปัญหาว่าจะมีผลใช้บังคับต่อไปหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาที่นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้ ก.พ. วินิจฉัยว่า ก.ค. จะอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู ประกอบกับมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ก. ได้หรือไม่ ซึ่ง ก.พ. พิจารณาแล้วมีมติว่า ก.ค. อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนาย ก. ในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้ ดังปรากฏรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ดังนั้น คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ กค ๒๕๓/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๓๔ จึงมีผลใช้บังคับได้

๒. ตามที่ทราบว่า ในกรณีของท่าน หาก ก.ค. เห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะต้องรายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนท่าน ตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๑๑/ป ๑๕๒๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๓๐ และมติ อ.ก.พ.วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๓๐ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๓๐ หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในกรณีของข้าราชการพลเรือนสามัญ เมื่อ ก.พ. ได้รับรายงานการลงโทษทางวินัยที่ไม่ร้ายแรง แล้วพิจารณาเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก.พ. สามารถอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือมาตรา ๑๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการผู้ถูกลงโทษได้ ดังที่ได้กล่าวแล้วในข้อ ๑ หรืออาจจะอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือมาตรา ๘ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้กระทรวง ทบวง กรม สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้

สำหรับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๑๑/ป ๑๕๒๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๓๐ และมติ อ.ก.พ.วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๓๐ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๓๐ นั้น เป็นเรื่องที่ ก.พ. ได้พิจารณามีความเห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ ในส่วนที่บัญญัติว่า “..... ก็ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี ซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งดังกล่าวที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๘๖ หรือมาตรา ๘๖ ทวิ” นั้น เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้ส่งลงโทษขึ้นไป

เพียงระดับเดียวเท่านั้นที่มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๘๖ หรือมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันได้ อย่างไรก็ตาม ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติตามมติของคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีฝ่ายสังคมและกฎหมายที่มีมติเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณีซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งดังกล่าว ที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๘๖ หรือมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันได้ โดยไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งลงโทษขึ้นไปเพียงระดับเดียวเท่านั้น ดังปรากฏรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒. ซึ่งเป็นคนละประเด็นกับเรื่องการใช้อำนาจของ ก.พ. ตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

๓. ตามที่หาหรือว่า นอกจากผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แล้ว มีผู้มีอำนาจตามมาตราใดแห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวที่จะมีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้อีก

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า นอกจากผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จะเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญแล้ว ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ ทวิ วรรคสาม ซึ่งได้แก่ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๔๔ ซึ่งมีระดับเหนือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ ที่ละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๖ วรรคสอง และผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๓ ซึ่งได้แก่ ก.พ. ยังเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้

๔. ตามที่หาหรือว่า ในระหว่างที่ท่านถูกสอบสวนตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ กค ๒๕๓/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๓๔ ท่านได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ โดยขณะที่ลาออกผู้บังคับบัญชาไม่ได้กล่าวหาว่าท่านกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่อย่างใด กรณีเช่นนี้จะถือว่าท่านมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกจากราชการตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และมติ ก.พ. ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๒๓ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๒๓ หรือไม่อย่างไร

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาทำนองนี้ ก.พ. ยังมีเคสพิจารณาวินิจฉัยไว้ และการที่จะนำปัญหาดังกล่าวเสนอ ก.พ. เพื่อพิจารณานั้นไม่อาจจะกระทำได้ เนื่องจาก ก.พ. ได้วางแนวทางในการพิจารณาวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายไว้ว่า จะต้องเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งส่วนราชการหรือไป ดังนั้นกรณีของท่านซึ่งเป็นข้าราชการครู สำนักงาน ก.พ. จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นและไม่อาจเรียนให้ท่านทราบถึงมติ ก.พ. ที่เกี่ยวกับปัญหาข้างต้นได้ อย่างไรก็ตาม หากท่านประสงค์จะทราบผลการพิจารณาวินิจฉัยปัญหานี้ โปรดหารือไปยัง ก.ค. ซึ่งเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูโดยตรง และหาก ก.ค. หรือกระทรวงศึกษาธิการประสงค์จะเสนอให้ ก.พ. พิจารณาวินิจฉัย เนื่องจากเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการนำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ไปใช้บังคับ ก็อาจส่งปัญหาดังกล่าวไปให้ ก.พ. พิจารณาวินิจฉัยต่อไปได้

๕. ตามที่หรือว่า คำสั่งของนายกรัฐมนตรีดังปรากฏตามสำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปกปิด ที่ นร ๐๑๐๘/๑๐๐๗๗ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๕ ที่สั่งให้ ก.ค. ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย เนื่องจากเห็นว่ากรณีที่ ก.ค. แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ท่าน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นการไม่ชอบ หาก ก.ค. เห็นว่าการกระทำของท่านเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็จะต้องรายงานนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อพิจารณาและสั่งการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนท่าน แล้วดำเนินการตามกฎหมายต่อไป นั้น เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และ ก.ค. จะต้องถือปฏิบัติตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๖๑๑/ว ๖ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๒๗ หรือไม่อย่างไรนั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า สำนักงาน ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นในกรณีที่นายกรัฐมนตรีได้สั่งการตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้ ดังเหตุผลที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น อย่างไรก็ตาม หากเป็นกรณีที่เกิดขึ้นกับข้าราชการพลเรือนสามัญ กรณีที่ ก.พ. รายงานนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. ก.พ. ก็จะต้องรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเป็นประการใด ก.พ. และกระทรวง ทบวง กรม จะต้องปฏิบัติตาม หรือสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือมติเดิมให้เป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรี แม้ข้าราชการผู้นั้นจะได้ออกจากราชการไปตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาแล้วก็ตาม ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติที่อ้างถึงข้างต้น

สำหรับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๖๑๑/ว ๖ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๒๗ นั้น เป็นหนังสือแจ้งแนวทางปฏิบัติในกรณีที่นายกรัฐมนตรีได้สั่งการหรือคณะรัฐมนตรีได้มีมติประการใดตาม มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ ไปแล้ว กระทรวง ทบวง กรม จะต้องปฏิบัติตาม หรือสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิมให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี หรือตามมติของคณะรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี กระทรวง ทบวง กรม ไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาทบทวนหรือนำเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงเพื่อ พิจารณาทบทวนอีก ซึ่งแนวทางตามหนังสือฉบับนี้เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับกระทรวง ทบวง กรม ที่ จะ ต้องปฏิบัติเมื่อได้มีการดำเนินการตามกระบวนการของกฎหมายโดยถูกต้องแล้ว แต่หากเป็นกรณีที่ นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. ก.พ. ก็จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ ที่อ้างถึงข้างต้นเสียก่อน เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติประการใด ก.พ. และกระทรวง ทบวง กรม จะต้อง ปฏิบัติตามแนวทางที่สำนักงาน ก.พ. ได้เวียนข้อความเข้าใจตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ดังกล่าว ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอดุล จันทศักดิ์)

นิติกร ๕ รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง การดำเนินการทางวินัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา

อ้างถึง หนังสือจังหวัดฉะเชิงเทรา ถับ ที่ นข ๐๐๑๕.๑/๓๗๗ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

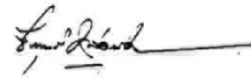
ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดฉะเชิงเทราหาหรือปัญหาการดำเนินการทางวินัย โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาด้วยว่า นาย ก. ช่างตรวจสภาพรถ ๓ สำนักงานขนส่งจังหวัดฉะเชิงเทรา มีกรณีต้องหาว่ากระทำผิดอาญา ฐานมีและพกพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน โดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งศาลจังหวัดมีนบุรีได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุก ๕ ปี ปรับ ๓,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี และคุมประพฤติโดยให้ไปรายงานตัวต่อสำนักงานคุมประพฤติทุก ๓ เดือน เป็นเวลา ๑ ปี กรณีดังกล่าว สำนักงานขนส่งจังหวัดฉะเชิงเทราได้รายงานกรมการขนส่งทางบกเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. โดยตรง โดยมีได้เสนอเรื่องต่อจังหวัดฉะเชิงเทราแต่อย่างไร และ อ.ก.พ.กรมการขนส่งทางบกได้มีมติให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้นี้ โดยกรมการขนส่งทางบกได้มีหนังสือแจ้งให้จังหวัดฉะเชิงเทราว่ากล่าวตักเตือน ซึ่งจังหวัดฉะเชิงเทราเห็นว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมายและแนวทางการลงโทษ จึงได้หารือเพื่อขอทราบแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕๕ ได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยทันที โดยมาตรา ๑๐๒ บัญญัติถึงวิธีดำเนินการทางวินัยว่า ในกรณีที่กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร และในกรณีที่ได้ความเป็นที่ยุติว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง มาตรา ๑๐๓ บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษหรืองดโทษก็ได้ จากบทบัญญัตินี้ดังกล่าวจึงเห็นได้ว่าผู้ที่มีอำนาจดำเนินการทางวินัยได้แก่ผู้ที่มีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา โดยกฎหมายมิได้บัญญัติแยกอำนาจการดำเนินการทางวินัยไว้เป็นการเฉพาะว่าสำหรับข้าราชการพลเรือนในสังกัดราชการส่วนภูมิภาคให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดเท่านั้น

ดังนั้น ตามกรณีที่ว่านี้ เมื่ออธิบดีกรมการขนส่งทางบกซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของนาย ก. ได้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นี้ตามอำนาจที่บัญญัติไว้ในกฎหมายแล้ว การดำเนินการดังกล่าวจึงเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนผลการดำเนินการทางวินัยจะเป็นอย่างไรนั้น ข้อมอบอยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้ใช้อำนาจดำเนินการทางวินัย ซึ่งในบางกรณีผู้บังคับบัญชาอาจนำเหตุอันควรลดหย่อนมาประกอบการพิจารณาได้ตามที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้ อย่างไรก็ตาม ผลการดำเนินการทางวินัยกรณีนี้ก็ยังไม่เป็นที่ยุติ เนื่องจากกรมการขนส่งทางบกจะต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวต่อ อ.ก.พ.กระทรวงคมนาคม ซึ่งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบเพื่อพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๓

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง ทารือแนวทางการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

อ้างถึง หนังสือกรมประชาสัมพันธ์ ปกปิด ที่ รส ๐๔๐๒/๓๕๑ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ปกปิด ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ป ๑๕๕
ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ จำนวน ๓ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมประชาสัมพันธ์ได้ทारीแนวทางการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาข้อหารือของกรมประชาสัมพันธ์ดังกล่าวแล้ว มีมติดังนี้

๑. ตามที่ทारीว่า นาย ก. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๔ ศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขา จังหวัดพิษณุโลก ที่ทำการประชาสัมพันธ์จังหวัดพิษณุโลก ปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ทำการประชาสัมพันธ์จังหวัดนครพนม ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาดีกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จังหวัดนครพนมได้มีคำสั่ง ที่ ๑๖๗๖/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ ลงโทษปลดนาย ก. ออกจากราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาดีกว่าสิบห้าวัน เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีมีปัญหาว่า อ.ก.พ.จังหวัดใดเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาและผู้ว่าราชการจังหวัดใดเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษและการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมสั่งลงโทษนาย ก. ตามมติ อ.ก.พ.จังหวัดนครพนม การดำเนินการดังกล่าวเป็นการถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้องกรมประชาสัมพันธ์จะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไร นั้น

กรณีทारीนี้ สำนักงาน ก.พ. ได้แจ้งผลการพิจารณาของ ก.พ. ให้กรมประชาสัมพันธ์ทราบ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ปกปิด ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ป ๑๕๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ แล้ว

๒. ตามที่ทारीว่า การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นของผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๕๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที นั้น หากกรมประชาสัมพันธ์มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อให้ทราบความจริงในเรื่องนี้ไว้แล้วในชั้นสืบสวนหรือพิจารณา และผลการสอบสวน

ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง กรมประชาสงเคราะห์จะส่งลงโทษผู้กระทำผิดได้ตามที่เห็นสมควรหรือไม่ และหรือกรณีเดียวกันนี้ หากกรมประชาสงเคราะห์มอบหมายให้เจ้าหน้าที่คนหนึ่งคนใดหรือคณะหนึ่งคณะใดทำการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อให้ทราบความจริงและผลเป็นเช่นเดียวกัน กรมประชาสงเคราะห์จะส่งลงโทษผู้กระทำผิดได้ตามที่เห็นสมควรหรือไม่ นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าเมื่อผู้บังคับบัญชาได้ทำการสืบสวน ตามมาตรา ๕๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วมีความเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยในการสืบสวนดังกล่าวได้มีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องที่กล่าวหาแล้ว และผู้บังคับบัญชาได้นำข้อเท็จจริงจากการสืบสวนดังกล่าวมาพิจารณา หากเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ถือได้ว่าผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่เห็นสมควรตามนัยมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้างต้นแล้ว จึงขอมมีอำนาจพิจารณาส่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ข้าราชการดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ปกปิด ที่ นร ๐๓๐๕.๒/ป ๑๘๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ จำนวน ๓ แผ่น มาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๕ ธันวาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ขอยกเว้นในกรณีขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐

เรียน นาย ก.

อ้างถึง หนังสือของท่าน ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้ขอให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณายกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อจะได้มีคุณสมบัติครบถ้วนหากประสงค์จะขอกลับเข้ารับราชการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า โดยที่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมาตรา ๕ ได้บัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ และมาตรา ๗ ได้บัญญัติว่า การล้างมลทินตามมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น กรณีของท่านซึ่งถูกลงโทษให้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๔ จึงอยู่ในเกณฑ์ได้รับล้างมลทิน โดยถือว่าท่านมิได้เคยถูกลงโทษให้ออกจากการมาก่อน กรณีนี้ท่านจึงไม่ต้องขอยกเว้นคุณสมบัติตามข้อ ๓๐ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอคุณ จันทศักดิ์)

นิติกร ๕ รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๓

๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ทารือการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ปกปิด ที่ มท ๐๕๐๒/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมราชทัณฑ์ทารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยกรณี นาย ก. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๓ สถานกักขังกลางธัญบุรี ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษเพิ่มเวรยาม ๑๐ วัน ตามที่กรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่งลงโทษกรณีบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ด้านทศิไต้ของแดนเกษตร เป็นเหตุให้ผู้ต้องขังหลบหนีไปได้ และ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณามิมติเห็นชอบด้วยแล้ว โดยการอุทธรณ์ดังกล่าว นาย ก. อ้างว่าคนไม่มีส่วนกระทำผิดในเรื่องนี้ เนื่องจากในวันเกิดเหตุผู้ต้องขังได้หลบหนีไปทางด้านทศิไต้ของแดนเกษตร แต่คนมีหน้าที่รับผิดชอบด้านทศิไต้ภายในฝ่ายปกครอง ซึ่งเป็นคนละเขตกัน กระทรวงมหาดไทยจึงแจ้งให้กรมราชทัณฑ์พิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำอุทธรณ์ หากเป็นความจริงก็ให้กรมราชทัณฑ์ทารือ ก.พ. เกี่ยวกับอำนาจการพิจารณาของ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยเพื่อถือปฏิบัติต่อไป ผลการตรวจสอบปรากฏข้อเท็จจริงเป็นไปตามคำอุทธรณ์ของนาย ก. ดังนั้น การลงโทษผู้ต้องขังไม่ถูกต้องเหมาะสม กรมราชทัณฑ์จึงทารือว่า กรณีดังกล่าว อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณามิมติเห็นชอบกับการลงโทษแล้ว กรมราชทัณฑ์จะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไร และ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจในการพิจารณาอย่างไรหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาเกี่ยวกับการแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่งนั้น ก.พ. ได้เคยพิจารณามิมติว่า คำสั่งของทางราชการเมื่อออกมาแล้วจะแก้ไขได้ก็ต่อเมื่อคำสั่งนั้นออกมาโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ถูกต้องกับข้อเท็จจริง สำหรับกรณี นาย ก. นี้ ปรากฏว่ากรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่งลงโทษเพิ่มเวรยาม ๑๐ วัน โดยสำคัญผิดว่าผู้ปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ด้านทศิไต้ของแดนเกษตร เนื่องจากหลักฐานการจัดเวรไม่ชัดเจน ดังนั้น คำสั่งลงโทษดังกล่าวจึงไม่ถูกต้องกับข้อเท็จจริงและกรมราชทัณฑ์สามารถเพิกถอนคำสั่งนั้นได้ หลังจากนั้น กรมราชทัณฑ์ควรรายงาน อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยเพื่อรับทราบการเพิกถอนคำสั่ง อันเป็นผลให้เป็นการเพิกถอนมติของ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยเดิมที่เคยตอบรับทราบไปแล้วด้วย

๓๑ มกราคม ๒๕๕๐

เรื่อง หรือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน

อ้างถึง หนังสือกรมการพัฒนาชุมชน ปกปิด ที่ มท ๐๔๐๓/๑๔ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อบังคับสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการกรมการพัฒนาชุมชน จำกัด ระเบียบว่าด้วย
เจ้าหน้าที่สหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓๒ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการพัฒนาชุมชนหรือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาว่า สหกรณ์ออมทรัพย์กรมการพัฒนาชุมชนได้จดทะเบียนจัดตั้งตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๑๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๑ มีสภาพเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากกรมการพัฒนาชุมชน และมีได้เป็นส่วนราชการตามกฎหมาย มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมฐานะทางเศรษฐกิจของสมาชิกซึ่งมาจากข้าราชการกรมการพัฒนาชุมชน โดยวิธีร่วมกันดำเนินธุรกิจเพื่อประโยชน์ด้วยกัน มีคณะกรรมการดำเนินงานซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกเพื่อบริหารและดำเนินงานในกิจการต่างๆ ของสหกรณ์ และมีการว่าจ้างเจ้าหน้าที่หรือพนักงานเพื่อปฏิบัติงานในสหกรณ์โดยตรง สำหรับการหักเก็บเงินค่าหุ้นและเงินชำระหนี้เงินยืมจากสมาชิก สหกรณ์ได้จ่ายเงินเป็นค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีหรือข้าราชการของกองคลัง ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขต และสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดต่างๆ ซึ่งเป็นผู้หักเก็บเงินจากสมาชิกส่งให้สหกรณ์ทุกเดือน ต่อมากรมการพัฒนาชุมชนได้กำหนดให้มีงานสวัสดิการภายในส่วนราชการของกรมการพัฒนาชุมชน โดยเป็นงานหนึ่งของกองการเจ้าหน้าที่ และได้แต่งตั้งคณะกรรมการสวัสดิการภายในส่วนราชการตามคำสั่งกรมการพัฒนาชุมชน ที่ ๓๕๑/๒๕๓๑ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๓๑ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐ มีข้าราชการเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในกิจกรรมหรือกิจการใดๆ ที่คณะกรรมการอนุมัติให้จัดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่ข้าราชการในการปฏิบัติราชการและการดำรงชีวิตนอกเหนือจากสวัสดิการที่ทางราชการจัดให้แก่ข้าราชการอยู่แล้ว กรมการพัฒนาชุมชนจึงหรือปัญหาเกี่ยวกับสหกรณ์ออมทรัพย์กรมการพัฒนาชุมชน และการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ ไปยัง ก.พ. รวม ๒ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

๑. ตามที่หารือว่า โดยที่คณะกรรมการสวัสดิการกรมการพัฒนาชุมชนยังมีได้อนุมัติให้สหกรณ์ ออมทรัพย์กรมการพัฒนาชุมชนเป็นสวัสดิการภายในของกรมการพัฒนาชุมชน ตามข้อ ๑๕ ของระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งสหกรณ์ออมทรัพย์ดังกล่าวก็มีได้ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการสวัสดิการกรมการพัฒนาชุมชน และมีได้มีการประเมินผลการจัดสวัสดิการแล้วรายงานต่อคณะกรรมการ ตามนัยข้อ ๑๖ ของระเบียบดังกล่าว แต่ประการใด กรณีเช่นนี้จะถือว่าสหกรณ์ออมทรัพย์กรมการพัฒนาชุมชนเป็นสวัสดิการภายในส่วนราชการตามข้อ ๑๒ และเป็นประเภทหนึ่งของสวัสดิการภายในส่วนราชการตามข้อ ๑๕ ของระเบียบที่อ้างถึงข้างต้น หรือไม่ อย่างไร นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐ กิจการหรือกิจกรรมใดจะเป็นสวัสดิการภายในส่วนราชการหรือไม่ นั้น ต้องพิจารณาจากคำนิยามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ซึ่งอาจแยกเป็นองค์ประกอบได้ ดังนี้

(๑) เป็นกิจการหรือกิจกรรมที่คณะกรรมการสวัสดิการภายในส่วนราชการอนุมัติให้จัดขึ้นหรือที่ศูนย์ประสานการจัดสวัสดิการข้าราชการจัดขึ้น

(๒) ต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสวัสดิการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้แก่ข้าราชการใน การปฏิบัติราชการ และการดำรงชีวิตนอกเหนือจากสวัสดิการที่ทางราชการจัดให้แก่ข้าราชการอยู่แล้ว

สำหรับสหกรณ์ออมทรัพย์ของส่วนราชการต่างๆ นี้ โดยที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว ข้อ ๑๒ ได้กำหนดให้สวัสดิการซึ่งมีกฎหมายรองรับไว้เป็นการเฉพาะดำเนินการไปตามกฎหมายนั้น และให้ถือเป็นสวัสดิการภายในส่วนราชการตามระเบียบนี้ และข้อ ๑๕ ได้กำหนดประเภทของสวัสดิการภายในส่วนราชการไว้ ได้แก่ การออมทรัพย์ การให้กู้เงิน การเคหะสงเคราะห์ การสงเคราะห์ข้าราชการ การ ฌาปนกิจ ฯลฯ ดังนั้น สหกรณ์ออมทรัพย์ของส่วนราชการจึงเป็นสวัสดิการภายในส่วนราชการตาม ระเบียบนี้ด้วย

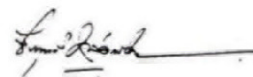
อย่างไรก็ตาม กรณีที่ส่วนราชการใดได้จัดสวัสดิการภายในส่วนราชการตามประเภทที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๑๕ แต่ยังไม่มีการตามระเบียบที่อ้างถึงข้างต้น ข้อ ๒๕ ของระเบียบดังกล่าวได้กำหนดให้ ถือว่าสวัสดิการภายในส่วนราชการนั้น เป็นสวัสดิการภายในส่วนราชการตามระเบียบนี้ และส่วนราชการ นั้นจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการและดำเนินการตามระเบียบนี้ภายใน ๑ ปี นับแต่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ดังนั้น สหกรณ์ออมทรัพย์กรมการพัฒนาชุมชนซึ่งได้จดทะเบียนจัดตั้งตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๑๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๑ จึงเป็นสวัสดิการภายในส่วนราชการตามระเบียบนี้ประเภทหนึ่ง

๒. ตามที่หาหรือว่า เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีหรือข้าราชการของสำนักงานพัฒนาชุมชนในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ซึ่งทำหน้าที่หักเก็บเงินค่าหุ้นและเงินชำระหนี้เงินยืมจากสมาชิกส่งให้สหกรณ์ออมทรัพย์ กรรมการพัฒนาชุมชนโดยได้รับเงินค่าตอบแทนจากสหกรณ์ออมทรัพย์กรรมการพัฒนาชุมชน จะถือเป็นการ ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามข้อ ๑๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐ หรือไม่ และหากเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีหรือข้าราชการดังกล่าวได้นำเงินที่หักเก็บนั้นไป ใช้ประโยชน์ส่วนตัวเป็นเวลา ๑๕ วัน และได้ส่งใช้คืนจนครบถ้วนแล้ว จะมีความผิดทางวินัยข้าราชการ ฐานใด และจะต้องรับโทษสถานใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เมื่อสหกรณ์ออมทรัพย์กรรมการพัฒนาชุมชนถือเป็นสวัสดิการภายใน ส่วนราชการแล้ว ดังนั้น การปฏิบัติงานเกี่ยวกับสหกรณ์ดังกล่าวตามที่ได้รับมอบหมาย จึงเป็นการ ปฏิบัติราชการ ตามนัยข้อ ๑๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐ ส่วนพฤติการณ์ของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้นำเงินที่หักเก็บจาก สมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์กรรมการพัฒนาชุมชนไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว จะเป็นความผิดวินัยตามพระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ อย่างไร นั้น จะต้องพิจารณาจากรายละเอียด และข้อเท็จจริงแห่งพฤติการณ์เป็นแต่ละกรณีๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เรื่อง หารือปัญหาเกี่ยวกับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการผู้ถูกลงโทษทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมการผังเมือง

อ้างถึง หนังสือกรมการผังเมือง ด่วนที่สุด ที่ มท ๑๒๐๑/๖๒๔๖ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการผังเมืองได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนนาย ก. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ผังเมือง ๖ สำนักงานผังเมืองจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป และกรมการผังเมืองได้งดเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๐ ผู้นี้ด้วย แต่โดยที่ได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ กรมการผังเมืองจึงหารือว่า การที่กรมการผังเมืองงดเลื่อนขึ้นเงินเดือนนาย ก. เป็นการถูกต้องหรือไม่ กรณีนี้อยู่ในเกณฑ์ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับที่อ้างถึงข้างต้นหรือไม่ หากอยู่ในเกณฑ์ดังกล่าวและนาย ก. เป็นผู้อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรจะได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีหนึ่งชั้น กรมการผังเมืองจะเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ได้หรือไม่ และจะต้องตัดเงินเดือนนาย ก. ในเดือนตุลาคม ๒๕๓๕ อีกหรือไม่ แต่หากไม่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการล้างมลทิน กรมการผังเมืองจะต้องตัดเงินเดือนนาย ก. ในเดือนตุลาคม ๒๕๓๕ ใช่หรือไม่ และผู้นี้จะได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๑ หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติว่า “ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้นๆ” ซึ่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับนี้มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๕ ประกอบกับคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๕) ได้เคยพิจารณาปัญหาที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยหรือเกี่ยวกับมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๓๐ กรณีการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้มีคำสั่งภายหลังวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ใช้บังคับ ลงโทษตัดเงินเดือนพนักงานในสังกัด ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๓๐ เป็นต้นไป ว่า ในขณะที่พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ใช้บังคับ พนักงานดังกล่าวยังมิได้ถูกลงโทษและยังมิได้รับโทษแต่อย่างใด จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการล้างมลทิน ดังนั้น กรณีของนาย ก. ที่ได้กระทำผิดวินัยระหว่างวันที่ ๕-๒๐ เมษายน ๒๕๓๕ และกรมการผังเมืองได้มีคำสั่ง ที่ ๔๕๓/๒๕๓๕

ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน โดยให้มีผลตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๓๕ จึงมิได้รับการล้างมลทิน เนื่องจากในวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๕ ผู้นี้ยังมิได้รับโทษทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามคำสั่งดังกล่าว

สำหรับกรณีที่กรมการผังเมืองงดเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๐ นาย ก. ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) เนื่องจากในรอบปีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ถูกลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ นั้น ก.พ. เห็นว่า คำว่า “ถูกลงโทษทางวินัย” ตามข้อ ๖ (๒) ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว หมายความว่าผู้ถูกลงโทษได้รับโทษจริงหรือคำสั่งลงโทษมีผลใช้บังคับ กรณีของนาย ก. นี้ คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนมีผลใช้บังคับในเดือนตุลาคม ๒๕๓๕ และก่อนที่คำสั่งลงโทษนี้จะมีผลใช้บังคับ กรมการผังเมืองได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๕ เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๐ ให้แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัด ดังนั้น ในวันที่มีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนดังกล่าว นาย ก. จึงมิได้เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัย และไม่ต้องห้ามมิให้เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๐ ตามข้อ ๕ (๑) ข้อ ๖ (๒) ข้อ ๗ และข้อ ๘ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่อ้างถึงข้างต้น เนื่องจากในรอบปีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ผู้นี้มิได้ถูกลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ การที่กรมการผังเมืองงดเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๐ นาย ก. จึงเป็นการไม่ถูกต้อง

ส่วนการตัดเงินเดือนนาย ก. นั้น โดยที่ผู้นี้มิได้รับการล้างมลทิน กรมการผังเมืองจึงต้องตัดเงินเดือนในเดือนตุลาคม ๒๕๓๕ ตามที่ได้ระบุไว้ในคำสั่งลงโทษ อันเป็นผลให้นาย ก. มิได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๑ เนื่องจากเป็นกรณีที่อยู่ในเกณฑ์ต้องห้ามตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘)

อนึ่ง ตามปัญหาที่หารือในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้างต้น หากกรมการผังเมืองมีความเห็นเป็นประการอื่น ก็สามารถหารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาได้โดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๘๕๗๓

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

เรื่อง การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐

เรียน อธิบดีกรมทางหลวง

อ้างถึง หนังสือกรมทางหลวง ที่ กค ๐๖๐๓/๑๕๕๘๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

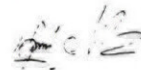
ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมทางหลวงได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ นาย ก. วิศวกรโยธา ๗ และนาง ข. เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ๕ ซึ่งถูกลงโทษทางวินัย และได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าบุคคลทั้งสองจะมีคุณสมบัติในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ข้อ ๖ (๒) หรือไม่ เนื่องจากมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับดังกล่าวได้บัญญัติให้การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ที่ได้เกิดขึ้นทั้งสิ้น ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า เรื่องนี้ นาย ก. และนาง ข. ได้กระทำความผิดวินัยและถูกลงโทษลดเงินเดือนคนละ ๑ ขั้น ตามคำสั่งกรมทางหลวง ที่ จ.๓.๒/๑/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๕ และที่ จ.๓.๒/๔/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ ตามลำดับ บุคคลทั้งสองจึงได้รับการล้างมลทิน ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับที่อ้างถึงข้างต้น ที่บัญญัติให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษทางวินัยที่ได้กระทำความผิดก่อนหรือในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ และได้รับโทษทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๕ นั้นมิได้เคยถูกลงโทษทางวินัยในกรณีนั้นๆ ดังนั้น บุคคลทั้งสองจึงไม่เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัย อันเป็นผลให้มีคุณสมบัติอยู่ในเกณฑ์ตามข้อ ๖ (๒) ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ซึ่งผู้บังคับบัญชาสามารถเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ได้ หากบุคคลทั้งสองอยู่ในหลักเกณฑ์อื่นที่อาจเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ได้ด้วย

สำหรับมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินดังกล่าวที่ว่า การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น นั้น หมายความว่า หากข้าราชการผู้ใดได้สูญเสียสิทธิหรือประโยชน์ต่างๆ ไปแล้วก่อนได้รับการล้างมลทิน แม้ต่อมาผู้นั้นจะได้รับการล้างมลทิน กรณีก็จะไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้นั้นในการเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ที่ได้สูญเสียไปแล้วดังกล่าวคืนมาได้ อีก เช่น ข้าราชการผู้ถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือน เมื่อผู้นั้นได้รับการล้างมลทินแล้วก็ไม่มีสิทธิที่จะเรียกร้องขอรับเงินเดือนที่ถูกลดขั้นไปแล้วคืนมาได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางแนนน้อย วิศวะโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เรื่อง การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีได้รับการล้างมลทิน

เรียน นาย ก.

อ้างถึง หนังสือหารือของท่าน ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/๕๘ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้หารือกรณีข้าราชการที่ถูกลงโทษทางวินัยและได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่า ผู้ถูกลงโทษดังกล่าวจะมีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๐ หรือไม่ ในเมื่อพระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับดังกล่าวใช้บังคับก่อนที่จะถึงวันที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน และมีแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้าราชการผู้นี้ถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๓๕ จึงได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับที่อ้างถึงข้างต้น ที่บัญญัติให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษทางวินัยที่ได้กระทำผิดก่อนหรือในวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๕ และได้รับโทษทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๕ นั้นมิได้เคยถูกลงโทษทางวินัยในกรณีนั้นๆ ข้าราชการผู้นี้จึงไม่เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัย อันเป็นผลให้มีคุณสมบัติอยู่ในเกณฑ์ตามข้อ ๖ (๒) ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ซึ่งผู้บังคับบัญชาสามารถเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ได้ หากข้าราชการผู้นี้อยู่ในหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่อาจเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ได้ด้วย ทั้งนี้ สำนักงาน ก.พ. ได้จัดส่งแนวคำตอบข้อหารือที่ได้เคยพิจารณาตอบปัญหาในทำนองเดียวกันนี้มาเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางแนนน้อย วิศวโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๕ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน ผู้อำนวยการองค์การคลังสินค้า

อ้างถึง หนังสือองค์การคลังสินค้า ที่ อคส.๑๐๑๑/๓๑๔๗ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง องค์การคลังสินค้าหรือปัญหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ รวม ๒ ข้อ ไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. ตามที่ทราบว่า นาย ก. พนักงานขับรถยนต์ กองพัสดุและยานพาหนะ ได้กระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ และองค์การคลังสินค้าได้มีคำสั่ง ที่ ๒๐๘/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือนนาย ก. ๑๐% เป็นเวลา ๖ เดือน ตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๓๕ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ดังนี้ นาย ก. จะได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่อ้างถึงข้างต้น หรือไม่ เพียงใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ผู้ถูกลงโทษทางวินัยที่จะได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติที่อ้างถึงข้างต้นนี้ จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขว่าได้กระทำผิดวินัยก่อนหรือในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ และได้รับโทษหรือทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๕ ตามกรณีที่ว่านี้ ปรากฏว่าในวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๕ นาย ก. ยังไม่ได้ถูกลงโทษและยังไม่ได้รับโทษทั้งหมดหรือบางส่วนแต่อย่างใด โดยเพิ่งถูกลงโทษเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๕ ดังนั้น นาย ก. จึงมิได้รับการล้างมลทิน

๒. ตามที่ทราบว่า นาย ข. และ นาย ค. พนักงานขับรถยนต์ กองพัสดุและยานพาหนะ ได้กระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ และองค์การคลังสินค้าได้มีคำสั่ง ที่ ๑๓๖/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๓๕ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนบุคคลทั้งสองคนละ ๑ ขั้น ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ดังนี้ บุคคลทั้งสองจะได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับที่อ้างถึงข้างต้น

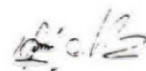
แต่เพียงถือว่ามีได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในความคิดนั้นๆ เท่านั้น และผลที่ได้รับนั้นไม่ก่อให้เกิดสิทธิที่จะกลับมาได้รับเงินเดือนในอัตราเดิมก่อนถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือน ไซ้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เมื่อนาย ข. และนาย ค. ได้กระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ และได้รับโทษทั้งหมดไปก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ บุคคลทั้งสองจึงได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยให้ถือว่าบุคคลทั้งสองมิได้เคยถูกลงโทษทางวินัยในกรณีนั้นๆ และโดยที่มาตรา ๗ ได้บัญญัติว่า การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น กรณีที่หาเรื่องนี้ แม้บุคคลทั้งสองจะได้รับการล้างมลทินก็ตาม แต่การได้รับล้างมลทินดังกล่าวก็ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลทั้งสองในอันที่จะเรียกร้องขอรับเงินเดือนในอัตราเดิมก่อนถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือน ความเห็นขององค์การคลังสินค้าในเรื่องนี้จึงถูกต้องแล้ว

อนึ่ง โดยที่ปัญหาที่หาเรื่องนี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น หากองค์การคลังสินค้ามีความเห็นหรือมีข้อสงสัยเป็นประการอื่นก็สามารถหารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาได้โดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางแนนน้อย วิสวโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๑๕ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ทหารือปัญหาการสอบสวนพิจารณาทัณฑ์ทางวินัย

เรียน นาย ก.

อ้างถึง หนังสือกองกำกับการ ๒ กองบังคับการอำนวยการตำรวจภาค ๖ ที่ ๐๕๓๒/๓๘๐
ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้ทหารือปัญหาเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ในกรณีที่สำนักงาน
ตำรวจภาค ๖ มีคำสั่ง ที่ ๘๗/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๕ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการ
สอบสวนท่าน รวม ๑๓ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘)
ดังนี้

๑. ตามที่ทหารือว่า ในการสอบถามปากคำพยาน ประธานคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการ
โดยลำพังเพียงผู้เดียว จะเป็นการสอบสวนที่ชอบหรือไม่ และบันทึกถ้อยคำพยานดังกล่าวจะใช้เป็นพยาน
หลักฐานได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ข้อ ๒๑ และข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘)
กำหนดหลักเกณฑ์ในการสอบถามปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานว่า คณะกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการ
ในรูปแบบขององค์คณะ กล่าวคือจะต้องมีกรรมการสอบสวนเข้าร่วมทำการสอบถามปากคำผู้ถูกกล่าวหา
และพยานไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด ดังนั้น ในกรณีของท่านซึ่งมี
คณะกรรมการสอบสวนจำนวน ๓ คน การสอบถามปากคำพยาน จึงต้องมีกรรมการอย่างน้อย ๒ คน
เป็นองค์คณะในการสอบสวน เมื่อองค์คณะในการสอบสวนไม่ครบตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนด การ
สอบสวนตอนนั้นย่อมเสียไป ตามนัยข้อ ๓๘ (๓) ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว และไม่สามารถนำบันทึก
ถ้อยคำพยานในกรณีนี้มาใช้เป็นพยานหลักฐานได้

๒. ตามที่ทหารือว่า ประธานกรรมการได้นำบันทึกถ้อยคำพยานตามข้อ ๑ ให้กรรมการผู้อื่นที่มีได้
ร่วมสอบถามปากคำพยานด้วย ลงนามในบันทึกดังกล่าว จะถือเป็นการสอบสวนที่ชอบหรือไม่ และใช้เป็น
พยานหลักฐานได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ข้อ ๒๕ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ได้กำหนดวิธีปฏิบัติในการสอบถามปากคำพยานไว้ว่า ให้คณะกรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำ คณะกรรมการสอบสวนผู้ที่มีได้ร่วมสอบสวนในครั้งใด ห้ามมิให้ลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำที่สอบสวนในครั้งนั้น ดังนั้น ตามกรณีที่หารือข้างต้นจึงเป็นการสอบสวนที่มีชอบ และบันทึกถ้อยคำพยานดังกล่าวไม่สามารถนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานได้

๓. ตามที่หารือว่า คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบถามปากคำพยานที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างให้ครบทุกคนได้หรือไม่ และเป็นการฝ่าฝืนกฎ ก.พ. ข้อใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ข้อ ๑๒ ได้กำหนดให้กรรมการสอบสวนมีหน้าที่ช่วยกันค้นหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้เกิดความยุติธรรม อย่างไรก็ตาม ข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖ ก็ได้กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนสามารถใช้ดุลพินิจที่จะไม่สอบสวนพยานบุคคล ในกรณีที่พยานไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ ดังนั้น คณะกรรมการสอบสวนจึงสามารถใช้ดุลพินิจที่จะไม่สอบถามปากคำพยานใดก็ได้ หากเข้าหลักเกณฑ์ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่อ้างถึงข้างต้น

๔. ตามที่หารือว่า คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบในวันเดียวกัน จะเป็นการปฏิบัติที่ชอบด้วยระเบียบหรือไม่ เป็นการฝ่าฝืนกฎ ก.พ. ข้อใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงนั้น กฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวได้กำหนดขั้นตอนของการสอบสวนไว้ว่า เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและวางแผนทางสอบสวนแล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะต้องเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้ทราบ แล้วถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำผิดหรือไม่ อย่างไร ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามิได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ คณะกรรมการสอบสวนต้องรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แล้วประชุมปรึกษาเพื่อพิจารณามิมิตว่าพยานหลักฐานที่รวบรวมมานั้นมีน้ำหนักพอสนับสนุนข้อกล่าวหาหรือไม่ หากมีมิตว่าพยานหลักฐานดังกล่าวมีน้ำหนักพอสนับสนุนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนจะต้องเรียกผู้ถูกกล่าวหา มา แล้วสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตามนัยข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ ทั้งนี้ กฎ ก.พ. ฉบับนี้มิได้กำหนดไว้ว่าการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาและการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหา

ทราบ จะดำเนินการในวันเดียวกันมิได้ หากเพียงแต่กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ครบถ้วนตามกระบวนการของกฎหมายที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นเท่านั้น

๕. ตามที่ทราบว่า เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้สอบถามปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างแล้ว จะไม่สรุปพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบหักล้างพยานหลักฐานดังกล่าว ได้หรือไม่ เป็นการฝ่าฝืนกฎ ก.พ. ข้อใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนได้สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและรวบรวมพยานหลักฐานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อ ๑๗ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) แล้ว หากต่อมาคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมซึ่งพยานหลักฐานนั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนก็จะต้องสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบหักล้างพยานหลักฐานนั้นๆ ด้วย ตามนัยข้อ ๑๘ ของ กฎ ก.พ. ฉบับที่อ้างถึงข้างต้น

๖. ตามที่ทราบว่า เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นหนังสือขอให้ถ้อยคำเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนที่จะมีการเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มเติมตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ ได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ข้อ ๒๐ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) กำหนดว่า ก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก่ข้อกล่าวหาไว้แล้ว จะยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติมหรือขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนอีกก็ได้ โดยข้อกำหนดดังกล่าวมิได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าคณะกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ อย่างไรก็ตาม เมื่อกฎหมายกำหนดให้เป็นสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในการขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติม กรรมการสอบสวนซึ่งมีหน้าที่ช่วยกันค้นหาความจริงและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมก็ต้องดำเนินการตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอเท่าที่จะกระทำได้ นอกจากนี้ ข้อ ๒๐ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว ยังได้กำหนดให้สิทธิแก่ผู้ถูกกล่าวหาในการยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสืออีก สรุปได้ว่า เมื่อการสอบสวนเสร็จแล้วยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ กรณีนี้ บุคคลดังกล่าวจะต้องรับคำชี้แจงนั้นเข้าสำนวนการสอบสวนไว้ประกอบการพิจารณาด้วย

๗. ตามที่หารือว่า การที่คณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามประเด็นที่กำหนดไว้ แต่ไม่สอบถามปากคำพยานที่ผู้ถูกกล่าวหาได้กล่าวอ้างไว้ และได้ตัดประเด็นสำคัญออกไป จะได้หรือไม่ เป็นการฝ่าฝืนกฎ ก.พ. ข้อใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในการสอบสวนทางวินัยนั้น คณะกรรมการสอบสวนจะประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่ามีข้อกล่าวหาอย่างไร และวางแนวทางสอบสวนค้นหาข้อเท็จจริงเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม ในการนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาเพื่อบำเนิการสอบสวนตามประเด็นดังกล่าว แต่ในกรณีที่พยานไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ คณะกรรมการสอบสวนจะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นเสียก็ได้ ตามนัยข้อ ๒๕ หรือข้อ ๒๖ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การงดการสอบสวนพยานหลักฐานใด หรือไม่นั้น เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวน อย่างไรก็ตาม ในกรณีของข้าราชการพลเรือนสามัญ เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จ หากผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง แล้วแต่กรณี เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ก็สามารถสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการได้ตามความจำเป็น ตามนัยข้อ ๓๖ ของกฎ ก.พ. ที่อ้างถึงข้างต้น โดยอนุโลม

๘. ตามที่หารือว่า การสอบสวนที่มีได้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) จะทำให้การสอบสวนนั้นเสียไปทั้งหมดหรือเสียไปเฉพาะตอนที่ดำเนินการไม่ถูกต้อง นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ข้อ ๓๗ กำหนดว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่ไม่ถูกต้องตามข้อ ๔ ให้สำนวนการสอบสวนทั้งหมดเสียไป ข้อ ๓๘ กำหนดว่า การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนที่มีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ วรรคหนึ่ง การลงมติที่ไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๓๓ วรรคสอง และการสอบถามปากคำพยานบุคคลที่ดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๑ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง หรือข้อ ๒๗ ให้การสอบสวนเฉพาะตอนนั้นเสียไป ข้อ ๓๕ กำหนดว่า ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่แจ้งข้อกล่าวหาที่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากที่ได้แจ้งไว้แล้วให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา และพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาไปให้ผู้ถูกกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๗ วรรคห้า ให้ผู้สั่งแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง แล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และคณะกรรมการสอบสวนต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ ด้วย และข้อ ๔๐ กำหนดว่า ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก.พ. นี้ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ ซึ่งการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ผู้มีอำนาจตั้งที่กล่าวถึงข้างต้นสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้าการสอบสวนตอนนั้นมีสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม จะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

๕. ตามที่หารือว่า หากการสอบสวนเสียไปทั้งหมด ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นดำเนินการสอบสวนใหม่ ได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามกรณีที่หารือ ต้องด้วยข้อ ๓๗ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ที่กำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง และในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะต้องดำเนินการสอบสวนใหม่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้

๑๐. ตามที่หารือว่า ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนสอบปากคำพยานที่ผู้ถูกกล่าวหาได้กล่าวอ้าง แต่คณะกรรมการสอบสวนมิได้สอบถามปากคำไว้ ได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีนี้สามารถกระทำได้ ดังที่ได้กล่าวถึงไว้แล้วในข้อ ๗

๑๑. ตามที่หารือว่า คณะกรรมการสอบสวนที่ได้ร่วมสอบถามปากคำพยาน แต่ได้ลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำพยานในภายหลัง จะมีความผิดฐานใดหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามกรณีที่หารือ เป็นการปฏิบัติตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ข้อ ๒๔ วรรคสาม จึงเป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

๑๒. ตามที่หารือว่า หากคณะกรรมการสอบสวนซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดหรืออาจจะเกิดความเสียหายต่อผู้อื่น คณะกรรมการสอบสวนจะมีความผิดทางวินัยและทางอาญาหรือไม่ และจำนวนการสอบสวนจะเสียไปทั้งหมดหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติให้กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน ดังนั้น พฤติการณ์ของกรรมการสอบสวนตามกรณีที่หารือนี้ จึงอาจเป็นความผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ หรือมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และอาจเป็นความผิดตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาได้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับรายละเอียดและข้อเท็จจริงแห่งพฤติการณ์ของกรรมการสอบสวน ส่วนสำนวนการสอบสวนจะเสียไปหรือไม่ เพียงใด นั้น ได้กล่าวถึงไว้แล้วในข้อ ๘

๑๓. ตามที่หารือว่า เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว จะถือว่าการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามกรณีที่หารือ ถือว่าการสอบสวนได้แล้วเสร็จ อย่างไรก็ตาม หากผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง แล้วแต่กรณี เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ก็สามารถสั่งให้ดำเนินการได้ตามความจำเป็น ตามนัยข้อ ๓๖ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) โดยอนุโลม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางแนนน้อย วิศวโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๒ เมษายน ๒๕๔๐

เรื่อง ขอเสนอความคิดเห็น

เรียน ราชเลขาธิการ

อ้างถึง หนังสือสำนักราชเลขาธิการ ที่ รล ๐๐๐๕/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักราชเลขาธิการได้ส่งเรื่องนาย ก. ทูลเกล้าฯ ถวายฎีกา เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยประสงค์ให้ผู้ที่ถูกลงโทษทางวินัยที่ได้รับการล้างมลทินสามารถเรียกร้องสิทธิประโยชน์ต่างๆ จากทางราชการได้ ไปให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ นี้ เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติและให้เกิดความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช โดยให้มีการล้างมลทินให้แก่ผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่างๆ ซึ่งได้พ้นโทษไปแล้วและผู้ถูกลงโทษทางวินัยของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจต่างๆ ซึ่งได้รับการลงโทษทางวินัยไปแล้ว การล้างมลทินดังกล่าวมีผลให้ถือเสมือนว่าผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่างๆ มิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ และผู้ถูกลงโทษทางวินัยซึ่งได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปแล้วมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้นๆ และมีสิทธิสมบูรณ์เช่นบุคคลทั่วไป โดยการล้างมลทินนี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น

นอกจากนั้น พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ฉบับดังกล่าว ยังได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ ว่า สำหรับบรรดาผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยก่อนหรือในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ และบรรดาผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาสั่งขุดหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยใน

กรณีนั้นๆ ต่อไป ซึ่งหมายความว่าบุคคลผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการและผู้ถูกดำเนินการทางวินัยดังกล่าว มีโอกาสที่จะได้รับความเป็นธรรมเช่นเดียวกับผู้ถูกลงโทษทางวินัย กล่าวคือกรณีที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัย ได้รับการล้างมลทินซึ่งผู้มีอำนาจพิจารณาไม่อาจเพิ่มโทษได้อีก ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการที่มีใช่เป็นการ ลงโทษทางวินัย เช่นถูกสั่งให้ออกจากราชการ ฐานหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจาก ราชการเพราะมีมลทินหรือมีวามองในกรณีที่ถูกสอบสวน ตามมาตรา ๑๑๕ และมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือผู้ถูกดำเนินการทางวินัยที่ผู้บังคับบัญชาสั่งขุดเรื่อง หรือคโทษ ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้น ผู้มี อำนาจพิจารณาก็ไม่อาจพิจารณาในทางที่เป็นโทษแก่ผู้นั้นได้อีกเช่นกัน แม้ตามข้อเท็จจริงจะฟังได้ว่าผู้ถูก สั่งให้ออกจากราชการ หรือผู้ถูกดำเนินการทางวินัยนั้น ควรได้รับโทษทางวินัยระดับปลดออกหรือไล่ออก หรือควรได้รับโทษทางวินัยสถานอื่นก็ตาม

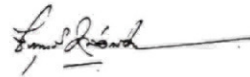
ส่วนปัญหาการเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือผู้ถูกดำเนินการ ทางวินัยนั้น แม้มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ จะมีได้ระบุว่ากรณีตามมาตรา ๖ ไม่ก่อให้เกิด สิทธิแก่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้นก็ตาม แต่การพิจารณาเกี่ยวกับการขอรับสิทธิหรือประโยชน์ต่างๆ ก็จะต้องเป็นไปตามหลักการเดียวกับ การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ โดยเฉพาะกรณีผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการที่มีใช่เป็นการลง โทษทางวินัยนั้น ได้มีการระบุเหตุผลของการบัญญัติมาตรา ๖ ดังกล่าวไว้ในหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติ โดยชัดเจนแล้ว ซึ่งเหตุผลดังกล่าวมิได้ระบุถึงความประสงค์ที่จะให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการได้กลับเข้า รับราชการอีกแต่อย่างใด เพียงแต่ระบุว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการดังกล่าวไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษใน กรณีนั้นๆ ต่อไปเท่านั้น

ดังนั้น สำนักงาน ก.พ. จึงเห็นว่า ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยก่อน หรือในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ ซึ่งได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาท สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ นี้ ไม่อาจกลับ เข้ารับราชการได้ในทันทีโดยผลของพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ดังกล่าว แต่หากผู้นั้นประสงค์จะกลับเข้า รับราชการ ก็อาจสมัครเข้ารับราชการได้ตามนัยมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

อนึ่ง ตามความเห็นของนาย ก. ที่เสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ มิใช่เรื่องการกลับเข้ารับราชการ อีกทั้งกรณีการกลับเข้ารับราชการก็ได้มีการบัญญัติไว้ในมาตรา ๖๕ ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น ดังนั้น จึงไม่มีเหตุจำเป็นที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๖๘๖๒๐๔

๒๓ เมษายน ๒๕๕๐

เรื่อง ทหารือปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สช ๐๒๐๓/๗๐/๓๕๐๓๑
ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๒๗ เรื่อง การตัดเงินเดือนของข้าราชการที่ถูกลงโทษตัดเงินเดือนและได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้ทหารือปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ รวม ๒ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ตามที่ทหารือว่า นาย ก. เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ๒ สถานีนอมนายช่วยบง สำนักงานสาธารณสุขอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ ได้ถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน ตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ตามคำสั่งอำเภอพยุหะคีรี ที่ ๕๐๓/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๕ ต่อมานาย ก. ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนี้ นาย ก. จะเรียกร้องเงินเดือนที่ถูกตัดไปดังกล่าวคืนจากทางราชการได้หรือไม่ เพราะเหตุใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับที่อ้างถึงข้างต้น มาตรา ๕ ได้บัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่ผู้ถูกลงโทษทางวินัย โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษทางวินัยในกรณีนั้นๆ และมาตรา ๗ ได้บัญญัติว่าการล้างมลทินดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น ส่วนปัญหาการเรียกเงินเดือนคืนตามกรณีที่ทหารือนี้ โดยที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) ได้เคยพิจารณาปัญหาการตัดเงินเดือนของข้าราชการที่ถูก

ลงโทษตัดเงินเดือนและได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ว่า กรณีที่ข้าราชการที่ถูกลงโทษทางวินัยผู้ใดได้รับการล้างมลทิน หมายความว่า ข้าราชการผู้นั้นได้รับการลบล้างบรรดาโทษทางวินัยตามคำสั่งของทางราชการเสียทั้งสิ้น และเมื่อเป็นเช่นนี้ แม้ว่าการลงโทษทางวินัยตามคำสั่งของทางราชการนั้นจะยังไม่เสร็จสิ้นก็ตาม ก็จะต้องถือว่าโทษตามคำสั่งนั้นเป็นอันระงับ ไม่อาจนำมาลงโทษข้าราชการผู้นั้นได้อีกต่อไป ดังนั้น ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินมีผลใช้บังคับ ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจตัดเงินเดือนข้าราชการผู้ถูกลงโทษทางวินัยได้อีกต่อไป คงตัดเงินเดือนได้ตั้งแต่วันที่คำสั่งลงโทษมีผลใช้บังคับ จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินมีผลใช้บังคับ เท่านั้น

สำหรับกรณีของนาย ก. นี้ โดยที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจตัดเงินเดือนนาย ก. ตามคำสั่งอำเภอพิบูลย์รักษ์ ที่ ๔๐๓/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๕ ได้อีกต่อไป กรณีนี้ผู้บังคับบัญชาสามารถตัดเงินเดือนนาย ก. ได้เพียงระหว่างวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๕ เท่านั้น ดังนั้น นาย ก. จึงไม่อาจเรียกร้องเงินเดือนที่ถูกตัดไปแล้วระหว่างวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๕ คืนได้ ส่วนเงินเดือนตั้งแต่วันที่ ๑๑ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕ นั้น หากผู้บังคับบัญชาได้ตัดเงินเดือนไปแล้ว ก็จะต้องคืนเงินเดือนที่ตัดไปดังกล่าวให้แก่ นาย ก. ต่อไป ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๕ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับดังกล่าว และความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่อ้างถึงข้างต้น

๒. ตามที่หารือว่า นาง ข. เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ๔ สถานีอนามัยบ้านพนมรอก สำนักงานสาธารณสุขอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นวันละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นต้นไป ต่อมานาง ข. ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งนี้ นาง ข. ซึ่งรับราชการมาแล้วเป็นเวลา ๑๐ ปีเต็ม จะเรียกร้องขอรับบำเหน็จได้หรือไม่ เพราะเหตุใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เนื่องจากนาง ข. ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติ ตามมาตรา ๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ แม้ต่อมาผู้นี้จะได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับที่อ้างถึงข้างต้นก็ตาม แต่การล้างมลทินดังกล่าวก็ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งนี้ตามนัยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินดังกล่าว ดังนั้น นาง ข. จึงไม่อาจเรียกร้องขอรับบำเหน็จที่ถูกตัดสิทธิมิให้รับไปแล้วคืนจากทางราชการได้

อนึ่ง โดยที่ข้อหาหรือข้ออ้างดังกล่าวเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งตามทางปฏิบัติ คณะกรรมการกฤษฎีกาจะเป็นผู้พิจารณาตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดจากการใช้บังคับพระราชบัญญัติล้างมลทิน ดังนั้น หากสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขยังมีปัญหาอื่นใดที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ ขอได้โปรดหารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยตรงต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางเน่งน้อย วิทวโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๕๑๔๕๗๓

๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เรื่อง หารือปัญหาการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมทางหลวง

อ้างถึง หนังสือกรมทางหลวง ลับ ที่ กค ๐๖๐๓/๓๑๔๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมทางหลวงหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. นายช่างโยธา ๓ สำนักก่อสร้างทางที่ ๑ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติให้กรมทางหลวงดำเนินการทางวินัย ตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ กรณีเมื่อครั้งนาย ก. เป็นพนักงานสุขาภิบาล ตำแหน่งช่างโยธา สุขาภิบาลน้ำพอง ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการควบคุมการก่อสร้างและกรรมการตรวจรับการจ้างการก่อสร้างรางระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กของสุขาภิบาลน้ำพอง ไม่ได้ควบคุมการก่อสร้าง และทำการตรวจรับการจ้างฐานของรางระบายน้ำโดยไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการ พฤติการณ์มีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๖๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่โดยที่นาย ก. ได้ลาออกจากสุขาภิบาลน้ำพอง และได้รับการคัดเลือกบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดกรมทางหลวงเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๕ แต่กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลว่านาย ก. กระทำความผิดนั้น เกิดขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งกรมทางหลวงเห็นว่ากรณีนี้ไม่เข้าเงื่อนไขตามมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่จะดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ได้ กรมทางหลวงจึงหารือว่ากรณีดังกล่าวกรมทางหลวงจะดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ได้เพียงใดหรือไม่ หรือควรดำเนินการต่อไปประการใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

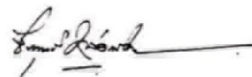
ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาจากพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการตามมาตรา ๖๑ ผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นดำเนินการทางวินัยตามหมวดนี้โดยอนุโลม.....” และ ก.พ. (อ.ก.พ.วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการ) ได้เคยพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการโอนพนักงานส่วนท้องถิ่นมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญไว้ว่า พนักงานสุขาภิบาลมิใช่พนักงานส่วนท้องถิ่นตามความหมาย

ของมาตรา ๖๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และไม่อาจโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้ ดังนั้น กรณีนาย ก. ซึ่งได้ลาออกจากพนักงานสุขาภิบาล สุขาภิบาลน้ำพอง เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๔ และได้รับคัดเลือกบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายช่างโยธา ๒ สำนักงานทางหลวงที่ ๓ (เขตการทางสกลนคร) กองบำรุง กรมทางหลวงตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๔ นี้ จึงมิใช่เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๖๑ ตามความหมายของมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกรณีที่เกิดขึ้นก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติให้กรมทางหลวงดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ก็เป็นกรณีกระทำความผิดที่เกิดขึ้นก่อนที่ผู้นี้จะมาเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญด้วย ดังนั้น กรมทางหลวงจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ตามนัยมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้

อย่างไรก็ดี โดยที่เรื่องนี้เป็นปัญหาที่เกิดจากการใช้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. กรมทางหลวงจึงควรรหาหรือปัญหาดังกล่าวไปยังสำนักงาน ป.ป.ป. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามนัยมาตรา ๒๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๖๒๘๖๒๐๔

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เรื่อง แจ้งมติคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๕/ร./๒๔๓ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ปกปิด ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ป ๕๓
ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๓๗

๒. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ปกปิด ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ป ๖๗๔
ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแจ้งมติคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ให้สำนักงาน ก.พ. ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับแนวปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และชี้แจงว่าคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดที่ส่งลงโทษปลดข้าราชการตำรวจที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๓๕ ออกจากราชการตามมติ อ.ก.ต.ร.จังหวัดโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๔ จะขัดกับมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัย.....อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณาและการดำเนินการเพื่อลงโทษ.....ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้.....” หมายความว่า การลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ผู้บังคับบัญชาจะต้องลงโทษโดยปรับบทความผิดและสถานโทษตามกฎหมายที่ใช้บังคับขณะกระทำผิด ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษ เช่น การส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา เป็นต้น อันเป็นวิธีพิจารณาเพื่อลงโทษ จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

สำหรับกรณีที่เป็นเหตุร้องทุกข์นี้ ปรากฏข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๒๖๐๑/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๕ ว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษได้อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๔ ลงโทษปลดนายดาบตำรวจ ก. ออกจากราชการ ตามมติ อ.ก.ต.ร.จังหวัดศรีสะเกษ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๓๕ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๓๕ โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๔ ซึ่งเป็นวันพักราชการเป็นต้นไป ซึ่งการอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๔ ดังกล่าวเป็นการอ้างในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีพิจารณาเพื่อที่จะลงโทษ จึงไม่ขัดกับมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่วนโทษปลดออกนั้นเป็นโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ อันเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับขณะกระทำผิด ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่อ้างถึงข้างต้น ดังนั้น นายดาบตำรวจ ก. จึงไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญแต่อย่างใด

อนึ่ง สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนเป็นข้อสังเกตเกี่ยวกับการปรับบทความผิดและการกำหนดสถานโทษ ตามคำสั่งลงโทษของจังหวัดศรีสะเกษข้างต้นว่า กรณีนี้ นายดาบตำรวจ ก. ได้กระทำผิดวินัยเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๓๔ ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ยังใช้บังคับอยู่ กรณีจึงต้องปรับบทความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มิใช่มาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่วนการกำหนดสถานโทษนั้น ก็จะต้องระบุมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และระบุบทบัญญัติที่กำหนดโทษตามกฎหมายที่ใช้บังคับขณะกระทำผิด ซึ่งได้แก่มาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำเนาหนังสือตอบข้อหารือปัญหาทำนองเดียวกันนี้มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๖๒๘๖๒๐๔

๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ทหารีปัญหาเกี่ยวกับการรายงานตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน อธิบดีกรมคุมประพฤติ

อ้างถึง หนังสือกรมคุมประพฤติ ด่วน ที่ ขธ ๐๓๐๑/๖๒๕๐ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ว ๒๒ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๓๕

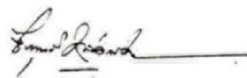
ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมคุมประพฤติทหารีปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่ากรณี que ข้าราชการตุการได้กระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ และได้รับโทษไปแล้วทั้งหมดหรือบางส่วนก่อนวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๕ ซึ่งผู้ถูกลงโทษมิได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษนั้น กรมคุมประพฤติจะต้องรายงานการลงโทษไปยัง อ.ก.พ.กระทรวงยุติธรรม ตามระเบียบ ก.พ. ดังกล่าว ข้อ ๑๕ ด้วยหรือไม่ หากต้องรายงาน จะเป็นการรายงานเพื่อพิจารณาหรือเพื่อทราบ และ อ.ก.พ.กระทรวงยุติธรรมจะพิจารณามีมติให้กรมคุมประพฤติดำเนินการทางวินัยเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงโทษเป็นอย่างอื่นได้หรือไม่ เพียงใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามกรณีทหารีนี้ เมื่อข้าราชการตุการผู้ถูกลงโทษได้รับล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่บัญญัติให้ถือว่า ผู้ถูกลงโทษนั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้นๆ แล้ว ผู้บังคับบัญชาหรือ อ.ก.พ.กระทรวงยุติธรรมไม่อาจพิจารณาหรือมีมติใดๆ เกี่ยวกับกรณีกระทำผิดวินัยของผู้นั้นได้อีก ส่วนการรายงานการลงโทษไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงยุติธรรมนั้น โดยที่ ก.พ. ได้มีมติกำหนดทางปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับที่อ้างถึงข้างต้น แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ว ๒๒ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๓๕ ไว้ว่า เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการทะเบียนประวัติให้กระทรวง ทบวง กรม เจ้าสังกัด บันทึกการที่ข้าราชการพลเรือนถูกลงโทษทางวินัย หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ และอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ ไว้ในประวัติของข้าราชการผู้นั้นและหมายเหตุไว้ด้วยว่าได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ หรือระเบียบการพิจารณาตามมาตรา ๖ แล้วแต่กรณี พร้อมทั้งให้รายงานการลงโทษ การสั่งให้ออกจากราชการหรือการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.พ. หรือ อ.ก.พ.กระทรวงยุติธรรม ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยว

กับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วแต่กรณี ซึ่งหมายความว่า การรายงาน ก.พ. หรือ อ.ก.พ.กระทรวงดังกล่าว เป็นการรายงานเพื่อให้ ก.พ. หรือ อ.ก.พ.กระทรวง ได้ทราบว่าการผู้ถูกลงโทษ ถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือถูกดำเนินการทางวินัยนั้น ได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ หรืออยู่ในเกณฑ์รับการพิจารณาตามมาตรา ๖ อันเป็นผลให้ ก.พ. หรือ อ.ก.พ.กระทรวง ไม่อาจพิจารณาดำเนินการอย่างใดต่อไปได้อีก กรณีนี้กรมคุมประพฤติจึงต้องรายงานการลงโทษและการได้รับการล้างมลทินของข้าราชการตุลาการดังกล่าวไปยัง อ.ก.พ.กระทรวงยุติธรรมเพื่อทราบ และ อ.ก.พ.กระทรวงยุติธรรมจะพิจารณามีมติให้กรมคุมประพฤติดำเนินการทางวินัยเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงโทษเป็นอย่างอื่นอีกมิได้ เนื่องจากข้าราชการผู้นี้มิได้เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยอีกต่อไปแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งทางปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ มาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๖๒๘๖๒๐๔

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ข้าราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ปกปิด ที่ มท ๐๓๐๓/๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวน ๕๒ แผ่น

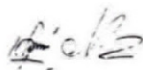
ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการปกครองหรือปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง ๕) อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งจังหวัดกาญจนบุรีได้มีคำสั่งลงโทษ ตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน กรณีจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนในนามนายติ (ไม่ทราบนามสกุล) ให้แก่ชายไม่ทราบชื่อและสัญชาติ โดยมีได้สอบสวนบันทึกปากคำผู้รับรองด้วยตนเองและมีได้ตรวจสอบ หลักฐานคำขอมีบัตรเดิมที่ปิดรูปถ่ายซึ่งเก็บไว้เป็นหลักฐานการตรวจสอบด้วย หลังจากนั้นกรมการ ปกครองได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้นี้ในเรื่องเดิม ตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ป. ตามนัยมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวง ราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ มิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินใน วโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ กรมการปกครองจึงหารือว่า กรมการปกครองจะต้องดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ต่อไป หรือจะถือว่าผู้นี้ได้รับการล้างมลทินแล้ว และกรมการปกครองจะต้องระงับการพิจารณาโทษทางวินัยไว้แต่ เพียงเท่านี้ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า โดยที่มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาท สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติให้ ล้างมลทินแก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้นๆ อันเป็นผลให้ผู้นั้นพ้นจากข้อหาไม่อาจ

พิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นได้อีก ดังนั้น กรณีของนาย ก. ที่กรรมการปกครองได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ป. นี้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า จังหวัดกาญจนบุรีได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนในเรื่องเดียวกันนี้ไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๘ นาย ก. จึงได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินดังกล่าว และกรรมการปกครองไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นี้ได้อีกต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นางแนนน้อย วิสวโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๖๒๘๖๒๐๔

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เรื่อง หารือกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกร้องเรียนกล่าวหาว่าร้ายวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี
อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ค่วนมาก ที่ นร ๐๑๐๓/๖๗๗๒
ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งการหรือดำเนินการให้มีการสั่งลงโทษไล่นาย ก. นายช่างใหญ่ (วิศวกรโยธา ๕) กรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย ออกจากราชการ กรณีมีพฤติการณ์ร้ายวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ตามมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเห็นว่า มีประเด็นที่ควรได้รับการพิจารณาเพื่อประกอบการทำความเข้าใจเห็นเสนอนายกรัฐมนตรีหลายประเด็น จึงได้มีหนังสือหารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกา และต่อมา รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นาย โทกีน พลกุล) ได้มีคำสั่งให้หารือ ก.พ. ด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเสนอความเห็นเพื่อประกอบการทำความเข้าใจของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในประเด็นที่หารือไปดังนี้

๑. ผลของคำสั่งลงโทษกรณีศาลมีคำพิพากษายกคำร้องของพนักงานอัยการ

ประเด็นนี้ สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นว่า ผลของคำสั่งลงโทษจะไม่เปลี่ยนไปไม่ว่าศาลจะมีคำพิพากษาเป็นประการใด ทั้งนี้เนื่องจากคำสั่งลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ร้ายวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และไม่สามารถชี้แจงได้ว่าทรัพย์สินดังกล่าว คนได้มาโดยชอบนั้น เป็นคำสั่งลงโทษโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งเป็นการสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น คำสั่งลงโทษดังกล่าวจึงมีผลสมบูรณ์ ไม่ว่าต่อมามีการนำเรื่องขึ้นฟ้องร้องเป็นคดีความต่อศาลหรือไม่ หรือศาลจะมีคำพิพากษาประการใดก็ตาม

๒. ข้อพิจารณาเกี่ยวกับปัญหาและเทคนิคทางกฎหมาย

ประเด็นนี้ เมื่อมีข้อสรุปจากประเด็นแรกแล้วว่า หากมีการสั่งลงโทษ คำสั่งของนายกรัฐมนตรี ก็มีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย และผลของคำสั่งนั้นจะไม่เปลี่ยนแปลงไปโดยผลแห่งคำพิพากษาของศาลในภายหลัง กรณีก็คงจะต้องพิจารณาไปในทำนองเดียวกันว่า การสั่งการของนายกรัฐมนตรีในเรื่องนี้ จะไม่ก่อให้เกิดปัญหาใด ๆ ทั้งสิ้นในทางกฎหมาย แม้จะเทียบเคียงกับกรณีที่นายกรัฐมนตรี (พลเอก เปรม ติณสูลานนท์)

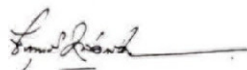
ได้เคยสั่งลงโทษไล่นาย ข. ข้าราชการสังกัดกรมสรรพสามิต ออกจากราชการ เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติว่า ผู้นี้ร้ายวณผิดปกติ แล้วต่อมา นาย ข. ได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายกรัฐมนตรีก็ตาม กรณีในลักษณะเช่นนี้ถือว่าเป็นเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีในเบื้องต้น และเป็นการใช้สิทธิของผู้ถูกลงโทษในภายหลัง ซึ่งเป็นคนละขั้นตอนกัน

๓. ข้อพิจารณาเกี่ยวกับการออกคำสั่งไล่นาย ข. ข้าราชการที่เกษียณอายุไปแล้ว ออกจากราชการ ประเด็นนี้ สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เป็นกรณีที่ทางราชการยังมีอำนาจที่จะดำเนินการแก่ข้าราชการได้ หากกรณีต้องตามเงื่อนไขของมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ คือมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกจากราชการ หรือในกรณีที่หากรณนี้ ต้องตามเงื่อนไขของมาตรา ๒๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ คือกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีกรณีถูกกล่าวหาหรือร้องเรียนว่าทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ในกรณีที่เป็นความผิดอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่มีพฤติการณ์ร้ายวณผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ อยู่ก่อนออกจากราชการ และคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีมติให้รับไว้พิจารณาแล้ว กรณีเช่นนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติให้ชี้มูลแล้ว ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ก็ยังมีอำนาจที่จะดำเนินการต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนโดยสรุปว่า กรณีที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหากรณนี้ คงไม่อาจตั้งสมมุติฐานล่วงหน้าไว้ได้ว่า หากนายกรัฐมนตรีสั่งลงโทษไล่นาย ก. นายช่างใหญ่ กรมโยธาธิการ ออกจากราชการ เพราะร้ายวณผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติแล้ว ผู้ถูกลงโทษจะนำคดีความขึ้นฟ้องร้องต่อศาล หรือคาดการณ์ล่วงหน้าไปว่า ศาลจะมีคำพิพากษาประการใดได้ กรณีนี้หากนายกรัฐมนตรีจะได้พิจารณาสั่งการไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ก็เป็นการสั่งการโดยชอบด้วยอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายแล้วทุกประการ หากเกิดมีกรณีฟ้องร้องขึ้นในภายหลัง ก็เป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมอีกขั้นหนึ่งต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเพื่อประกอบการพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๖๒๘๖๒๐๔

๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ปลดข้าราชการออกจากราชการ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๓/๒๓๕๐๐ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ แฟ้ม

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้หรือปัญหาเกี่ยวกับการลงโทษปลดนาย ก. เจ้าพนักงานป่าไม้ ๕ สำนักงานป่าไม้จังหวัดอ่างทอง ออกจากราชการ กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองได้ดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษปลดออกจากราชการตามมติ อ.ก.พ.จังหวัดอ่างทอง ตามคำสั่งจังหวัดอ่างทอง ที่ ๑๘๖/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๕ แล้วส่งเรื่องให้กรมป่าไม้ดำเนินการต่อไป เนื่องจากกรมป่าไม้ไม่มีคำสั่งย้ายผู้นี้มาดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานป่าไม้ ๕ สำนักป้องกันและปราบปราม กรมป่าไม้ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๓๕ อธิบดีกรมป่าไม้พิจารณาเห็นว่าคำสั่งลงโทษของจังหวัดอ่างทองข้างต้นเป็นโมฆะ เพราะผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองมิใช่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ จึงได้นำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.กรมป่าไม้เพื่อพิจารณา และกรมป่าไม้ไม่มีคำสั่ง ที่ ๑๑๒๒/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๓๕ ลงโทษปลดผู้นี้ออกจากราชการ กรมป่าไม้จึงหารือว่า คำสั่งลงโทษนาย ก. ดังกล่าว คำสั่งใดเป็นคำสั่งที่ถูกต้องและมีผลใช้บังคับ ถ้าคำสั่งกรมป่าไม้ไม่ถูกต้อง จะต้องดำเนินการแก้ไขอย่างไร ไขกฎหมายมาตราใดในการพิจารณา พร้อมทั้งได้ส่งสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ก่อนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองจะสั่งลงโทษปลดนาย ก. ออกจากราชการตามคำสั่งจังหวัดอ่างทอง ที่ ๑๘๖/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๕ นั้น กรมป่าไม้ได้สั่งย้ายนาย ก. ให้ไปดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานป่าไม้ ๕ สำนักป้องกันและปราบปราม กรมป่าไม้ แล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๓๕ ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองจึงมิใช่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ

นาย ก. ในเรื่องนี้ ส่วนคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ ๑๑๒๒/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๓๕ นั้น เป็นการสั่ง
ลงโทษโดยอธิบดีกรมป่าไม้ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามนัยมาตรา ๑๐๔
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่มีผลใช้บังคับ
ตามกฎหมาย และเรื่องนี้อยู่ในเกณฑ์ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาท
สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องคืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๖๒๘๖๒๐๔

๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ทหารเรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการเกษตร ปกปิด ที่ กษ ๑๐๐๓/๑๑๑ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมส่งเสริมการเกษตรทหารเรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย กรมส่งเสริมการเกษตรได้มีคำสั่ง ที่ ๖๔๘/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๘ ย้ายนาย ก. เจ้าพนักงานการเกษตร ๕ สำนักงานเกษตรอำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง ไปดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเกษตร ๕ สำนักงานเกษตรอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ตั้งแต่วันที่ มีคำสั่งเป็นต้นไป ซึ่งนาย ก. ได้รับทราบคำสั่งแล้วเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๓๘ และจังหวัดระยองได้สั่งการให้นาย ก. เดินทางไปรายงานตัวเพื่อปฏิบัติราชการที่สำนักงานเกษตรจังหวัดนครนายกแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๘ แต่นาย ก. มิได้เดินทางไปรายงานตัวเพื่อปฏิบัติราชการที่จังหวัดนครนายก โดยไม่ทราบว่าขณะนี้อยู่ที่ใด จังหวัดระยองจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๘๗๕/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ก. ในกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ผลการสอบสวนปรากฏว่านาย ก. มีพฤติการณ์ตามที่ถูกกล่าวหาจริง ผู้ว่าราชการจังหวัดระยองจึงนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.จังหวัดระยองพิจารณา อ.ก.พ.จังหวัดระยองพิจารณาแล้วมีมติให้ลงโทษปลดนาย ก. ออกจากราชการ กรมส่งเสริมการเกษตรมีความเห็นในเรื่องนี้ว่า ขณะที่ผู้ว่าราชการจังหวัดระยองลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและนำเรื่องของนาย ก. เสนอ อ.ก.พ.จังหวัดระยองพิจารณานั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดระยองมิใช่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ และมีมติ อ.ก.พ.จังหวัดระยองก็ไม่สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๕ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๖ ซึ่งวางแนวทางการลงโทษข้าราชการพลเรือนที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ กรมส่งเสริมการเกษตรจึงหารือปัญหาในเรื่องนี้ไปยัง ก.พ. รวม ๒ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

ตามข้อหารือที่ ๑ ที่หารือว่า การดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งจังหวัดระยอง และมีมติของที่ประชุม อ.ก.พ.จังหวัดระยอง มีผลตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร นั้น

ขอเรียนว่า เมื่อกรมส่งเสริมการเกษตรได้มีคำสั่งย้ายนาย ก. จากสำนักงานเกษตรอำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง ไปดำรงตำแหน่งที่สำนักงานเกษตรอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ตั้งแต่วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๘ เป็นต้นไป ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายกจึงเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุของนาย ก. ตั้งแต่วันดังกล่าว การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดระยองมีคำสั่ง ที่ ๑๘๗๕/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ก. จึงเป็นการไม่ชอบด้วยมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว ไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย การดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนและมติของ อ.ก.พ.จังหวัดระยอง ในเรื่องนี้ จึงไม่มีผลทางกฎหมายไปด้วย

ตามข้อหาหรือที่ ๒ ที่หาหรือว่า กรมส่งเสริมการเกษตรจะนำเรื่องนี้เสนอ อ.ก.พ.กรมส่งเสริมการเกษตรเพื่อพิจารณาสั่งลงโทษให้ระดับโทษสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ โดยถือว่าการดำเนินการของจังหวัดระยองและมติ อ.ก.พ.จังหวัดระยอง เป็นเพียงขั้นตอนการสอบข้อเท็จจริง จะถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้องควรดำเนินการประการใดให้ถูกต้องและรวดเร็ว นั้น

ขอเรียนว่า หากอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรได้ดำเนินการสืบสวนโดยนำผลการดำเนินการของจังหวัดระยองและมติ อ.ก.พ.จังหวัดระยองมาพิจารณา แล้วเห็นว่าการละทิ้งหน้าที่ราชการของนาย ก. ไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ก็ถือได้ว่ากรณีนี้เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ข้อ ๔ (๒) ซึ่งอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรจะนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.กรมส่งเสริมการเกษตรพิจารณา ตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยไม่สอบสวนก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางแนนน้อย วิสวโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม
แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๖๒๕๖๒๐๔

๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ทารือการปฏิบัติตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง บันทึกข้อความ สำนักนายกรัฐมนตรี ถับ ที่ นร ๑๓๐๓/๒๐๕๓ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการพิจารณา จำนวน ๑๓๕ แผ่น

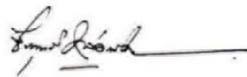
ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักนายกรัฐมนตรีได้ทารือการปฏิบัติตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ได้พิจารณาสำนวนการสอบสวนที่สำนักงาน ป.ป.ส. แต่งตั้งขึ้นเพื่อหาผู้รับผิดชอบในทางแพ่ง กรณีนางสาว ก. เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๒ และนาย ข. เจ้าหน้าที่ธุรการ ๓ ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาคใต้ (ศปต.) ได้กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ราชการในเรื่องการเงิน แล้วเห็นว่านอกจากนางสาว ก. และนาย ข. จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้แก่ทางราชการแล้ว ยังปรากฏว่า นาย ค. ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาคใต้ และนาย ง. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖ ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาคใต้ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของบุคคลทั้งสองมิได้ควบคุมดูแล กำกับการ และตรวจสอบให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ เป็นเหตุให้เกิดการทุจริตขึ้น อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สำนักงาน ป.ป.ส. จึงสั่งลงโทษภาคทัณฑ์นาย ค. และให้ว่ากล่าวตักเตือนนาย ง. สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วทารือไปยัง ก.พ. ว่า การดำเนินการของสำนักงาน ป.ป.ส. ดังกล่าวจะถือว่าเป็นการดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วหรือไม่ หากยังไม่ถูกต้องจะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไรจึงจะถูกต้อง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าในการสอบสวนหาผู้รับผิดชอบในทางแพ่งนั้น นาย ค. และนาย ง. ได้ให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า ได้มอบหมายให้นางสาว ก. เก็บรักษาเงินทดรองราชการด้วย ซึ่งนางสาว ก. ก็รับว่าได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวจริง แต่ในเรื่องการเก็บรักษาเงินปรากฏว่า ศปต. มีคณะกรรมการเก็บรักษาเงินอยู่แล้ว ตามคำสั่ง ศปต. ที่ ๑๔/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๗ การที่นาย ค. และนาย ง. มอบหมายให้นางสาว ก. ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว จึงเป็นการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๕๕ ประกอบกับระเบียบเงินทดรองราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ ข้อ ๕ และจากการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบดังกล่าว ทำให้การรายงานเงิน

คงเหลือประจำวันของ สปต. เกิดปัญหาและไม่สามารถดำเนินการได้โดยถูกต้องเป็นประจำทุกวัน ซึ่งในเรื่องนี้ระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๕๕ และข้อ ๖๐ ได้กำหนดให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินร่วมกันตรวจสอบตัวเงินและหลักฐานแทนตัวเงินกับรายงานเงินคงเหลือประจำวัน เมื่อปรากฏว่าถูกต้องแล้วให้นำเงินเข้าเก็บรักษาในตู้निรักษ์ และให้ลงลายมือชื่อในรายงานเงินคงเหลือประจำวันไว้เป็นหลักฐาน แล้วดำเนินการเสนอหัวหน้าส่วนราชการเพื่อทราบ ประกอบกับนาย จ. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๕ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเก็บรักษาเงินของ สปต. ด้วย ได้ให้ถ้อยคำในกรณีที่นางสาว ก. ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องทุจริตด้านการเงินของ สปต. ว่า คณะกรรมการเก็บรักษาเงินมิได้ปฏิบัติหน้าที่แต่อย่างใด และการเก็บรักษาเงินของ สปต. มักจะไม่ปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัด ดังนั้น ในกรณีนี้ นาย ค. ก็จะต้องทราบว่าผู้ได้บังคับบัญชาไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ แต่ก็มีได้เอาใจใส่ควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติให้ถูกต้องแต่อย่างใด ส่วนนาย ง. ซึ่งเป็นประธานกรรมการเก็บรักษาเงินของ สปต. และเป็นผู้บังคับบัญชาของนางสาว ก. ด้วยนั้น ย่อมจะต้องทราบถึงการไม่ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวอยู่แล้ว แต่ก็มีได้ควบคุมดูแลให้นางสาว ก. ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในได้ตรวจพบความบกพร่องและการทุจริตด้านการเงินของผู้ได้บังคับบัญชาของนาย ค. และนาย ง. การที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้พิจารณาผลการสอบสวนหาผู้รับผิดชอบในทางแพ่ง แล้วเห็นว่านาย ค. และนาย ง. กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงในกรณีที่ถูกกล่าวมาข้างต้น จึงได้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์นาย ค. และให้ว่ากล่าวตักเตือนนาย ง. นั้น ถือได้ว่าเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่เห็นสมควร ตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งเอกสารประกอบการพิจารณา จำนวน ๑๓๕ แผ่น คืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๖๒๘๖๒๐๔

๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐

เรื่อง ขอรื้อแนวทางปฏิบัติการแจ้งโทษทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ค่วนที่สุด ที่ กษ ๐๑๐๓/๑๕๑๖๖ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๔/๑๔๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๐

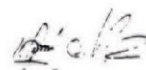
ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้หรือกรณีที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนาย ก. ซึ่งผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๖๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่นาย ก. ได้ถึงแก่กรรมก่อนที่กรมป่าไม้จะพิจารณาว่าต้องได้รับโทษทางวินัยสถานใด กรมป่าไม้จึงหารือว่า กรมป่าไม้จะต้องออกคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือไม่ หรือจะต้องดำเนินการประการใด หากผลการวินิจฉัยปรากฏว่า นาย ก. มีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสมควรลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เมื่อนาย ก. ซึ่งถูกสอบสวนในกรณีดังกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้ถึงแก่กรรมไปก่อนที่กรมป่าไม้จะพิจารณาวินิจฉัยว่าผู้มีความผิดหรือไม่ การดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ก็เป็นอันยุติลง ตามความในมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรมป่าไม้ไม่มีอำนาจที่จะดำเนินการทางวินัยอย่างใดต่อผู้นี้ได้อีก

อย่างไรก็ตาม โดยที่มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ บัญญัติให้กระทรวงเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือปลดออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออกหรือปลดออก ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด และกระทรวงการคลังได้มีหนังสือที่ กค ๐๕๐๔/๑๔๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๐ ขอความร่วมมือให้ส่วนราชการดำเนินการสอบสวนต่อไป เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาสั่งจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทของผู้ถูกสอบสวน ดังนั้น กรมป่าไม้จึงต้องสรุปสำนวนการสอบสวนนาย ก. เพื่อประกอบการพิจารณาในเรื่องเงินบำเหน็จตกทอดของนาย ก. ตามความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ ประกอบกับหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าว แต่การสรุปสำนวนในช่วงหลังนี้ มิใช่เป็นการสรุปเพื่อจะดำเนินการอย่างใดทางวินัยแก่ผู้ใดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางเน่งน้อย วิชโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๖๒๘๖๒๐๔

๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

เรื่อง การอุทิสเวลาให้กับทางราชการ

เรียน นาง ก.

อ้างถึง หนังสือของท่าน ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๕๘ ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๓๖

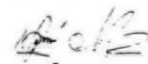
ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้หารือกรณีที่ท่านได้รับมอบหมายให้อยู่เวรรักษาการณ์คนเดียวในเวลากลางคืนที่สำนักงานขนส่งจังหวัดกำแพงเพชร สาขาอำเภอขาณุวรลักษบุรี ซึ่งทำให้ท่านได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมากเพราะจะต้องดูแลบุตรอายุ ๓ เดือน ประกอบกับการอยู่เวรในลักษณะนี้ ถ้ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นอาจเกิดอันตรายกับตัวท่านได้ เนื่องจากสถานที่ดังกล่าวอยู่กลางทุ่งนา การเดินทางไม่สะดวก ท่านจึงยื่นหนังสือถึงผู้บังคับบัญชาขออนุญาตให้ผู้อื่นอยู่เวรแทน แต่ผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาต และได้เขียนข้อความในทำนองว่า การเปลี่ยนเวรเช่นนี้ถือว่าไม่อุทิสเวลาให้กับทางราชการ จะมีผลต่อการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ท่านจึงขอหารือว่า การอุทิสเวลาให้กับทางราชการนั้นมีขอบเขตและมีการผ่อนผันหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า มาตรา ๕๒ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ข้าราชการต้องอุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ ดังนั้น เมื่อพบบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดไว้เช่นนั้น การอุทิสเวลาดังกล่าวจึงต้องอุทิสหรือสละเวลาทั้งหมดปฏิบัติราชการตามที่ทางราชการต้องการ อันหมายรวมถึงเวลานอกเหนือจากเวลาปฏิบัติราชการตามปกติ ในกรณีทางราชการมีงานเร่งด่วนจำเป็นด้วย

อย่างไรก็ตาม สำหรับเรื่องการอยู่เวรรักษาการณ์ในลักษณะเช่นนี้ ได้มีมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๕/๐๕๘ ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๓๖ กำหนดว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่เวรของสตรีให้จัดปฏิบัติหน้าที่เฉพาะในเวลากลางวัน เว้นแต่ผู้มีหน้าที่โดยเฉพาะที่จะต้องปฏิบัติในเวลากลางคืนเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางแนนน้อย วิสวโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม
แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓

๗ สิงหาคม ๒๕๔๐

เรื่อง ขอบำเหน็จบำนาญกรณีถูกออกจากราชการ

เรียน นาย ก.

อ้างถึง หนังสือของท่าน ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้ขอความอนุเคราะห์ต่อประธาน ก.พ. เพื่อขอรับบำเหน็จบำนาญกรณีถูกออกจากราชการ โดยแจ้งว่า ท่านเคยรับราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน ๖ ได้ถูกราษฎรร้องเรียนเกี่ยวกับการออก น.ส.๓ ซึ่งกรมที่ดินได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในเรื่องดังกล่าว และได้มีคำสั่งลงโทษไล่อ่านออกจากราชการตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ เป็นต้นมา ขณะนี้ท่านทราบข่าวว่าทางราชการจะพิจารณาให้บำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการที่ถูกออกจากราชการทุกกรณี เพื่อตอบแทนในกรณีที่ได้อำนาจประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติมานาน ซึ่งท่านก็เห็นว่าตลอดระยะเวลาประมาณ ๒๗ ปีที่ท่านรับราชการมาก็ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยดีมาตลอด ท่านจึงประสงค์ที่จะขอความอนุเคราะห์เงินบำนาญเพื่อใช้ในการยังชีพต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ทางราชการไม่เคยมีนโยบายที่จะพิจารณาให้บำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการที่ถูกออกจากราชการทุกกรณี ข่าวที่ท่านได้รับทราบมานั้นไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด คงมีแต่การประกาศใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๕ ที่ผ่าน มา ซึ่งตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้บัญญัติว่า “ให้ล้างมลทินให้แก่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้นๆ” กรณีของท่านเมื่อปรากฏว่า ได้กระทำผิดทางวินัยและถูกไล่อ่านออกจากราชการก่อนวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ จึงเป็นกรณีที่ได้รับการล้างมลทินตามนัยมาตรา ๕ ดังกล่าวด้วย ซึ่งกฎหมายบัญญัติให้ถือว่าท่านมิได้เคยถูกลงโทษไล่อ่านออกจากราชการมาก่อน

อย่างไรก็ตาม สำหรับสิทธิและประโยชน์อื่นใดอันเกี่ยวเนื่องกับการได้รับล้างมลทินอันรวมถึงสิทธิในการที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญด้วยนั้น มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับที่อ้างถึงข้างต้นได้บัญญัติว่า “การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น” ซึ่งหมายความว่า หากข้าราชการผู้ใดได้สูญเสียสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ไปแล้วก่อนที่จะได้รับการล้างมลทิน การได้รับการล้างมลทินในภายหลังก็ไม่ก่อให้เกิดสิทธิและประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น กรณีของท่านจึงไม่อาจเรียกร้องสิทธิในการที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญจากทางราชการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางแนนน้อย วิสวโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๖๒๘๖๒๐๔

๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอสำเนาหนังสือราชการ

เรียน นาย ก.

อ้างถึง หนังสือของท่าน ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐

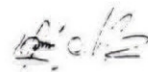
ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้หารือกรณีท่าน ข. ได้เบิกความในศาลจังหวัดบุรีรัมย์ โดยอ้างหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕/๑๑๒๗๓๖ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๒๓ คอบข้อหารือของกรมการแพทย์ว่า การที่ผู้บังคับบัญชาจะลงโทษทางวินัยผู้ได้บังคับบัญชากรณีทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ และหนังสือดังกล่าวนี้ได้เวียนให้ส่วนราชการต่างๆ ถือปฏิบัติเช่นเดียวกัน ซึ่งท่านเห็นว่าเอกสารดังกล่าวน่าจะเป็นเอกสารที่ถูกยกเลิกแล้ว เนื่องจากการอ้างเจตนารมณ์ในมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ท่านจึงได้หารือไปยัง ก.พ. พร้อมทั้งได้ขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการที่มีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนั้น จะต้องดำเนินการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม โดยไม่ชักช้าเสียก่อนทุกกรณีตามหลักการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงนั้น มาตรา ๑๐๒ วรรคสอง ก็ได้บัญญัติให้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร คือจะสอบสวนโดยวิธีใดก็ได้ เช่น ตั้งเรื่องกล่าวหาแล้วผู้บังคับบัญชาสอบสวนด้วยตนเอง มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ทำการสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือในกรณีที่มีการสืบสวนตามมาตรา ๘๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วผู้บังคับบัญชาเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยในการสืบสวนดังกล่าวได้มีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องที่กล่าวหาแล้ว หากผู้บังคับบัญชาได้นำข้อเท็จจริงจากการสืบสวนข้างต้นมาพิจารณาและเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ถือได้ว่าผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่เห็นสมควรแล้วเช่นกัน อย่างไรก็ตาม การสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงดังกล่าว จะต้องมีการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าคุณตกอยู่ในฐานะผู้ถูกกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงเหตุผลแก้ข้อกล่าวหาด้วย

หลักการในเรื่องการดำเนินการทางวินัยที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงแตกต่างและมีผลเป็นการยกเลิกหลักการตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด โดยผู้บังคับบัญชาจะไม่สอบสวนก็ได้ หนังสือตอบข้อหารือ ของ ก.พ. ฉบับที่นาย ข. ได้ยกขึ้นกล่าวอ้างนั้น เป็นการตอบตามหลักการของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปแล้วตามหลักการใหม่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางแนนน้อย วิสวโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๖๒๘๖๒๐๔

๑๒ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความเป็นธรรม

เรียน นาย ก.

อ้างถึง บันทึกข้อความสำนักงานผังเมืองจังหวัดหนองคาย ที่ นค ๐๐๒๖/๒๐๗ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ และ ที่ นค ๐๐๒๖/๒๗๖ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐

ตามบันทึกข้อความที่อ้างถึง ท่านได้ร้องขอความเป็นธรรมกรณีกรมการผังเมืองได้มีคำสั่ง ที่ ๓๑๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้อเท็จจริงท่าน และต่อมาได้มีคำสั่ง ที่ ๓๖๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ ให้ท่านช่วยราชการสำนักวางผัง กรมการผังเมือง และท่านยังได้แจ้งพฤติกรรมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของอธิบดีกรมการผังเมือง ไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

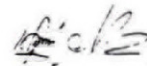
สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีที่กรมการผังเมืองมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้อเท็จจริงท่าน นั้น เป็นกรณีที่กรมการผังเมืองต้องการที่จะทราบว่า ตามที่ท่านถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยในเรื่องต่างๆ ตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงนั้น จะมีมูลความจริงหรือไม่เพียงไร ซึ่งเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่จะดำเนินการได้ และยังไม่ถือว่าเป็นการดำเนินการทางวินัยแต่อย่างใด

สำหรับกรณีที่กรมการผังเมืองมีคำสั่งให้ท่านช่วยราชการสำนักวางผัง กรมการผังเมือง นั้น หากท่านเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อท่านโดยไม่ถูกต้อง ท่านสามารถปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา เพื่อทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น และหากท่านไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจงหรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็สามารถร้องทุกข์เป็นหนังสือต่อ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ได้ ซึ่งหนังสือร้องทุกข์ ต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของท่าน และต้องประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อท่านโดยไม่ถูกต้องอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์ โดยหากท่านประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ก็ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งก่อนที่ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยจะเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย

ส่วนกรณีที่ท่านแจ้งพฤติกรรมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของอธิบดีกรมการผังเมือง นั้น หากท่านมีพยานหลักฐานชัดเจนว่าอธิบดีกรมการผังเมืองได้กระทำผิดวินัย ท่านอาจจะแจ้งเรื่องพร้อมกับส่งพยานหลักฐานไปยังปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป หรือหากเห็นว่ากรณีเป็นการทุจริตและประพฤติมิชอบในหน้าที่ราชการ ก็อาจจะกล่าวหา ร้องเรียนพร้อมกับส่งพยานหลักฐานไปยังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางแนนน้อย วิศวโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๘๖๗๗

โทรสาร ๖๒๘๖๒๐๔

๑๒ กันยายน ๒๕๔๐

เรื่อง ทหารือปัญหาการรายงานการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ปกปิด ที่ มท ๐๓๐๓/๖๐ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๐ และ ปกปิด
ที่ มท ๐๓๐๓/๒๖๓๖ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการปกครองได้ส่งสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องของนาย ก. อดีตข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประจำจังหวัดชัยนาท ระดับ ๕ ไปยัง ก.พ. เพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ของนาย ก. โดยกรมการปกครองได้ทหารือปัญหาการรายงานการดำเนินการทางวินัยด้วยรวม ๒ ข้อ และได้ขอทราบผลการพิจารณาข้อหาหรือดังกล่าวไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ตามที่ทหารือว่า ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกโดยมติ อ.ก.พ.จังหวัด ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ. กรมการปกครองจะต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมทั้งส่งสำนวนการสอบสวนไปยัง อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณาก่อนแล้วจึงส่งต่อไปยัง ก.พ. หรือจะต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมทั้งส่งสำนวนการสอบสวนไปยัง ก.พ. โดยไม่ต้องผ่าน อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทย ทั้งนี้ โดยอาศัยเหตุผลตามบทกฎหมายใด มาตราใด และระเบียบอะไร ข้อใด นั้น

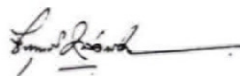
กรณีนี้อธิบดีกรมการปกครองจะต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมทั้งส่งสำนวนการสอบสวนไปยัง ก.พ. โดยตรง โดยไม่ต้องผ่าน อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยก่อน ตามนัยมาตรา ๘ (๗) มาตรา ๑๐๕ วรรคหก และมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับข้อ ๑๓ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๑๑ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

๒. ตามที่ทราบว่า ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกโดยมติ อ.ก.พ.จังหวัด ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ. หากกรรมการปกครองรายงานการดำเนินการทางวินัยและส่งสำนวนการสอบสวนพิจารณาไปยัง ก.พ. โดยไม่ผ่าน อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยก่อน หรือไม่รายงานการดำเนินการทางวินัยและส่งสำนวนการสอบสวนพิจารณาไปยัง อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทย จะเป็นการปฏิบัติที่ฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ วรรคหก และระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๔ หรือไม่ เพราะเหตุใด นั้น

กรณีนี้หากอธิบดีกรมการปกครองมีความเห็นขัดแย้งกับมติของ อ.ก.พ.จังหวัดตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงซึ่งผู้ถูกลงโทษสังกัดอยู่พิจารณา ตามนัยมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติที่อ้างถึงข้างต้น จากนั้นจึงรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.พ. ตามนัยข้อ ๑ แต่หากอธิบดีกรมการปกครองเห็นด้วยกับมติของ อ.ก.พ.จังหวัด กรณีก็จะปฏิบัติตามนัยข้อ ๑ เช่นเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๖๒๘๖๒๐๔

๑๒ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง หารือปัญหาการส่งลงโทษโดยให้มีผลย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง

เรียน เลขาธิการ ก.ค.

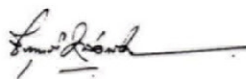
อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.ค. ปกปิด ที่ ศร ๑๕๐๖ (สจว.)/๔๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงาน ก.ค.หารือปัญหาการส่งลงโทษโดยให้มีผลย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง โดยได้แจ้งข้อเท็จจริงไปเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ด้วยว่า เดิมผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีได้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่นาย ก. อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนคิมโพธิ์วิทยา แล้วเห็นสมควรลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ก. ๑ ขั้น แต่มิได้มีคำสั่งลงโทษแต่อย่างใด จากนั้นได้รายงานต่ออธิบดีกรมสามัญศึกษา ซึ่งอธิบดีกรมสามัญศึกษาได้รายงานต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยเสนอความเห็นว่าการกระทำผิดวินัยของนาย ก. มีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ปลัดกระทรวงศึกษาธิการพิจารณาแล้วมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ก. ผลการสอบสวน กรมสามัญศึกษาได้มีคำสั่ง ที่ ๑๗๖๕/๒๕๓๓ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ลงโทษปลดนาย ก. ออกจากราชการตามมติ อ.ก.ค.กรมสามัญศึกษา นาย ก. ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ก.ค.ได้พิจารณาเห็นว่า การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีรายงานการดำเนินการทางวินัยนาย ก. โดยที่ยังมิได้มีคำสั่งลงโทษตามที่มีความเห็น เป็นการไม่ชอบด้วยข้อ ๓๕ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) มาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และมีผลให้การดำเนินการทางวินัยในขั้นตอนต่อมาไม่ชอบด้วยกฎหมายไปด้วย กรณีนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีจะต้องออกคำสั่งลงโทษนาย ก. ตามที่ได้มีความเห็นไว้เสียก่อนที่จะรายงานการดำเนินการทางวินัย จากนั้นปลัดกระทรวงศึกษาธิการจึงจะอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติฉบับที่อ้างถึงข้างต้น แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนาย ก. ได้ ก.ค. จึงมีมติให้รายงานนายกรัฐมนตรีนครเพื่อพิจารณาและสั่งการให้กรมสามัญศึกษาดำเนินการให้ถูกต้อง ซึ่งรองนายกรัฐมนตรีนคร (นายบัญญัติ บรรทัดฐาน) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีนคร พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ดำเนินการตามมติ ก.ค. แต่โดยที่กรมสามัญศึกษาได้ยกเลิกการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนแล้ว กรมสามัญศึกษาจึงมีคำสั่งที่ ๓๓๓๐/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๓๗ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ก. ๑ ขั้น โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๓๑ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีมีความเห็นเรื่องระดับโทษ ในการนี้กรมสามัญศึกษายังมิได้สั่งให้นาย ก. กลับเข้ารับราชการก่อน ซึ่ง ก.ค.พิจารณาแล้วมีมติให้หารือ ก.พ. ว่า กรณีนี้จะส่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนย้อนหลังได้หรือไม่ เพียงใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในกรณีนี้กรมสามัญศึกษาไม่อาจสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือนนาย ก. โดยให้มีผลย้อนหลังไปจากวันที่มีคำสั่งได้ เนื่องจากไม่มีเหตุที่จะให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้ อย่างไรก็ตาม โดยที่ปรากฏว่าเมื่อกรมสามัญศึกษาได้รับหนังสือของจังหวัดอุบลราชธานี ที่ อบ. ๐๐๓๐/๐๔๐๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๑ ที่แจ้งว่าจังหวัดอุบลราชธานีได้พิจารณาเห็นว่านาย ก. กระทำผิดวินัยอย่าง ไม่ร้ายแรงและควรลงโทษลดชั้นเงินเดือนนาย ก. ๑ ชั้น นั้น กรมสามัญศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าพฤติการณ์ ของนาย ก. มีมูลกรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ประกอบกับนาย ก. ได้ถูกฟ้องคดีอาญาในเรื่อง นี้ด้วย กรมสามัญศึกษาจึงควรมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ก. ในเรื่องนี้ แล้วดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๖๒๘๖๒๐๔

๑๕ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง การร้องเรียนทางวินัย

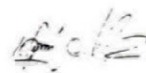
เรียน นาย ก.

ตามที่ท่านได้ส่งไปรษณียบัตรไม่ลงวันที่ สอบถามเกี่ยวกับการร้องเรียนทางวินัยแก่เลขาธิการ ก.ค. และผู้อำนวยการ ก.ค. กรณีที่บุคคลทั้งสองเก็บเรื่องที่ท่านร้องเรียนผู้พิพากษาไว้ โดยมีพฤติการณ์เป็นการช่วยเหลือกัน ว่าเป็นความผิดวินัยข้าราชการ ก.พ. และสามารถร้องเรียนทางวินัยที่ ก.พ. ได้หรือไม่อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ข้าราชการที่จะอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งปัจจุบันคือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ต้องเป็นข้าราชการพลเรือนเท่านั้น ซึ่งมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้บัญญัติให้ความหมายของคำว่า “ข้าราชการพลเรือน” ไว้ ว่าหมายถึง บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับกรณีข้าราชการที่ท่านถาม คือ เลขาธิการ ก.ค. และผู้อำนวยการ ก.ค. นั้น หากท่านหมายถึงข้าราชการที่เป็นกรรมการในคณะกรรมการตุลาการแล้ว ย่อมหมายถึงข้าราชการตุลาการ กรณีจึงไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ. จึงไม่มีอำนาจที่จะเข้าไปวินิจฉัยหรือดำเนินการใดๆ กับข้าราชการดังกล่าวได้ ซึ่งรวมถึงเรื่องของวินัยและการดำเนินการทางวินัยที่ท่านได้ถามมาด้วย ดังนั้น เพื่อความถูกต้องท่านควรหารือกรณีดังกล่าวไปยังกระทรวงยุติธรรมซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบและปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตุลาการโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางแนนน้อย วิสวโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๕๑๕๖๗๗

โทรสาร ๖๒๕๖๒๐๕

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พิมพ์ที่ บริษัท สำนักพิมพ์สัสมหาวาน จำกัด ๓๕ ขอยพิพัฒน์ ถนนสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐
โทร. ๖๓๖๕๕๐-๘ แฟกซ์ ๒๓๘-๑๐๗๔

#47186

25558

KE สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ
65 พลเรือน. สวัสดิการ...
ค122ต ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัย
2543 ข้าราชการพลเรือน ตาม พ.ร.บ.
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ...

หนังสือที่สวัสดิการสำนักงาน ก.พ. พิมพ์จำหน่าย

๑. คู่มือสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ (ปรับปรุงใหม่)	ราคา	๖๐ บาท
๒. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕	ราคา	๕๐ บาท
๓. การนำสมองานที่มีประสิทธิภาพ (ใหม่)	ราคา	๕๐ บาท
๔. สวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลของข้าราชการ	ราคา	๔๕ บาท
๕. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และภาคผนวก พร้อมแก้ไข พ.ศ. ๒๕๓๕	ราคา	๖๐ บาท
๖. หลักการบริหารเบื้องต้น	ราคา	๖๕ บาท
๗. ระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗	ราคา	๔๕ บาท
๘. พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕	ราคา	๕๕ บาท
๙. สูตรสำเร็จ...การเป็นวิทยากร	ราคา	๖๐ บาท
๑๐. เทคนิคเพื่อการเปลี่ยนแปลงความรู้ทักษะและทัศนคติ	ราคา	๗๐ บาท
๑๑. คู่มือนักฝึกอบรมอาชีพ	ราคา	๑๒๐ บาท
๑๒. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารบุคคล	ราคา	๘๐ บาท
๑๓. คู่มือการประเมินและติดตามผลการฝึกอบรม	ราคา	๕๐ บาท
๑๔. การบริหารราชการ	ราคา	๘๐ บาท
๑๕. ครรลองครองใจระหว่างหัวหน้ากับลูกน้อง	ราคา	๗๐ บาท
๑๖. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ พร้อมคำอธิบาย และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕	ราคา	๑๒๐ บาท
๑๗. การเขียนหนังสือติดต่อราชการและธุรกิจ	ราคา	๑๐๐ บาท
๑๘. การทำบันทึกเสนอ การจดยางงานการประชุม การเขียนคำกล่าวในพิธี	ราคา	๘๐ บาท
๑๙. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลา พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕	ราคา	๗๐ บาท
๒๐. การจัดโครงสร้างส่วนราชการ	ราคา	๘๕ บาท
๒๑. คำอธิบายกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕	ราคา	๕๐ บาท
๒๒. ความปฏิรูปภาคราชการ : แนวคิดและยุทธศาสตร์	ราคา	๑๕๐ บาท
๒๓. ตามรอยพระยุคลบาท	ราคา	๑๒๐ บาท
๒๔. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๒	ราคา	๕๕ บาท
๒๕. เทคนิคการนำเสนอเรื่องด้วยวาจา	ราคา	๕๐ บาท
๒๖. การลาศึกษาในประเทศ	ราคา	๘๕ บาท
๒๗. เทคนิคการร่างกฎหมาย	ราคา	๑๕๐ บาท
๒๘. คู่มือปฏิบัติตามระเบียบ ว่าด้วยการใช้ข้าราชการไปศึกษาอบรม และดูงานต่างประเทศ	ราคา	๑๑๐ บาท
๒๙. ดอบข้อหรือเกี่ยวกับข้าราชการ	ราคา	๒๐๐ บาท
๓๐. กฎ ก.พ. พร้อมด้วยหนังสือเวียน ก.พ.	ราคา	๒๕๐ บาท
๓๑. รวมมติ ค.ร.ม. มติ ก.พ. และระเบียบเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน	ราคา	๒๕๐ บาท

มีจำหน่ายตามร้านหนังสือทั่วไปทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด หรือสั่งซื้อโดยตรง

พร้อมกับส่งรษณาดิส่งจ่ายในนาม "ผู้จัดการสวัสดิการ ก.พ."

ป.ณ.ดุสิต ๑๐๓๐๐ โทร. ๒๘๑-๕๔๕๕, ๒๘๑-๓๓๓ ต่อ ๑๑๓๔

ที่อยู่ สวัสดิการสำนักงาน ก.พ. ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

โปรดบวกค่าจัดส่งหนังสือ รายการที่ ๑-๑๐ ราคาเล่มละ ๑๒.-

รายการที่ ๑๑-๒๕ ราคาเล่มละ ๑๕.- และรายการที่ ๒๕-๓๑ ราคาเล่มละ ๒๐.-

โปรดบอกรับ "วารสารข้าราชการ"

หนังสือรายสองเดือนของสวัสดิการสำนักงาน ก.พ.

ค่าบำรุงปีละ ๑๕๐ บาท

(ราคาหนังสือและค่าบำรุงวารสารข้าราชการอาจเปลี่ยนแปลงได้)

ดอบข้อหรือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน
ISBN 974-7285-35-5

200.00 บาท